

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

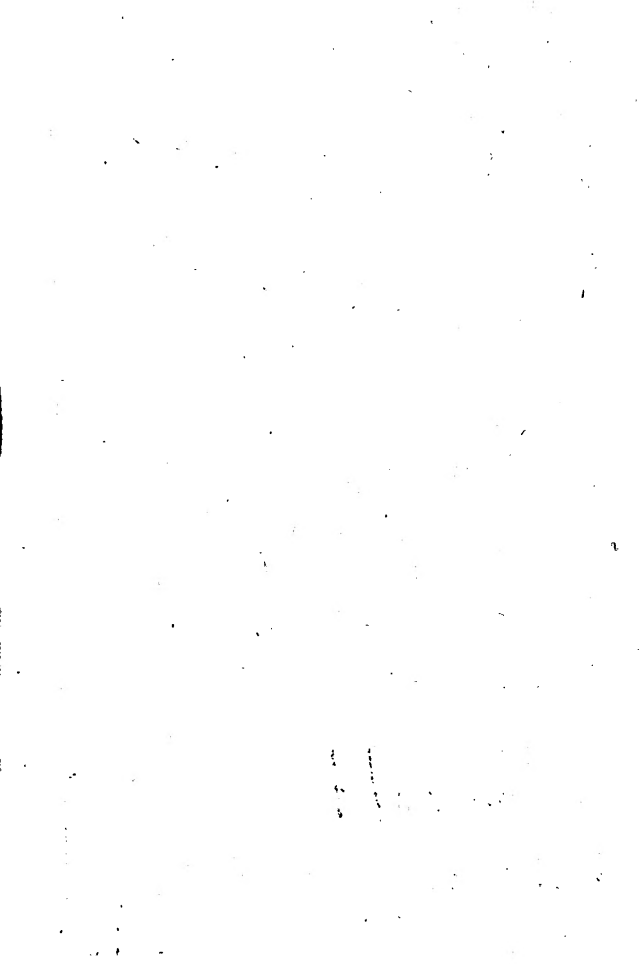
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

NYPL RESEARCH LIBRARIES

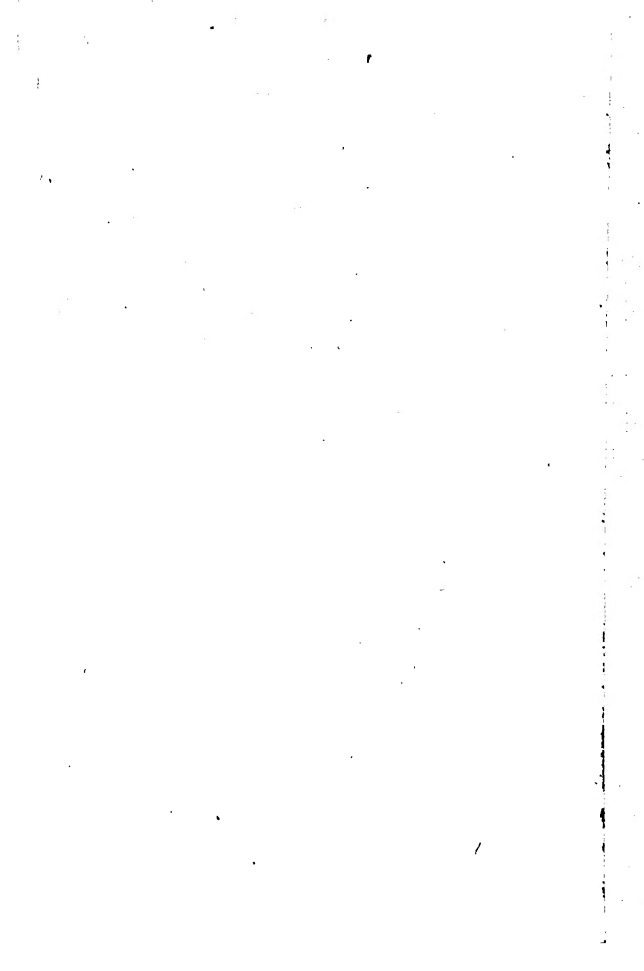

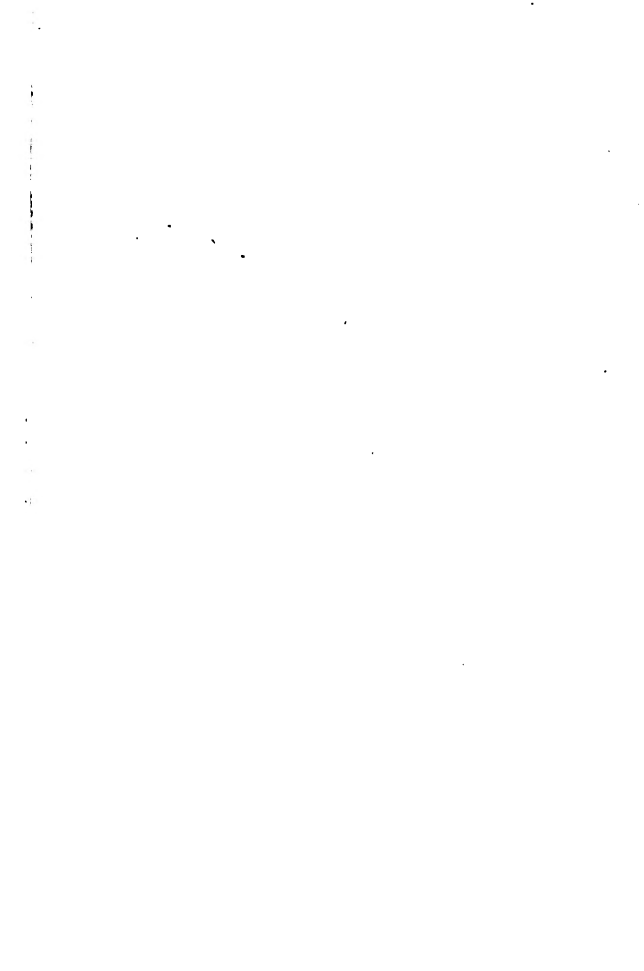
3 3433 08161538 1

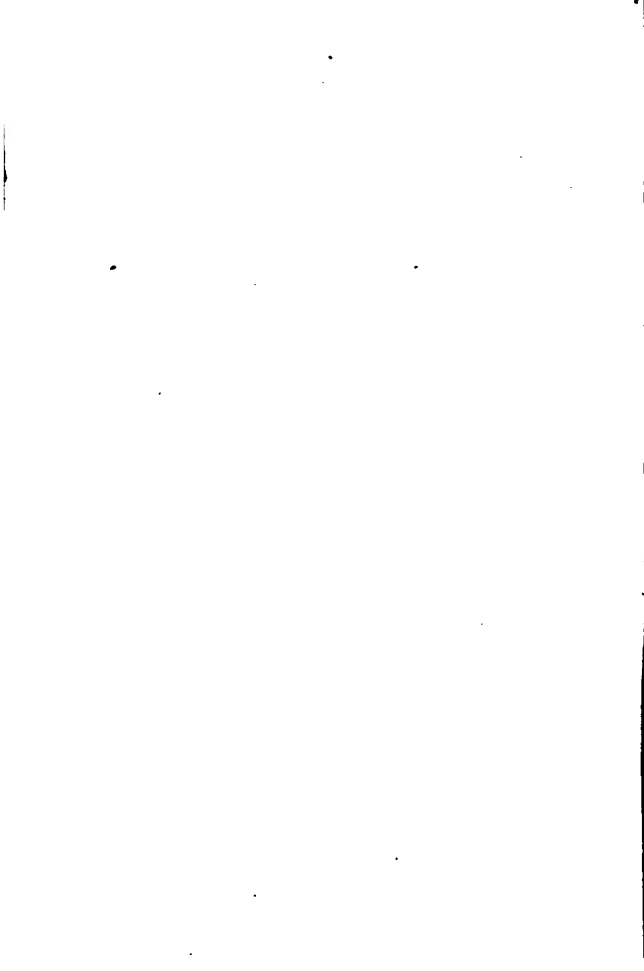

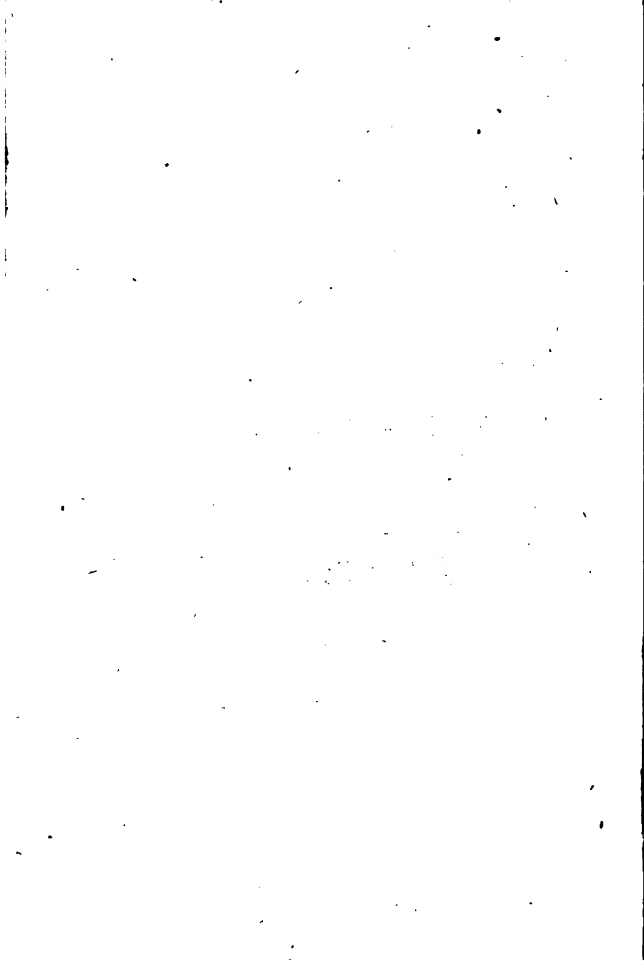

June 26th 1836

THE NEW YORK
PUBLIC LIBRARY

ASTOR, LENOX AND
TILDEN FOUNDATIONS.

H O M E R I
I L I A S.

NOVA
EDITIO STEREOTYPA

ITERATIS CVRIS
CASTIGATA ET EXPOLITA.

TOMVS I.
RHAPSODIA I—XII.

LIPSIAE
SVMTIBVS ET TYPIS CAR. TAVCHENITH.

1829.

THE NEW YORK
PUBLIC LIBRARY

62027

ASTOR, LENOX AND
TILDEN FOUNDATIONS.
1897.

P R A E F A T I O.

Saepe numero iam prelum subierunt tabulae stereotypae, quibus haec Homericorum carminum editio continetur; quae res certo nobis indicio fuit, gratum nos ea curanda fecisse hominibus graecae poëseos amantibus. Quae quum denuo castigatio emittenda esset, non alienum esse putavimus, succinctam curarum in ea consumtarum narrationem praemittere. Atque ab externa quidem specie, a commoditate voluminum et ab omni cultus elegantia, semet ipse liber commendabit: quibus ut intus omnia probe responderent, operam dedimus quam maximam. Recensionem exhibuimus, ut par erat, Wolfianam, eamque iam tum, quum primum hic liber ederetur, multis in locis ab erroribus typothetarum vindicatam, atque omnino talem, ut officio nostro strenue nobis functi videremur. Deinceps quum iterum iterumque repeteretur editio, nunquam cuperis

traditae sunt tabulae stereotypae, nisi denuo toto opere accuratum in examen vocato, et omnibus, quae indagamus, vitiis exemptis. Sed aliud quoque idque gravissimum commodum ei contigit. Paucis abhinc annis maiorem eorundem carminum editionem paravit librarius, experimentum factururus, quid intentissima cura praestari posset. Ea expedita omnes de Homero bene mereri cupientes publice invitavit, ut illud opus pertentarent, certum praemium pro singulis typothetarum erroribus se soluturum pollicitus. Obsecuti sunt plurimi. Hac ope non pauca vitia ex latebris suis eruta sunt, quorum alia in illa editione coorta, alia Wolfianae innata erant, alia a prioribus editionibus oriunda Wolfium fefellerant. Hinc vero uberrimus ad hanc nostram fructus redundavit, ad castigatissimum illud exemplar toto opere diligenter exacto. Sentient, his rebus cognitis, lectores, si quid unquam sperari potest ex repetita coniunctaque multorum diligentia, non sine optimis auspiciis hanc editionem in lucem nunc iterum prodire; qua ut prospere fruantur, vehementer optamus.

Lipsiae, mense Septembri, MDCCCXXVII.

Ι Α Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Α.

S V M M A R I V M.

Rogatur ab initio Musa, ut cantum praecipiat de cladibus ad
lium, Achillis iram consequentis (1-7). Venit in concionem
Achivorum Chryses, sacerdos Apollinis, filiam suam redempturam,
bello nuper captam, et honoris causa datam Agamemnoni (8-21).
Illo cum ignominia, repulso, funestam lucem Apollo per exercitum
spargit (22-52). Habet concionem Achilles ob placandum deum,
in qua Calchas vates calamitate eos levatum iri reducenda Chryseida
censet, auctore imprimis Achille (53-129). Ita irritatus Aga-
memno atrociam iurgia necit cum Achille; et Chryseis quidem filiam
reddere non recusat, sed illi, quod praemium virtutis retulerat,
Briseidem eripit, quamvis obnitente Nestore (130-311 et 318-347).
Hac incensus iniuria statuit acer iuvenis se cum Myrmidonibus
belli societate sciungere: quod propositum a matre eius Thetide
confirmatur, quae et supplicanti ultionem promittit (348-427).
Interes publice lustratur exercitus, et sacra fiunt Apollini (312-317).
tum Chryseis domum reducit una cum hostiis piacularibus, qui-
bus mactatis scelus expiatur (428-487). Thetidi iam Olympum
adeunti Iuppiter occulte annuit, victores in proeliis fore Troianos,
donec Achilli ab Achivis satisfactum fuerit (488-533). Iunonem
infestam Troianis, pungunt haec clandestina consilia; inde rixatur
cum Iove super coenam (534-567). Ea re contristatur omnis con-
sensus deorum, quos tandem ad hilaritatem reducit Vulcanus
(568-611).

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Α.

Λοιμός. Μῆνις.

Μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
οὐλομένην, ἣ μυρὶ' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν,
πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν
ἡρώων, αὐτοὺς δὲ ἐλώρια τεῦχε κύνεσσιν
οἰωνοῖσιν τε πᾶσι - Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή - 5
ἐξ οὗ δὴ ταπρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
Ἀτρεΐδης τε, ἄναξ ἀνδρῶν, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.

Τίς τ' ἄρ' σφωε θεῶν ἑριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός. ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολοίθεις,
νοῦσον ἰνὰ στρατὸν ὥρσε κακὴν, ὀλέκοντο δὲ λαοί, 10
οὔνεκα τὸν Χρῦσιν ἠτίμησ' ἀρητῆρα
Ἀτρεΐδης. ὁ γὰρ ἦλθε θοάς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
λυοόμενός τε θύγατρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
στέμματα ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς, 15
Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύνω, κοσμήτορε λαῶν.

Ἀτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,

ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' ἰκίεσθαι·
 20 παῖδα δ' ἐμοὶ λῦσαι τε φίλην, τὰ τ' ἄποινα δέχεσθαι,
 ἄζόμενοι Διὸς υἱὸν ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα.

Ἴενθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοί,
 αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
 ἀλλ' οὐκ Ἄτρεϊδῃ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ,
 25 ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν·

Μή σε, γέρον, κολλησιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κίχια,
 ἣ νῦν δηθύνοντ', ἣ ὕστερον αὖτις ἰόντα!
 μὴ νὺ τοι οὐ χραίσμη σκήπτρον καὶ στέμμα θεοῖο.
 τήν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν
 30 ἡμετέρῃ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἀργεῖ, τηλόθι πάτρης,
 ἱστὸν ἐποικομένην, καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν·
 ἀλλ' ἴθι, μὴ μ' ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νῆαι!

Ἦς ἔφατ'· ἔδδουσιν δ' ὁ γέρον, καὶ ἐπέλθετο μῦθῳ.
 βῆ δ' ἀκίων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβριο θαλάσσης
 35 πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιὼν ἠρᾷθ' ὁ γεραίος
 Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἡὔκομος τέκε Λητώ·

Κλυθί μεν, Ἀργυρότοξ', ὃς Χρῦσῃν ἀμφιβέβηκας,
 Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε Ἴφι ἀνάσσεις,
 Σμινθεῦ! εἵποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὶν ἵστα,
 40 ἣ ἐς δὴ ποτέ τοι κατὰ πύονα μηρὶ' ἔκχῃ
 ταύρων ἢ δ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήνην ἐέλδωρ·
 τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσιν.

Ἦς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων, χῳόμενος κῆρ,
 45 τόξ' ὤμοισιν ἔχων ἀμφηρεφία τε φαρέτρην·
 ἱκλαγξαν δ' ἄρ' οἵστοι ἐπ' ὤμων χωόμενοι,

αὐτοῦ κρηθέντος· ὁ δ' ἦε νυκτὶ ἐοικώς·

ἔξετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὼν ἔηκεν·

δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.

οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς· 50

αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἐχευεὺκές ἐφίεις,

βάλλ'· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί.

Ἐννημαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὦχετο κῆλα θεοῖο·

τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς.

τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη· 55

κῆδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ρα θνήσκοντας δρῶτο.

οἱ δ' ἔπειθ' οὖν ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,

τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

Ἀτρεΐδῃ, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας οἶω

ἄψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν, 60

εἰ δὴ δμοῦ πόλεμός τε δαμᾶ καὶ λοιμὸς Ἀχαιοῖς.

ἀλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρελομεν, ἣ ἱερῆα,

ἣ καὶ ἀνειροπόλον - καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διὸς ἐστίν -

ὅς κ' εἴποι, ὅ,τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων, 65

εἴτ' ἄρ' ὅγ' εὐχολῆς ἐπιμέμεφται, εἴθ' ἐκατόμβης·

αἱ κέν πως ἀρνῶν κνίσσης αἰγῶν τε τελείων

βούλεται ἀντιάσας, ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.

Ἦτοι ὃγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δ' ἀνέστη

Κύλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὃχ' ἄριστος·

ὅς ἤδη τὰ τ' ἐόντα, τὰ τ' ἐσσόμενα, πρὸ τ' ἐόντα, 70

καὶ νήεσς ἡγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἶσω,

ἦν διὰ μαντοσύνην, τὴν οἱ πόρς Φοῖβος Ἀπόλλων·

ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Ἦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, Διὶ φίλε, μυθήσασθαι

μήνιν Ἀπόλλωνος ἐκατηβέλταο ἀνακτος. 75

τοιγὰρ ἐγὼν ἔρῃω· σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μοι ὕμωσσον,
ἣ μὲν μοι πρόφρων ἔπειςιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν.
ἣ γὰρ ὄδομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὅς μέγα πάντων
Ἀργείων κρατεῖ, καὶ οἱ πείθονται Ἀχαιοί.

80 κρείσσων γὰρ βασιλεύς, ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χίρῃ·
εἶπερ γὰρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
ἀλλὰ τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσῃ,
ἐν στήθεσσι τοῖσι· σὺ δὲ φράσαι, εἴ με σάωσεις.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς
Ἀχιλλεύς·

85 θαρσύνεις μάλα, εἰπὲ θεοπρόπιον ὅ,τι οἴσθα!
οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον, ὅτε σὺ, Κάλχαν,
εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
οὔτις, ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ διεκκομένοιο,
σοὶ κοίλῃς παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει,
90 συμπάντων Δαναῶν· οὐδ' ἦν Ἀγαμέμνονα εἶπης,
ὅς νῦν πολλὸν ἄριστος Ἀχαιῶν εὐχεται εἶναι.

Καὶ τότε δὴ θάρσησε, καὶ ἤϋδα μάντις ἀμύμων·
οὐτ' ἄρ' ὅγ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται, οὐδ' ἐκατόμβης,
ἀλλ' ἐνεκ' ἀρητῆρος, ὃν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων,
95 οὐδ' ἀπέλυσε θυγάτρα, καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα.
τοῦνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν Ἐκηβόλος, ἡδ' ἔτι δώσει·
οὐδ' ὅγε πρὶν λοιμοῖο βαρείας Κῆρας ἀφίξει,
πρὶν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἐλικώπιδα κούρην
ἀπριάτην, ἀνάποιον, ἄγειν θ' ἱερὴν ἐκατόμβην,
100 ἐς Χρῦσσην· τότε κέν μιν ἱλασσύμενοι πεπείθοιμεν.

Ἦτοι ὅγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔειτο. τοῖσι δ' ἀνέστη
ἦρως Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι

πῆμπλαντ', ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἴκτην.
Κάλχαντα πρότιστα καὶ ὁσσόμενος προσέειπεν· 105

Μάντι κακῶν, οὐ πώποτε μοι τὸ κρήγυρον εἶπες!
αἰεὶ τοι τὰ κακ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι·
ἐσθλὸν δ' οὔτε τί πω εἶπες ἔπος, οὔτ' ἐτέλεσσας·
καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπίων ἀγορεύεις,
ὥς δὴ τοῦδ' ἔνεκά σφιν Ἑκηβόλος ἄλγεα τεύχει, 110
οὔνεκ' ἐγὼ κόρυς Χρυσήϊδος ἀγλα' ἄποινα
οὐκ ἔθελον δέξασθαι· ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
οἴκοι ἔχειν· καὶ γὰρ ἦα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα,
κουριδίης ἀλόχου· ἐπεὶ οὐ ἔθεν ἐστὶ χερσίων,
οὐ δέμας, οὐδὲ φνὴν, οὔτ' ἄρ φρένας, οὔτε τι ἔργα. 115
ἀλλὰ καὶ ὣς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τόγ' ἔμεινον·
βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόν ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι.
αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἐτοιμάσας, ὄφρα μὴ οἶος
Ἀργείων ἀγέραςτος ἔω· ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν.

λεύσσετε γὰρ τόγε πάντες, ὃ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλῃ. 120

Τὸν δ' ἡμεῖβ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἀτρεΐδῃ κύνιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων!

πῶς γὰρ τοι δῶσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
οὐδ' ἔτι που ἴδμεν ξυνήϊα κείμενα πολλὰ·
ἀλλὰ τὰ μὲν πολλῶν ἐξ ἐπράθομεν, τὰ δέδασται, 125
λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῶ πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
τριπλῇ τετραπλῇ τ' ἀποτίσομεν, αἳ κέ ποθι Ζεὺς
δῶσι πόλιν Τροίην εὐτύχεον ἔξαλαπάξει.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 150
μὴ δ' οὔτως, ἀγαθός περ ἐὼν, θεοεῖκελ' Ἀχιλλεῦ,
κλέπτει νόψ· ἐπεὶ οὐ παραλεύσσαι, οὐδέ με πείσεις.

- ἢ ἐθέλεις, ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὐτῶς
 ἦσθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι;
 135 ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί,
 ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται —
 εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος
 ἄξω ἑλὼν· ὃ δέ κεν κεχολώσεται, ὃν κεν ἱκοίμαι.
 140 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις.
 νῦν δ', ἄγε, νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἕλα διάν,
 ἐς δ' ἐρέτας ἐπιτηδές ἀγείρομεν, ἐς δ' ἐκατόμβην
 θείομεν, ἃν δ' αὐτὴν Χρυσήϊδα καλλιπάρηρον
 βήσομεν· εἰς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω,
 145 ἢ Αἴας, ἢ Ἰδομενεύς, ἢ δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἦε σύ, Πηλεΐδῃ, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν!
 ὄφρ' ἡμῖν Ἑκάεργον ἰλάσσεαι ἱερὰ ρέξας.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς
 Ἀχιλλεύς·
 ὦ μοι, ἀναιδείην ἐπαιμένε, κερδαλεόφρον!
 150 πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσιν πείθηται Ἀχαιῶν,
 ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι, ἢ ἀνδράσιν ἴφι μάχεσθαι;
 οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ' ἦλυθον αἰχμητῶν
 δεῦρα μαχησόμενος· ἐπεὶ οὔτι μοι αἰτιοὶ εἰσιν.
 οὐ γὰρ πώποτ' ἐμὰς βούς ἤλασαν, οὐδὲ μὲν ἵππους,
 155 οὐδὲ ποτ' ἐν φθίῃ ἐριβώλακι, βασιανείῃ,
 καρπὸν ἐδηλήσαντ'· ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ
 οὔρεά τε σκιδέντα, θάλασσά τε ἡχήμεσα·
 ἀλλὰ σοί, ὦ μέγ' ἀναιδὲς, ἅμ' ἐσπόμεθ', ὄφρα σὺ χαίρης,
 τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάω, σοί τε, κυνῶπα!
 160 πρὶς Τρώων — τῶν οὔτι ματατρέπη, οὐδ' ἀλεγίζεις·

καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλήεις,
 ὃ ἐπὶ πόλλ' ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι νῆες Ἀχαιῶν.
 οὐ μὲν σοὶ ποτε ἴσον ἔχω γέρας, ὅπποτ' Ἀχαιοὶ
 Τρώων ἐκπέρσωσ' εὐναιώμενον πτολλέθρον·

ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυυῖκος πολέμοιο 165

χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ'· ἀτὰρ ἦν ποτε δααμὸς ἵηται,
 σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
 ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπὴν κεκίμω πολεμίζων.

νῦν δ' εἶμι Φθίηνδ', ἐπειτὰ πολὺ φέρτερόν ἐστιν,
 οἴκαδ' ἔμην σὺν νηυσὶ κορωνίσιν· οὐδὲ σ' οἶω 170

ἐνθάδ', ἄτιμος ἐὼν, ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

φεῦγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσεται! σὺδὲ σ' ἔγωγε
 λίσσομαι εἵνεκ' ἐμεῖο μένειν· παρ' ἔμοιχε καὶ ἄλλοι,

οἳ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεὺς. 175

ἔχθιστος δέ μοι ἔσσι Διοτρεφείων βασιλῆων·

αἶετ γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμοί τε, μάχαι τε.

εἰ μάλᾳ καρτερὸς ἔσσι, θεὸς που σοὶ τύχ' ἔδωκεν.

οἴκαδ' ἰὼν σὺν νηυσὶ τε σῆς καὶ σῶς ἐτάροισιν,

Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε! σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω, 180

οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε·

ὥς ἔμ' ἀφαιρεῖται Χρυσηΐδα Φοῖβος Ἀπόλλων,

τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηϊ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισιν

πέμψω, ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηΐδα καλλιπάρηρον,

αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας· ὃφρ' εὖ εἰδῆς, 185

ὅσσον φέρτερός εἶμι σέθεν, στυγερὴ δὲ καὶ ἄλλος

ἴσον ἐμοὶ φάσθαι, καὶ ὁμοιωθῆμεναι ἄντην.

Ὡς φάτο· Πηλεΐωνι δ' ἄχος γένετ', ἐν δὲ οἱ ἦτορ

στήθεσιν λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν,

- 190 ἢ ὄγε φάσγανον δῆξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
 τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὃ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρξέοι,
 ἢ ἐχόλον παύσειεν, ἐρητύσειέ τε θυμόν.
 ἔως ὃ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἔλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ἔλφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη
 195 οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 ἄμφω δμῶς θυμῷ φιλέουσά τε, κηδομένη τε.
 στή δ' ὕπνιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλείωνα,
 οἶω φαινομένη· τῶν δ' ἄλλων οὔτις ὄρᾳτο.
 θάμβησεν δ' Ἀχιλεὺς, μετὰ δ' ἐτράπετ'· αὐτίκα δ' ἔγνω
 200 Παλλὰδ' Ἀθηναίην· δεινὸν δέ οἱ ὅσσε φάανθεν.
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Τίπτ' αὐτ', αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, εἰλήλουθας;
 ἦ ἵνα ὕβριν ἴδῃ Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο;
 ἀλλ' ἔκ τοι ἔρως, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι οἶω·
 205 ἥς ὑπεροπλήσῃ τάχ' ἂν ποτε θυμόν ὀλέσση.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἶ κε πίθῃαι,
 οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 ἄμφω δμῶς θυμῷ φιλέουσά τε, κηδομένη τε.
 210 ἀλλ' ἄγε, λῆγ' ἔριδος, μηδὲ ἔλφος ἔλκεο χειρὶ·
 ἀλλ' ἦτοι ἔπесιν μὲν ὀνειδισον, ὥς ἔσεται περ.
 ὦδε γάρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 καὶ ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἄγλαα δῶρα
 ὕβριος εἵνεκα τῆςδε· σὺ δ' ἴσχεο, πείθεο δ' ἡμῖν.
 215 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς
 Ἀχιλλεύς·
 χρὴ μὲν σφωῖτερόν γε, θεά, ἔπος εἰρῆσασθαι,
 καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὥς γὰρ ἄμεινον.

ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθεται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ.

Ἦ, καὶ ἐπ' ἀργυρῇ κόπῃ σέθεν χεῖρα βαρεῖαν·
 ἄψ δ' ἐς κουλεὸν ὥσε μέγα Ξφος, οὐδ' ἀπίθασεν 220
 μύθῳ Ἀθηναίης· ἣ δ' Οὐλυμπόνδε βεβήκει
 δῶματ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.

Πηλεΐδης δ' ἐξαυτίς ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
 Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὐπω λῆγε χόλοιο·

Οἶνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο! 225
 οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῶ θωρηχθῆναι,
 οὔτε λόχονδ' ἵναι σὺν ἄριστήεσσιν Ἀχαιῶν
 τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κῆρ εἶδεται εἶναι.

ἣ πολὺ λωῖὸν ἐστί, κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, ὅστις σέθεν ἀντίον εἴπῃ. 230

δημοβόρος βασιλεὺς! ἐπεὶ οὔτιδανοῖσιν ἀνάσσεις·

ἣ γὰρ ἄν, Ἀτρεΐδῃ, νῦν ὕστατα λωβήσαιο!

ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι·

ναὶ μὰ τὸδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὐποτε φύλλα καὶ ὄζους
 φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, 235

οὐδ' ἀναθηλήσει· περὶ γάρ ῥά ἐ χαλκὸς ἔλπιεν

φύλλα τε καὶ φλοιὸν· νῦν αὐτὲ μιν νῆες Ἀχαιῶν

ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἵτε θέμιστας

πρὸς Διὸς εἰρύνεται· ὁ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὄρκος·

ἣ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἔξεται νῆας Ἀχαιῶν 240

σύμπαντας· τοῖς δ' οὔτι δυνήσεται ἀχνύμενός περ

χραιομεῖν, εὖτ' ἄν πολλοὶ ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνονο

θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἐνδοθι θυμὸν ἀμύξεις,

χωόμενός, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδέν ἔτισας.

Ὡς φάτο Πηλεΐδης· ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ, 245

χρυσείῃς ἥλοισι πεπρωμένον, ἔζετο δ' αὐτός·

- Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐμήνιε. τοῖσι δὲ Νέστορ
 ἤδυεπις ἀνόρουσε, λιγύς Πυλίων ἀγορητής,
 τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέειν αὐδῇ —
 250 τῷ δ' ἦδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων
 ἐφθίαθ', οἱ οἱ πρόσθεν ἕμα τράφεν ἦδ' ἐγένοντο
 ἐν Πύλῳ ἡγαθέη, μετὰ δὲ τριτάτοιωσιν ἄνασσαν —
 ὃ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ὦ πόποι! ἦ μέγα πένθος Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκάνει·
 255 ἦ κεν γηθήσαι Πρίαμος, Πριάμοιό τε παῖδες,
 ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροῖατο θυμῷ,
 εἰ σφῶν τάδε πάντα πνυθόιατο μαρναμένοισιν,
 οἱ περὶ μὲν βουλήν Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὶ μίχεσθαι
 ἀλλὰ πίθεσθ'· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὼν ἐμείο·
 260 ἦδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν, ἥεπερ ὑμῖν,
 ἀνδράσιν ὠμίλησα, καὶ οὐποτὲ μ' οἷγ' ἀθέριζον.
 οὐ γάρ πω τοίους ἶδον ἀνέρας, οὐδὲ ἶδωμαι,
 οἷον Ηειρίθοόν τε, Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν,
 Καινεά τ', Ἐξιδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον.
 265 [Θησεία τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν.]
 κάρτιστοι δὴ κείνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·
 κάρτιστοι μὲν ἔσαν, καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο,
 Φηραῖν ὄρεσσιώοισι, καὶ ἐκπαύχλως ἀπόλεσσαν.
 καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον, ἐκ Πέλου ἐλθὼν,
 270 τηλόθεν ἐξ ἀπῆς γαίης· καλέσσαντο γὰρ αὐτοί·
 καὶ μαχόμεν κατ' ἐμ' αὐτὸν ἐγὼ· κείνοισι δ' ἄν οὔτις
 τῶν, οἱ νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπιχθόνιοι, μαχέυιτο.
 καὶ μὲν μευ βουλέων ξύνιον, πείθοντό τε μύθοι
 ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὕμμες· ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον.
 275 μήτε σὺ τὼνδ', ἀγαθὸς περ ἴων, ἀποαίρεο κούρην.

ἀλλ' ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἱὲς Ἀχαιῶν·
μήτε σύ, Πηλεΐδῃ, ἔθελ' ἐριζέμεναι βασιλῆϊ

ἀντιβίῃν· ἐπεὶ οὐποδ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
σκηπτούχου βασιλεύς, ὅτε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.

εἰ δέ σὺ κυρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γέινατο μήτηρ, 280

ἀλλ' ὅγε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεθνεσσὼν ἀνδράσσει.

Ζαυρεΐδῃ, σὺ δὲ πᾶυε τεδὼν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε
λίσσομ', Ἀχιλλεῖ μεθέμεν χόλον, ὅς μέγα πῦσιν
ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 285

ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες.

ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,

πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνδράσσειν,

πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἃ τίς οὐ πείσεσθαι οἶα.

εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἔόντες, 290

τοῦνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι;

Τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἡμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς·

ἦ γάρ κεν δειλὸς τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην,

εἰ δὴ σὺ πᾶν ἔργον ὑπείξομαι, ὅ,τι κεν εἴπῃς·

ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε 295

σὴ μαιῶ! σὺ γάρ ἔγωγ' ἔτι σοι πείσεσθαι οἶα.

ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

χέρσιν μὲν οὗτοι ἔγωγε μαχήσομαι εἵνεκα κούρης,

ὅτε σοί, οὔτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθαι γε δόντες·

τῶν δ' ἄλλων, ἃ μοι ἐστὶ θοῇ παρὰ νηϊ μελαίνῃ, 300

τῶν οὐκ ἂν τι φέροις ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο.

εἰ δ', ἄγε μὴν, πείρησαι, ἵνα γνῶωσι καὶ οἶδε·

πῖψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρωήσῃ περὶ δουρὶ.

Ὡς τῷ ἄντιβίῳσι μαχησαμένῳ ἐπέεσσιν,

305 ἀνστήτην· λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιοῶν,
 Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίᾳς καὶ νῆας εἴσας
 ἦϊε σὺν τε Μενoitιῶδι, καὶ οἷς ἐτάροισιν·
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδε προέρυσσεν,
 ἐς δ' ἐρέτας ἔκρινεν εἴκοσιν, ἐς δ' ἐκατόμβην

310 βῆσε θεῶ· ἀνὰ δὲ Χρῦσηΐδα καλλιπάρηον
 εἶσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπάπτεον ὕγρα καλεῦσθαι
 λαοὺς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.

οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο, καὶ εἰς ὕλα λύματ' ἔβαλλον·

315 ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἐκατόμβας
 ταύρων ἠδ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο·
 κνίσση δ' οὐρανὸν ἵκεν, ἐλισσομένη περὶ καπνῶ.

“Ὡς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' Ἀχαιοὶ
 μένων

λῆχ' ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ' Ἀχιλλῆς.

320 ἀλλ' οὔγε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην περ
 τῷ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρυνῶ θεράποντε·

“Ἐρχεσθον κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος·
 χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν Βρισηΐδα καλλιπάρηο·
 εἰ δέ κε μὴ δώησιν, ἐγὼ δέ κε αὐτὸς ἔλωμ

325 ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔστι.

“Ὡς εἰπὼν προΐει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθος·
 τὼ δ' ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο,
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίᾳς καὶ νῆας ἐκίσθην.
 τὸν δ' εὖρον παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ

330 ἦμενον· οὐδ' ἄρα τῷγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς·
 τῷ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένῳ βασιλῆα,
 αἰτήτην, οὐδὲ τί μιν προσεφώνεον, οὐδ' ἐρέοντο.

αὐτὰρ ὃ ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·

Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
ἄσπον ἔτ' οὐτι μοι ὕμμες ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων, 335
ὃ σφῶϊ προΐει Βρισηΐδος εἵνεκα κούρης.

ἀλλ' ἄγε, Διογενὲς Πατρόκλεις, ἔξαγε κούρην,
καὶ σφῶϊν δὲς ἄγειν. τῷ δ' αὐτῷ μάρτυροι ἔστων
πρὸς τε θεῶν μακάρων, πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων,
καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηγνέος, εἵποτε δ' αὐτὰ 340
χρεῖῳ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
τοῖς ἄλλοις. ἦ γὰρ ὄγ' ὀλοῇσι φρεσὶ θύει·
οὐδὰ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
ὅπιπῳ οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Ἀχαιοί.

“Ὡς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἐταίρῳ· 345
ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης Βρισηΐδα καλλιπάρηγον,
δῶκε δ' ἄγειν. τῷ δ' αὐτὶς ἔτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν·
ἦ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν. — Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
δακρύσας, ἐτέρων ἄφαρ ἔξετο νόσφι λιασθείς,
θιν' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς, ὀρόων ἐπὶ οἶνοπα πόντον· 350
πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο, χεῖρας ὀρεγνύς·

Μῆτερ, ἐπεὶ μ' ἔτεκός γε μινυνθάδιόν περ ἐόντα,
τιμὴν πέφ μοι ὀφείλλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλῖξαι,
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν.
ἦ γὰρ μ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων 355
ἠτίμησεν· ἔλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.

“Ὡς φάτο δακρυχέων· τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ,
ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι.
καρπαλίμως δ' ἀνέδυ πολιῆς ἁλός, ἡϋτ' ὀμίχλη·
καὶ ῥα πύρουθ' αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος, 360
χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἔκτετο πένθος;
 ἐξαύδα, μὴ κεῖθε νόω· ἵνα εἶδομεν ἄμφοι.

Τὴν δὲ βαρυστενάρων προσέφη πόδας ὑπὸς Ἀχιλλεύς
 365 οἶοθα· τίη τοι ταῦτ' εἰδυῖη πικρὸν ἄγορεύω;
 ὠχόμεθ' ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἥετίωνος,
 τὴν δὲ διεπράθομέν τε, καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα·
 καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἱὲς Ἀχαιῶν,
 ἐκ δ' ἔλον Ἀτρεΐδῃ Χρυσήϊδῃ καλλιπάρῃον.

370 Χρύσης δ' αὖθ', ἱερεὺς ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος,
 ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 λυσόμενός τε θυγάτρα, φέρων τ' ἄπερείσι ἄποινα,
 στέμμιτ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
 χρυσέα ἄνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς.

375 Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δῦω, κοσμήτορε λαῶν.
 ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοί,
 αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
 ἀλλ' οἳ π' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ,
 ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.

380 χαόμενος δ' ὁ γέρον πάλιν ἔρχετο· τοῖο δ' Ἀπόλλων
 εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν.

ἦκε δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δὲ τυ λαοὶ
 θνητῶν ἐπασσύτεροι· τὰ δ' ἐπώχετο κῆλα θεοῖο
 πάντῃ ἄνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. ἄμμι δὲ μάντις

385 εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας Ἑκάτοιο·

αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελύμην θεὸν ἰλάσκεσθαι·

Ἀτρεΐωνα δ' ἔπειτα χόλος λάβεν· αἶψα δ' ἀναστὰς
 ἠπελλήσεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν.

τὴν μὲν γάρ σὺν νηϊ θοῇ ἐλίκοιτες Ἀχαιοὶ

390 ἐς Χρύσῃν πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι·

τὴν δὲ νέον κλισίῃθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
 κοῦρην Βρισηΐος, τὴν μαι δόσαν υἷες Ἀχαιῶν.
 ἀλλὰ σὺ, εἰ δύνασθαι γε, περίσχευε παιδὸς ἔηος·
 ἔλθοῦσ' Οὐλυμπιάνδε, Δία λίσαι, εἴποτε δῆ τε
 ἢ ἔπει ὤνησας κραδίην Διός, ἥε καὶ ἔρχη· 395
 πολλὰ γάρ σιο πατρός ἐν μεγάροισιν ἀκουσα
 εὐχομένης, ὅτ' ἔφραδα κελαινεφεῖ Κρονίωνι
 οἷη ἐν Ἀθανάτῳσι ἀνίκη λοιγὸν ἀμῦναι,
 ὅπποτε μιν ξυτῶσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλαι,
 Ἥρη τ' ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη· 400
 ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἔλθοῦσα, θεά, ὑπελύσας δισμῶν,
 ὥχ' ἑκατόγχευον καλέσας ἐς μακρόν' Ὀλυμπον,
 ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δὲ τε πάντες
 Αἰγαίων' - ὃ γὰρ αὐτὲ βῆ οὐ πατρός ἀμείνων -
 ὃς ῥα παρὰ Κρονίῳ καθέζετο, κύδῃ γαίῳ· 405
 τὸν καὶ ὑπέδδειςαν μάκαρες θεαί, αὐδὲ τ' ἔδυσαν.
 τοῖν νῦν μιν μνήσασα παρέξιο, καὶ λαβὲ γούνων,
 αἱ κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσι ἀρῆξαι,
 τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἄμφ' ἅλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς,
 κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος, 410
 γυνὴ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
 ἦν αἴτην, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.

Τὸν δ' ἡμίβει' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 ὦ μοι, τέκνον ἐμόν, τί νῦν σ' ἔτρεφον, αἰνὰ τεκοῦσα!
 αἰθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδύκρωτος καὶ ἀπήμων 415
 ἦσθαι· ἐπεὶ νῦν τοι αἴσα μένηται ἀπὲρ, οὔτι μῦλα δῆμ'·
 νῦν δ' ἄμα τ' ὠκύμορος καὶ ῥῆξυρός περὶ πάντων
 ἔπλεο· τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκρον ἐν μεγάροισιν·
 τοῦτο δὲ τοι ἔρεῖουσα ἔπος Ἀχὶ τερπικρεάνησιν,

- 420 εἴμ' αὐτὴ πρὸς Ὀλύμπου ἀγάννιφον, αἵ κε πύθεται
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν,
 μὴνι Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ' ἀποπαῖο πάμπαν.
 Ζεὺς γάρ ἐς Ἰλκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
 χθιζὸς ἔβη κατὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔπαρτο
 425 δωδεκῆτη δ' αἰ αὖτις ἐλεύσεται Οὔλυμπόνδε.
 καὶ τότε ἔπειτά τοι εἴμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
 καὶ μιν γουνάσομαι, καὶ μιν πείσεσθαι οὔω.
 "Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσατο· τὸν δ' ἔλπι' αὐτοῖ
 χαόμενον κατὰ θυμόν, ἐϋζώνριον γυναικὸς,
 430 τὴν ῥα βίη ἀέκοτος ἀπηύρων. — Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἐς Χρῦσιν ἵκανε, ἄγων ἱερὴν ἐκατόμβην.
 οἱ δ' ὅτε δὴ λημένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο,
 ἱστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηϊ μελαίνῃ·
 ἱστὸν δ' ἱστοδόκῃ πέλασαν, προτόνοισιν ὑφάντες,
 435 καρπαλίμως· τὴν δ' εἰς ὄρμον προέφρυσσαν ἐρετμοῖς.
 ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ρηγμῖνι θαλάσσης·
 ἐκ δ' ἐκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
 ἐκ δὲ Χρυσῆϊς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.
 440 τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμόν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς
 πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπεν·
 "Ὡ Χρῦση, πρό μ' ἐπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 παῖδά τε σοὶ ἄγμεν, Φοῖβ' ὅθ' ἱερὴν ἐκατόμβην
 ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὅφρ' ἱλασόμεσθα ἄνακτα,
 445 ὃς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κῆδ' ἐφῆκεν.
 "Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων
 παῖδα φίλῳ· τοὶ δ' ὦκα θεῶ κλειτὴν ἐκατόμβην
 ἔξείης ἔστησαν εὐδμητον περὶ βωμόν·

χειρίσαντο δ' ἔπειτα, καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλῃ εἶχετο, χεῖρας ἀντασχών· 45α

Κλέθι μεν, Ἀργυροτόξ', ὅς Χρῦσιν ἀμφιβέβηκας,
Κίλλαν τε Ζαθέην, Τενέδοιό τε Ἴφι ἀνάσσεις!
ἦδ' ἄν ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἵψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνηνον εἰλδωρ· 45β
ἦδ' ἄν νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὐξάντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλλοντο,
αὐέρυσαν μὲν πρόιτα, καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
μηρούς τ' ἐξέταμον, κατὰ τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν, 46α
δίπτυχα ποτήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
καίε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρον, ἐπὶ δ' αἰθοπα οἶον
λείβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆθ' ἐκάη, καὶ σπλάγχχ' ἐπάσαντο,
μίστυλλον τ' ἄρα τάλλα, καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν, 46β
ᾧ πησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνον, τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ', οὐδὲ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο 47α
νωμήσαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπῦεσιν.
οἱ δὲ πάννημέριοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο,
καλὸν αἰδόντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
μέλποντες Ἑκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπειτ' ἀκούων.

Ἥμος δ' ἥελιος κατέδυσ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν, 47β
δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός.
Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,

καὶ τότ' ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν·
τοῖσιν δ' ἔκμενον οὖρον ἔει ἐκέρχοντο Ἀπόλλων.

- 480 οἱ δ' ἰστὸν στήσαντ', ἀνὰ δ' ἰστίᾳ λευκῇ πίπασσαν·
ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἰστίον, ἀμφὶ δὲ κύμα
στεῖρην πορφύρεον μεγάλ' ἔαχε, νηὸς ἰούσης·
ἣ δ' ἔθθεν κατὰ κύμα, διαπρήσσουσα κέλευθα.
αὐτὰρ ἐπεὶ φ' ἴκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
485 νῆα μὲν οἶγε μέλαιναν ἐπ' ἡπείροιο ἔρυσσαν
ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν·
αὐτοὶ δ' ἐσιδνάντο κατὰ κλισίας τε νῆας τε. —

- Αὐτὰρ δὲ μῆνι, νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν,
Διογενὴς Πηλεὺς υἱός, πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
490 οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν,
οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον· ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ,
αὐτὶ μένων, ποθέεσκε δ' αὐτὴν τε πτόλεμόν τε.
Ἄλλ' ὅτε δὴ φ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτῃ γένετ' ἡώς,
καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλύμπῳ ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἔοντες
495 πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἦρχε. Θέτις δ' οὐ λήθει' ἐφειμένων
παιδὸς ἑοῦ, ἀλλ' ἦγ' ἀνεδύσατο κύμα θαλάσσης,
ἤερ' ἢ δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὐλύμπόν τε·
εὖρεν δ' εὐρύβοπα Κρονίδην ἄτερ ἡμενον ἄλλων,
ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδαιράδος Οὐλύμποιο.

- 500 καὶ ῥα παροῖδ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνασιν
σκαίῃ· δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀντρεῖῳρος ἐλοῦσα,
λισσομένην προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα·

- Ζεῦ πάτερ, εἴποτε δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα
ἣ ἔπει, ἣ ἔργῳ, τόδε μοι κρήνην ἐέδωκε·
505 τίμησόν μοι νῖόν, ὃς ὠκυμορώτατος ἄλλων
ἔπλετ'· ἀτὰρ μιν νῦν γε ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων

ἤτιμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
 ἀλλὰ σὺ πῆρ μιν τίσον, Ὀλύμπιε μητίετα Ζεῦ·
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὅφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
 υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν, ὁφέλλωσιν τέ εἰ τιμή. 510

Ὡς φάτο· τὴν δ' οὔτι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 ἀλλ' ἀέκων δὴν ἦστο· Θέτις δ', ὥς ἤψατο γούνων,
 ὥς ἔχετ' ἐμπεφυῖα, καὶ εἶρετο δεῦτερον αὐτῆς·

Ἰνῆμαστὲς μὲν δὴ μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον,
 ἣ ἀπόδειπ'· ἐπεὶ οὐ τοι ἔπι δέος· ὅφρ' εὖ εἰδῶ,
 ὅσσον ἐγὼ μετὰ πῦσιν ἀτιμοτάτῃ θεῆς εἰμι. 515

Τὴν δὲ μὲγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ἣ δὴ λοίγια ἔργ', ὅτε μ' ἐχθοδοπήσῃσι ἐφήσεις
 Ἥρη, ὅτ' ἂν μ' ἐρέθῃσιν ὄνειδιλοις ἐπέεσσιν.
 ἣ δὲ καὶ αὐτως μ' αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν 520
 νεικεῖ, καὶ τέ μέ φησι μάχη Τρώεσσιν ἀρῆγειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὐτῆς ἀπόστιχε, μή σε νοήσῃ
 Ἥρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὅφρα τελέσω.
 εἰ δ', ἄγε τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὅφρα πεπολθῆς·
 τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμὲθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον 525
 τέκμων· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον, σὺδ' ἀπατηλὸν,
 οὐδ' ἀτελεύτητον, ὅ,τι κεν κεφαλῇ κατανεύσω.

Ἥ, καὶ πνανέησιν ἐπ' ὀφρύσιν νεῦσε Κρονίων·
 ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερφόρυσαντο ἄνακτος
 κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπιον. 530

Τῷγ' ὥς βουλευσάντε διαέμαγεν· ἣ μὲν ἔπειτα
 εἰς ἄλλα ἄλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
 Ζεὺς δὲ ἐὼν πρὸς δῶμα· θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέστησαν
 ἐξ ἰδίων, σφοῦ πατρός ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτιλη
 μέναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες. 535

ὥς δ' μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνῳ· οὐδὲ μιν Ἥρη
 ἡγνοίησεν ἰδοῦσά, ὅτι οἱ συμφράσσαστο βουλῆς
 ἀργυρόπεζα θείης, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.
 αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσήνυδα·

40 Τίς δ' αὖ τοι, θαλαμῆτα, θεῶν συμφράσσαστο
 βουλῆς;

αἰεὶ σοι φίλον ἐστίην, ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἔδοντα,
 κρυπτάδια φραγέοντα δικαζέμεν· οὐδὲ τί πώ μοι
 πρόφρον τέλεικας εἰπεῖν ἔπος ὅ,τι κοῆρης.

Τὴν δ' ἡμέβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 545 Ἥρη, μὴ δὴ πάντας ἔμοῦς ἐπιέλπω μῦθους
 εἰδήσων· χαλεποί τοι ἔσονται, ἀλόχη περ ἰούσῃ.
 ἀλλ' ὃν μὲν κ' ἐπιμενὸς ἀκούμεν, οὔτις ἔπειτα
 οὔτε θεῶν πρότερος λόγῳ εἴσεται, οὔτ' ἀνθρώπων·
 ὃν δέ κ' ἔγωγ' ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοῆσαι,
 550 μῆτι σὺ ταῦτα ἕκαστα διεύρο, μηδὲ μετέλλα.

Τὸν δ' ἡμέβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
 αἰνότετα Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες!
 καὶ λίην σε πάρος γ' οὐδ' εἶρομαι, οὔτε μεταλλῶ·
 ἀλλὰ μάλ' εὐκηλος τὰ φράζεις, ἅσ' ἐθέλῃσθα.
 555 νῦν δ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρόνα, μὴ σε παρείπῃ
 ἀργυρόπεζα θείης, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.
 ἥρετ' γὰρ σοί γε παρῆζετο, καὶ λάβει γούνων·
 τῇ σ' οἶω κατανεῦσαι ἐτήτυμον, ὥς Ἀχιλλῆα
 τιμῆσῃς, ὀλέσῃς δὲ πολίης ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

560 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρηφαλήγερετ' Ἰδαιεύς·
 δαιμονίη, αἰνὸ μὲν οἶεαι, οὐδὲ σε λήθω·
 προῆξαι δ' ἔμπης οὔτε δυθήσαιο, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
 μᾶλλον ἔμοῦ ἔσαι· τέ δέ τοι καὶ φίλμον ἔσαι.

εἰ δ' οὕτω τοῦτ' ἐστίν, ἔμοι μέλλει φίλον εἶναι
 ἀλλ' ἀκίονσα καθήσο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ· 565
 μὴ γὰρ τοι νῦν χραίσμασιν, ὅσοι θεοὶ εἰς Ἐνὶ Ὀλύμπῳ,
 ἄσπονδ' ἰώνθ', ὅτε κ' αὖ τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφεία.

Ὡς ἔφατ'· ἔδδειςεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη·
 καὶ ῥ' ἀκίονσα καθήστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ·
 ὦχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες. 570
 τοῖσιν δ' Ἥφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν,
 μητρὶ φίλῃ ἐπῆρα φέρων, λευκωλένῃ Ἥρη·

Ἥ δὴ λόγια ἔργα ταῦθ' ἴσυσται, οὐδ' εἴ ἀνέκτα,
 εἰ δὴ σφὼ ἔνεκα θνητῶν ἐριδιάνετον ὦδε,
 ἐν δὲ θεοῖσι κολῶν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαίμων 575
 ἐσθλῆς ἴσυσται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χειρὶνα ν. καί.
 μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ,
 πατρὶ φίλῃ ἐπῆρα φέρειν Διῖ, ὅφρα μὴ αὖτε
 νεικείῃσι πατήρ, σὺν δ' ἥμιν δαῖτα ταρῖξῃ.
 εἵπερ γὰρ κ' ἐσθλῆσιν Ὀλύμπιος αὐτεροπηγῆς 580
 ἐξ ἐδίων στυφελίξαι· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
 ἀλλὰ σὺ νῦν γ' ἐπέεσσιν ἀντάπτεισθαι μαλακοῖσιν·
 αὐτίκ' ἔπειθ' ἵλαος Ὀλύμπιος ἴσυσται ἡμῖν.

Ὡς ἔφ' ἔφη· καὶ ἀναΐξας, δέπας ἑμφικύπελλον
 μητρὶ φίλῃ ἐν χερσὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπεν· 585

Τέτλαθι, μήτερ ἐμή· καὶ ἀνέσχεο, κηδομένη περ,
 μὴ σε, φίλῃ περ ἰοῦσαν, ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδυμαί
 θεινομένην· τότε δ' οὔτι δυνήσομαι, ἀχνύμενός περ,
 χραίσμεν· ἀργαλῆος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι
 ἴδῃ γὰρ με καὶ ἄλλοι· ἀλεξέμεναι μεμαῶτα 590
 φίψε, ποδὸς τεταγών, ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίῳ.
 πᾶν δ' ἤμαρ φερόμεν, ἅμα δ' ἡμέλῃ καταδύντι

- κίππιασεν ἐν Αἴμῳ· ὀλλγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν·
 ἔνθα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.
 595 "Ως φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλεος Ἥρη·
 μείδησασα δὲ παιδὺς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.
 αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πῦσιν
 ὠνοχόει, γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσω.
 ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν,
 600 ὥς ἶδον Ἥφαιστον διὰ δῶματα ποιπνύοντα.
 "Ως τότε μὲν πρόπαν ἥμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 δαίνυντ', οὐδὲ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης,
 οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ' Ἀπόλλων,
 Μουσάων θ', αἷ ᾗιδον ἀμειβόμεναι ὅπῃ καλῇ.
 605 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἡλείω,
 οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἴκονδε ἕκαστος,
 ἥχι ἐκάστω δῶμα περικλυτὸς Ἀμφιγυῆεις,
 Ἥφαιστος, ποίησεν ἰδυίῃσι προπύδεσιν.
 Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἦι' Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς,
 610 ἔνθα πάρος κοιμᾷθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι
 ἔνθα καθεῖδ' ἀναβάς· παρὰ δέ, χρυσόθρονος Ἥρη.
-

Ι Α Ι Α Δ Ο Σ

ΡΑΨΩΔΙΑ Β.

SUMMARIVM.

Iuppiter, illatam Achilli iniuriam ulturus, speciem nocturnam mittit ad Agamemnonem, quæ eum ad committendum proelium spe victoriae incitet (1-40). Sub lucem Agamemno rem et impetum suum aperit primoribus Achivorum; mox concionem habet universorum (41-100). Placuerat ei, ad tentandam populi fidem, cui diffidebat, consilium repetendæ patriæ simulare: eo audito, statim multitudo bello fessa tumultuari et navigationem parare coepit (101-154). Seditionem de compacto et Minervæ monitu comprimit Ulysses, ad singulos præcibæ, minis, opprobriis usus ita, ut concionem restituat (155-210). Thersiten, turpem et maledicum hominem, qui discessum urgere non desinit, gravius castigat ad terrorem ceterorum (211-277). Sic cohibitum vulgus sedctur tandem compositis ad persuadendum orationibus Ulyssæ et Nestoris, qui et vetera promissa expetunt, et ostentis utuntur ad spem Hii cito expugnandi; Agamemno autem indicit proelium, et ardore pugnandi omnium animos implet (278-393). Iam armatur exercitus; primores apud Agamemnonem, mactatæ maiore hostia, epulantur; ceteri passim per tentoria cibum annunt sacraque faciunt et a suis quæque natio ducibus instructa in aciem procedunt (394-484). Hoc loco inseritur accurata enumeratio navium, populorum, ducum, qui Agamemnonem ad bellum Troianum sequuti erant (485-785). Item Troiani, comperte quid minentur Achivi, duce Hectore in campum egrediuntur et ipsi et socii, quorum omnium breviter recensiti adijcitur (786-877).

Ι Α Ι Α Δ Ο Σ Β.

Ὀνειρος. Βοιωτία ἢ καπάλογος
τῶν νεῶν.

Ἄλλοι μὲν φα θεοὶ τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ
εὖδον παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος·
ἀλλ' ὅγε μερμήριζε κατὰ φρένα, ὥς Ἀχιλῆα
τιμῆσθ, ὀλέσθ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή, 5
πέμψαι ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι οὐλὸν Ὀνειρον·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Βάσκέ' ἴθι, οὐλὲ Ὀνειρε, θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν, ὥς ἐπιτέλλαι 10
Θωρήξαι ἢ κέλευε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς
πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων· οὐ γάρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἄθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γάρ ἅπαντας
Ἥρη λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κῆδ' ἐφῆπται 15
Ὡς φάτο· βῆ δ' ἄρ' Ὀνειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν.

καρπαλίμως δ' ἴκανε θοῖς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
 βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δ' εὐκωπεν
 εὐδοντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἄμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος.
 20 πτῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, Νηληϊῶν υἱὲς ἰοικώς,
 Νέστορι, τὸν ῥα μάλιστα γερόντιον τί' Ἀγαμέμνων·
 τῷ μιν εἰσαίμενος προσεφώνεε θεῖας Ὀνειρος·

Εὐδεις, Ἀτρεός υἱέε δαΐφρωνος, ἵπποδάμοιο·
 οὐ γὰρ παρὰ νύχιον εὐδεν βουληφόρον ἄνδρα,
 25 ὃς λαοὶ τ' ἐπιτετράφεται, καὶ τόσσα μέμληεν.
 νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 ὃς σευ, ἄνευθεν ξῶν, μέγα κῆδεσσι ἦδ' ἐλαιοῖρι.
 θωρήξαι σε κέλευσε καρηχομόωντας Ἀχαιοὺς
 πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγχιαν
 30 Τρώων· οὐ γὰρ εἴτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥρη λισσομένη· Τρώεσσι δέ κῆδ' ἐφῆπται
 ἐκ Διός. ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσὶ, μηδὲ σε λήθῃ
 αἰγείτω, εὖτ' ἂν σε μελίσφρων ὕπνος ἀνήῃ.

35 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσατο· τὸν δ' ἔλιπε αὐτοῦ,
 τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν, ἃ ὅτ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλον.
 φῆ γὰρ ὅγ' αἰρήσειν Ἰριᾶμου πόλιν ἡματι κείνῃ,
 νῆπιος· οὐδὲ τὰ ἦδη, ἃ ῥα Ζεὺς μῆδετο ἔργα.
 θῆσειν γὰρ εἴτ' ἔμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε στοναχάς τε
 40 Τρώσι τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 ἔγχετο δ' ἐξ ὕπνου· θείῃ δέ μιν ἀμφέχυντ' ὀμφή·
 ἔξετο δ' ὀρθωθείς· μαλακὸν δ' ἔνδυνε χιτῶνα.
 καλόν, νηγάτεον· περὶ δὲ μέγα βάλλετο φάρος·
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
 45 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βύλετο ξίφος ἀργυρόηλον.

εἵλετο δὲ σκῆπτρον πατρώϊον, ἄφθιτον αἰεὶ·
σὺν τῇ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

Ἦώς μὲν ὅα θεὰ προσεβήσατο μακρὸν Ὀλύμπου,
Ζηνὶ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
αὐτὰρ ὁ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν, 50
κηρύσσειν ἀγορῇδε καρηκομόωντας Ἀχαιούς.
οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὤκα.

Βουλὴ δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἔξε γερόντων,
Νεστορέῃ παρὰ νηὶ Πυλοιογενέος βασιλῆος·
τοὺς ὄγε συγκαλέσας, πυκινὴν ἡστύνετο βουλήν· 55

Κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνὶ πικίον ἦλθεν Ὀνειρος
ἄμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δῖῳ
εἰδὸς τε, μέγεθός τε, φυὴν τ' ἀγχιστα ἐύκαι.
στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ με πρὸς μῦθον ἔειπεν·
εὐδεις, Ἀτρεὺς υἱέ δαΐφρονος, ἱπποδάμοιο ; 60
οὐ χρὴ παννύχιον εὐδῆιν βουλευφόρον ἄνδρα,
ὃ λαοὶ τ' ἐπιτετράφαται, καὶ τόσσα μέμηλεν.

νῦν δ' ἐμέθεν ἔνκες ὤκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
ὃς σευ, ἄνευθευ ἑὼν, μέγα κήδεται ἥδ' ἐλκείρει.
Θωρήξαι σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς 65

πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυνόγυιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπεγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ἥρῃ λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κῆδὲ ἐφῆρται
ἐκ Διὸς· ἀλλὰ σὺ αἴῃσιν ἔχε φρεσίν. — Ὡς δ' ἐπεὶ εἶπον 70
ᾧχετ' ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀκῆκεν.
ἀλλ' ἄγετ', αἶ κέν πως θωρήσομεν υἱᾶς Ἀχαιῶν.
πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι, ἧ θέμις ἐστίν,
καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήϊσι κελύσω·

75 ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.

Ἦτοι δ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
Νίστωρ, ὃς ῥα Πύλοιο ἀναξ ἦν ἡμαθότατος·
ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσαιο καὶ μετέειπεν·

ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
80 θεὸν μὲν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἔνισπεν,
ψεῦδος κεν φαῖμεν, καὶ νοσφιζοίμεθα μῦλλον·
νῦν δ' ἴδεν, ὃς μὲν ἄριστος Ἀχαιῶν εὐχεται εἶπαι,
ἀλλ' ἄγεί, αἱ κέν πως θωρήσομεν νῆας Ἀχαιῶν.

Ὡς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξ ἤρχε νέεσθαι
85 οἱ δ' ἐπανάστησαν, πεῖθοντό τε ποιμένι λαῶν,

σκηπτοῦχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.

ἥ ὕτε ἔθνεα εἰσι μελισσάων ἀδινάων,
πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομένων·

βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἀνθεσιν εἰαρινοῖσιν·

90 αἱ μὲν τ' ἐνθα ἅλῃς πεποτήηται, αἱ δὲ τε ἔνθα·

ὣς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων

ἡῖόνος προπάροιθε βεθείης ἔστιχόνωντο

ἰλαδὸν εἰς ἄγορην· μετὰ δέ σφισιν Ὀδυσσεύς

δοτρύνουσ' ἰέναι, Διὸς ἄγγελος· οἱ δ' ἀγέροντο·

95 τετρήχει δ' ἀγορῇ, ὑπὸ δὲ στεναχέζετο γαῖα,

λαῶν ἰζόντων, ὄμαδος δ' ἦν· ἐννέα δὲ σφείας

κῆρυκες βοδῶντες ἐρήτυον, εἰποτ' αὐτῆς

σχοίατ', ἀκούσειαν δὲ Διοτρεφῶν βασιλῆων.

σπουδῇ δ' ἔζετο λαός, ἐρήτυθεν δὲ κατ' ἔδρας,

100 παυσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων

ἔστη, σκῆπτρον ἔχων, τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμει τεύχεα

Ἥφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι·

αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῃ Ἀργεϊφόντῃ·

Ἑρμείας δὲ ἄναξ δῶκεν Πέλοπι πληξέσθην·
 αὐτὰρ ὁ αὖτε Πέλοψ δῶκ' Ἀτρεΐ, ποιμένι λαῶν· 105
 Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπεν πολὺαφρῖ θυέστη·
 αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λεῖπε φορῆσαι,
 πολλῇσιν τῆσσισι καὶ Ἀργεῖ παντὶ ἀνδράσιν.
 τῷ δ' ὅγ' ἐρεισάμενος, ἐπὶ Ἀργείοισι μετηύδα·
 ὦ φίλοι, ἦρωες Δαναοί, θεράπυντες Ἀθήας, 110
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδθησε βαρεῖν·
 σκέτλιος, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι·
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καὶ με κελεύει
 δυσκλέα Ἄργος ἱέεσθαι, ἐπὶ πολὺν ὤλεσα λαόν. 115
 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέει φίλον εἶναι,
 ὃς δὴ πολλῶν πόλιν κατέλυσε κάρηνα,
 ἧδ' ἔτι καὶ λῦσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 αἰσχρὸν γάρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἱσσομένοισι πυθέσθαι,
 μάψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν 120
 ἀπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν, ἧδὲ μάχεσθαι
 ἀνδράσι παυροτέροισι, τέλος δ' οὕποι τι πέφανται.
 εἴπερ γὰρ κ' ἐθέλομεν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε,
 ὄρκια πιστὰ ταμόντες, ἀριθμηθῆμεναι ἄμφω,
 Τρῶας μὲν λέξασθαι, ἑφῆστιοι ὅσοι ἔασιν, 125
 ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακροσμηθεῖμεν Ἀχαιοί,
 Τρῶων δ' ἄνδρα ἕκαστον ἐλοίμεθα οἶνοχοεῖν·
 πολλαὶ κεν δεκάδες δευόλατο οἶνοχοοιο.
 τόσσον ἔγώ φημι πλέας ἔμμεναι νῆας Ἀχαιῶν
 Τρῶων, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ' ἐπὶ κούροι 130
 πολλέων ἐκ πολλέων ἐγχεσπαλοὶ ἄνδρες ἔασιν,
 οἳ με μέγα πλάζουσιν, καὶ οὐκ εἰδὼς ἐθέλοντα

- Ἰλίου ἐκπέρσαι εὐναιόμενον πολλίεθρον.
 ἐννέα δὴ βεβύασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί,
 135 καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν, καὶ σπάρτα λέλυνται.
 αἱ δὲ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ ρήπια τέκνα
 εἶατ' ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἅμμι δὲ ἔργον
 αὐτως ἀκράαντον, οὗ εἵνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
 140 φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
 οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.
 Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρνευ,
 πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν.
 κινήθη δ' ἄγορή, ὥς κέματα μακρὰ θαλάσσης
 145 πόκτου Ἰκαρίοιο, τὰ μὲν τ' Εὐρὸς τε Νότος τε
 ὠρορ', ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ γεφελῶν.
 ὥς δ' ὅτε κινήσῃ Ζέφυρος βαθὺ λήϊον ἐλθῶν,
 λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπὶ τ' ἡμῦν ἀσταχύεσσιν·
 ὥς τῶν πᾶσ' ἄγορή κινήθη. τοὶ δ' ἀλαλητῶ
 150 νῆας ἐπ' ἐσσεύοντο, ποδῶν δ' ὑπένεργθε κοίη
 ἵστατ' ἀειρομένη· τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον,
 ἄπτεσθαι νηῶν, ἥδ' ἐλκόμεν εἰς ἅλα διαν,
 οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον· αὐτῇ δ' οὐρανὸν ἴκεν,
 οἴκαδε ἱεμένων· ὑπὸ δ' ἦρεον ἔρματα νηῶν.
 155 Ἐνθα κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη,
 εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον εἶπεν·
 Ὡ πόποι! αἰγιδόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη,
 οὔτω δὴ οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ' εὐρεῖα νῶτα θαλάσσης;
 160 καὶ δὲ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρῳαὶ λίποιεν
 Ἀργεῖην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν

ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης·
ἀλλ' ἔθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον.
μηδὲ ἕα νῆας ἄλαδ' ἐλκόμεν ἀμφιελίσσας. 165

“Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶξασα·
[καρπαλίμως δ' ἴκανε θοαῖς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·]
ἔρρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
ἵσταδ'· οὐδ' ὄγε νηὸς εὖσσελμοιο μελαίνης 170
ἄπτετ', ἐπεὶ μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἴκανε.
ἄγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
οὔτω δὴ οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
φεύξεσθ', ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι πεσόντες· 175
καὶ δὲ κεν εὐχολὴν Πριάμοι καὶ Τρωσὶ λίποτε
Ἀργεῖην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης·
ἀλλ' ἔθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδὲ τ' ἐρώει·
σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, 180
μηδὲ ἕα νῆας ἄλαδ' ἐλκόμεν ἀμφιελίσσας.

“Ὡς φάθ'· ὁ δὲ ξυνέηκε θεῶς ὅπα φωνησάσης.
βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τὴν δ' ἐκόμισσεν
κῆρυξ Εὐρυβύτης Ἰθακήσιος, ὅς οἱ ὀπῆδει.
αὐτὸς δ' Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν, 185
δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρῷον, ἄφθιτον αἰεὶ·
σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

“Ὅστινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κίχσει,
τὸν δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς·
Δαιμόνι', οὗ σε ἔοικε, κακὸν ὥς, δειδίστεσθαι· 190

ἀλλ' αὐτὸς τε πάθῃσο, καὶ ἄλλους ἴδρυσ λαοὺς.
οὐ γάρ πω σύφα οἶσθ', οἷος νῆος Ἀτρεΐδαο·
νῦν μὲν παιρῶται, τάχα δ' ἔψεται νῆας Ἀχαιῶν.
ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἷον ἔειπεν.

195 μῆτι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν νῆας Ἀχαιῶν.
θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ Διοτρεφέος βασιλῆος·
τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ἐστί, φιλεῖ δὲ ἐ μητίετα Ζεὺς.

“Ὀν δ' αὖ δήμου τ' ἄνδρα ἴδοι, βοῶντά τ' ἐφεύροι
τὸν σκήπτρῳ ἐλάσασκεν, ὁμοκλήσασκέ τε μύθη·

200 Δαιμόνι, ἀτρέμας ἦσο, καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε,
οἳ σέο φέρτεροί εἰσι· σὺ δ' ἀπτόλεμος καὶ ἀναλκις,
οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἱναρίθμιος, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ.
οὐ μὲν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί·
οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἰς κοίρανος ἔστω,

205 εἷς βασιλεύς, ὃ ἔδωκε Κρόνον παῖς ἀγκυλομήτεω.
[σκήπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βασιλεύῃ.]

“Ὡς ὅγε κοιρανέων δέεπε στρατὸν· οἳ δ' ἀγορήντι
αὐτίς ἐπεσσεύοντο νειῶν ἀπο καὶ κλισιάων,
ἤχῃ, ὥς ὅτε κύμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης

210 αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμάραγγι δὲ τε πόντος.

“Ἄλλοι μὲν ῥ' ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἔδρας.
Θερσίτης δ' ἔτι μόνος ἀμετρεοικῆς ἐκολῶα,
ὃς ῥ' ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε πολλὰ τε ᾗδῃ,
μαίῃ, αὐτὰρ οὐ κατὰ πόσμον, ἐριζέμεναι βασιλεύσιν.

215 ἀλλ' ὅ,τι οἱ εὔσαιο γελοῖσιον Ἀργείοισιν
ἔμμεναι. αἰσχιστος δὲ ἄνθρωπος ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν·
φοβλὸς ἔην, χωλὸς δ' ἕτερον πόδα· τῷ δὲ οἱ ὤμω
κυρτῷ, ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὑπερθεῖν
ποδὸς ἔην κέφαλήν, πεδὸν δ' ἐπενήνοθε λίγυνη.

ἔχθιστος δ' Ἀχιλλῆϊ μάλοισι· ἦν ἤδ' Ὀδυσσεύϊ· 220
 τῷ γὰρ νεικέεσκε· τότε αὖτ' Ἀγαμέμνονι διὰ
 ὄξea κεκληγὼς λέγ' ὀνείδεα· τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 ἐκπαύλως κατέοντο, νεικέσσηθεν τ' ἐνὶ θυμῷ.
 αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα κείκει μύθο·

Ἄτρεϊδῃ, τίος δ' αὖτ' ἐπιμέμφεαι, ἡδὲ χατίζεις; 225
 πλείαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλάι δὲ χυναῖκες
 εἰσὶν ἐνδὲ κλειῆς ἐξαιρείτοι, ὥς τοι Ἀχαιοὶ
 πρωτίστῃ δίδομεν, εὖτ' ἂν πτολίεθρον ἔλωμεν.

ἦ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεδυεαι, ὃν καί τις οἶσσε
 Τρώων ἱπποδάμων ἐξ' Ἴλλου, υἱὸς ἄποινα, 230
 ὃν κεν ἔχω δῆσας ἀγάγω, ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν;
 ἢς χυναῖκα νέην, ἵνα μέσγεται ἐν φιλότῃ,
 ἦντ' αὐτὸς ἀπονέοι κατίσχεαι; — οὐ μὲν ἔοικεν,
 ἄρχὸν εἶντα, κακῶν ἐπιβασκέμεν υἱὸς Ἀχαιῶν.

ὦ πέποιες, καὶ ἐλέγχε', Ἀχαιῶδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί! 235
 οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα· τόνδε δ' εἴωμεν
 αὐτοῦ ἐνὲ Τροίῃ γέρον πεισέμεν, ὄφρα ἴδῃται,
 ἦ ῥά τίς οἱ χ' ἡμεῖς προσαιμύνομεν, ἢς καὶ οὐκί·
 ὅς καὶ νῦν Ἀχιλῆα, ἴο· μέγ' ἀμείνονα φῶτα,

ἠτίμησεν· ἔλῳν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας. 240
 ἀλλὰ μάλ' οὐκ Ἀχιλλῆϊ χόλος φρεσὶν, ἀλλὰ μεθήμων·
 ἦ γὰρ ἂν, Ἄτρεϊδῃ, νῦν ὕστατι λωβήσαιο.

Ὡς φάτο νεικέων Ἀγαμέμνονας, ποιμένα λαῶν,
 Θεραΐτης· τῷ δ' ὤκα παφίστατο δῖος Ὀδυσσεύς,
 καὶ μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλκῷ ἠνέπαπε μύθο· 245

Θεραῖτ' ἀκριτόμυθε, λιγύς περ εἷων ἀγορητής,
 ἴσχεο, μηδ' ἔθειλ' οἷος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν.
 οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χειρώτερον βροτῶν ἄλλον

- ἔμμεναι, ὅσσοι ἄμ' Ἀτρεΐδης ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
 150 τῷ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στομόν ἔχων ἀγορεύουσ,
 καὶ σφιν ὀνειδέα τε προφέροισ, νόστον τε φυλάσσοις.
 οὐδὲ τί πω σάφα ἴδμεν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 ἣ εὖ ἢ κακῶς νοστήσομεν υἷες Ἀχαιῶν.
 [τῷ, νῦν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 255 ἦσαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν
 ἥρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις.]
 ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραΐνοντα κιχήσομαι, ὥς νῦν περ ὦδε,
 μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ κάρη ὅμοιοις ἐπείη,
 260 μηδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἶην,
 εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἴματα δύσω,
 χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τὰ τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,
 αὐτόν δὲ κλαίοντα θοάς ἐπὶ νῆας ἀφήσω
 πεπληγὼς ἀγορῇθεν αἰεκέσσι πληγῇσιν.
 265 Ὡς ἄρ' ἔφη· σκῆπτρῳ δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὦμον
 πληῆεν· ὁ δ' ἰδνώθη, θαλερόν δὲ οἱ ἔκπτεσε δάκρυ.
 σμῶδιξ δ' αἱματόεσσα μεταφρένου ἔξυπανέστη
 σκῆπτρον ὑπο χρυσεῖον· ὁ δ' ἄρ' ἔξετο, τάρβησέν τε·
 ἀλγήσας δ', ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπομόρξατο δάκρυ.
 270 οἱ δὲ, καὶ ἀγνύμενοί περ, ἐπ' αὐτῷ ἠδὺ γέλασσαν·
 ὦδε δὲ τις εἶπεσκεν, ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 Ὡ πόποι! ἦ δὴ μυρὶ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργεν,
 βουλὰς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς, πόλεμόν τε κορύσσων·
 νῦν δὲ τόδε μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔριξεν,
 275 ὅς τὸν λωβητῆρα ἐπισβύλοκ' ἔσχ' ἀγοράων.
 οὐ θῆν' μιν πάλιν αὐτίς ἀνήσει θυμὸς ἀγῆνωρ
 νεικείην βασιλῆας ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.

Ἦλζε φάσαν ἡ πληθύς· ἀνὰ δὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
 ἔσση, σκῆπτρον ἔχων - παρὰ δέ, γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 εἰδομένη κήρυκι, σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει, 280
 ὥς ἅμα θ' οἱ πρῶτοί τε καὶ ἔσχατοι νῆες Ἀχαιῶν
 μῦθον ἀκούσειαν, καὶ ἐπιφρασσάλατο βουλὴν -
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν·

Ἄτρεϊδῃ, νῦν δὴ σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ
 πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερῦπεσσι βροτοῖσιν· 285
 οὐδὲ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν, ἥνπερ ὑπέστην,
 ἐνθάδ' ἔτι στείχοντες ἀπ' Ἀργεος ἱπποβότοιο,
 Ἴλιον ἐκπέφσαντ' εὐτέλχεον ἀπονέεσθαι.

ὥστε γὰρ ἡ παῖδες νεαροί, χῆραί τε γυναῖκες,
 ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἰκόνδε νέεσθαι. 290

ἡ μὲν καὶ πόνοσ ἐστὶν ἀνηθέντα νέεσθαι.
 καὶ γὰρ τίς θ' ἓνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο
 ἀσχαλία σὺν νῆϊ πολυζύγῳ, ὄνπερ ἄελλαι
 χιμέριαι εἰλέωσιν, ὀρινομένη τε θάλασσα·
 ἡμῖν δ' εἴνατός ἐστι περικροπέων ἐνιαυτός 295

ἐνθάδε μιμνύντεσσι. τῷ οὐ νεμεσίζομ' Ἀχαιοὺς
 ἀσχαλίαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 αἰσχρὸν τοι δηρὸν τε μένειν, κενεὸν τε νέεσθαι.
 τλήτε, φίλοι, καὶ μείνατ' ἐπὶ χρόνον, ὅφρα διαῶμεν,
 ἡ ἔτεδ' Ἰλίου Κάλχας μαντεύεται, ἡ δὲ καὶ οὐκί. 300

εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν· ἐστὶ δὲ πάντες
 μάρτυροι, οὓς μὴ Κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι,
 χθιζὰ τε καὶ πρῶτ', ὅτ' ἐς Αὐλίδ' αἰ νῆες Ἀχαιῶν
 ἠγερέθοντο, κακὰ Πριάμοι καὶ Τρῳαὶ φέρουσαι·
 ἡμεῖς θ' ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱερὸν κατὰ βωμούς 305
 ἔρδομεν ἀθανάτοισι τελεέσας ἑκατόμβας,

- καλῇ ὑπὸ πλατάνιστῳ, ὅθεν ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ·
 ἐνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα· δρεκὼν ἐπὶ νῶτα θαφεινός,
 σμερδαλέος, τόν· ῥ' αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φρώσδε,
 310 βρωμοῦ ὑπαΐξας, πρὸς δα πλατάνιστον ὄρουσεν.
 ἐνθα δ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα,
 ὄζω ἐπ' ἀκροτάτῳ, πιτάλοις ὑποπεπιτηῶτες,
 ὅκτιώ, ἅταρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἥ τέκε τέκνα.
 ἐνθ' ὅγε τοὺς ἐλεωνά κατήσθιε τετριγῶτας·
 315 μήτηρ δ' ἀμφεποταῖτα ὀδυρομένη φίλα τέκνα·
 τὴν δ' ἐλελιζόμενος πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχιῶσαν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
 τὸν μὲν ἀφίζηλον θῆκεν· θεός, ὅσπερ ἔφηνεν·
 λῆαν γὰρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλαμήτει·
 320 ἡμεῖς δ' ἰσταότες θανμάζομεν, οἷον ἐτύχθη.
 ὥς οὖν θεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἐκατόμβας,
 Κύλχαρ δ' αὐτὴν ἔπειτα θεοπροπίων ἀγύρευεν·
 τίπτ' ἄνεσθ' ἐγένεσθε, κερηκομόδωντες Ἀχαιοί;
 ἡμῖν μὲν τόδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς,
 325 ὄψιμον, ὀψιτέλεστον, ὅου· κλέος οὐποτ' ὀλεῖται.
 ὥς οὕτως κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
 ὅκτιώ, ἅταρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἥ τέκε τέκνα·
 ὥς ἡμεῖς τοσσαῦτ' ἔτεα πτολεμίζομεν αὐθα,
 τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.
 330 κτεῖνος τῶς ἀγύρευε· τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται·
 ἀλλ' ἄγε, μίμνετε πάντες, εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 αὐτοῦ, εἰσέκεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἑλωμεν.
 Ὡς ἔφατ'· Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἔαχον – ἀμφὶ δὲ νῆες
 σμερδαλέων κοπάβησαν, αὐσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν –
 335 μῦθον ἐπαινέσαντες Ὀδυσσεύς θεῖοιο.

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἑπιδότα Νέστορ·

“Ω πόποι! ἦ δὴ παῖσιν ἐοικότες ἀγορεύουσα
νηπιάχοις, οἷς οὔτι μέλει πολεμῆτα ἔργα.
πῇ δὴ συνθεοῖται τε καὶ ὄρνια βῆσεται ἡμῖν;
ἐν πυρὶ δὴ βουλαὶ τε γενοίατο, μήδεά τ’ ἀνδρῶν, 340
σπονδαὶ τ’ ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν!
αὐτως γὰρ ῥ’ ἐπέσθ’ ἀριδαίνομεν, οὐδὲ τι μῆχος
εὐρέμεναι θυνάμεσθαι, πολὺν χρόνον ἐνθάδ’ ἐόντες.
Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ’ ἔθ’, ὡς πρὶν, ἔχων ἄστεμφέα βουλήν,
ἤρχεῖ Ἀργεῖοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμῖνας· 345
τούςδε δ’ ἔα φθινύθειν, ἕνα καὶ δύο, τοὶ κεν Ἀχαιῶν
νόσφιν βουλευώσ’ – ἄνυσις δ’ οὐκ ἔσεται αὐτῶν·
πρὶν Ἀργοςδ’ ἵεναι, πρὶν καὶ Διὸς-αἰγυόχοιο
γνώμεναι εἴτε ψεῦδος ὑπόσχεσις, ἥ καὶ οὐκί.
φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα 350
ἡματι τῷ, ὅτε νηυσὶν ἐπ’ ὠκυπόροισιν ἔβαινον
Ἀργεῖοι, Τρῶεσσι φόνον καὶ Κῆρα-φέροντες,
ἀστράπτων ἐπιθεῖν, ἐναΐσιμα σήματα φαίνων.
τῷ μῆτις πρὶν ἐπειγέσθω οἰκόνδε νέεσθαι,
πρὶν τίνα καὶ Τρῶων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι, 355
τίσασθαι δ’ Ἐλένης ὀρμήματά τε στοναχάς τε.
εἰ δὲ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἰκόνδε νέεσθαι,
ἀπτεσθῶ ἧς νηὸς εὐσσελμοιο μελαίνης,
ὄφρα πρόσθ’ ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπισπῇ.
ἀλλὰ, ἄναξ, αὐτός τ’ εὖ μῆδεο, πείθεο τ’ ἄλλω· 360
οὔτοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσεται ὅ,τι κεν εἴπω·
κρὶν’ ἀνδρας κατὰ φύλα, κατὰ φρήτρας, Ἀγέμενον,
ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ, φύλα δὲ φύλοις.
εἰ δὲ κεν ὧς ἔρξης, καὶ τοὶ πείθονται Ἀχαιοί,

365 γνώση· ἔπειθ', ὅς θ' ἡγεμόνων κακός, ὅς τέ νυ λαῶν,
ἦδ' ὅς κ' ἐσθλὸς ἔησι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται·
γνώσεται δ', εἰ καὶ θεσπεσίη πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις,
ἣ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἄφραδίῃ πολέμοιο.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
370 ἦ μὰν αὖτ' ἀγορῇ νικᾷς, γέγον, υἱᾶς Ἀχαιῶν.

αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλων,
τοιούτοί δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν·
τῷ κε τάχ' ἡμύσεις πόλιν Πριάμοιο ἄνακτος,
χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἄλοῦσά τε, περφομένη τε.

375 ἀλλὰ μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγ' ἔδωκεν,
ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νέεα βάλλει.
καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεὺς τε μαχησάμεθ' εἵνεκα κούρης
ἀντιβίοις ἐπέσσειν, ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων·
εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκέτ' ἔπειτα

380 Τρῶσιν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται, οὐδ' ἡβαιὼν.
νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα·
εὖ μὲν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ' ἀσπίδα θέσθω,
εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσι,
εὖ δέ τις ἄρματος ἄμφις ἰδὼν, πολέμοιο μεδέσθω·

385 ὥς κε πανημέριοι στυγερῷ κρινώμεθ' Ἄρηϊ.
οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται, οὐδ' ἡβαιῶν,
εἰ μὴ νῦξ ἔλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν.

ἰδρώσει μὲν τευ τελαμῶν ἄμφι στήθεσιν
ἀσπίδος ἄμφιβρότης, περὶ δ' ἔγχει χεῖρα καμείτῃ·
390 ἰδρώσει δέ τευ ἵππος, εὐξοὺν ἄρμα τιταίνων.

ὅν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω
μιμνᾶζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὗ οἱ ἔπειτα
ἄρκιον ἔσσεῖται φυγέειν κύνας ἦδ' οἰωνούς.

"Ὡς ἔφατ'· Ἀργεῖοι δὲ μὲν ἔαχον, ὥς ὅτε κῆμα
 ἀπὶ ἧ. ἐφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσῃ Νότος ἐλθὼν, 395
 προβλήτῃ σκαμνέω· τὸν δ' οὐποτε κύματα λείπει,
 παντοίων ἀνέμων, ὅτ' ἂν ἐνθ' ἢ ἐνθα γένωνται.
 ἀνστάντες δ' ὀρέοντο, κεδασθέντες κατὰ νῆας,
 κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἔλοντο.
 ἄλλος δ' ἄλλω ἔρρεε θεῶν αἰειγενετάων, 400
 εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἄρης.
 αὐτὰρ ὁ βοῦν ἰόρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 πίονα, πενταέτηρον, ὑπερμενῆϊ Κρονίῳ·

κίκλησεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν,
 Νέστορα μὲν πρῶτιστά καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα, 405
 αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαντα δῦω καὶ Τυδέος υἱόν,
 ἔκτον δ' αἶψ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.
 αὐτόματος δὲ οἱ ἦλθε βοὴν ἄγαθὺς Μενέλαος·
 ἦδε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὥς ἐπονεῖτο.
 βοῦν δὲ περιστήσαντο, καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο· 410
 τοῖσιν δ' εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων·

Ζεῦ κύνδιστε, μέγιστε, κελαιγεφές, αἰθέρι ναίων,
 μὴ πρὶν ἐπ' ἡέλιον δύναι, καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν,
 πρὶν με κατὰ πρηγὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον
 αἰθαλόαν, πρῆναι δὲ πυρὸς δηῖοιο θύρετρα, 415
 Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι
 χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέες δ' ἄμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 πρηγνέες ἐν κονίῃσιν ὁδᾶξ λαζοέατο γαῖαν.

"Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πῶ οἱ ἐπεκραιλαινε Κρονίων·
 ἀλλ' ὅγε δέκτο μὲν ἰρά, πόνον δ' ἀμέγαρον ὄφελλεν. 420
 αὐτὰρ ἐπεὶ φ' εὗξαντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλλοντο,
 αὐέρυσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,

- μηρούς τ' ἐξέταμον, κατὰ τε νήϊσσι βάλυσαν,
 δίπτουχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὤμοθεν ἔστησαν.
 425 καὶ τὰ μὲν ἄρ' ὀρχίζουσιν ἀφύλλοισιν κατέκειον·
 σπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπαίραντες, ὑπέρβρον Ἡφαιστοιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τάλλα, καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπεισαν,
 ὥπτησάν τε περιφραδίως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 430 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνον, τεύκοντό τε δαῖτα,
 δαίνυντ', οὐδὲ τι θυμὸς ἰδαίνετο δαιτὸς εἴσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πύσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 Ἀτρεΐδῃ κῦδος τε, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 435 μηκέτι νῦν θήθ' αὐτοὶ λεγόμεθα, μηδ' ἔτι δηρὸν.
 ἀμβάλλομεθα ἔργον, ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίζει.
 ἀλλ' ἄγε, κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 λαὸν κηρύσσοντες ἀγείρονται κατὰ νῆας·
 ἡμεῖς δ' ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 440 ἵομεν, ὄφρα καὶ θᾶσσον ἐγείρομεν ὄξυν Ἀργεῖα.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπλήθησεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν,
 κηρύσσειν πόλεμόνδε κεραιχομένοντας Ἀχαιοὺς.
 οἱ μὲν ἐκήρυsson, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὤκα.
 445 οἱ δ' ἄμφ' Ἀτρεΐδῃ Διοτρεφίδες βασιλῆες
 θῦνον κρίνοντες· μετὰ δέ, γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 αἰγλὶδ' ἔχουσα ἐρίτιμον, ἀγήραον, ἀθανάτην τε
 τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσεια ἡρῆδονται,
 πάντες εὐπλεκέες, ἑκατόμβοιός δ' ἑκαστος.
 450 σὺν τῇ παιφάσσουσα διέσσοντο λαὸν Ἀχαιῶν,
 ὀτρύνουσα ἵνα κεν ἐν δὲ σθένος ὤρσεν ἑκάστῳ

καρδίῃ, ἄλληκτον παλεμίζειν ἥδ' ἔμχεσθαι.
τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ', ἥ ἔνεσθαι
ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ἦντε πῦρ αἰθέριον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην 455
οὖρεος ἐν κορυφῇς, ἕκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγῇ·
ὥς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο
αἴγλη παμφανόωσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἶκεν.

Τῶν δ', ὥστ' ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλὰ,
χηρῶν ἢ γεράων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων, 460
Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, Καῦσιτρίου ἄμφι ρέεθρα,
ἔνθα καὶ ἔνθα πατῶνται ἀγαλλάμεναι πτερύγεσσιν,
κλαγγηδὸν προκαθιζόντων, σμαραγεῖ δέ τε λειμῶν·
ὥς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
ἐς πεδίον προχίοντο Σκαμανδρίον· αὐτὰρ ὑπὸ χθρῶν 465
σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμύεντι
μυρτοί, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθη γίνεται ὥρη.

Ἦντε μυριάων ἀδινάων ἔθνεα πολλὰ,
αἶψα κατὰ σταθμὸν ποιμνήϊον ἠλάσκουσιν, 470
ὥρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεῦναι·
τόσσοι ἐπὶ Τρῳέεσσι καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
ἐν πεδίῳ ἔσταντο, διαρρήϊσαι μεμαῶτες.

Τοὺς δ', ὥστ' αἰπάλῃ πλατὶ' αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες
ρεῖα διακρίνωσιν, ἐπεὶ κε νομῷ μιγέουσιν· 475
ὥς τοὺς ἡγεμόνας διεκδόμεον ἔνθα καὶ ἔνθα,
ὕσμινη δ' ἵσταναι· μετὰ δέ, κρείων Ἀγαμέμνων,
ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἱέλος Διὶ περπιικραύνῳ,
Ἄρει δὲ ζώνην, στέφνον δὲ Ποσειδάωνι.
ἦντε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων 480

ταῦρος· ὃ γάρ τε βόεσσι μεταπράπει ἀγρομένησιν·
 τῶιον ἄρ' Ἀτρεΐδην θῆκε Ζεὺς ἥματι κείνῳ,
 ἐκπρεπὰ ἐν πολλοῖσι καὶ ἔσοχον ἠρώεσυν.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι·
 485 ὑμεῖς γάρ θεαὶ ἐστέ, πάρεστέ τε, ἴστε τε πάντα,
 ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν, οὐδὲ τι ἴδμεν·
 οὔτινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοῖρανοι ἦσαν.
 πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω·
 οὐδ' εἰ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἴεν.
 490 φωνή δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη·
 εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο
 θυγατέρες, μνησαίαθ', ὅσοι ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
 ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω, νῆάς τε προπάσας.

Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Αἰήτιος ἦρχον,
 495 Ἀρκεσῖλαός τε Προθοήνωρ τε Κλονίος τε·
 οἱ θ' Ἑλίων ἐνέμοντο καὶ Αὐλῖδα πετρήεσαν,
 Σχοῖνόν τε Σκῶλόν τε, πολὺκνημὸν τ' Ἐτεωνόν,
 Θέσπιαν, Γραϊάν τε καὶ εὐρύχορον Μυκαλησύν,
 οἱ τ' ἀμφ' Ἀργὴν ἐνέμοντο καὶ Εἰλῆσιον καὶ Ἐρύθραι.
 500 οἱ τ' Ἐλεῶν εἶχον ἠδ' Ἴλιν καὶ Πετεῶνα,
 Ὠκαλέην, Μεδεῶνά τ', εὐκτίμενον πολέεθρον,
 Κώπας, Εὐτρησὶν τε, πολυτρήρωνά τε Θίσβην,
 οἱ τε Κορώνειαν καὶ ποιήενθ' Ἀλῖαρον,
 οἱ τε Πλάταιαν ἔχον, ἠδ' οἱ Γλίσσαντ' ἐνέμοντο,
 505 οἱ θ' Ἑποθήβας εἶχον, εὐκτίμενον πολέεθρον,
 Ὀρχησιόν θ' ἱερὸν, Ποσιδίῃον ἀγλαὸν ἄλσος,
 οἱ τε πολυστάφυλον Ἀρνην ἔχον, οἱ τε Μιδεῖαν,
 Νῆσάν τε Ἰαθῆν, Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατώσαν·
 τῶν μὲν πεντήκοντα νῆες κίον· ἐν δὲ ἐκάστη

κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ ἑξήκοντα βαινόν. 510

Οἱ δ' Ἀσπληδόνα ναῖον ἰδ' Ὀρχομενὸν Μινύειον,
τοῖν ἦρχ' Ἀστυλάφος καὶ Ἰάλμενος, υἱὲς Ἀρχος,
οὓς τέκνῃ Ἀστυόχη, δόμῳ Ἀκτορος Ἀξίδαο,
παρθένος αἰδοίῃ, ὑπερώϊον εἰσαναβῆσα,
Ἀρηϊ κρατερῇ· ὁ δέ οἱ παρελίσσατο λυθρή· 515
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἑστιχόωντο.

Αὐτὰρ Φωκίων Σχεδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
υἱέες Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο·
οἱ Κυπάρισσον ἔχον, Πυθῶνά τε πετρήεσσαν,
Κρισιάν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα, 520
οἱ τ' Ἀνεμώρειαν καὶ Τάμπολιν ἀμφενέμοντο,
οἱ τ' ἄρα παρ ποταμὸν Κηφισὸν δίον ἔναιον,
οἱ τε Αἰλαίαν ἔχον, πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῖο·
τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἕποντο.
οἱ μὲν Φωκίων στίχας ἕστασαν ἀμφιέποντες· 525
Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριστερά θωρήσσοντο.

Λοκρῶν δ' ἡγεμόνευεν Οὔλιος ταχὺς Αἴας,
μείων, οὔτι τόσος γε ὅσος Τελαμώνιος Αἴας,
ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἦν, λινοθώρηξ,
ἐγχείῃ δ' ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιοὺς· 530
οἱ Κύνον τ' ἐνέμοντ', Ὀπδοντιά τε Καλλιάρων τε,
Βῆσιάν τε Σκάρφην τε καὶ Αὐγείας ἑρατεινῆας,
Τύρφην τε Θρόνιον τε, Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα·
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἕποντο
Λοκρῶν, οἱ ναίουσι πέτρην ἱερῆς Εὐβοίης. 535

Οἱ δ' Εὐβοίαν ἔχον μένεα πνέοντες Ἀβαντες,
Χαλκίδα τ' Εἰρετριάν τε, πολυστάφυλόν θ' Ἰστρίαν,
Κήρινθόν τ' ἑφਾਲον, Δίου τ' αἰπὺ πτυλλέθρον,

- οἱ τε Κάρυστον ἔχον, ἥδ' αἱ Σιύρα ναυεταίῃσιν·
 540 τοῖν αὖθ' ἡγεμόνευ' Ἐλεφάνωρ, ὄζος Ἄρρος,
 Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.
 τῷ δ' ἅμ' Ἀβαντες ἔποντο θοοί, ὑπιδεν κομβάωντες,
 αἰχμηταί, μεμαῶτες ὀρεκτῆσιν μελήσιν
 θώρηκας ῥῆξιν δῆϊον ἀμφὶ στήθεσιν·
 545 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Οἷ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, ἐνκείμενον πολίεθρον,
 δῆμον Ἐρεχθίδος μεγαλήτορος, ὃν πατ' Ἀθήνη
 θρέψε, Διὸς θυγάτηρ - τέκε δὲ Ζεῦδος Ἄρουρα -
 καὶ δ' ἐν Ἀθήνῃς ἔσαν, ἐφ' ἐνὶ πύσιν νηῶν·
 550 ἐνθάδε μιν ταύροισι καὶ ἀρκείοις ἰδόνται
 κοῦροι Ἀθηναίων, περιτελλομένων ἐνιαυτῶν·
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' υἱὸς Πετεῶο, Μενεσθεύς·
 τῷ δ' οὐπαι τις ὁμοῖος ἐπαχθόνιος γένετ' ἀνὴρ,
 κοσμηῆσαι ἔπουνε τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας -
 555 Νέστωρ οἷος ἔριζεν· δ' γὰρ προγενέστερος ἦεν·
 τῷ δ' ἅμα πενήκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄχεν δυοκαίδεκα νῆας.
 [στήσι δ' ἄγων, ἐν Ἀθηναίων ἱσταντο φάλαγγες.]
 Οἱ δ' Ἀρχος τ' εἶχον, Τίμωνθ' αὖ τε τιχιώεσαν,
 560 Ἐρμόδωκ, Αἰλινῆ τε, βαθὺν κατὰ κάλπον ἐχούσας
 Τροίζην, Ἡδίας τε καὶ Ἀμπαλῶντι' Ἐπίδανρον,
 οἱ τ' ἔχον Ἀλκίαν, Μάσητά τε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
 καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός·
 565 τοῖσι δ' ἅμ' Εὐρύαλος τρίτατος κεν, ἰσχυρέος φάος,
 Μηκιστῆος υἱὸς Ταλαῖονίδαο ἄνακτος.
 συμπάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

τοῖσι δ' ἄρ' ὀγδώκοντα μέλαιναί νῆες ἔποντο.

Οἱ δὲ Μυκίνας εἶχον, ἑυκτίμενον πτελέεθρον,
ἄφνειον τε Κόρινθον, ἑυκτίμενας τε Κλεωναίς, 570
Ὀρεϊάς τ' ἐνέμοντο, Ἀραιθουρὴν τ' Ἰρατεινὴν,
καὶ Σικυῶν, ὃς δ' ἄρ' Ἀδρηστος πρῶτ' ἐμβασιλεύει,
οἱ δ' Ἰππερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν,
Πελλήνην τ' εἶχον, ἣ δ' Ἄγχιον ἀμφενέμοντο,
Αἰγιαλὸν τ' ἀνὰ πάντα, καὶ ἄμφ' Ἑλλάτην εὐρείαν. 575
τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων
Ἀτρεΐδης· ἅμα τῷγε πολὺ πλείστοι καὶ ἄριστοι
λαοὶ ἔποντ'· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο νόρῳπα χαλκόν,
πυδιῶν, ὅτι πᾶσι μετέπρεπεν ἡρώεσσιν,
οὐνεκ' ἄριστος ἦν, ποτὶ δὲ πλείστους ἄγε λαοὺς. 580

Οἱ δ' εἶχον κοίλῃν Λακεδαιμόνα κητώεσσαν,
Φῶριν τε Σπάρτην τε, πολυτρήρωνά τε Μέσσην,
Βρουσιὰς τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀργεΐας Ἰρατεινάς,
οἱ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον, Ἔλος τ', ἔφαλλον πτελέεθρον,
οἱ τε Λάαν εἶχον, ἣ δ' Ὀϊτυλον ἀμφενέμοντο. 585
τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, βόην ἀγαθὸς Μενέλαος,
ἐξήκοντα νηῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο.
ἐν δ' αὐτὸς κτεν ᾗσι προθυμῆσαι πεποιθὸς,
ἐτρήτων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἔπειθ' ἐνθυμῶ
τίσασθαι Ἑλένης δρυήματά τε στοναχάς τε. 590

Οἱ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην Ἰρατεινὴν,
καὶ Θρῆον, Ἀλφειεὸν πόρον, καὶ ἑυκτίμον Ἀἶπν,
καὶ Κυπαρισσήνηα καὶ Ἀμφιγένειαν Ἴναιον,
καὶ Πτελὸν καὶ Ἔλος καὶ Δῶριον — ἐνθα τε Μοῖσαι
ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήϊκα παῦσαν ἀοιδῆς, 595
Οἰχαλήθεται ἰόντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλιῆος·

στεῖτο γὰρ εὐχόμενος νικησόμεν, εἴπερ ἂν αὐταὶ
 Μοῦσαι αἰδοίεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
 αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρόν θέσαν, αὐτὰρ ἰοιδὴν
 600 θεσπεσίην ἀφάλλοντο, καὶ ἐκλείλαθον κισθαριστὴν -
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππῶτα Νέστωρ·
 τῷ δ' ἐνεθήκοντα γλαφυραὶ νῆες ἐστιχόωντο.

Οἱ δ' ἔχον Ἀρκαδίην, ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ,
 Αἰπύτιον παρὰ τὺμβον, ἃν ἀνέρες ἀγχιμαχηταί,
 605 οἱ Φινεὸν τ' ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολὺμηλον,
 Ῥίπην τε, Στρατὴν τε καὶ ἡγεμόεσσαν Ἐπίσπην,
 καὶ Τεγέην· εἶχον καὶ Μαντινέην ἑρατεινὴν,
 Στύμφηλόν τ' εἶχον, καὶ Παφάσσην ἐνέμοντο·
 τῶν ἤρχ' Ἀγκαῖοιο παῖς, κρείων Ἀγαπήνωρ,
 610 ἐξήκοντα νῆων· πολῖες δ' ἐν νηὶ ἐκάστη
 Ἀρκαῖδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμῃνοι πολεμίζεν.
 αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν ἀναξ ἄνδρῶν Ἀχαιῶν
 νῆας εὖσσειλμους, περᾶν ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
 Ἀτρεΐδης· ἐπεὶ οὐ σφιν θαλάσσια ἔργα μεμῆλει.
 615 Οἱ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἥλιδα δῖαν ἔναιον,
 ὅσσον ἐφ' Ἐρμίνην καὶ Μυρραίνος ἐσχατόωσα,
 πέτρην τ' Ὠλενίην καὶ Ἀλείων ἐντὸς ἔργει·
 τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχαὶ ἔσθ'· δέκα δ' ἄνδρ' ἐκάστη
 νῆες ἔποντο θοαί, πολῖες δ' ἔμβαινον Ἑπειοί.
 620 τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάσθην,
 νῆες, ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δ' ἄρ' Εὐρύτου Ἀκτορίωνος
 τῶν δ' Ἀμαρυγκείδης ἤρχε κρατερὸς Διῶρης·
 τῶν δὲ τετάρτων ἤρχε Πολύξενος Θεοιδῆς,
 υἱὸς Ἀγασθένης Αἰγυπιάδαο ἄνακτος.
 625 Οἱ δ' ἐκ Δουλιχίου, Ἐχινάων θ' ἱερῶν

νήσαν, αἶ ναλοῦσαι πέτρην ἀλός, Ἥλιδος ἄντα·
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Μέγης, ἀτάλαντος Ἀρηΐ,
 Φυλείδης, ὃν τίκτε Διὶ φίλος ἱππότα Φυλεὺς,
 ὃς ποτε Δουλιχίονδ' ἀπενάσσατο, πατρὶ χολωθείς·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 630

Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλήνας μεγαθύμους,
 οἳ ῥ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον,
 καὶ Κροκύλει ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τροχέϊαν,
 οἳ τε Ζάκυνθον ἔχον, ἥδ' οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο,
 οἳ τ' ἠπειρον ἔχον, ἥδ' ἀντιπέραϊ ἐνέμοντο· 635
 τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος·
 τῷ δ' ἅμα νῆες ἔποντο δυνάδεκα μυλοπάροχοι.

Αἰτωλῶν δ' ἡγεῖτο Θόας, Ἀνδραίμονος υἱός,
 οἳ Πλευρῶν ἐνέμοντο καὶ Ὀλενον ἥδ' Πυλὴνν,
 Χαλκίδα τ' ἀγχίαλον, Καλυδῶνά τε πετρήεσσαν - 640
 οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνήυς μεγάλητορος υἱέες ἦσαν,
 οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μιελέαγρος -
 τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτίεαλτο ἀνασσεμέν Αἰτοιοῖσιν·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Κρητῶν δ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν, 645
 οἳ Κνωσὸν τ' εἶχον, Γόρτυν τε τειχιώεσσαν,
 Λύκτον, Μίλητόν τε καὶ Ἀργινόεντα Λύκαστον,
 Φαιστόν τε Ρύτιόν τε, πόλεις εὐναιμεταώσας,
 ἄλλοι δ', οἳ Κρήτην ἑκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.
 τῶν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν, 650
 Μηριόνης τ' ἀτάλαντος Ἐνωαλίῳ ἀνδρειφόντῃ·
 τοῖσι δ' ἅμα δυνάκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Τληπόλεμος δ' Ἡράκλειδης, ἥς τε μέγας τε,
 ἐκ Ρόδου ἐννέα νῆας ἔχεν Ῥοδίων ἀγερώχων·

655 οἱ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες,
 Αἰνδον, Ἰηλυσὸν τε καὶ Ἀργινόμεντα Κάμειρον.
 τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
 ὃν τέκεν Ἀστυόχεια βίη Ἡρακληεῖη·

τὴν ἄγει ἔξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος,
 660 πέρσας ἄστεα πολλὰ Διοτρεφείων αἰζηῶν.
 Τληπόλεμος δ' ἐπεὶ οὖν τράφη ἐν μεγάρῳ εὐπύκτῳ
 αὐτίκα πατρός ἐοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα,
 ἥδη γηγρᾶσκοντα Δικύμνιον, ὄζον Ἄρης.

αἴψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ' ὄγε λαὸν ἀγείρας,
 665 βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι
 νῆες νῆωνό τε βίης Ἡρακληείης.
 αὐτὰρ ὃ γ' ἐς Ῥόδον ἔξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχω·
 τριχθὰ δὲ ὤκηθεν καταφυλαδόν, ἥδ' ἐφίληθεν
 ἐκ Διός, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει.

670 [καὶ σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων.]

Νιρεὺς αὖ Σύμηθεν ἔχε τρεῖς νῆας εἰσας,
 Νιρεὺς, Ἀγλαΐης υἱός, Χαρόποιδ' ἄνακτος,
 Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα·

675 ἀλλ' ἀλαπαδνὺς ἔην, παῦρος δὲ οἱ εἶπετο λαός.

Οἱ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον, Κράπαθόν τε Κάσσαντα,
 καὶ Κῶν, Εὐρυπύλοιο πόλιν, νήσους τε Καλύδνας·
 τῶν αὖ Φεΐδιππός τε καὶ Ἀντιφος ἡγησάσθην,
 Θεσσαλοῦ υἱὲ δ' ὧν Ἡρακλείδαο ἄνακτος·

680 τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νῆες ἐστιχόωντο.

Νῦν αὖ τοὺς, ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναυσεν,
 οἱ τ' Ἄλουν, οἱ τ' Ἀλόπην, οἱ τε Τρηχῖν' ἐνέμοντο,
 οἱ τ' εἶχον Φθίην ἥδ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα·

Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί·
 τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἄρχος Ἀχιλλεύς. 685
 ἀλλ' οἷγ' οὐ πολέμοιο δυσσηχέος ἐμνώοντο·
 οὐ γὰρ ἔην, ὅστις σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιο.
 κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 κούρης χυόμενος Βρισηΐδος ἠΰκδρομοι,
 τὴν ἐκ Λυρνησοῦ ἐξείλετο, πολλὰ μογήσας, 690
 Λυρνησὸν διαπορθήσας καὶ τέλχεα Θήβης·
 καὶ δὲ Μύνητ' ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσιμῶρους,
 νείας Εὐηνοῖο Σεληπιάδαο ἄνακτος·
 τῆς ὅγε κεῖτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν.

Οἱ δ' εἶχον Φυλιάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα, 695
 Δήμητρος τέμενος, Ἴωνιά τε, μητέρα μήλων,
 ἀγχιάλῳ τ' Ἀντιῶν ἠδὲ Πτελεὸν λεχεποίην·
 τῶν αὖ Πρωτεσίλαος Ἀρήϊος ἡγεμόνευεν,
 ζωὸς ἰών· τότε δ' ἤδη ἔχεν κῆρα γαῖα μέλαινα.
 τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφῆς ἄλοχος Φυλιάκη ἐλείλειπτο, 700
 καὶ δόμος ἡμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ,
 νηὸς ἀποθρῶσκοντα πολὺν πρῶτιστον Ἀχαιῶν.
 οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεν γὰρ μὲν ἄρχόν·
 ἀλλὰ σφεας κόσμησε Ποδάρκης, ὅζος Ἀρης,
 Ἰφίκλου νῖος πολυμήλου Φυλυκίδαο, 705
 αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου,
 ὀπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων,
 ἦρος Πρωτεσίλαος Ἀρήϊος· οὐδέ τι λαοὶ
 δεύουσθ' ἡγεμόνος, πόθεν δὲ μιν ἐσθλὸν ἔοντα·
 ἐπεὶ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 710

Οἱ δὲ Φεράς ἐνέμοντο παρὰ Βοιβηΐδα λίμνῃ,
 Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἔϋκτιμένην Ἰαωλόν·

τῶν ἤρχ' Ἀδμήτοιο φίλος παῖς ἔνδεκα νηῶν,
 Εὐμηλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτωι τέκε δία γυναικῶν,
 715 Ἀλκηστis, Πέλλας θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη.

Οἱ δ' ἄρα Μηθῶνῃν καὶ Θαυμακίῃν ἐνέμοντο,
 καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλυσῶνα τροχεῖαν·
 τῶν δὲ Φιλοκτιήτης ἦρχεν, τόξων εὖ εἰδώς,
 ἑπτὰ νεῶν· ἐρέται δ' ἐν ἐκάστῃ πεντήκοντα
 720 ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἴφι μάχεσθαι.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖτο κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
 Ἀθήμῳ ἐν ἡγαθέῃ, ὅθι μιν λίπον νῆες Ἀχαιῶν,
 ἔλκεϊ μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου·
 ἐνθ' ὅγε κεῖτ' ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον
 725 Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτιήταο ἄνακτος.

οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἄναρχοι ἔσαν, πόθειόν γε μὲν ἀρχόν·
 ἀλλὰ Μεδῶν κόσμησεν, Οἴλῃος νόθος υἱός,
 τὸν ῥ' ἔτεκεν Ῥήνῃ ὑπ' Οὔλῃῃ πτολιπόρθῳ.

Οἱ δ' εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθῶμην κλωμακόμεσσαν,
 730 οἱ τ' ἔχον Οἰχαλίην, πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος·
 τῶν αὖθ' ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδε,
 ἰητῆρ' ἀγαθῷ, Ποδαλείριος ἦδὲ Μαχίων·
 τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νῆες ἐστιχδώντο.

Οἱ δ' ἔχον Ὀρμένιον, οἱ τε κρήνην Τπέρειαν,
 735 οἱ τ' ἔχον Ἀστέριον, Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα·
 τῶν ἤρχ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
 τοῖ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

Οἱ δ' Ἀργισσαν ἔχον, καὶ Γυρτώνῃν ἐνέμοντο,
 Ὀρθῇν, Ἠλώνῃν τε, πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκῇν·
 740 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
 υἱὸς Πειριθόοιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς -

τόν ϕ' ὑπὸ Πειριθόῃ τέκετο κλυτὸς Ἴπποδάμεια
 ἤματι τῷ, ὅτε Φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας,
 τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὤσε, καὶ Αἰθίκεσσι πέλασεν -
 οὐκ οἶος, ἅμα τῷγε Λεοντεὺς, ὄζος Ἄρης, 745
 υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινείδαο·

τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.
 Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δὺω καὶ ἔκκοσι νῆας·
 τῷ δ' Ἐνιῆγες ἔποντο, μινυπτόλεμοί τε Περαιβοί,
 οἱ περὶ Δωδώνην δυσχεῖμερον οἶκ' ἔθεντο, 750
 οἱ τ' ἅμφ' ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργ' ἐνέμοντο·
 ὅς ϕ' ἐς Πηνειὸν προῖει καλλίρροον ὕδωρ·
 οὐδ' ὄγε Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίη,
 ἀλλὰ τέ μιν καθ' ὑπερθεν ἐπιρρέει, ἥντ' ἔλαιον·
 ὄρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ. 755

Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρόθοος, Τενθρηδύνος υἱός,
 οἱ περὶ Πηνειὸν καὶ Πῆλιον εἰνοσίφυλλον
 ναλεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευεν·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

Οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κολῆρανοι ἦσαν. 760
 τίς τ' ἄρ' τῶν ὄχ' ἄριστος ἔην, σὺ μοι ἔννεπε, Μοῦσα,
 αὐτῶν, ἡδ' ἵππων, οἱ ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἔποντο.

Ἴπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,
 τὰς Εὐμηλὸς ἔλαυνε, ποδώκειας, ὄρνιαθας ὥς,
 ὀτρίχας, οἷστέας, σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον εἴσας· 765
 τὰς ἐν Πηρείῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
 ἅμφω θηλείας, φόβον Ἄρης φορεούσας.
 ἀνδρῶν αὖ μέγ' ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας,
 ὄφρ' Ἀχιλεὺς μήνιεν· ὃ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν,
 ἵπποι θ', οἱ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλείωνα. 770

- ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορώνῃσι ποντοπόροισιν
 κεῖτ', ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 Ἀτρεΐδῃ· λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης
 δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἰέντες,
 775 τόξοισιν θ'· ἵπποι δὲ παρ' ἄρμασιν οἷωιν ἕκαστος,
 λωτὸν ἐρεπτόμενοι, ἐλεῖθρεπτόν τε σέλινον,
 ἕστασαν· ἄρματα δ' εὖ πεπνυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων
 ἐν κλισίῃς· οἱ δ' ἄρχὸν Ἀρηΐφιλον ποθέοντες
 φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατόν, οὐδ' ἐμάχοντο.
 780 Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν, ὥσεί τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο·
 γαῖα δ' ὑπέστενάχιζε, Διὶ ὣς τερπικεραυνῷ
 χοιομένῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωεὶ γαῖαν ἱμάσση
 εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς·
 ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στεναχίζετο γαῖα
 785 ἐρχομένων· μάλα δ' ὤκα διέπρησσον πέδιοιο.
 Τρῶσιν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδῆγεμος ὠκεία Ἴρις
 παρ' Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγυιῇ·
 οἱ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θυρήσιν,
 πάντες ὁμηγερέες, ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
 790 ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὠκεία Ἴρις·
 εἵσατο δὲ φθογγὴν νύϊ Πριάμοιο Πολίτη,
 ὃς Τρώων σκοπὸς ἴξε, ποδωκείησι πεποιθώς,
 τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυνήται γέροντος,
 δέγμενος ὀππότε νῆϊφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί·
 795 τῷ μιν ἑισαμένη μετέφη πόδας ὠκεία Ἴρις·
 ὦ γέρον, αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἀκριτοὶ εἰσιν,
 ὥς ποτ' ἐφ' εἰρήνης· πόλεμος δ' ἀλίσστος θροῦται.
 ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μύχας εἰσῆλυθον ἀνδρῶν,
 ἀλλ' οὐπω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὄπωπα·

λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν, 800
ἔρχονται πεδίοιο, μαχησόμενοι περὶ ἄστν.

Ἔκτορ, σοὶ δὲ μάλιστα ἐπιτέλλομαι ὥδε γε ῥέξαι·
πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστν μέγα Πριάμου ἐπίκουροι,
ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων·
τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαινέτω, οἷοι περ ἄρχει, 805
τῶν δ' ἐξηγεῖσθαι, κοσμησάμενος πολιήτας.

Ὡς ἔφαθ'· Ἔκτορ δ' οὔτι θεῆς ἔπος ἠγνόησεν,
αἶψα δ' ἔλυσ' ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἔσσεύοντο.
πῦσαι δ' ὠὔνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
πεζοὶ δ' ὑπὸ πῆγες τε· πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὄρωρει. 810

Ἔστι δὲ τις προπάροιθε πόλιος αἰπεῖα κολώνη,
ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περιδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα·
τὴν ἦτοι ἄνδρες Βατίεων κικλήσκουσιν,
ἀθάνατοι δὲ τε σῆμα πολυσκάρθοιο Μυρίνης·
ἔνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν ἡδ' ἐπίκουροι. 815

Τρῶσιν μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαῖολος Ἔκτορ
Πριαμίδης· ἅμα τῷγε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
λαοὶ θωρήσσοντο, μεμαότες ἐγχείησιν.

Δαρδανίων αὖτ' ἦρχεν εὖς παῖς Ἀγχίσαο,
Αἰνείας, τὸν ὑπ' Ἀγχίσῃ τέκε δι' Ἀφροδίτῃ, 820

Ἰδης ἐν κρημοῖσι θεὰ βροτῶ εὐνηθεῖσα·
οὐκ οἶος, ἅμα τῷγε δύνω Ἀντήνορος νῆε,
Ἀρχέλοχός τ' Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.

Οἱ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πύδα νείατον Ἰδης,
ἄφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Διοήποιο, 825
Τρῶες· τῶν αὖτ' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς νῆός,
Πάνδαρος, ὃς καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.

Οἱ δ' Ἀδρήστεϊάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ,

- καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρεΐης ὄρος αἰπύ·
 830 τῶν ἤρχ' Ἀδρησιός τε καὶ Ἀμφίος λινοθώρηξ,
 υἱε δὴ Μέρωπος Περκωσίαν, ὃς περὶ πάντων
 ἦδε μαντοσύνας, οὐδὲ οὐς παῖδας ἔασκεν
 στείλειν εἰς πόλεμον φθισήνορα· τῷ δέ οἱ οὔτε
 πευθέσθην· Κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
 835 Οἱ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο,
 καὶ Σηστὸν καὶ Ἀβνδὸν ἔχον καὶ διὰν Ἀρίσβην·
 τῶν αὖθ' Ἑρτακίδης ἤρχ' Ἄσιος, ὕρχαμος ἀνδρῶν,
 Ἄσιος Ἑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
 αἰθῶνες, μεγάλοι, ποταμοῦ ἅπο· Σελλήεντος.
 840 Ἴππόθοος δ' ἄγε φύλα Πελασγῶν ἐγχεσιμῶραν,
 τῶν οἱ Ἀρίσσαν ἐριβώλακα ναιετάασκον·
 τῶν ἤρχ' Ἴππόθοός τε Ἡύλαιός τ', ὅς τις Ἄρης,
 υἱε δὴ Ἀθήοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο.
 Αὐτὰρ Θρηϊκας ἤγ' Ἀκίμας καὶ Πείροος ἦρος,
 845 ὕσσους Ἑλλήσποντος ἀγάφροος ἐντὸς ἔργει.
 Εὐφημος δ' ἀρχὸς Κικλῶνων ἦν αἰχμητῶν,
 υἱὸς Τροϊζήνοιο Διοτρεφείας Κεῦδαο.
 Αὐτὰρ Πυρραΐχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους,
 τηλόθεν ἐξ Ἀμυνδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρυρέοντος,
 850 Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν.
 Παφλαγόνων δ' ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ,
 ἐξ Ἑνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων·
 οἱ ῥα Κῦταιρον ἔχον, καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο,
 ἀμφὶ τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δῶματ' ἔναιον
 855 Κροῖμνάν τ' Αἰγιάλόν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἑρυνθίνους.
 Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
 τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.

Μυσῶν δὲ Χρόμης ἦρχε καὶ Ἐννομος οἰωνιστής·
 ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσσατο Κῆρα μέλαιναν,
 ἀλλ' ἐδάμνη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο 86α
 ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τροίης κερᾶϊζε καὶ ἄλλους.
 Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκανίος θεοειδής
 τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ' ὑσμῖνι μάχεσθαι.

Μήροσιν αὖ Μῆσθλης τε καὶ Ἀντιφος ἡγησάσθην,
 υἱε Ταλαιμένεος, τῷ Γυγαίῃ τέκε Λίμνη, 86β
 οἱ καὶ Μήονας ἦγον ὑπὸ Τρωῶν γεγαῶτας.

Νάστις αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων,
 οἱ Μίλητον ἔχον, Φθειρῶν τ' ὄρος ἀκριτούφυλλον,
 Μαιάνδρου τε ῥοάς, Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κύρην·
 τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Νάστις ἡγησάσθην, 87α
 Νάστις Ἀμφίμαχος τε, Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα,
 ὃς καὶ χρυσὸν ἔχον πόλεμόνδ' ἔεν, ἡῦτε κούρη·
 νήπιος, οὐδέ τί οἱ τόγ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὕλεθρον·
 ἀλλ' ἐδάμνη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
 ἐν ποταμῷ, χρυσὸν δ' Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρονι. 87β

Σαρπηδῶν δ' ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμαν,
 τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἄπο δινήεντος.

Ι Α Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Γ.

S V M M A R I V M.

**Primo concursu proelii Paris seu Alexander fortissimum quem-
que Achivorum ad pugnam provocat: sed, ut Menelaum conspexit
de curru desilientem, abiecto animo refugit (1-37). Paulla post
idem, Hectoris voce correptus, offert se certamini singulari cum
Menelao de summa belli ineundo; qua conditione accepta, poscit
Menelaus, ut sponsio interponatur, praesente Priamo sancienda
(38-110). Igitur arma deponunt exercitus; sacrificia ab utraque
parte parantur: interim Helena ex turri Priamo et senioribus
Troianis demonstrat duces Achivorum in campo subiacenti
(111-244). Vocatus supervenit Priamus, comite Antenore; foe-
dasque ictum antiquo ritu hisce legibus, ut, uter alterum vicisset,
Helenam eiusque opes haberet, Troiani autem inferiores Achivis
gravem multam penderent (245-301). Post Priami discessum
arma capiunt Menelaus et Paris, et in spatium certamini dimensum
procedunt: at superatum Paridem clam surripit-Venus, et incolu-
mem in ipsius cubiculum asportat (302-382). In eundem locum
adducit illa Helenam, quae primum reluctans novo marito ignaviam
exprobrat, mox tamen cum in gratiam recipit (383-448). It
praemiis deae fruentem adversarium frustra quaerit Menelaus, dum
Agamemno publice repetit pactum pretium victoriae (449-461).**

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Γ.

“Ορκοι. Τειχοσκοπία. Ἀλεξάνδρου
καὶ Μενελάου μονομαχία.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἑκαστοι,
Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὄρνιθες ὥς·
ἤντε περ κλαγγῇ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό,
αἶτ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον,
κλαγγῇ ταίγε πέτονται ἐπ' Ἰλκεανοῖο ῥοάων, 5
ἄνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ Κῆρα φέρουσai·
ἠέριαι δ' ἄρα ταίγε κακὴν ἔριδα προσφέρονται·
οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνείοντες Ἀχαιοί,
ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.

Εὖτ' ὄρεος κορυφῇσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην, 10
ποιμέσιν οὔτι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω,
τόσσον τίς τ' ἐπιλεύσσει, ὅσον τ' ἐπὶ λῶαν ἴσιν·
ὥς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὤρνυτ' ἀελλῆς
ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσαν πεδίοιο.

Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 15

Τρωσὶν μὲν προμάχизεν Ἀλέξανδρος Θεοειδής,
 παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τῶσα
 καὶ ξίφος· αὐτὰρ δ' δοῦρε δῶα κεκορυθμένα χαλκῷ
 πάλλων, Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἄριστους,
 20 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.

Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀρηϊφίλος Μενέλαος,
 ἐρχόμενον προπάροιθεν ὀμίλου, μακρὰ βιβῶντα,
 ὥστε λέων ἐχάρη, μεγάλα ἐπὶ σώματι κύρσας,
 εὐρὼν ἢ ἔλαφον κεραδὸν ἢ ἄγριον αἶγα,
 25 πεινιῶν· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἵπερ ἂν αὐτῶν
 σεύωνται ταχέες τε κύνεις, θαλεροὶ τ' αἰζηοί·
 ὥς ἐχάρη Μενέλαος, Ἀλέξανδρον Θεοειδέα
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γὰρ τίσεσθαι ἁλείτην·
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.

30 Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος Θεοειδής,
 ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἥτορ·
 ἅψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάρζετο Κῆρ' Ἀλκείων.
 ὥς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἄπεσσε
 οὐρεος ἐν βήσσης, ὑπὸ τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
 35 ἅψ τ' ἀνεχώρησεν, ὥχρος τέ μιν εἶλε παρειάς·
 ὥς αὖτις καὶ ὄμιλον ἔδον Τρώων ἀγερώχων,
 δέσας Ἀτρεΐς νιδὼν Ἀλέξανδρος Θεοειδής.
 τὸν δ' ἔκτορ νείκεσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπεεσσιν·

Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανῆς, ἠπερουπευτά!
 40 αἰθ' ὄφελος ἄγονός τ' ἔμεναι, ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι
 καὶ κε τὸ βουλοίμην, καὶ κεν πολὺ κέρδιον ἦεν,
 ἢ οὕτω λῶβην τ' ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλαν.
 ἢ που καγχαλῶσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 πάντες ἄριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὔνεα καλὸν

εἶδος ἔπ'· ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσίν, οὐδὲ τις ἄλκη. 45
 ἥ τοιόςδε ἔων, ἐν ποταπόροισι νέεσσι
 πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρους ἐρήθρας ἀγείρας,
 μιχθεὶς ἄλλοδαποῖσι, γυναῖκα εὐειδὲς ἀνήγας
 ἐξ ἀπίης γαίης, νυδὼν ἀνδρῶν αἰχμητῶν –
 πατρὶ τε σὺ μέγα πῆμα, πόλῃ τε παντὶ τε δήμῳ, 50
 δυσμενέσιν μὲν χάσμα, κατηφείην δὲ σοὶ αὐτῷ;
 οὐκ ἂν δὴ μείνειας Ἀρηΐφιλον Μενέλαον;
 γνοίης χ', οἷον φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παρὰ κοιτίν.
 οὐκ ἂν τοι χραίσμη κίθαρις, τὰ τε δῶρ' Ἀφροδίτης,
 ἥ τε κόμη, τό τε εἶδος, ὅτ' ἐν κονίησι μιγείης. 55
 ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδῆμονες· ἥ τέ κεν ἦδη
 λαῖνον ἔσσο χιτῶνα, κακῶν ἔνεχ', ὅσσα ἔοργας.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος Θεοειδής·
 Ἔκτορ· ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνείκευας, οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν·
 αἰεὶ τοι κραδίη πέλεκυς ὣς ἐστίν ἀτειρής, 60
 ὅς τ' εἴσω δια δουρὸς ὑπ' ἀνέρος, ὃς φά τε τέχνη
 τῆϊον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν·
 ὣς τοι ἐνὶ στήθεσσι νύδ' ἀτάρβητος νόος ἐστίν.
 μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης·
 οὗτοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐριμυδῆα δῶρα, 65
 ὅσσα κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἐκὼν δ' οὐκ ἔν τις ἔλοιτο.
 νῦν αὖτ' εἴ μ' ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
 ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσω καὶ Ἀρηΐφιλον Μενέλαον
 συμβάλειτ' ἄμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι. 70
 ὀππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
 κτήμαθ' ἔλων εὖ πάντα, γυναῖκά τε, οἶκαδ' ἄγεσθαι·
 οἱ δ' ἄλλοι, φιλότῃ τε καὶ ὄρκῳ πιστὰ ταμόντες.

- ναίλοιτε Τροίην ἐριβώλακα· τοὶ δὲ νεῖσθω
 75 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιῖδα καλλιγύναικα.
 Ὡς ἔφαθ'· Ἐκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα, μῦθον
 ἀκούσας,
 καὶ ῥ' ἐς μέσσον ἰών, Τρώων ἀνέργε φάλαγγας,
 μέσσου δουρὸς ἐλών· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
 τῷ δ' ἐπετοξάζοντο καρηκομόδωντες Ἀχαιοί,
 80 ἰοῖσιν τε τιτυσκόμενοι λάεσσ' ἔβαλλον.
 αὐτὰρ δὲ μακρὸν αὔσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Ἰσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν.
 στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἐκτωρ.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔσχοντο μάχης, ἀνέφ' ἔγένοντο
 85 ἐσσυμένως· Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπεν·
 Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν.
 ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
 τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 90 αὐτὸν δ' ἐν μέσσω καὶ Ἀρηΐφιλον Μενέλαον
 οἶους ἀμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι·
 ὀππότερος δὲ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
 κτήμαθ' ἐλών εὖ πάντα, γυναῖκά τε, οἴκαδ' ἀγείσθω·
 οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.
 95 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἱκάνει
 θυμὸν ἐμόν· φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη
 Ἀργεῖους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε
 100 εἵνεκ' ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἀρχῆς.
 ἡμέων δ' ὀπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτιπται,

τεθναίη· ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα.
 οἴσσετε δ' ἄρ' ἑτερον λευκόν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν,
 Γῆ τε καὶ Ἥελίῳ· Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.
 ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὅφρ' ὄρκια τάμνη 105
 αὐτός, ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑπερφύλαλοι καὶ ἄπιστοι·
 μή τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὄρκια δηλήσεται.
 αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται·
 οἷς δ' ὁ γέρων μετέησεν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
 λεύσσει, ὅπως ὅχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται. 110
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε,
 ἐλπίομενοι παύσεσθαι διζυροῦ πολέμοιο.
 καὶ ῥ' ἵππους μὲν ἔρυσαν ἐπὶ στήλας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί,
 τεύχεά τ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
 πλησίον ἀλλήλων, ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὸς ἄρουρα. 115
 Ἐκτὼρ δὲ προτὶ αὐτῷ δύω κήρυκας ἔπεμπεν,
 καρπαλίμως ἄρνας τε φέρειν, Πριάμόν τε καλέσσαι.
 αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιων προΐει κρείων Ἀγαμέμνων,
 νῆας ἐπὶ γλαφυραῖς ἵεναι, ἦδ' ἄρ' ἐκέλευεν
 οἰσέμεναι· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθῃσ' Ἀγαμέμνονι δίδω. - 120
 Ἴρις δ' αὖθ' Ἑλένη λευκωλένῳ ἄγγελος ἦλθεν,
 εἰδομένη γαλόῳ, Ἀντηνορίδαο δάμαρτι,
 τὴν Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικάων,
 Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.
 τὴν δ' εὖρ ἐν μεγάρῳ· ἥ δὲ μέγαν ἰστὸν ὕφαιεν, 125
 δίπλακα πορφυρέην· πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους
 Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 οὓς ἔθεν εἰνεῖν ἔπασχον ὑπ' Ἄρης παλαμῶν.
 ἄγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκεία Ἴρις·
 Δεῦρ' ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θείσκελα ἔργα ἴδῃαι 130

Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχερῶνων ·
οἳ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἄρρη
ἐν πεδίῳ, ὅλοσ' ὅ λιλαιόμενοι πολέμοιο,
οἳ δὴ νῦν ἕαται σιγῇ – πόλεμος δὲ πέπαυται –
135 ἄσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν.
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ Ἀρηΐφιλος Μενέλαος
μακρῆς ἐγχείησι μαχήσονται περὶ σείο ·
τῷ δέ κε νικήσαντι φίλην κεκλήσῃ ἄκοιτις.

Ὡς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἡμέρον ἔμβαλε Θυμῷ
140 ἄνδρός τε προτέροιο καὶ ἄσπετος ἠδὲ τοκῆων.
αὐτίκα δ' ἄργεννήσι καλυψαμένη ὀδόνησιν,
ὠρμᾷτ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα ·
οὐκ οἶη, ἅμα τῆγε καὶ ἀμφίπολοι δὺ' ἔποντο,
Ἀΐθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις.
145 αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανον, ὅθι Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν.
Οἳ δ' ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην,
Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἰκετάονά τ', ὅζον Ἄρρης,
Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἅμφω,
εἶατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν ·

150 γῆραὶ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ
ἔσθλοί, τεττίγεσσιν ἑοικότες, οἵτε καθ' ὕλην
δενδρεῖω ἐφεζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν ἰεῖσιν ·
τοῖσι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ.
οἳ δ' ὥς οὖν εἶδονθ' Ἑλένην ἐπὶ πύργῳ ἰοῦσαν,
155 ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον ·

Οὐ νέμεσις, Τρῶας καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
τοιγῶδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν ·
αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆς εἰς ὅπα ἔοικεν.
ἀλλὰ καὶ ὥς, τοίη περ ἐοῦσ', ἐν νηυσὶ νεέσθω,

μηδ' ἡμῖν τεκέεσσι τ' ὀπίσσω πῆμα λίποιο. 160

Ὡς ἄρ' ἔφην· Πρίλαμος δ' Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ·
δεῦρο πάροιθ' ἔλθοῦσα, φίλον τέκος, ἔξευ ἐμείο,
ὄφρα ἴδῃ πρότερόν τε πόσιν πηοὺς τε φίλους τε -
οὔτι μοι αἰτίη ἔσσι, θεοί νῦ μοι αἵτιοί εἰσιν,
οἱ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολὺδακρυν Ἀχαιῶν - 165

ὥς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης,
ὅστις ὅδ' ἐστὶν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἡῦς τε μέγας τε.
ἦτοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασιν·
καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οὔπω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
οὐδ' οὕτω γεραρόν· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικεν. 170

Τὸν δ' Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν
αἰδοῖός τε μοι ἔσσι, φίλα ἐκυρέ, δεινός τε·
ὥς ὄφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακός, ὅππότε δεῦρο
νῖε σῶ ἐπόμεν, θάλαμον γνωτούς τε λιποῦσα,
παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὀμηλικὴν ἐρατεινὴν. 175

ἀλλὰ τάγ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίονσα τέτηκα· -
τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὃ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλάς·
οὗτός γ' Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
ἀμφοτέρον, βασιλεὺς τ' ἀγαθός, κρατερός τ' αἰχμητῆς
δαήρ αὐτ' ἐμός ἐσκε κυνώπιδος, εἵποτ' ἔην γε. 180

Ὡς φάτο· τὸν δ' ὁ γέρον ἠγάσσατο, φώνησέν τε·
ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδη, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον,
ἦ φά νῦ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Ἀχαιῶν.
ἦδη καὶ Φρυγίην εἰσῆλυθον ἀμπελόεσσαν,
ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύγας, ἀνέρας αἰολοπῶλους, 185
λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μύγδονος ἀντιθέοιο,
οἱ φά τότ' ἐστρατόωντο παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο·
καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπικούρος ἔων μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην

ἥματι τῷ, ὅτε τ' ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιώνειραι·
 190 ἀλλ' οὐδ' οἱ τόσοι ἦσαν, ὅσοι ἑλλήκαπες Ἀχαιοί.

Δεύτερον αὖτ' Ὀδυσῆα ἰδὼν, ἐρέειν ὁ γεραίός·
 εἴπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅστις ὄδ' ἐστίν·
 μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 εὐρύτερος δ' ὥμοισιν ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι.
 195 τεύχεα μὲν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 αὐτὸς δὲ, κίλλος ὥς, ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν·
 ἄρνεϊῷ μιν ἔγωγε εἶσχω πηγεσιμᾶλλον,
 ὅστ' οὖαν μέγα πῶῦ διέρχεται ἀργεννῶν.

Τὸν δ' ἡμεῖβει ἔπειθ' Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα·
 200 οὗτος δ' αὖ Λαερτιάδης, πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 ὅς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης,
 εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μῆδεα πυκνά.

Τὴν δ' αὖτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἦῤῥα
 ὦ γύναι, ἥ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτές ἔειπες.
 205 ἦδη γάρ καὶ δεῦρό ποτ' ἦλυθα διὸς Ὀδυσσεύς,
 σεῦ ἔνεκ' ἀγγελίης, σὺν Ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
 τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα, καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα,
 ἀμφοτέρων δὲ φυτὴν ἐδάην καὶ μῆδεα πυκνά.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθον,
 210 σιάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρκεχεν εὐρέας ὦμους,
 ἄμφω δ' ἐξομένω, γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς·
 ἀλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μῆδεα πᾶσιν ὕφαινον,
 ἦτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευεν,
 παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως· ἐπεὶ οὐ πολὺ μυθος,
 215 οὐδ' ἀφάμαρτος πῆς, ἥ καὶ γένει ὕστερος ἦεν,
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξεν Ὀδυσσεύς,
 στάσεν, ὑπαὶ δὲ ἰδεσκα, κατὰ χθονὸς ὀμιῖα πῆξαι.

σκηπτρον δ' οὐτ' ὀπίσω οὔτε προπρηγὲς ἐνώμα,
 ἀλλ' ἄστεμφές ἔχεσκεν, αἰδοῖ φασὶν εἰκώς·
 φαίης κε ζᾷκυτόν τε τιν' ἔμμεναι, ἄφρονά τ' αὐτως· 220
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος ἴει,
 καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν εἰκότα χειμαρήσιν,
 οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος·
 οὐ τότε γ' ὦδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες.

Τοτρίτον αὖτ' Αἴαντα ἰδὼν, ἐρέειν δ' γεραίως· 225
 τίς τ' ἄρ' ὅδ' ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἥϋς τε μέγας τε,
 ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν ἦδ' εὐρέας ὤμους;

Τὸν δ' Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, διὰ γυναικῶν·
 οὔτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν·
 Ἴδομενεὺς δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι, θεὸς ὦς, 230
 ἔστηκ'· ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἡγερέθονται.

πολλὰκι μιν ξείνισσιν Ἀρηϊφίλος Μενέλαος
 οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὅποτε Κρήτηθεν ἵκοιτο.
 νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὄρω ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς,
 οὓς κεν εὔ γνοιήν, καὶ τοῦνομα μυθησαίμην· 235

δοιῶ δ' οὐ δύναμαι ἰδεῖν κοσμήτορε λαῶν,
 Κάστορά θ' ἐππόδαμον καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα,
 αὐτοκασσιγνήτω, τῷ μοι μῖα γέινατο μήτηρ.
 ἥ οὐχ ἐσπέσθην Λακεδαιμόνος ἔξ ἐρατεινῆς;
 ἥ δεῦρο μὲν ἔποντο νέεσθ' ἐνὶ ποντοπόροισιν, 240
 νῦν αὖτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,
 αἴσχεα δευιδότες καὶ ὀνειδέα πόλλ', ἃ μοι ἐστίν;

Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἤδη κατέχεν φυσίλοος αἶα
 ἐν Λακεδαιμόνι αὐτῇ, φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ. —

Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστνυ θεῶν φέρον ὄρκια πιστά, 245
 ἔφρονε δὴ καὶ οἶνον εὐφρονα, καρπὸν ἀφούρης,

ἀσκάῳ ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν
κῆρυξ Ἰδαῖος ἥδ' ἐ χρύσεια κύπελλα·

ᾧτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν·

250 Ὅρσοε, Λαομεδοντιῶδῃ! καλέουσιν ἄριστοι
Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
ἔς πεδίον καταβῆναι, ἔν' ὄρκια πιστὰ τάμῃτε·
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ Ἀρηΐφιλος Μενέλαος
μακροῆς ἐγχείρῃσι μαχήσονται ἄμφι γυναικί·

255 τῷ δὲ κε νικήσαντι γυνή καὶ κτήμαθ' ἔποιτο·
οἱ δ' ἄλλοι, φιλότῃτα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες,
ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα· τοὶ δὲ νέονται
Ἄργος ἔς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιῶδα καλλιγύναικα.

Ὡς φάτο· ῥίγησεν δ' ὁ γέρον, ἐκέλευσε δ' ἐταῖροις,
260 ἵππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὀτραλέως ἐπύθοντο.
ἄν δ' ἄρ' ἔβη Πριάμος, κατὰ δ' ἦνλα τεῖνεν ὀπίσσω
παρ δὲ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βῆσατο δίφρον,
τῷ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίοις ἔχον ὠκίας ἵππους.

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκοντο μετὰ Τρώας καὶ Ἀχαιοὺς,
265 ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πολυβότειραν,
ἔς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο.

ᾧρυντο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
ἄν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ
ὄρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον

270 μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν·
Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
ἣ οἱ παρ ἕφεος μέγα κουρσὸν αἰὲν ἄωροτο,
ἄρνων ἐκ κεφαλῶν τάμνε τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα
κῆρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νεῖμαν ἀρίστοις.

275 τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὐχετο, χεῖρας ἀνασχών

Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
 Ἡέλιός θ', ὅς πάντ' ἐφορᾷς, καὶ πάντ' ἐπακούεις,
 καὶ Ποταμοὶ καὶ Γαῖα, καὶ οἱ ὑπένερθε καμόντας,
 ἀνθρώπους τίνυσσον, οὔτις κ' ἐπιόρκον ὁμόσση,
 ὑμεῖς μάρτυροί ἐστε, φυλάσσετε δ' ὄρκια πιστά. 280

εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη,
 αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,
 ἡμεῖς δ' ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν·
 εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος,
 Τρῶας ἔπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι, 285
 τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποτινέμεν, ἦντιν' ἔοικεν,
 ἦτε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
 εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
 τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν, Ἀλεξάνδρουιο πεσόντος,
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχήσομαι εἵνεκα ποινης, 290
 αὖθι μένων, εἴως καὶ τέλος πολέμοιο κηχέω.

Ἦ, καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλεῖ χαλκῷ
 καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ὑσπαίροντας,
 θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἴλετο χαλκός.
 οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι δεπάεσσιν 295
 ἔκχεον, ἡδ' εὖχοντο θεοῖς αἰειγενέτησιν·
 ὧδε δέ τις εἶπεν Ἀχαιῶν τε Τρῶων τε·

Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι!
 ὁππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια πημήνεια,
 ὧδέ σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι, ὥς ὅδε οἶνος, 300
 αὐτῶν, καὶ τεκίων, ἄλοχοι δ' ἄλλοισι δαμεῖεν·

Ὡς ἔφην· οὐδ' ἄρα πῶ σφιν ἐπεκραίαινε Κρονίων.
 τοῖσι δὲ Λαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν·
 Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί·

- 305 ἦτοι ἐγὼν εἴμι προτὶ Ἴλιον ἡνεμόεσσαν
 ἄψ, ἐπεὶ οὐπω τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι
 μαρνάμενον φίλον υἱὸν Ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
 Ζεὺς μὲν που τόγε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὁπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.
- 310 Ἡ ῥα, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φῶς·
 ἄνδ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτός, κατὰ δ' ἦν' ἰα τεῖνεν ὀπίσσω·
 παρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσατο δίφρον·
 τῷ μὲν ἄρ' ἄψορ' ἔροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο.
 Ἐκτὼρ δὲ Πριάμοιο πάϊς καὶ δῖος Ὀδυσσεύς
- 315 χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα
 κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκῆρεϊ πάλλον ἐλόντες,
 ὁππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος.
 λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνίσχον·
 ὣδε δὲ τις εἶπεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
- 320 Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθὲν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε!
 ὁππότερος τάδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔσθληται,
 τὸν δὲς ἀποφθίμενον δύναι δόμον Ἄϊδος εἶσω,
 ἡμῖν δ' αὖ φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ γενέσθαι.
 Ὡς ἄρ' ἔφην· πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἐκτορ,
- 325 ἄψ ὁρόων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν.
 οἱ μὲν ἔπειθ' ἵζοντο κατὰ στήλας, ἥχι ἐκάστη
 ἵπποι ἀερσίπυδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο.
 αὐτὰρ ὅγ' ἀμφ' ὦμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλὰ
 δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἡνικόμοιο.
- 330 κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔσθληται
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 δεῦτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσι ἐδυνεν
 οἷο κασιγνήτοιο Ἀντιάονος· ἤρμοσε δ' αὐτῷ.

ἄμφι δ' ἄφ' ὁμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
 γάλπεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε· 335
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυχτον ἔθηκεν,
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμῃφιν ἀρήρει.
 ὧς δ' αὐτῶς Μενέλαος Ἀρήϊος ἔντε' ἔδυνεν.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν δμῖλου θωρήχθησαν, 340
 ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχθῶντο,
 δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόοντας
 Τρῳάς θ' ἱπποδάμους καὶ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 καὶ ῥ' ἐγγὺς στήτην διαματρητῷ ἐνὶ χώρῳ,
 πείοντ' ἐγχέας, ἀλλήλοισιν κοτέοντε. 345

πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βύλεν Ἀτρεΐδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἶσιν,
 οὐδ' ἔρῳξεν χαλκόν· ἀνεγνάμφθη δὲ οἱ αἰχμὴ
 ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ. ὃ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί· 350

Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι, ὃ με πρότερος κύν' ἔοργεν,
 Διον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμνασσαν·
 ὄφρα τις ἐρῳίγησι καὶ ὑπιγόνων ἀνθρώπων,
 ξεινοδόκον κακὰ ρέξαι, ὃ κεν φιλότιτα παράσχη.

Ἥ ῥα, καὶ ἄμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, 355
 καὶ βύλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἶσιν.
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαϊδάλου ἠρήρειστο·
 ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπαρῇν διάμησε χιτῶνα
 ἔγχος· ὃ δ' ἐκλίνθη, καὶ αἰεύατο Κῆρα μέλαιναν. 360
 Ἀτρεΐδης δὲ ἔρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον,
 πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάilon· ἄμφι δ' ἄφ' αὐτῷ

τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διατρυφέν ἔκπεσε χειρὸς.
 Ἀτρεΐδης δ' ὤμωξεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·

365 Ζεὺ πάτερ, οὔτις σείῃ θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος!
 ἦ τ' ἐφάρμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότητος·
 νῦν δέ μοι ἐν χεῖρεσσ' ἔα γη Ξίφος· ἐκ δέ μοι ἔγχος
 ἦλχθη παλὺμηνφιν ἐτώσιον, οὐδ' ἔβαλόν μιν.

Ἦ, καὶ ἐπαΐξας κόρυθος λάβεν ἵπποδασείης,
 370 ἔλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
 ἄγχε δέ μιν πολὺκεστος ἱμάς ἀπαλὴν ὑπὸ δειρήν,
 ὅς οἱ ὑπ' ἀνθερεῶνος ὄχευς τέτατο τρυφαλείης.
 καὶ νῦ κεν εἵρυσσέν τε, καὶ ἄσπετον ἦρατο κῦδος,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 375 ἦ οἱ φῆξεν ἱμάντα βοῶς Ἰφι κταμένοιο·

κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἅμ' ἔσπετο χειρὶ παχείῃ.
 τὴν μὲν ἔπειθ' ἦρωσ μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 ῥίψ' ἐπιδιμήσας, κόμισαν δ' ἐρήηρες ἐταῖροι.
 αὐτὰρ ὁ ἄψ ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων·
 380 ἔγχεϊ χαλκίῳ· τὸν δ' ἐξήρπαξ' Ἀφροδίτη
 ῥεῖα μάλ', ὥστε θεός· ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
 καὶ δ' εἰς ἐν θαλάμῳ εὐώδει, κηῶεντι.
 αὐτὴ δ' αὖθ' Ἑλένην καλέουσ' ἑ· τὴν δ' ἐκίχανεν
 πύργῳ ἐφ' ὑψηλῷ· περὶ δὲ Τρῳαὶ ἄλλης ἦσαν.

385 χειρὶ δὲ νεκταρίου ἱανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα·
 γρηῒ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενεῖ προσέειπεν,
 εἰροκόμῳ, ἦ οἱ Λακεδαιμόνι ναιεταῶσῃ
 ἦσκειν εἴρια καλὰ, μάλιστα δέ μιν φιλέσκειν·
 τῇ μιν εἰσαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτη·

390 Δεῦρ' ἔθ'· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἰκόνδε νέεσθαι.
 κεῖνος ὃγ' ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεσιν,

κάλλει τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης
 ἄνδρϊ μαχησάμενον τόνγ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδ᾽
 ἔρχουσθ', ἥς χοροῖο νέον λήγοντα καθίζειν.

Ὡς φάτο· τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν· 395
 καὶ ῥ' ὥς οὖν ἐνόησε θεῆς περικαλλία δειρῆν,
 στήθεά θ' ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
 θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίει ἡπεροπεύειν;
 ἦ πῇ με προτέρω πολλῶν εὐναιομενῶν 400
 ἄξεις ἢ Φρυγίης, ἢ Μηονίης ἐρατεινῆς,
 εἴ τίς τοι καὶ κῆθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων;
 οὐνεκα δὴ νῦν διοὺν Ἀλέξανδρον Μενέλαος
 νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ' ἄγεσθαι,
 τοῦνεκα δὴ νῦν δεῦρο δουλοφρονέουσα παρέσθης; 405
 ἦσο παρ' αὐτὸν ἰούσα, 'θῶν δ' ἀπόδειπε κελεύθους·
 μηδ' ἔτι σοῖσι πόδεςσιν ὑποστρέψειας Ὀλυμπον,
 ἀλλ' αἰεὶ περὶ κῆνον ὀΐζυε, καὶ ἐ φύλασσε,
 εἰσόκε σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται, ἢ ὄγε δούλην.
 κεῖσε δ' ἐγὼν οὐκ εἴμι — νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη — 410
 κείνου πορσυνέουσα λῆχος· Τρῳαὶ δέ μ' ὀπίσσω
 πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ' ἄχθ' ἄκριτα θυμῷ.

Τὴν δὲ χολωσαμένη τρυσεφώνεε δι' Ἀφροδίτη·
 μὴ μ' ἔρεθς, σχετλίη! μὴ χωσαμένη σε μεθελω,
 τῶς δέ σ' ἀπεχθήρω, ὥς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησα, 415
 μέσσω δ' ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθρα λυγρὰ,
 Τρῳῶν καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι·
 Ὡς ἔφατ'· ἔδδισεν δ' Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα·
 βῆ δὲ καταυχομένη ἐανῶ ἀργῇτι φαεινῶ,
 σιγῇ· πάσας δὲ Τρῳαῖς λάθην· ἦρχε δὲ δαίμων. 420

Αἱ δ' οἳ Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλεῖ ἴκοντο,
 ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,
 ἣ δ' εἰς ὑπόροφον θάλαμον κίε διὰ γυναικῶν.
 τῇ δ' ἄρα δίφρον ἐλοῦσα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη,
 425 ἀντί' Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα·

ἔνθα κάθιζ' Ἑλένη, κόρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 ὅσσε πάλιν κλίνουσα, πόσιν δ' ἠνίπαπε μύθῳ·

Ἥλυθες ἐκ πολέμου - ὥς ὠφελος αὐτόθ' ὀλέσθαι,
 ἀνδρὶ δαμείς κρατερῷ, ὃς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν.
 430 ἣ μὲν δὴ πρὶν γ' εὐχέ' Ἀρηϊφίλου Μενελάου
 σῇ τε βίῃ καὶ χερσὶ καὶ ἔγχρῃ φέρτερος εἶναι·
 ἀλλ' ἴθι νῦν προκάλεσσαι Ἀρηϊφίλον Μενέλαον,
 ἐξαυτὶς μαχέσασθαι ἐναντίον! ἀλλὰ σ' ἔγωγε
 παύσασθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῷ Μενελάῳ
 435 ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἢ δὲ μάχεσθαι
 ἀφραδέως, μήπως τάχ' ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμείης.

Τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνειδέσι θυμὸν ἔνιπτε!
 νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ·
 440 κεῖνον δ' αὖτις ἐγώ· παρὰ γὰρ θεοὶ εἰσι καὶ ἡμῖν.
 ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότῃτι τραπέλομεν εὐνηθέντε.
 οὐ γὰρ πώποτε μ' ὥδε ἔρωσ φρένας ἀμφεκάλυπεν·
 οὐδ' ὅτε σε πρῶτον Λακεδαιμόνιος ἐξ ἐρατεινῆς
 ἔπλεον ἄρπάζας ἐν ποντοπόροισι νέευσιν,

445 νήσω δ' ἐν Κρανίῃ ἐμίγην φιλότῃτι καὶ εὐνῇ·
 ὥς σεο νῦν ἔραμαι, καὶ με γλυκὺς ἡμερος αἰφεῖ.

Ἦ ῥα, καὶ ἄρχε λέχοςδε κιών· ἅμα δ' εἶπετ' ἄκοιτις
 τὼ μὲν ἄρ' ἐν τρητοῖσι κατεύνασθ' ἐν λεχέεσσιν.

Ἀτρεΐδης δ' ἀν' ὄμιλον ἐφοίτα, θηρὶ εἰοικώς,

εἴ που ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα. 450

ἀλλ' οὐτις δύνατο Τρώων κλειτῶν ἔπικούρων

δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότ' Ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ.

οὐ μὲν γὰρ φιλότιμί γ' ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο·

ἴσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο Κηρὶ μελαίνῃ.

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· 455

Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἧδ' ἐπίκουροι·

νίκη μὲν δὴ φαίνετ' Ἀρηϊφίλου Μενελάου·

ὕμεις δ' Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ

ἔκδοτε, καὶ τιμὴν αποτινέμεν, ἣντιν' ἔοικεν,

ἦτε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέλῃται. 460

ὣς ἔφατ' Ἀτρείδης· ἐπὶ δ' ἦγεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

Ι Α Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Δ.

S V M M A R I V M.

Quum ex foedere Helena Achivis reddenda, infestaeque acies dirimendae essent, superato Paride; Iuno in concilio deorum indignabunda, ita non expleri odium suum in Troianos, Iovi extorquet, ut ipsi concedat Illi excidium (1-49). Minerva, ipsa quoque Troianis inimica, Iunonis hortatu ad terram missa, persuadet Pandaro Lycio, ut iacta in Menelaum sagitta pactionem conturbet, ac novam bellandi causam seret (50-104): at non letali vulnere percussum Menelaum arcessitus medicus curat Machao (105-219). Interea rursus armati ad pugnandum se referunt Troiani, dum Agamemno catervas Achivorum obit; nonnullorum, ut Idomenei, Aiacum, Nestoris, qui iam in procinctu stabant, alacritatem laudans; aliorum, ut Menesthei, Vlyssis, Dicmedis, qui recentem impetum nondum senserant, cunctationem reprehendens (220-421). Quo facto, proelium instauratur, in quo Troianis Mars et Apollo Achivis praeter alia numina Minerva animos addit; caedescque sunt mutuae (422-544).

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Δ.

Ὀρκίων σύγχυσις. Ἀγαμέμνωνος
ἐπιπώλησις.

Οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἡγορόωντο
χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ, μετὶ δὲ σφισι πύτνια Ἥβη
νέκταρ ἐφροχύει· τοὶ δὲ χρυσεοῖς δεπάεσιν
δειδέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες·
αὐτίκ' ἐπειρᾶτο Κρονίδης ἐρεθίζεμεν Ἥρην
κερτομίῳ ἐπέεσσιν, παραβλήδην ἀγορεύων·

5

Δοιὰ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες εἰσὶ θεῶων,
Ἥρῃ τ' Ἀργεῖῃ καὶ Ἀλαλκομενῆϊς Ἀθήνῃ.
ἀλλ' ἦτοι τὰ νόσφι καθήμεναι, εἰσορόωσαι
τέρπεσθον· τῷ δ' αὖτε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ
αἰεὶ παρμέμβλωκε, καὶ αὐτοῦ Κῆρας ἀμύνει·
καὶ νῦν ἐξεσάωσεν οὔδμενον θανέεσθαι.

10

ἀλλ' ἦτοι νίκη μὲν Ἀρηϊφίλου Μενελάου·
ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τὰδε ἔργα,
ἧ ῥ' αὖτις πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνῆν

15

- ὄρσομεν, ἥ φιλόδοξτα μετ' ἀμφοτέροισι βάλαμεν.
 εἰ δ' αὖ πως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
 ἦτοι μὲν οἰκείοιτο πόλιν Πριάμοιο ἄνακτος,
 αὐτίς δ' Ἀργεῖην Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο.
- 20 "Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐπέμνυζαν Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ·
 πλησίαι αἶγ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρῶεσσι μεδέσθην.
 ἦτοι Ἀθηναίῃ ἀκίων ἦν, οὐδὲ τι εἶπεν,
 σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει·
 "Ἥρῃ δ' οὐκ ἔχαδε στήθεος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·
- 25 Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες!
 πῶς ἐθέλεις ἄλιον θεῖναι πόνον ἢδ' ἀτέλεστον,
 ἰδρῶ θ', ὃν ἰδρῶσα μόγη! καμέτην δέ μοι ἵπποι
 λαὸν ἄγειράουσι, Πριάμω κακὰ τοῖό τε παισίν.
 ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
- 30 Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 δαιμονίη, τί νῦν σε Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
 τόσσα κακὰ φέζουσιν, ὅτ' ἀσπερχές μενεαίνεις
 Ἰλίου ἐξαλαπάξαι ἐϋκτίμενον πολέεθρον;
 εἰ δὲ σύγ' εἰσελθοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ,
- 35 ὠμόν βεβρώθοις Πρίαμον Πριάμοιό τε παῖδας,
 ἄλλους τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.
 ἔρξον, ὅπως ἐθέλεις· μὴ τοῦτό γε νῆκος ὀπίσσω
 σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, οὐ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
- 40 ὅππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαώς πόλιν ἐξαλαπάξαι
 τὴν ἐθέλω, ὅθι τοι φίλοι ἀνέρες ἐγγεγάσιν,
 μήτι διατρέβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλὰ μ' ἐῷσαι·
 καὶ γὰρ ἐγὼ σοι δῶκα ἐκὼν ἀίκοντί γε θυμῷ.
 αἶ γὰρ ὑπ' ἡελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι

αἰετᾶουσι πόλῃς ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, 45
 ἅων μοι πέρι κῆρι τίσκετο Ἴλιος ἱρή,
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίῳ Πριάμειο.
 σὺ γάρ μοι ποτε βωμός ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης,
 κοιβῆς τε κλίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.
 Τὺν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη· 50
 ἦτοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλτατα εἰσι πόλῃς,
 Ἴργος τε Σπάρτη τε καὶ εὐρυάγνια Μυκῆνη·
 πῶς διαπέρσαι, ὅτ' ἂν τοι ἀπέχθωνται πέρι κῆρι-
 κῶν οὗτοι ἐγὼ πρόσθ' ἵσταμαι, οὐδὲ μεγαίρω.
 ἔπερ γὰρ φθονέω τε, καὶ οὐκ εἰδὼ διαπέρσαι, 55
 οὐκ ἄνυσ φθονέουσ'· ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐσσι.
 ἢλλὰ χρή καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον.
 καὶ γὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, γένος δ' ἐμοὶ ἔνθεν, ὅθεν σοί·
 καὶ με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης, 60
 ἰμφοότερον, γενεῇ τε, καὶ οὖνεα σὴ παράκοιτις
 ἐκκλημαι· σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις.
 ἢλλ' ἦτοι μὲν ταῦθ' ὑποείξομεν ἀλλήλοισιν,
 τοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἔφονται θεοὶ ἄλλοι
 ἰθάνατοι. σὺ δὲ θῆσσον Ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαι, 65
 ἄλθειν ἐς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν,
 τεῖρα δ', ὥς κε Τρῶες ὑπερκύνδαντας Ἀχαιοὺς
 ἔρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 κῦντίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Αἴψα μάλ' ἐς στρατὸν ἔλθε μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς, 70
 τεῖρα δ', ὥς κε Τρῶες ὑπερκύνδαντας Ἀχαιοὺς
 ἔρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.
 Ὡς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μεμανῦαν Ἀθήνην·

- βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶξασα.
 75 οἶον δ' ἄστέρα ἦκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,
 ἣ ναύτησι τέρας, ἥ σιρατῶ εὐρεῖ λαῶν,
 λαμπρόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθήρες ἔνται·
 τῷ εἰκυῖ' ἦϊξεν ἐπὶ χθόνα Πάλλας Ἀθήνη,
 κιάδ' δ' ἔθορ' ἐς μέσσον· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
 80 Τρῳάας θ' ἵπποδάμους καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 ὣδε δέ τις εἶπεν, ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 Ἦ ῥ' αὖτις πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
 ἔσσεται, ἣ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησιν
 Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
 85 Ὡς ἄρα τις εἶπεν Ἀχαιῶν τε Τρῳῶν τε.
 ἣ δ' ἀνδρὶ ἐκέλη Τρῳῶν κατεδύσαθ' ὄμιλον,
 Λαοδόκῳ Ἀντηνορίδῃ, κρατερῷ αἰχμητῇ,
 Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενῃ, εἴ που ἐφρεύροι
 εὔρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερὸν τε
 90 ἑσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίχες ἀσπιστῶν
 λαῶν, οἳ οἳ ἔποντο ἀπ' Αἰσίοιο ροάων.
 ἀγχοῦ δ' ἑσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἦ ῥά νῦ μοί τι πίθοιο, Λυκάονος υἱὲ δαΐφρονι,
 τλαίης κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰόν·
 95 πᾶσι θεέ κα Τρῳέεσσι χάριν καὶ κῦδος ἦροιο,
 ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῆϊ.
 τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα παρ' ἄγλαα δῶρα φέροιο,
 αἱ κεν ἴδῃ Μενέλαον Ἀρήϊον, Ἀτρεΐδης υἱόν
 σῶ βέλει δμηθέντα, πυρρῆς ἐπιβάντ' Ἀλγεωνῆς.
 100 ἀλλ' ἄγ', οἷστευσον Μενελάου κυδαλλίμοιο·
 εὖχεο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ κλυτοτόδῃ,
 ἄρνων πρωτογόνων ῥέξιν κλειτὴν ἑκατόμβην,

οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελεΐης.

Ὡς φάτ' Ἀθηναίη· τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθιν.
αὐτίκ' ἐσθλα τόξον εὗξοον, ἱξάλου αἰγὸς 105

ἄγριον, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ στέροιο τεχήσας,
πέτρης ἐκβαίνοντα δεδεδυμένος ἐν προδοκῇσιν,
βεβλήκει πρὸς σιῆθος· ὃ δ' ὕπτιος ἔμπεσε πέτρη·
τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαιδεκάδωρα πεφύκει·

καὶ τῇ μὲν ἀσκήσας κεραοξόος ἤραρε τέκτων, 110
πῶν δ' εὖ λειήνας, χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην.

καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυσσάμενος, ποτὶ γαίῃ
ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθον ἱσθλοὶ ἑταῖροι,
μὴ πρὶν ἀναΐξειαν Ἀρηῖοι νῆες Ἀχαιῶν,

πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον Ἀρηῖον Ἀτρεΐος νῆον. 115

αὐτὰρ ὃ σύλα πῶμα φαρέτρης, ἐκ δ' ἔλειτ' ἰδὼν
ἄβλητα, πτερδόντα, μελαινέων ἐρμ' ὀδυνάων·
αἶψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμιε πικρὸν οἷστόν,
εὔχετο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ κλυτοτόξῳ

ἄρνων πρωτογόνων ῥέξιν κλειτὴν ἐκατόμβην, 120

οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελεΐης.

ἔλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβῶν καὶ νεῦρα βόεια·
νευρὴν μὲν μαζῷ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον.

αὐτὰρ ἐπειδὴ κυκλοτερές μέγα τόξον ἔτεινεν,
λίγξε βιός, νευρὴ δὲ μέγ' ἔαχεν, ἄλτο δ' οἷστός 125
ὄξυβελής, καθ' ὅμιλον ἐπιπτεσθαι μενεαίωνων.

Οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
ἄθάνατοι, πρώτη δὲ Λιδὸς θυγάτηρ ἁγελίη,

ἣ τοι πρόσθε σιῶσα, βέλος ἐχεπευκὲς ἤμυνεν. 130

ἣ δὲ τόσον μὲν ἔργεν ἀπὸ χροός, ὥς ὅτε μήτηρ
παιδὸς ἔργει μνῆαν, ὃθ' ἡδεῖ λήξεται ὕπνω.

- αὐτὴ δ' αὖτ' ἰθύνειν, ὅθι ζωστήρος ὀχῆες
 χρῦσαιο συνέχον, καὶ διπλὸς ἦντιτο θώρηξ·
 ἐν δ' ἔπεσε ζωστήρι ἀρηρότι πικρὸς οἰστός·
- 135 διὰ μὲν ἄρ' ζωστήρος ἐλίλατο δαιδαλέοιο,
 καὶ διὰ θώρηκος παλυδαιδάλου ἠρήρειστο,
 μήτρης θ', ἣν ἐφόρει ἔρσημα χροός, ἔρκος ἀκόντων,
 ἣ οἱ πλεῖστον ἔρυντο, διαπρὸ δὲ εἴσατο καὶ τῆς.
 ἀκρότατον δ' ἄρ' οἰστός ἐπέγραψε χροά φωτός·
- 140 αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἷμα κελαινεφές ἐξ ὠτειλῆς.
 Ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μίτην
 Μηρονὶς ἢ Κάειρα, παρήϊον ἔμμεναι ἔππων·
 κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἠρήσαντο
 ἱππῆες φορέειν· βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα,
- 145 ἀμφοτέρων, κόσμος θ' ἱππεί, ἐλατῆρὶ τε πῦδος·
 τοιοῖ τοι, Μενέλαε, μινᾶνθην αἵματι μηροὶ
 εὐφυές, κνήμαί τ' ἠδὲ σφυρὰ καλὰ ὑπέτερεθην.
 Ῥίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ὡς εἶδεν μέλαν αἷμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς·
- 150 ῥίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς Ἀρηΐφιλος Μενέλαος.
 οἷς δὲ ἶδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἐόντας,
 ἄπορρόδον οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἀγέρθη.
 τοῖς δὲ βαρυστενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 χειρὸς ἔχων Μενέλαον· ἐπεστενάχοντο δ' ἑταῖροι·
- 155 Φίλε κασιγνήτε, θάνατιόν νύ τοι ὄρκει ἔταμνον,
 οἶον προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρῳαὶ μάχεσθαι.
 ὥς σ' ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ' ὄρκια πιστὰ πάτησας.
 οὐ μὲν πως ἄλιον πέλει ὄρκιον, αἷμά τε ἀρῶν,
 σπονδαὶ τ' ἀπρητοὶ καὶ δεξιά, ἧς ἐπέπιθμεν!
- 160 εἵπερ γάρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσεν,

ἔκ τε καὶ ὄψε τελεῖ· σὺν τε μέγαλῳ ἀπέτισαν,
 σὺν σφῆσιν κεφαλῇσι, γυναιξὶ τε καὶ τεκέσσιν.
 εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.
 ἔσσεται ἡμᾶρ, ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρή,
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πριάμοιο, 165
 Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
 αὐτὸς ἐπισσέλησιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσιν,
 τῆσδ' ἀπάτης κοτέων· τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα.
 ἀλλὰ μοι αἰνὸν ἄχος σέθεν ἔσσεται, ὦ Μενέλαε,
 αἷ-κε θάνης, καὶ μοῖραν ἀναπλήσης βιότοιο· 170
 καὶ κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Ἄργος ἱκοίμην.
 αὐτίκα γὰρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἵης·
 καὶ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίπομεν
 Ἀργεῖν Ἑλένην· σέο δ' ὅσπερ πύσει ὕρουρα,
 κειμένου ἐν Τροίῃ, ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ. 175
 καὶ κέ τις ὦδ' ἐρέει Τρώων ὑπερνηροέδων,
 τύμβῳ ἐπιθρώσκων Μενελάου κυδαλλίμοιο·
 αἶθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει Ἀγαμέμνων,
 ὥς καὶ νῦν ἄλιον στρατὸν ἡγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιῶν.
 καὶ δὴ ἔβη οἰκόνδε φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν 180
 σὺν κεινῇσιν νηυσί, λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον.
 ὥς ποτὲ τις ἐρέει· τότε μοι χάνοι εὐφροῖα χθών!
 Τὸν δ' ἐπιθαροῦνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 θάρσει, μηδὲ τί πῶ δειδίσσῃς λαὸν Ἀχαιῶν.
 οὐκ ἐν καιρίῳ δὲ πᾶγῃ βέλος, ἀλλὰ πάροισθεν 185
 εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίολος, ἡδ' ὑπένερθεν
 ῥωμά τε καὶ μίτρῃ, τὴν χαλκῆες κύμον ἄνδρες.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 αἶ γὰρ δὴ οὕτως εἶη, φίλος ὦ Μενέλαε.

- 190 ἔλκος δ' ἰητὴρ ἐπιμάσσεται, ἣδ' ἐπιθήσει
 φάρμακ', ἃ κεν παύσῃσι μιλαινῶν ὀδυνάων.
 Ἦ, καὶ Ταλθύβιον, θεῖον κήρυκα, προσηύδα·
 Ταλθύβι, ὅττι τέχιστα Μαχάονα δεῦρε κάλεσσον,
 φῶτ', Ἀσκληπιοῦ νίδν, ἀμύμονος ἰητῆρος,
 195 ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον Ἀρήϊον ἀρχὸν Ἀχαιῶν,
 ὃν τις οἴσπεύσας ἔβαλεν, τόξων ἐν εἰδώς,
 Τρώων ἢ Λυκίων· τῷ μὲν κλέος, ἅμμι δὲ πένθος.
 "Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα οἱ κήρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας·
 βῆ δ' ἵεναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 200 παπτιάνων ἥρωα Μαχάονα· τὸν δ' ἐνόησεν
 ἑσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰὶ στίχες ἀσπιστῶν
 λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο Τρίκῃς ἐξ ἱπποβότοιο.
 ἄγχου δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 "Ὀρσ', Ἀσκληπιάδη! καλεῖ κρείων Ἀγαμέμνων,
 205 ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον Ἀρήϊον ἀρχὸν Ἀχαιῶν,
 ὃν τις οἴσπεύσας ἔβαλεν, τόξων ἐν εἰδώς,
 Τρώων ἢ Λυκίων· τῷ μὲν κλέος, ἅμμι δὲ πένθος.
 "Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι δρinen·
 βὰν δ' ἵεναι καθ' ὅμιλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
 210 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος
 βλήμενος ἦν - περὶ δ' αὐτὸν ἀγηγέραθ', ὅσσοι ἄριστοι,
 κυκλόσ', ὁ δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο ἰσόθεος φῶς -
 αὐτίκα δ' ἐκ ζωστήρος ἀρηρότος ἔλκεν οἰστόν·
 τοῦ δ' ἐξελκομένοιο, πάλιν ἔγεν ὀξείς ὄγκοι.
 215 λῦσε δὲ οἱ ζωστήρα παναίολον, ἣδ' ὑπένερθεν
 ζῶμά τε καὶ μέτρην, τὴν χαλκῆς κάμον ἄνδρες.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδεν ἔλκος, ὃθ' ἔμπεσε πικρὸς οἰστός,
 αἶψ' ἐκμυζήσας, ἐπ' ἅρ' ἥπια φάρμακα εἰδώς

πάσσε, τὰ οἷ ποτε πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.

Ὅφρα τοὶ ἀμφεπένοντο βοήν ἀγαθὸν Μενέλαον, 220
τύφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστῶν·

οἱ δ' αὖτις κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάρμης.

Ἐνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα διόν,
οὐδὲ καταπτώσσοντ', οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι,
ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην ἐς κυδιάνειραν. 225

ἵππους μὲν γὰρ ἔασε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ·

καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φυσιώοντας

Εὐρυμέδων, υἱὸς Πτολεμαίου Πειραΐδαο·

τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρισχέμεν, ὅπποτε κέν μιν
γυῖα λάβη κάματος, πολέας διὰ κοιρανέοντα· 230

αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν·

καὶ ῥ' οὓς μὲν σπεύδοντας ἴδαι Δαναῶν ταχυπώλων,

τοὺς μάλα θαρσύνεσκε παριστάμενος ἐπέεσσιν·

Ἀργεῖοι, μήπω τι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς!

οὐ γὰρ ἐπὶ ψευδέσσι πατήρ Ζεὺς ἔσσετ' ἀρωγός· 235

ἀλλ' οἷπερ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο,

τῶν ἥτοι αὐτῶν τέρενα χροῖα γυῖπες ἔδονται·

ἡμεῖς αὖτ' ἀλόχους τε φίλας καὶ νήπια τέκνα

ἄχομεν ἐν νήεσσιν, ἐπὴν πτολλέθρον ἔλωμεν.

Οὕστινας αὖ μεθιάντας ἴδοι στυγεροῦ πολέμοιο, 240
τοὺς μάλα νεικείεσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·

Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἐλεγχείες, οὐ νυ σέβεσθε;

τίφθ' οὕτως ἔστητε τεθηπότες, ἥντε νεβροί;

αἶτ' ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολέος πεδίοιο θέουσαι,

ἱστῶσ', οὐδ' ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἄλκῃ· 245

ὥς ὑμεῖς ἔστητε τεθηπότες, οὐδὲ μάχεσθε.

ἢ μένετε Τρῶας σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔνθα τε νῆες

- εἰρύατ' εὐπρυμνοί, πολιῆς ἐπὶ θινὲ θαλάσσης,
 ὄφρα ἴδῃτ', αἶ κ' ὕμιν ὑπέσαχῃ χεῖρα Κρονίων·
 250 Ὡς ὅγε κοιρανίων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν·
 ἦλθε δ' ἐπὶ Κρήτεσσι, κίων ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν.
 οἱ δ' ἄμφ' Ἰδομενῆα δαΐφρονα θωρήσονται·
 Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις, σὺ δ' εἵκελος ἀλκήν,
 Μηριόνης δ' ἄρα οἱ πνύατας ὠτρυνε φάλαγγας.
 255 τοὺς δὲ ἰδὼν γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα προσηύδα μελιχίοισιν·
 Ἰδομενεῦ, πέρι μὲν σε τίω Δαναῶν ταχυπέδων,
 ἦ μὲν ἐνὶ πτολέμῳ, ἦ δ' ἀλλοίῳ ἐπὶ ἔργῳ,
 ἦ δ' ἐν δαΐδ', ὅτε πέρ τε γερούσιον αἰδοπα οἶνον
 260 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρσι κέρωνται.
 εἴπερ γάρ τ' ἄλλοι γε καρηκομόδοντες Ἀχαιοὶ
 δαιτρὸν πίνουσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ
 ἔστηχ', ὥσπερ ἐμοί, πῖνεν, ὅτε θυμὸς ἀνώγει·
 ἀλλ' ὄρσευ πόλεμόνδ', οἷος πάρος εἴχεται εἶναι!
 265 Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ηὔδα·
 Ἀτρεΐδῃ, μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐρίηρος ἑταῖρος
 ἔσσομαι, ὥς τοπρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσα·
 ἀλλ' ἄλλους ὠτρυνε καρηκομόδοντας Ἀχαιοὺς,
 ὄφρα τάχιστα μαχώμεθ'· ἐπεὶ σὺν γ' ὄρκι ἔχευαν
 270 Τρῶες· τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κῆδ' ὀπίσσω
 ἔουσετ', ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο.
 Ὡς ἔφατ'· Ἀτρεΐδης δὲ παρήχετο γηθόσυνος κῆρ.
 ἦλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι, κίων ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν
 τῷ δὲ κορυσεσάθην, ἅμα δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν.
 275 ὥς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδεν νέφος αἰπόλος ἀνήρ,
 ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆς·

τῷ δέ τ' ἄνευθεν ἰόντι, μελάντερον, ἤντε πίσσα,
φαίνεται ἰὸν κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν·
φίγησάν τε ἰδὼν, ὑπὸ τε σπέος ἤλασε μῆλα·
τοῖαι ἅμ' Αἰάντεσσι Διοτρεφείων αἰζηῶν 280

δήϊον ἐς πόλεμον πυκινὰ κίνυντο φάλαγγες
κυνάεαι, σάκεσιν τε καὶ ἔγχεσι πεφορκύναι.
καὶ τοὺς μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Αἶαντ', Ἀργείων ἡγήτορ χαλκοχιτώνων, 285
σφῶϊ μὲν - οὐ γὰρ ἔοικ' ὀτρυνέμεν - οὔτι κελεύω·
αὐτῷ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετον ἴφι μάχεσθαι.
αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπόλλων,
τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο·
τῷ κε τάχ' ἡμύσσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος, 290
χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε.

Ὡς εἰπὼν, τοὺς μὲν λῆπεν αὐτοῦ, βῆ δέ μετ' ἄλλους·
ἐνθ' ὄγε Νέστορ' ἔειπε, λιγὺν Πυλίων ἀγορητήν,
οὓς ἐτάρους στέλλοντα, καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι,
ἅμφι μέγαν Πελάγοντα, Ἀλᾶστορά τε Χρομίον τε, 295
Αἰμονά τε κρείοντα, Βίαντά τε, ποιμένα λαῶν.
ἱππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν,
πεζοὺς δ' ἐξόπιθε στήσιν πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς,
ἕρκος ἔμεν πολέμοιο· κακοὺς δ' ἐς μέυσον ἔλασεν,
ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολεμίζοι. 300
ἱππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τοὺς γὰρ ἀνώγει
σφοδρὺς ἵππους ἐχέμεν, μηδὲ κλονέεσθαι δμῖλῳ·

Μηδὲ τις, ἵπποσύνῃ τε καὶ ἡγορήφει πεποιθώς,
οἷος πρόσθ' ἄλλων μεμάτω Τρώεσσι μάχεσθαι,
μηδ' ἀναχωρεῖτω· ἁλαπαδνότεροι γὰρ ἔσσεσθε. 305

ὅς δέ κ' ἀνὴρ ὑπὸ ὧν ὀχέων ἔτερόν ἄρμαθ' ἵκηται,
 ἔγχει ὀρεξάσθω· ἐπεὶ πολὺ φέριτερον οὕτως.
 ὣδε καὶ οἱ πρότεροι πόλιας καὶ τείχε' ἐπόρθουν,
 τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι νύχοντες.

310 Ὡς δ' γέρον ὠτρυνε, πάλαι πολέμων εὖ εἰδώς.
 καὶ τὸν μὲν γῆθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ὦ γέρον, εἴδ', ὥς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
 ὥς τοι γούναθ' ἔποιτο, βίη δέ τοι ἔμπεδος εἴη·

315 ἀλλὰ σε γῆρας τείρει ὁμοῖον· ὥς ὄφελ' ἔν τις
 ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κουροτέροισι μετεῖναι.

Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
 Ἀτρεΐδῃ, μάλα μὲν κεν ἐγὼν ἐθέλοιμι καὶ αὐτὸς
 ὥς ἔμην, ὥς ὅτε δῖον Ἐρευνθαλλῶνα κατέκταν.

320 ἀλλ' οὐπὼς ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν·
 εἰ τότε κοῦρος ἔα, νῦν αὐτὰ με γῆρας ἱκάνει.
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἱππεῦσι μετέσσομαι, ἧδὲ κελεύσω
 βουλῇ καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων.
 αἰχμᾶς δ' αἰχμᾶσσουσι νεώτεροι, οὔτερ ἐμεῖο

325 ὀπλότεροι γεγάσι, πεπολθασίν τε βίηφιν.

Ὡς ἔφατ'· Ἀτρεΐδης δὲ παρώχετο γηθόσυννος κῆρ.
 εὖρ' υἱὸν Πετεῶο, Μενεσθῆα πλήξιππον,
 ἕσταότ'· ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι, μήστωρες αὐτῆς·
 αὐτὰρ δ' Ἀθηναῖοι ἐσθήκει πολὺμητις Ὀδυσσεύς·

330 πᾶρ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἀλαπαδναὶ
 ἕστασαν· οὐ γὰρ πῶ σφιν ἀκούετο λαὸς αὐτῆς,
 ἀλλὰ νέον συνορινόμεναι κένοντο φάλαγγες
 Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ μένοντες
 ἕστασαν, ὁππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν

Τρώων ὁρμήσειε, καὶ ἄρξειαν πολέμοιο. 535
 τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ᾧ υἱὲ Πετεῶο, Διοτρεφέος βασιλῆος,
 καὶ σὺ, κακοῖσι δόλοισι κεκαυμένε, κερδαλέοφρον!
 τίπτε καταπτώσσοντες ἀφέστατε, μέμνετε δ' ἄλλους; 340
 σφῶϊν μὲν τ' ἐπέοικε, μετὰ πρώτοισιν ἐόντας
 ἐστάμεν, ἥδὲ μάχης καυστειρῆς ἀντιβολῆσαι.
 πρώτῳ γὰρ καὶ δαιτὸς ἀκουάζεσθον ἐμεῖο,
 ὅππότε δαῖτα γέρουσιν ἐφοπλίζοιμεν Ἀχαιοί.
 ἔνθα φίλ', ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι, ἥδὲ κύπελλα 345
 οἴνου πινέμεναι μελιηδέος, ὕφρ' ἐθέλητον·
 νῦν δὲ φίλως χ' ὀρόωτε, καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
 ὑμείων προπάροιθε μαχόλατο νηλεῖ χαλκῷ.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις
 Ὀδυσσεύς·

Ἀτρεΐδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων! 350
 πῶς δὴ φῆς πολέμοιο μεθιέμεν; — ὅππότε Ἀχαιοὶ
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρρη,
 ὄψεαι, ἦν ἐθέλησθα, καὶ αἰ κέν τοι τὰ μεμήλη,
 Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιγέντα
 Τρώων ἵπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμῶλια βάζεις. 355

Τὸν δ' ἐπιμειδίσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 ὥς γινῶ χωομένοιο· πάλιν δ' ὅγε λάξετο μῦθον·

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὔτε σε νεικίῳ περιώσιον, οὔτε κελεῖα
 οἶδα γάρ, ὥς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν 360
 ἥπια δήνεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονέεις ἅτ' ἐγὼ περ.
 ἀλλ' ἔθι, ταῦτα δ' ὀπισθεν ἀρεσσόμεθ', εἴ τι κακὸν νῦν

εἴρηται· τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμῶνια θίβειν.

- Ὡς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους.
 365 εὖρε δὲ Τυδεΐας νιόν, ὑπέρθυμον Διομήδεα,
 ἑσταότ' ἔν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
 παρ δὲ οἱ ἐστήκει Σθένελος, Καπαηῆιος νιός.
 καὶ τὸν μὲν νείκεσεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεια πτερόεντα προσηύδα·
 370 ὦ μοι, Τυδεΐας νιὸς δαΐφρονος, ἵπποδάμοιο,
 τί πτώσσεις, τί δ' ὀπιπτεύεις πολέμοιο γεφύρας;
 οὐ μὲν Τυδεΐ γ' ὧδε φίλον πτωσκαζέμεν ἦεν,
 ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἐτάρων δηΐοισι μάχεσθαι·
 ὥς φάσαν, οἳ μιν ἴδοντο πονεύμενον· οὐ γὰρ ἔγωγε
 375 ἤντησ', οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι.
 ἦτοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκῆνας
 ξείνος ἄμ' ἀντιθέω Πολυνείκεϊ, λαὸν ἀγείρων,
 οἳ ῥα τότε ἑστρατάωνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης·
 καὶ ῥα μάλα λίσσοντο δόμεν κλειτοὺς ἐπικούρους.
 380 οἳ δ' ἔθελον δόμεναι, καὶ ἐπῆγεον, ὥς ἐκέλευον·
 ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε, παραΐσια σήματα φαίνων.
 οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ᾤχοντ', ἠδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο,
 Ἀσωπὸν δ' ἵκοντο βαθύσχοινον, λεχαποίην·
 ἔνθ' αὖτ' ἀγγελίην ἔπι Τυδῆϊ στείλαν Ἀχαιοί.
 385 αὐτὰρ ὁ βῆ, πολέας τε κυχῆσατο Καδμείωνας
 δαιτυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἑτεοκλειείης.
 ἔνθ' οὐδὲ, ξείνός περ ἐὼν, ἵππηλιάτα Τυδεΐς
 τάρβει, μούνος ἐὼν πολέσιν μετὰ Καδμείοισιν·
 ἀλλ' ὃ γ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνέκα
 390 φηΐδιδως· τοίη οἱ ἐπὶ ῥόθοις ἦεν Ἀθήνη.
 οἳ δὲ χολωσάμενοι Καδμεῖοι, κέντορες ἵππων,

ἄψ ἀνερχομένῳ πυκινὸν λόχον εἶσαν ἄγοντες,
 κούρους πεντήκοντα· δῖος δ' ἡγήτορες ἦσαν,
 Μαιῶν Λίμυρῖδος, ἐπιεικέλος ὑθανάτοισιν,
 υἱὸς τ' Αὐτοφρόνοιο, μενεπτόλεμος Πολυφρόντης. 395
 Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν αἰκία πότμον ἐφῆκεν·
 πάντας ἔπεφν', ἔνα δ' οἶον ἱεὶ οἰκόνδε νέεσθαι·
 Μαιὸν ἄρα προέηκε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας·
 τοῖτος ἔην Τυδεὺς Αἰτωλῖος· ἀλλὰ τὸν υἱὸν
 γείνατο εἰς χέρηα μάχῃ, ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνων 400

Ὡς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
 αἰδεσθεὶς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίεο.

τὸν δ' υἱὸς Καπανῆος ἀμείψατο κυδαλλίμοιο·

Ἀτρεΐδῃ, μὴ ψεύδῃ, ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν.
 ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι· 405
 ἡμεῖς καὶ Θήβης ἔδος εἵλομεν ἐπταπύλοιο,
 παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τείχεος Ἀρειόν,
 πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἀρωγῇ·
 κεῖνοι δὲ σφετέρησιν ἀτασθαλίησιν ὄλοντο.
 τῷ μὴ μοι πατέρας ποθ' ὁμοίῃ ξυθεο τιμῇ. 410

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

τέττα, σιωπῇ ἦσο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ.

οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 ὀτρύνοντι μάχεσθαι εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
 τούτῳ μὲν γὰρ κῦδος ἅμ' ἔψεται, εἴ κεν Ἀχαιοὶ 415
 Τρῶας δηώσωσιν, ἔλωσί τε Ἴλιον ἱρήν·
 τούτῳ δ' αὖ μέγα πένθος, Ἀχαιῶν δηωθέντων.

ἀλλ' ἄγε δῆ, καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.

Ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε·
 δεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσιν ἄνακτος 420

ὄρνυμίρου· ὑπὸ κεν ταλασίφρονά περ δέος εἶλεν.

- “Ως δ’ οἱ ἐν αἰγιαλῷ πολυηχεῖ κῦμα θαλάσσης
 ὄρνυτ’ ἐπασσύτερον, Ζεφύρου ὑποκινήσαντος·
 πόντῳ μὲν ταπρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 425 χέρσῳ φηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ’ ἄκρα
 κυρτὸν ἰὸν κορυφοῦται, ἀποπτύει δ’ ἄλός ἄχνην·
 ὣς τότ’ ἐπασσύτεραι Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες
 νοικεμέως πόλεμόνδε. κέλευε δὲ οἷσιν ἕκαστος
 ἡγεμόνων· οἱ δ’ ἄλλοι ἀκὴν ἔσαν - οὐδέ κε φαίης
 430 τόσσον λαὸν ἔπεσθαι ἔχοντ’ ἐν στήθεσιν αὐδὴν -
 σιγῇ δειδιότες σημάντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶσιν
 τεύχεα ποικίλ’ ἔλαμπε, τὰ εἰμένον ἐστιχόωντο.
 Τρῶες δ’, ὥστ’ οἷες πολυπάμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
 μυρταὶ ἐστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκόν,
 435 ἀζήχες μεμακύναι, ἀκούουσαι ὅπα ἀρνῶν·
 ὥς Τρώων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὀρώρει.
 οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος, οὐδ’ ἐν γῆρας,
 ἀλλὰ γλῶσσ’ ἐμέμικτο· πολὺκλήτοι δ’ ἔσαν ἄνδρες.
 ὥρσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 440 Δεῖμός τ’ ἠδὲ Φόβος καὶ Ἔρις, ἅμοτον μεμανῦια,
 Ἄρεος ἀνδροφόνιοι κασιγνήτη ἐτάρη τε·
 ἦτ’ ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη, καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει.
 ἦ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοῖον ἔμβαλε μέσσω,
 445 ἐρχομένη κατ’ ὁμίλον, ὀφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν.
 Οἱ δ’ ὅτε δὴ ῥ’ ἐς χῶρον ἔνα ξυνιόντες ἴκοντο,
 σὺν ῥ’ ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ’ ἔγχεα καὶ μὲνέ ἀνδρῶν
 χαλκιοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 ἐπληντ’ ἀλλήλησι, πολὺς δ’ ὄρυμαγδὺς ὀρώρει.

ἔνθα δ' ἄμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχολή πέλεν ἀνδρῶν, 450
 ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
 ὥς δ' ὅτε χεῖμαρῶροι πυταμοί, κατ' ὄρεσφι ῥέοντες,
 ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ,
 κρουνῶν ἐκ μεγάλων, κυλλῆς ἔντοσθε χαράδρης·
 τῶν δέ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὔρεσιν ἔκλυε ποιμήν· 455
 ὥς τῶν μισγομένων γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε.

Πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν,
 ἔσθλόν ἐνὶ προμάχοισι, Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον·
 τὸν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασείης,
 ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω 460
 αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκύτος ὅσσε κάλυψεν.
 ἦριπε δ', ὥς ὅτε πύργος, ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφήνωρ
 Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων·
 ἔλκε δ' ὑπὲρ ἐκ βελίων, λιλιημένος, ὄφρα τάχιστα 465
 τεύχεα συλήσει· μίνυνθα δὲ οἱ γένεθ' ὁρμή.
 νεκρὸν γάρ ῥ' ἐρύοντα ἰδὼν μεγάλθυμος Ἀγένωρ,
 πλευρά, τὰ οἱ κύψαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφαάνθη,
 οὔτεσσε ξυστῇ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα.

ὣς τὸν μὲν λίπε θυμός· ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη 470
 ἔργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ, λύκοι ὥς,
 ἑλληλοῖς ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν.

Ἐνθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας,
 ἦϊθεον θαλερόν, Σιμοείσιον· ὃν ποτε μήτηρ,
 Ἰδηθεν κατιοῦσα, παρ' ὄχθησιν Σιμόεντος 475
 γείνατ', ἐπεὶ ῥα τοκεῦσιν ἄμ' ἔσπετο μῆλα ἰδέσθαι
 τοῦνεκά μιν κάλεον Σιμοείσιον· οὐδὲ τοκεῦσιν
 θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μίνυνθαδῖος δὲ οἱ υἱὼν

- ἔπλεθ', ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
 180 πρῶτον γάρ μιν ἰδὼντα βάλε στῆθος, παρὰ μαζὸν
 δεξιὸν· ἀντικρὺ δὲ δὲ ὤμου χάλκεον ἔγχος
 ἦλθεν. ὃ δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν, αἵγειρος ὤς,
 ἣ ῥα τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μεγάλοιο πεφύκει,
 λείη, ἀτὰρ τέ οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασιν·
 485 τὴν μὲν θ' ἀρματοπηγὸς ἀνὴρ αἰθωνι σιδήρεῳ
 ἐξέταμ', ὄφρα ἔνυν κάμψῃ περικαλλεῖ δίφρῳ·
 ἣ μὲν τ' αἰζουμένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας·
 τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοείσιον ἐξανάριξεν
 Αἴας Διογενῆς. τοῦ δ' Ἀντιφός αἰολοδώρηξ,
 490 Πριάμίδης, καθ' ὅμιλον ἀκόντισεν ὄξεϊ δουρὶ.
 τοῦ μὲν ἄμαρθ' ὃ δὲ Λεύκον, Ὀδυσσεὺς ἐσθλὸν ἑταῖρ
 βεβλήκει βουβῶνα, νέκυν ἐτέρωσ' ἐρύοντα·
 ἦριπε θ' ἄμφ' αὐτῷ, νεκρὸς δὲ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολῶν·
 495 βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορηθμένος αἰθοπι χαλκῷ,
 στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαιινῷ,
 ἄμφι ἑ παπτήνας. ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο,
 ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὃ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἦκεν,
 ἀλλ' υἱὸν Πριάμοιο νόθον βάλε, Δημοκόωντα,
 500 ὃς οἱ Ἀβυδῶθεν ἦλθε, παρ' ἱππῶν ὠκείων.
 τὸν ῥ' Ὀδυσσεὺς, ἑτάροιο χολωσάμενος, βάλε δουρὶ
 κόρην· ἣ δ' ἑτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν
 αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
 δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 505 χόρησαν δ' ὅπρ' τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἑκτορ
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἱαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκροὺς·
 ἔθυσαν δὲ πολὺ προτέρω. — Νιμέσῃσι δ' Ἀπόλλι

Περγόμου ἐν κατιδών, Τρώεσσι δὲ κέκλει' αἴψας·

Ὅρνυθ', ἱππόμενοι Τρώες, μηδ' εἴκτε χάρις
 Ἀργείοις· ἐπεὶ οὐ σφι λίθος χεῖρας, οὐδὲ σιδήρεος, 510
 χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμευέχρου βαλλομένοισιν.
 οὐ μὲν οὐδ' Ἀχιλεὺς, Θέτιδος παῖς ἠΰκομοιο,
 μάρνεται, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει.

Ὡς φάτ' ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 ᾤσσε Λιδὸς θυγάτηρ κυδίστη Τριτογένεια, 515
 ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο.

Ἐνθ' Ἀμαρυγκίδην Διώφρα Μοῖρ' ἐπέδησεν.
 χειρμαδίῳ γὰρ βλήτο παρὰ σφυρὸν ἀκριόεντι,
 κνήμην δεξιτερὴν· βάλε δὲ Θρηκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν,
 Πείροος Ἰμβρασιδης, ὃς ἄρ' Αἰνόθεν εἰληλούθει. 520
 ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὅστιά λῦας ἀναιδὴς
 ἄχρης ἀπηλόησεν· ὃ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσιν
 κἀππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετίσας,
 θυμὸν ἀποπνέων. ὃ δ' ἐπέδραμεν, ὃς ῥ' ἔβαλέν περ,
 Πείροος οὐτα δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλὸν ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι 525
 χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυπεν·

Τὸν δὲ Θύας Αἰτωλὸς ἐπιδούμενον βίβλε θάφρῃ
 στέρνον ὑπὲρ μαζοῖο, πάγῃ δ' ἐν πνεύμονι χαλκός
 ἀγχίμολον δὲ οἱ ἦλθε Θύας, ἐκ δ' ὕβριμον ἔγχος
 ἐσπάσατο στέρνοιο· ἐρύσασα δὲ ξίφος ὄξυ, 530
 τῷ ὄγε γαστέρα τύψε μέσσην, ἐκ δ' αἶνυτο θυμὸν.
 τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυσε· περίστυσαν γὰρ ἐταῖροι,
 Θρηῖκες ἀκρόκομοι, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,
 οἳ ἔ, μέγαν περ ἐόντα καὶ ἔρδιμον καὶ ἄγανόν,
 ὥσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δὲ χυσάμενος πελεμήθη. 535
 ὥς τῶγ' ἐν κονίῃσι παῦ' ἀλλήλοισι τετάσθη,

ἦτοι δὲ μὲν Θρηκῶν, δὲ δ' Ἐπειῶν χαλκοχιτώνων,
ἡγεμόνες· πολλοὶ δὲ περὶ κτείνοντο καὶ ἄλλοι.

Ἐνθα κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθών.
540 ὅστις ἔτ' ἀβλητος καὶ ἀνούτατος ὅξεϊ χαλκῷ
δινεύει κατὰ μέσσον, ἄγοι δέ εἰ Παλλὰς Ἀθήνη,
χειρὸς ἐλοῦσ', αὐτὰρ βελέων ἀτερύκοι ἐρωήν.
πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἥματι κίεντες
πρηγνέες ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.

Ι Α Ι Α Δ Ο Σ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ Ε.

S V M M A R I V M.

Stragem Troianorum continuant Achivi; ante omnes insignis Diomedes, Minervae, Martem ab acie seducentis, praesidio ferocissimus (1-94). Sed ipse a Pandaro vulneratus, etiam vehementius saevit in hostes (95-166): Pandarum, antea peditem, nunc ex Aeneae curru pugnantem, interficit (167-296); Aeneam, amici corpus tegentem, saxo sauciat (297-310); Veneri, filium ex pugna efferenti, plagam in manu infligit (311-351). Venus, ab Iride educta, curru Martis revehitur ad Olympum, ubi eam mater Dione sinu fovet, alii dii leniter irident (352-431). Aeneam, a Venere destitutum, Diomedis furori eripit Apollo, et in arce Troiana recreandum curat, simul Martem in aciem revocat (432-460). Mars ad rem fortiter gerendam hortatur Troianos, quibus statim Aeneas integer subvenit (461-518). Nec segnius pugnant Achivi, cadunturque ex utrisque multi, in his Tlepolemus ab Sarpedone; tandem pelluntur paullatim Achivi (519-710). His ita laborantibus ex Olympo opitulatum veniunt Iuno et Minerva (711-777), ac voce Iunonis denuo incenditur turba, Minervae autem monitu et ductu Diomedes ipsum Martem vulnerat (778-863), qui ex campo repente ad Olympum redit, ibique sanatur, sequentibus etiam deabus (864-909).

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Ε.

Διομήδους ἀριστεία.

Ἐνθ' αὖ Τυδείδῃ Διομήδεϊ Παλλὰς Ἀθήνη
δῶκε μένος καὶ θάρσος, ἵν' ἐκδηλος μετὰ πᾶσιν
Ἀργείοισι γένοιτο, ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ᾄροιτο.
δαῖς οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ,
ἀστιάφ' ὀπωρινῷ ἐναλίγκιον, ὅσπε μάλιστα
λαμπρὸν παμφαίνῃσι, λελουμένος Ἰκεανοῖο·
τοῖόν οἱ πῦρ δαῖεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων·
ᾤρεκε δέ μιν κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο.
Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης, ἀφνειός, ἀμύμων,
ἰφύς Ἡφαίστοιο· δῦω δέ οἱ νιέες ἦσιν,
Φηγεὺς Ἰδαῖός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
τῷ οἱ, ἀποκρινθέντε, ἐναντίω δορμηθήτην·
τὼ μὲν ἀφ' ἵπποϊν, ὃ δ' ἀπὸ χθονὸς ὤρνυτο πεζός·
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Φηγεὺς ῥα πρότερος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος·
Τυδεΐδῃ δ' ὑπὲρ ὤμων ἀριστερόν ἦλυθ' ἀκωκὴ
ἔγχος, οὐδ' ἔβραλ' αὐτόν· ὃ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῷ

- Τυδείδης· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
 ἀλλ' ἔβριλε στήθος μεταμάζιον, ὥς δ' ἀφ' ἵππων.
 20 Ἰδαῖος δ' ἀπόρουσε, λιπὼν περικαλλέα δίφρον,
 οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφείου κταμένοιο·
 οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτός ὑπέκφυγε Κῆρα μέλαιναν,
 ἀλλ' Ἕφραιστος ἔρυστο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
 ὡς δὴ οἱ μὴ πᾶγχυ γέρων ἀπαχήμενος εἶη.
 25 ἵππους δ' ἐξέλασας μεγαθύμου Τυδείος υἱός,
 δοῖκεν ἑταίροισιν κατὰ γειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ἶδον νῆε Δίωκτος,
 τὸν μὲν ἀλευάμενον, τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὄχεσφιν,
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ γλανκῶπις Ἀθήνη
 30 χειρός ἐλοῦσ', εἰέεσσι προσηύδα θυῶρον Ἄρηα·
 Ἄρες, Ἄρες, βροτολοιγέ, μαιφόνε, τειχεσιπλῆτα!
 οὐκ ἂν δὴ Τρῳῆας μὲν ἐάσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς
 μάργασθ', ὅπποτέροισι πατήρ Ζεὺς κῦδος ὀρέξη,
 νῶϊ δὲ χαζώμεσθαι, Διὸς δ' ἀλγέμεσθαι μῆνιν;
 35 Ὡς εἰπούσα, μάχης ἐξήγαγε θυῶρον Ἄρηα·
 τὸν μὲν ἐπειτα καθεῖσεν ἐπ' ἠϊόεντι Σκαμάνδρῳ.
 Τρῳῆας δ' ἔκλιναν Δαναοί· ἔλε δ' ἄνδρα ἕκαστος
 ἡγεμόνων. πρῶτος δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἀρχὸν Ἀλκίωνα, Ὀδίων μέγαν, ἔκβαλε δίφρου.
 40 πρῶτ' γὰρ στρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν,
 ὦμων μευσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.
 δοῦπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τευχέ' ἐπ' αὐτῷ.
 Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖστον ἐνῆρατο, Μήονος υἱότ',
 Βῶρον, ὃς ἐκ Τάρνῃς ἐριβόλακος εἰληλούθει.
 45 τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς θενρικλυτός ἔγχε' μακροῦ
 νύξ', ἵππων ἐπιβησόμενον, κατὰ δεξιὸν ὦμον·

ἦριπτε δ' ἐξ ὀχέων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.
τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενῆος ἐσύλενον θεράποντες.

Τῶν δὲ Στροφίοιο Σκαμάνδριον, αἶμονα θήρης,
Ἄρτεϊδης Μενέλαος ἔλ' ἐγχεῖ δ' ξυδέντι, 50

ἑσθλὸν θηροτῆρα· δίδαξε γάρ Ἀρτεμις αὐτῇ
βύλλειν ἄγρια πάντα, τότε τρέφει οὖρεσιν ὕλη.

ἀλλ' οὐ οἱ τότε γε χραῖσμι' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
οὐδὲ ἐκηβολῆαι, ἥσιν τοπρὶν γ' ἐκέκαστο·

ἀλλὰ μιν Ἀρτεϊδης δούρικλειτὸς Μενέλαος, 55
πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὐτασε δουρὶ
ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.

ἦριπτε δὲ πρηγῆς, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, τέκτονος υἱόν,
Ἀρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα 60

τεύχειν· ἔξοχα γάρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη.
ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτῆνατο νῆας εἴσας

ἀρχεκύκους, αἱ πᾶσι καπὸν Τρώεσσι γέροντο,
οἳ τ' αὐτῷ· ἐπεὶ οὔτι θεῶν ἐκ θέσφατα ἦδη.

τὸν μὲν Μηριόνης ὅτε θῆ κατέμαρπτε διώκων, 65
βεβλήκει γλουτὸν κάτω δεξιόν· ἥ δὲ διαπρὸ
ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἦλυθ' ἀκωκή.

γυνὴ δ' ἔριπ' οἰμῶξας, θάνατος δὲ μιν ἀμφοεκάλυψεν.

Πηδαῖον δ' ἄρ' ἔπεφνε Μείγης, Ἀντήνορος υἱόν,
ὃς ῥα νόθος μὲν ἦν, πύκα δ' ἔτρεφε δῖα Θεανώ, 70

ἴσα φίλοισι τέκεσσι, χαριζομένη πόσει ᾧ.

τὸν μὲν Φυλείδης δούρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν,
βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἰνίον ὀξεῖ· δουρὶ·

ἀντικρὺ δ' ἀν' ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός.
ἦριπτε δ' ἐν κονίῃ, ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὀδοῦσιν. 75

- Εὐρύπυλος δ' Εὐαίμονιδης Τηήνορα δῖον,
 υἱὸν ὑπερθύμου Δολοπίονος, ὃς ῥα Σκαμάνδρον
 ἀρητὴρ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὧς τίετο δῆμῳ·
 τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
 80 πρὸςθεν ἔθεν φεύγοντα, μεταδρομάδην ἔλασ' ὤμον,
 φασγάνῳ αἵξας, ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν.
 αἱματόεσσα δὲ χεὶρ πεδίῳ πέσε· τὸν δὲ κατ' ὅσπ
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ Μοῖρα πραταιή.
 Ὡς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑαμίνην.
 85 Τυδεΐδην δ' οὐκ ἂν γνοίης, ποτέροισι μετείη,
 ἧς μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλίοι, ἧ μετ' Ἀχαιοῖς.
 θῦνε γὰρ ἅμ πεδίον, ποταμῷ πλήθοντι ἑοικῶς
 χειμάρρῳ, ὅς τ' ὥκα ρέων ἐκίδασσε γεφύρας·
 τὸν δ' οὐτ' ἄρ' τε γέφυραι ἐεργμέται ἰσχανόωσιν,
 90 οὐτ' ἄρα ἔρκεα ἴσχει ἀλωάων ἐριθηλέων,
 ἐλθόντ' ἐξαπίνης, ὅτ' ἐπιβρίση Λιδὸς ὄμβρος·
 πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε καλ' αἵξων·
 ὧς ὑπὸ Τυδεΐδῃ πυκινὰι κλονέοντο φάλαγγες
 Τρώων, οὐδ' ἄρα μιν μίμνον, πολέες περ ἑόντες.
 95 Τὸν δ' ὧς οὖν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,
 θύνοντ' ἅμ πεδίον, πρὸ ἔθεν κλονέοντα φάλαγγας,
 αἶψ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἐτιταίνετο καμπύλα τόξα,
 καὶ βυλ' ἐπαΐσσοντα, τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὤμον,
 θώρηκος γύαλον· διὰ δ' ἔπιτατο πικρὸς ὀϊστός,
 100 ἀντικρὺ δὲ διέσχε, παλάσσειτο δ' αἵματι θώρηξ·
 τῷ δ' ἐπὶ μικρὸν ἄϋσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 Ὅρνυσθε, Τρῶες μεγάλθυμοι, κέντορες ἵππων!
 βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν· οὐδέ ἔφημι
 δῆδ' ἀνσχήσεσθαι κρατερὸν βέλος, εἰ ἐτιόν με

ἔρσαν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, ἀπορνύμενον Ἀνκίηθεν. 105

ᾧ Ζς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δ' οὐ βέλος ἠκὺ δάμασσεν,
ἀλλ' ἀναχοιρήσας, πρόσθ' ἵπποιιν καὶ ὄχεσφιν
ἵστη, καὶ Σθένειλον προσέφη, Καπανῆμον υἷον·

Ὅρσο, πέπον Καπανηϊάδη! καταβήσαιο δίφρου,
ὄφρα μοι ἐξ ὤμοιο ἐρύσσης πικρὸν δῖστον. 110

ᾧ Ζς ἄρ' ἔφη· Σθένειλος δέ καθ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε,
πάφρ δὲ σιῶς βέλος ἠκὺ διαμπερὲς ἐξέρυσ' ὤμον·
αἷμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος.
δὴ τότ' ἔπειτ' ἠρῶτο βοήν ἀγαθὸς Διομήδης·

Κλυθί μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη, 115
ἔποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέστις
δηΐφει ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι, Ἀθήνη·
δὸς δέ τέ μ' ἄνδρα ἐλεῖν, καὶ ἐς δομὴν ἔγχεος ἐλθεῖν,
ὅς μ' ἔβαλε φθαμένος, καὶ ἐπεύχεται, οὐδέ με φησιν
δηρὸν εἶ' ὄψεσθαι λαμπρὸν φῶς ἡέλιου. 120

ᾧ Ζς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν·
ἄγχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Θαράων νῦν, Διομήδης, ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
ἐν γάρ τοι στήθεσσι μένος πατρώϊον ἦκα 125
ἄτρομον, οἷον ἔχεσκε σακίσπαλος ἵππότης Τυδεύς·
ἄχλυν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμοῖν ἔλον, ἥ πρὶν ἐπῆεν,
ὄφρ' εὖ γιγνώσκης ἡμῖν θεὸν ἠδὲ καὶ ἄνδρα.
τῷ νῦν, αἶ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἵκηται,
μήτι σύγ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι 130
τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τήνγ' οὐτάμεν ὅξῃ χαλκῷ.

Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη.

- Τυδείδης δ' ἑξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη·
 135 καί, πρὶν περ θυμῷ μεμαῶς Τρώεσσι μάχεσθαι,
 δὴ τότε μιν τρεῖς τόσσον ἔλεν μένος, ὥστε λέοντα,
 ὃν ῥά τε ποιμὴν ἄγρῳ ἐπ' εἰροπόκοις ὄεσσι
 κραύσῃ μὲν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον, οὐδὲ δαμάσῃ·
 τοῦ μὲν τε σθένος ὥρσεν· ἔπειτα δέ τ' οὐ προσμύνει,
 140 ἀλλὰ κατὰ σταθμούςς δύνεται, τὰ δ' ἐρῆμα φοβεῖται·
 αἱ μὲν τ' ἀγχιστῖναι ἐπ' ἀλλήλησι κέχυνται,
 αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαῶς βιαθῆης ἐξ ἄλλεται αὐλῆς·
 ὥς μεμαῶς Τρώεσσι μίγῃ κρατερὸς Διομήδης.
 Ἔνθ' ἔλεν Ἀστυνοὸν καὶ Τπείρονα, ποιμένα λαῶν·
 145 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκήρεϊ δουρὶ,
 τὸν δ' ἑτερον ξίφει μεγάλῳ κληῖδα παρ' ὦμον
 πλῆξ'· ἀπὸ δ' αὐχένος ὦμον ἐέργαθεν ἠδ' ἀπὸ νώτου·
 τοὺς μὲν ἑαυτ', ὁ δ' Ἀβαντα μετώχετο καὶ Πολύιδον·
 υἱέας Εὐρυδάμυντος, ὄνειροπόλοιο γέροντος·
 150 τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκρίνατ' ὄνειρους,
 ἀλλὰ σφεας κρατερὸς Διομήδης ἐξενύριξεν.
 βῆ δὲ μετὰ Ξάνθῳ τε Θόωνά τε, Φαίνοπος υἱέ,
 ἄμφω τηλυγέτω· ὁ δὲ τείρετο γήραϊ λυγρῷ,
 υἱὸν δ' οὐ τέκετ' ἄλλον, ἐπὶ κτεάτεσσι λιπείσθαι·
 155 ἔνθ' ὅγε τοὺς ἐνάριζε, φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμὸν
 ἄμφοτέρῳ, πατέρι δὲ γόνον καὶ κήδεα λυγρὰ
 λείπ', ἐπεὶ οὐ ζῶοντε μάχης ἐκ νοστήσαντε
 δέξατο· κηρωσται δὲ διὰ κτῆσιν δαιτέοντο.
 Ἔνθ' υἱας Πριάμοιο δύνω λῖβε Δαρδανίδαο,
 160 εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας, Ἐχέμμονά τε Χρομίον τε.
 ὥς δὲ λέων ἐν βουσὶ θορῶν ἐξ αὐχένα ἄξῃ
 πόρτιος ἢ βυός, ξύλοχον κύα βυσκομενύων·

ὥς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδείος υἱὸς
βῆσε κακῶς ἀέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε' ἐσύλα·
ἵππους δ' οἷς ἐτάροισι δίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν. 165

Τὸν δ' ἶδεν Αἰνείας ἀλαπάξοντα στίχας ἀνδρῶν·
βῆ δ' ἔμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,
Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι.
εὔρε Λυκάονος υἷὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε·
στῇ δὲ πρόσθ' αὐτοῖο, ἔπος τέ μιν ἀντίον ἤνθα· 170

Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξον ἰδὲ πτερόεντις οἰστοί,
καὶ κλέος; ὃ οὔτις τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνὴρ,
οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σείογ' εὔχεται εἶναι ἀμείνων.
ἀλλ' ἄγε, τῷδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος, Αἰὲ χεῖρας ἀνασχών,
ὅστις ὅδε κρατέει, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν 175
Τρῶας· ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν·
εἰ μὴ τις θεὸς ἐστί, κοτεσσάμενος Τρώεσσαι,
ἱρῶν μηνίσας· χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἐπὶ μῆνις.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων, 180
Τυδείδῃ μιν ἔγωγε δαΐφρονι πάντα εἶσκω,
ἄσπιδι γινώσκων, αὐλώπιδί τε τρυφαλείῃ,
ἵππους τ' εἰσορόων· σάφα δ' οὐκ οἶδ', εἰ θεὸς ἐστί·
εἰ δ' ὄγ' ἀνὴρ, ὃν φημι, δαΐφρων Τυδείος υἱός,
οὐχ ὄγ' ἀνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται, ἢ ἄλλὰ τις ἄγχι 185
ἔστηκ' ἀθανάτων, νεφέλῃ εἰλυμένος ὦμους,
ὃς τούτου βέλος ὠκὺ κιχήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ.
ἦδη γάρ σι ἐφῆκα βέλος, καὶ μιν βάλλον ὦμον
δεξιόν, ἀντικρὺ διὰ θώρηκος γυάλοιο·
καὶ μιν ἔγωγ' ἐφάμην Μίδωνῃ προΐναιφιν, 190
ἔμπης δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεὸς νῦν τίς ἐστί κοτήεις.

- ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίῃ·
 ἀλλὰ που ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἔνδικα δίφροι
 καλοί, πρωτοπαγεῖς, νεοτεχνέες· ἀμφὶ δὲ πέπλοι
 195 πέπτανται· παρὰ δὲ σφιν ἐκίστη διζυγες ἵπποι
 ἐστῆσι, κῆ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας.
 ἥ μὲν μοι μάλα πολλὰ γέρων αἰχμητὰ Λυκάων
 ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἐνὶ ποιητοῖσιν·
 ἵπποισιν μ' ἐκέλευε καὶ ἄρμασιν ἐμβεβαῶτα,
 200 ἄρχευσεν Τρώεσσι κατὰ κρατερῆς ὁμίνας·
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθύμην - ἥ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν -
 ἵππων φειδύμενος, μὴ μοι δευδαίτο φορβῆς,
 ἀνδρῶν εἰλομένων, εἰωθότες ἔδμεναι ἄδδην.
 ὣς λίπον, αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα,
 205 τόξοισιν πίσυνος· τὰ δὲ μ' οὐκ ἄρ' ἔμελλον ὀνῆσαι.
 ἦδη γὰρ δωιοῖσιν ἄριστήεσσιν ἐφῆκα,
 Τυδείδῃ τε καὶ Ἀτρεΐδῃ· ἐκ δ' ἀμφοτέρωϊν
 ἀτρεκές αἶμ' ἔυσενα βαλὼν· ἥγειρα δὲ μῦλλον.
 τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ ὑπὸ πασσύλου ἄγκυλα τόξῳ
 210 ἤματι τῷ ἐλόμην, ὅτε Ἴλιον εἰς ἐρατεινὴν.
 ἤγεόμην Τρώεσσι, φέρων χάριν Ἑκτορι δῖῳ.
 εἰ δέ κε νοστήσω, καὶ ἐς ὄψομαι ὀφθαλμοῖσιν
 πατρίδ' ἐμὴν ἄλοχόν τε καὶ ὑπερφεῖς μέγα δῶμα,
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τύμοι ἀλλότριοις φῶς.
 215 εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξῳ φαιινῶ ἐν πυρὶ θείην,
 χερσὶ διακλίσσας· ἀνεμῶλια γάρ μοι ὀπηδεῖ.
 Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας, Τρώων ἀγός, ἀντίον ἤνδα
 μὴ δ' οὕτως ἀγόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔσσεται ἄλλο
 πρὶν γ' ἐπὶ νῶϊ τῷδ' ἀνδρὶ σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσθαι.
 220 ἀντιβίην ἐλθόντε, σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι.

ἀλλ' ἄγ', ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσῃς, ὄφρα ἴδῃαι,
οἷοι Τρώϊοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκόμεν ἡδέ φέβεσθαι·
τῷ καὶ νῶϊ πόλινδε σαώσετον, εἶπερ ἂν αὐτὲ
Ζεὺς ἐπὶ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κῦδος ὀρέξῃ. 225

ἀλλ' ἄγε νῦν μάστιγα καὶ ἥλια σιγαλδόντα
δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἐπιβήσομαι, ὄφρα μύχωμαι·
ἢ σὺ τόνδε δεδέξῃ, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.

Τὸν δ' αὐτὲ προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
Αἰνεΐα, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἥλια καὶ τεῷ ἵππῳ· 230
μᾶλλον ὑφ' ἡνιόχῳ εἰωθότι καμπύλον ἄρμα
οἶσετον, εἶπερ ἂν κῦτε φεβώμεθα Τυδέος υἱόν.
μὴ τῷ μὲν δείσαντε ματήσῃτον, οὐδ' ἐθέλητον
ἐκφερέμεν πολέμοιο, τὸν φθόγγον ποθέοντε·
νῶϊ δ' ἐπαΐξας μεγαθύμου Τυδέος υἱός, 235
αὐτῷ τε κτείνῃ, καὶ ἐλάσῃ μώνυχας ἵππους.
ἀλλὰ σύγ' αὐτὸς ἔλαυνε τῷ ἄρματα καὶ τεῷ ἵππῳ,
τόνδε δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὀξεῖ δουρί.

Ὡς ἄρα φωνήσαντες, ἔς ἄρματα ποικίλα βάντες,
ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἔχον ὀκίας ἵππους. 240
τοὺς δὲ ἶδε Σθένελος, Καπανηΐος ἀγλαὸς υἱός,
αἶψα δὲ Τυδεΐδην ἔπεα πτερόντα προσηύδα·

Τυδεΐδῃ Διομήδης, ἐμῷ κεχαριμένε θυμῷ,
ἄνδρ' ὁρόω κρατερῷ ἐπὶ σοὶ μεμιαῶτε μύχεσθαι,
ἵν' ἀπέλεθρον ἔχοντας· ὁ μὲν, τόξων εὖ εἰδώς, 245
Πάνδαρος, υἱὸς δ' αὐτὲ Λυκάονος εὐχεται εἶναι·
Αἰνεΐας δ' υἱὸς μὲν ἀμύμονος Ἀγχίσαο
εὐχεται ἐκγεγάμεν, μήτηρ δὲ οἷ ἐστ' Ἀφροδίτη.
ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων, μηδὲ μοι οὕτω

- 250 θῦνε διὰ προμάχων, μήπως φίλον ἦτορ ὀλέσσης.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης
 μήτι φόβονδ' ἀγόρευ', ἐπεὶ οὐδέ σε πεισέμεν οἶω.
 οὐ γάρ μοι γενναῖον ἄλυσκάζοντι μάχεσθαι,
 οὐδὲ καταπτώσσειν· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν·
 255 ὀκνεῖω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ καὶ αὐτως
 ἀντίον εἰμ' αὐτῶν· τρεῖν μ' οὐκ ἔα Παλλὰς Ἀθήνη.
 τοῦτω δ' οὐ πάλιν αὐτὶς ἀποίσειτον ὠκείας ἵπποι
 ἄμφω ἅφ' ἡμείων, εἰ γοῦν ἕτερός γε φύγησιν.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βύλλεο σῆσιν·
 260 αἶ κέν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ,
 ἄμφοτέρω κτεῖναι, σὺ δὲ τοὺςδε μὲν ὠκείας ἵππους
 αὐτοῦ ἐρυκακέειν, ἐξ ἄντυγος ἡνία τένας·
 Αἰνείαιο δ' ἐπαΐξαι μεμνημένος ἵππων,
 ἐκ δ' ἐλάσαι. Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 265 τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἧς Τρωῖ περ εὐρύοπα Ζεὺς
 δῶχ', υἱὸς ποιεῖν Γανυμήδεος· οὐνεκ' ἄριστοι
 ἵππων, ὅσσοι ἔασιν ὑπὲρ ἧϊ τ' ἡέλιόν τε.
 τῆς γενεῆς ἔκλεψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγχιόης,
 λάθρη Λαομείδοντος ὑποσχὼν θήλειας ἵππους·
 270 τῶν οἱ ἐξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλη·
 τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλκ' ἐπὶ φάτῃ,
 τῷ δὲ δῦ' Αἰνεΐα δῶκεν, μήστορε φόβοιο·
 εἰ τοῦτω κε λάβοιμεν, ἀροίμεθά κε κλέος ἐσθλόν.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 275 τῷ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον, ἐλαύνοντ' ὠκείας ἵππους·
 τὸν πρότερος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 Κατερόθυμε, δαΐφρον, ἀγανοῦ Τυδείος υἱέ,
 ἧ μάλα σ' οὐ βέλος ὠκὺ δαμάσσατο, πικρὸς οἷστός

νῦν αὖτ' ἐγχείη πειρήσομαι, αἶ κα τύχωμι.

Ἡ ῥα, καὶ ἄμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, 280
καὶ βάλε Τυδείδαο κατ' ἀσπίδα· τῆς δὲ διαπρὸ
αἰχμῇ χαλκείῃ πταμένη θώρηκι πελάσθη.
τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε Δυκίονος ἀγλαὸς υἱός·

Βέβληται κενεῶνα διαμπερεῖς, οὐδὲ σ' οἶω
δηρὸν εἶτ' ἀνσχήσεσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκας. 285

Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερός Διομήδης·
ἤμβροτες, οὐδ' ἔτυχε· ἀτὰρ οὐ μὲν σφοδρὰ γ' οἶω
πρὶν γ' ἀποπαύεσθαι, πρὶν γ' ἢ ἑταρόν γε πεισόντα
αἵματος ἄσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν.

Ὡς φάμενος προέηκε· βέλος δ' ἔθυνεν Ἀθήνη 290
ῥίνα παρ' ὀφθαλμόν, λευκοὺς δ' ἐπείρησεν ὀδόντας,
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμε χαλκὸς ἀτειρής,
αἰχμῇ δ' ἐξισύθη παρὰ νείατον ἀνθερεῶνα.
ἥριπτε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ,
αἰδόλα, παμφανόωντα· παρέτρεσαν δὲ οἱ ἵπποι 295
ὠκύπυδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.

Αἰνείας δ' ἀπόρρουσε σὺν ἀσπίδι δουρὶ τε μακρῷ,
δείσας μήπως οἱ ἐρυσσαίατο νεκρὸν Ἀχαιοί.
ἄμφι δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖνε, λέων ὣς ἀλκὶ πεποιθώς·
πρόσθε δὲ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἴσθη, 300
τὸν κτάμεναι μεμαώς, ὅστις τοῦγ' ἀντίος ἔλθοι,
σμερδαλέα ἰάχων. ὁ δὲ χειρμάδιον λάβει χειρὶ
Τυδείδης, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρες φέροιεν,
οἷοι νῦν βροτοὶ εἰσ'· ὁ δὲ μιν ῥέα πύλλε καὶ οἷος.
τῷ βάλεν Αἰνείας κατ' ἰσχίον, ἔνθα τε μηρὸς 305
ἰσχύϊ ἐνστρέφεται· κοτύλην δὲ τέ μιν καλέουσιν·
θλάσσε δὲ οἱ κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντι·

ὥσε δ' ἀπὸ ῥινὸν τρηχὺς λῆθος. αὐτὰρ ὃγ' ἦρας
 ἔστη γυνὲς ἐριπῶν, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
 310 γαίης· ἀμφὶ δὲ ὅσσε κεκαινὴ γυνὲς ἐκάλυψεν.

Καὶ νῦν κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνεί
 εἰ μὴ ἥρ' ὅξυ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 μήτηρ, ἣ μιν θη' Ἀγκίστη τέκε βουκολέοντι·
 ἀμφὶ δὲ ὃν φίλον νῖδον ἐχέυατο πήχρε λευκῷ.
 315 πρόσθε δὲ οἱ πέπλοιο φαινοῦ πτύγμ' ἐκάλυψεν,
 ἔρκος ἔμεν βελέων, μήτις Δαναῶν ταχυπόλων
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν, ἐν θυμὸν ἔλοιο.

Ἡ μὲν ἔδν φίλον νῖδον ὑπεξέφερεν πολέμοιο·
 οὐδ' υἱὸς Καπανῆος ἐλήθετο συνθεσιδίων
 320 τάων, ἅς ἐπέτελλε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης.
 ἀλλ' ὅγε τοὺς μὲν ἑοὺς ἠρύκακε μώνυχας ἵππους
 νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἔξ ἄντυγος ἠνία τείνας·
 Αἰνείαιο δ' ἐτυΐξας καλλίτριχας ἵππους
 ἐξέλασε Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς·

325 δῶκε δὲ Δηϊπύλῳ, ἐτάρω φίλῳ, ὃν περὶ πάσης
 τίεν ὀμηλικίης, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ᾔδη,
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλασνέμεν. αὐτὰρ ὃγ' ἦρας
 ὦν ἵππων ἐπιβὰς, ἔλαβ' ἠνία σιγαλόεντα,
 αἶψα δὲ Τυδείδην μέθεπε κρατερῶνυχας ἵππους,
 330 ἐμμεμαῶς· ὃ δὲ Κύπριν ἐπώχετο νηλεῖ χαλκῷ,
 γιγνώσκων ὅτ' ἀναλκις ἔην θεός, οὐδὲ θεῶων
 τύων, αἵτ' ἀνδρῶν πόλεμον κᾶτα κοιρανέουσιν,
 οὐτ' ἄρ' Ἀθηναίῃ, οὔτε πτολίπορθος Ἐννῷ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκίχανε πολὺν καθ' οὐϊλον ὀπάζων
 335 ἔνθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδείος υἱός,
 ἄκρην οὐτάσε χεῖρα μετ' ἄλμενος ὄξεϊ δονηῖ

ἀβληχρῆν· εἶθαρ δὲ δόρυ χροὺς ἀντιτόρησεν,
 ἀμβροσίην διὰ πέπλου, ὃν οἱ Χάριτες κέμον αὐταί,
 πρυμνὸν ὑπερ θέναντος· ὅς δ' ἄμβροτον αἷμα θεοῖο,
 ἰχθῶρ, οἷός περ τε ῥέει μακίρεσσι θεοῖσιν· 340

οὐ γὰρ αἶταν ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἰθήρα οἶνον.
 [τοῦνεκ' ἀναίμοστές εἰσι, καὶ ἀθάνατοι καλέονται.]

ἡ δὲ μέγα ἰάχουσα ἀπὸ ἔο κάββαλεν νῖον·
 καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 κυανῇ νεφέλῃ, μήτις Δαναῶν ταχυπόλων 345

χαλκὸν ἐκὲ στήθεσσι βαλὼν, ἐκ θυμὸν ἔλοιτο.
 τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσα βοῆν ἄγαθὸς Διομήδης·

Εἴτε, Διὸς θυγάτηρ, πολέμον καὶ δηϊοτήτες·
 ἡ οὐχ ἄλλης, ὅτι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἡπεροπτεύεις·
 εἰ δὲ σὺν' ἐς πόλεμον πωλήσεται, ἡ τέ σ' οἶω 350

φιγήσεται πόλεμόν γε, καὶ εἰ χ' ἐτέρωθι πύθεται.

Ὡς ἔφαθ'· ἡ δ' ἀλόουσ' ἀπεβήσατο, τέρετο δ'
 αἰνῶς.

τὴν μὲν αἶψ' Ἴρις ἐλοῦσα ποδὴνιμος ἔξαγ' δμίλον,
 ἀχθομένην ὀδύνησι· μελαίνετο δὲ χροῖα καλόν· 355

εὖρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερᾷ θυῶρον Ἄρηα
 ἥμενον· ἥερί δ' ἔγχος ἐκέπλιτο καὶ ταχὲ' ἵππων.

ἡ δὲ γυνὴ ἐριποῦσα, κασιγνήτοιο φίλοιο,
 πολλὰ λισσομένη, χρυσάμπυκας ᾗτεεν ἵππους·

Φίλε κασιγνήτε, κόμισαί τέ με, δὸς τέ μοι ἵππους,
 ὅφρ' ἐς Ὀλύμπον ἵκωμαι, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἐστίν· 360

λίην ἀχθομαι ἔλκος, ὃ με βροτὸς οὕτασεν ἀνῆρ,
 Τυδείδης, ὃς πῦν γε καὶ ἄν Διὶ πατρὶ μάχοιτο.

Ὡς φάτο· τῇ δ' αἶψ' Ἄρης δῶκε χρυσάμπυκας ἵππους.

ἡ δ' ἐς δῖον ἔβαινε, ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ.

- 365 πὰρ δέ οἱ Ἴρις ἔβαινε, καὶ ἥνια λάζετο χερσίν·
 μᾶστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
 αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλύμπον·
 ἐνθ' ἵππους ἔστησε ποδὶνέμος ὠκέα Ἴρις,
 λύσαυ' ἐξ ὀχέων· παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ.
 370 ἥ δ' ἐν γούνασι πίπτε Διώνης δι' Ἀφροδίτη,
 μητρὸς ἐῆς· ἥ δ' ἀγκὰς ἐλάζετο θυγατέρα ἦν,
 χειρὶ τὲ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 Τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανιῶνων
 μαψιδίῳς, ὥς εἰ τι κακὸν ῥέζουσας ἐνωπῇ;
 375 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη·
 οὐτά με Τυδεὸς υἱός, ὑπέρθυμος Διομήδης,
 οὐνεκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο,
 Αἰνεΐαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν.
 οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή,
 380 ἀλλ' ἤδη Δαναοὶ γε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται.
 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διώνη, δῖα θεάων·
 τέτλαθι, τέκνον ἐμόν, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη περ.
 πολλοὶ γὰρ δὴ τλήμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἐξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.
 385 τλῆ μὲν Ἄρης, ὅτε μιν Ὀϊτος κρατερός τ' Ἐφριάτης,
 παῖδες Ἀλκῆος, δῆσαν κρατερῶ ἐνὶ δεσμῶ·
 χαλκῶ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τριςκαίδεκα μῆνας.
 καὶ νῦ κεν ἐνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης ἄτος πολέμοιο,
 εἰ μὴ μητρουιή, περικαλλῆς Ἥερίβοια,
 390 Ἐρμεία ἐξήγγειλεν· ὃ δ' ἐξέκλεψεν Ἄρηα,
 ἥδη τειρόμενον· χαλεπὸς δέ ἐ δεσμός ἐδάμνα.
 τλῆ δ' Ἥρη, ὅτε μιν κρατερός παῖς Ἀμφιτρύωνος
 δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν οἷσιτῳ τριγλώχινι

βεβλήκει· τότε καὶ μιν ἀνήκεστον λάβειν ἄλγος.
 τλῇ δ' Ἀΐδης ἐν τοῖσι πελώριος ὤκυν' οἷστόν, 39ε
 εὖτέ μιν ωὐτὸς ἀνῆρ, υἱὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
 ἐν πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν, ὀδύνησιν ἔδωκεν.
 αὐτὰρ ὁ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὀλυμπον,
 κῆρ Ἀχέων, ὀδύνησι πεπαρμένος· αὐτὰρ οἷστος
 ὦμον ἐν στιβαρῷ ἠλέηλατο, κῆδε δὲ θυμόν· 400
 τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήματα φάσμακα πάσσων,
 ἠκέσας· οὐ μὲν γάρ τι καταθιγνὸς γ' ἐτέτυκτο.
 σχέτλιος, ὄβριμοεργός, ὃς οὐκ ὅθει' αἴσυλα ῥέζων,
 ὃς τόξοισιν ἔκῃδε θεούς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 σοὶ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 405
 νῆπιος, οὐδὲ τὸ εἶδε κατὰ φρένα Τυδεὸς υἱός,
 ὅττι μὴ οὐδ' ἀθηναῖος, ὃς ἀθανάτοισι μάχεται,
 οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν,
 ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτήτος.
 τῷ νῦν Τυδεΐδης, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστιν, 410
 φραξέσθω, μή τις οἱ ἀμείνων σείῃ μάχεται·
 μὴ δὴν Αἰγιάλεια, περίφρων Ἀδρηστίνη,
 ἐξ ὕπνου γοῶσα φίλους οἰκῆας ἐγείρῃ,
 κουρίδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν,
 ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδεος ἵπποδάμοιο. 415
 Ἥ ῥα, καὶ ἀμφοτέρησιν ἀπ' ἰχῶ χειρὸς ὁμύργνυ·
 ἄλθετο χεῖρ, ὀδύναι δὲ κατηπιδῶντο βαρεῖαι.
 αἱ δ' αὖτ' εἰς ὀρόωσαι Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρῃ,
 κερτομίοις ἐπέεσσι Λία Κρονίδην ἐρέθιζον.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 420
 Ζεῦ πάτερ, ἥ ῥα τί μοι κεχολῶσται, ὅ,τι κεν εἴπω;
 ἥ μάλα δὴ τινα Κύπρις Ἀχαϊάδων ἀνιέτω

Τρωσὶν ἅμ' ἐσπέσθαι, τοὺς νῦν ἔκπαυλ' ἐφίλησεν,
τῶν τινὰ καρφύζουσα Ἀχαιῶδων εὐπέπλων,
125 πρὸς χρυσῇ περόνῃ καταμύζατο χεῖρα ἄραιήν.

Ὡς φάτο· μείδῃσεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
καὶ ῥα καλεσσάμενος προσέφη χρυσῇν Ἀφροδίτην·

Οὐ τοι, τέκνον ἐμὸν, δέδοται πολεμῆϊα ἔργα·
ἀλλὰ σύγ' ἡμερτέντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο,
430 ταῦτα δ' Ἀρηϊ θοῶ καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Αἰνεία δ' ἐπόρουσε βοήν ἀγαθὸς Διομήδης,
γινώσκων ὃ οἱ αὐτὸς ὑπείρεχε χεῖρας Ἀπόλλων·
ἀλλ' ὅγ' ἄρ' οὐδὲ θεὸν μέγαν ἔζετο, ἔστο δ' αἰὲ
435 Αἰνείαν κτείνειν, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.

τρεῖς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων,
τρεῖς δὲ οἱ ἐστυφέλιξε φαιρινὴν ἀσπίδ' Ἀπόλλων.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέστυτο, δαίμονι ἴσος,
δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἐκάργος Ἀπόλλων·

440 Φράζεο, Τυδείδῃ, καὶ χάζεο, μῆδὲ θεοῖσιν
ἴσ' ἔθελε φρονέειν· ἐπεὶ οὐποτε φῦλον ὁμοῖον
ἀθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.

Ὡς φάτο· Τυδείδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ἐπίσσω,
μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.

445 Αἰνείαν δ' ἀπάτερθεν ὀμίλου θῆκεν Ἀπόλλων
Περγῆιοι εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηὸς γ' ἐτέτυκτο·
ἦτοι τὸν Αἰτωῖ τε καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
ἐν μεγάλῳ ἁδύτῳ Ἀκρόντι τε κύδαινόν τε.
αὐτὰρ ὁ εἰδωλὸν τεύξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,

450 αὐτῷ τ' Αἰνείᾳ ἱκελὸν καὶ τεύχεσι τοῖον·
ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδώλοι Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ

θήον ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας
ἀσπίδας εὐκύνκλους λασιγυῖά τε πτερόεντα.

δὴ τότε θοῦρον Ἄρηα προσηΐδα Φοῖβος Ἀπόλλων·

Ἄρες, Ἄρες, βροτολοιγέ, μαιφόνε, τειχεσιπλῆτα! 455

οὐκ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθών,

Τυδείδην, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο;

Κύπριδα μὲν πρῶτα σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ·

κῦτάρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος.

Ὡς εἰπὼν, αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περγάμῃ ἄκρῃ. 460

Τρῳᾶς δὲ στίχας οὕτως Ἄρης ὤτρυνε μετελθών,

εἰδόμενος Ἀκάμαντι θοῶ ἡγήτορι Θρηκῶν·

νιάσι δὲ Πριάμοιο Διοτρεφέεσσι κέλευεν·

Ὡ νιεῖς Πριάμοιο, Διοτρεφέος βασιλῆος,

ἐς τί ἔτι κτείνεσθαι ἐάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς; 465

ἢ εἰσόκεν ἀμφὶ πύλης εὐποιοιτῆσι μάχωνται;

κεῖται ἀνὴρ, ὄντ' ἴσον ἐτίομεν Ἐκτορι Διῷ,

Αἰνείας, υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο.

ἀλλ' ἄγετ', ἐκ φλοίσβοιο σώωσομεν ἱερόν τεταῖρον.

Ὡς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου. 470

ἐνθ' αὖ Σαρπηθὸν μάλα ρείκεσεν Ἐκτορι Διῷ·

Ἐκτορ, πῇ δὴ τοι μένος οἴχεται, ὃ πρὶν ἔχεσκες,

φῆς που ἄτερ λαῶν πόλιν ἐξέμεν ἡδ' ἐπικούρων

οἶος, σὺν γαμβροῖσι κασιγνήτοισί τε σοῖσιν.

τῶν νῦν οὔτιν' ἐγὼ ἰδέειν δύναμ', οὐδέ νοῆσαι, 475

ἀλλὰ καταπτώσσουσι, κύνες ὥς ἀμφὶ λέοντα·

ἡμεῖς δ' αὖ μαχόμεσθ', οἵπῃρ' ἔπίκουροι ἔνειμεν.

καὶ γὰρ ἐγὼν, ἐπίκουρος εἶναι, μάλα τηλόθεν ἤκω·

τηλοῦ γάρ Λυκίῃ, Ξάνθῳ ἔπι διηγήντι·

ἐνθ' ἄλοχόν τε φίλην ἔλιπον καὶ νήπιον υἱόν. 480

καὶ δὲ κτήματα πολλά, τὰτ' ἔλδεται, ὅς κ' ἐπιδευής.
ἀλλὰ καὶ ὡς Λυκίους ὀτρύνω, καὶ μέμον' αὐτοὺς
ἀνδρὶ μαχήσασθαι· ἀτὰρ οὔτι μοι ἐνθάδε τοῖος,
οἶδ' οὐκ ἦν φέροιεν Ἀχαιοί, ἢ κεν ἄγοιεν·

485 τὴν γ' δ' εὔστηκας, ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοισι κελεύεις
λαοῖσιν μενέμεν, καὶ ἀμυνέμεναι ὤρεσσιν.
μήπως, ὥς ἀψῖσι λίνου ἀλόντε πανάγρην,
ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένησθε·
οἱ δὲ τάχ' ἐκπέρσουσ' εὐναιομένην πόλιν ὑμῖν.

490 σοὶ δὲ χρή τῷδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἡμᾶρ,
ἀρχοὺς λισσομένῃ τηλεκλητῶν ἐπικούρων,
νῶλεμέως ἐχέμεν, κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπὴν.

Ὡς φάτο Σαρπηδὼν· δάκε δὲ φρένας Ἑκτορι μῦθος.
αὐτίκα δ' ἔξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε·

495 πᾶλλων δ' ὄξεια δοῦρα, κατὰ στρατὸν ὥχετο πάντα
ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπ' αἰνῆν.
οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, οὐδ' ἐφόβηθεν.
ὥς δ' ἄνεμος ἄχνας φορβεῖ ἱεράς κατ' ἀλώας,

500 ἀνδρῶν λιγμώντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ
κρήνη, ἐπειγομένων ἀνέμων, καρπὸν τε καὶ ἄχνας·
αἱ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμαί· ὥς τότ' Ἀχαιοὶ
λευκοὶ ὑπερθε γέγοντο κονισάλα, ὃν φησὶ αὐτῶν
οὐραγὼν ἐς πολὺχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἔππων,

505 ἅψ ἐπιμισγομένων· ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἡνιοχῆες·
οἱ δὲ μένος χειρῶν ἐθ' ὅς φέρον. ἀμφὶ δὲ νύκτα
θεῶρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχη, Τρῶεσσιν ἀρήγων,
πάντοσ' ἐποχόμενος· τοῦ δ' ἐκραιαίνειν ἐφετμάς
ψοῖβου Ἀπόλλωνος χρυσασόρου, ὅς μιν ἀνώγει

Τρωσὶν θυμὸν ἐγείραι, ἐπεὶ ἶδε Παλλὰδ' Ἀθήνην 510
οἰχομένην· ἥ γάρ ῥα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγίων.

Αὐτὸς δ' Αἰνείαν μάλα πόνος ἐξ αὐτότῳ
ἔχε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλει ποιμένι λαῶν.
Αἰγείας δ' ἐτάροισι μεθίστατο· τοὶ δ' ἐχάρησαν,
ὥς εἶδον ζῶν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα, 515
καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα· μετέλλησάν γε μὲν οὔτι.
οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν Ἀργυροδόκος ἔγειρεν,
Ἄρης τε βροτολοιγὸς Ἔρις τ' ἄμοτον μεμανῦτα.

Τοὺς δ' Αἶαντε δύνω καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης
ᾧτρυνον Δαναοὺς πολεμίζεμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ 520
οὔτε βίας Τρώων ὑπεδείδισαν, οὔτε ἰωκάς·
ἀλλ' ἔμενον, νεφέλησιν ἐοικότες, ὅσπερ Κρονίων
ιηνεμῆς ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσιν
ὑπέρμας, ὅφρ' εὐδῇσι μένος Βορέας καὶ ἄλλων
ἰαχρῶν ἀνέμων, οἵτε νέφεα σκιάοντα 525
πνοίῃσι λευκῶσι διασκιδνάσιν αἰνέτες·
ὥς Δαναοὶ Τρώας μένον ἔμπεδον, οὐδ' ἐφέβοντο.
Ἀτρεΐδης δ' ἂν ὄμιλον ἐφείτα, πολλὰ κτελεύων·

ὦ φίλοι, ἀνέρις ἔσθε, καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλυσθε,
ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας· 530
αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σῶοι, ἢ ἐπέφανται·
φειγόντων δ' οὐτ' ἄρ' κλέος ἔρυνται, οὔτε τις ἀλκή.

Ἢ, καὶ ἀπόρτιαι δούρῳ θοῶς· βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα,
Αἰνείω ἔταρον μεγαθύμον, Δηϊκόωντα 535
Περγασίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσιν
τίον, ἐπεὶ θοὸς ἔσκε μετὰ πρῶτοισι μίχεσθαι.
τὸν ῥα κατ' ἀσπίδα δούρῳ βύλε κρείων Ἀγαμέμνων·
ἥ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυντο, διαπρὸ δὲ εἴσατο χαλκός·

- ρειαιόη δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρος ἔλασσεν.
 540 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Ἐνθ' αὖτ' Αἰνείας Δαναῶν ἔλεν ἄνδρας ἀρίστους
 υἱὲ Διοκλῆος, Κρήθωνα τε Ὀρσίλοχόν τε·
 τῶν φά πατήρ μὲν ἔκαιεν ἔγκτιμένη ἐνὶ Φηρῇ,
 ἀφνειὸς βιότοιο· γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο
 545 Ἀλφειοῦ, ὅςτ' εὐρὺ ρέει Πυλίων διὰ γαίης·
 ὅς τέκετ' Ὀρσίλοχον, πολέσσ' ἄνδρασιν ἄνακτα·
 Ὀρσίλοχος δ' αἶψ' ἔκικτε Διοκλῆα μεγάλθυμον·
 ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάονα παῖδα γενέσθην,
 Κρήθων Ὀρσίλοχός τε, μάχης εὖ εἰδοῖα πάσης.
 550 τῶ μὲν αἶψ' ἠβήσαντα μελαιναίων ἐπὶ νηδὺν
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον αἶψ' Ἀργεΐοισιν ἐπέσθην,
 τιμὴν Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
 ἀρνυμένω· τῷ δ' αὖθις τέλος θανάτοιο κάλυψεν.
 οἷοι τῶγε λίσσιντε δύω ὄρεος κορυφῇσιν
 555 ἐτραφέτην ὑπὸ μητρὶ βαθείης τάρφεισιν ὕλης·
 τῶ μὲν αἶψ' ἀρπάζοντι βύας καὶ ἵφια μῆλα,
 σταθμοὺς ἀνθρώπων κεραΐζοντο, ὄφρα καὶ αὐτῶ
 ἀνδρῶν ἐν παλάρῃσι κατέκταθεν ὀδὲ χαλκῷ·
 τοίω τὰ χεῖρεσσιν ὑπ' Αἰνείας θαμέντε
 560 καππιδέτην, ἐλάττησιν ἰοικότες ὑψηλῇσιν.
 Τῷ δὲ πεσόντ' ἐλέησεν Ἀρηΐφιλος Μενέλαος·
 βῆ δὲ διὰ προμήχων, κκορυθμένος αἰδοσκι χαλκῷ,
 σείων ἐγχείην· τοῦ δ' ὥτρυνεν μένος Ἄρης,
 τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνείας θαμείη.
 565 τὸν δ' ἶδεν Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός·
 βῆ δὲ διὰ προμήχων· περὶ γὰρ διέ ποιμῖνι λαῶν,
 μήτι πάθῃ, μέγα δὲ σφας ὑποσφῆλαις πάποιο.

τῷ μὲν δὴ χεῖράς τε καὶ ἔγχεα δ' ἐκδόντα
ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην, μεμαῶτε μάχεσθαι·

Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν. 570

Αἰνείας δ' οὐ μείνε, θεός περ ἔων πολεμιστής,

ὥς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντα.

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν νεκροὺς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,

τῷ μὲν ἄρα δειλὴν βυλέτην ἐν χερσὶν ἱσταίρων·

αὐτῷ δὲ στρεφθέντε, μετὰ πρώτοισι μαχέσθην. 575

Ἐνθα Πυλαίμνεα ἐλέτην ἀτάλαντον Ἀρηΐ,

ἄρχον Παφλαγόνων μεγαθύμων, ἀπιστίαων·

τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος

ἴσταότ' ἔγχεϊ νύξε, κατὰ κληῖδα τυχήσας.

Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ', ἥνιοχον θηράποντα, 580

ἱσθλὸν Ἀτρυγιάδην - ὃ δ' ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους,

ζεφραδίῳ ἀγκῶνα τυχῶν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν

ἥνια λευκὰ ἐλέφαντι χαμαὶ πῖσον ἐν κοίτῃσιν.

Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαΐξας ἔφει ἦλασε κόρησιν·

αὐτὰρ ὃ γ' ἀσθμαίντων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου 585

κύμβαχος ἐν κοίτῃσιν, ἐπὶ βρεχμὸν τε καὶ ὤμους·

θηθὰ μάλ' ἐστήκει - τύχε γάρ ῥ' ἀμάθοια βαθύτης -

ὄφρ' ἵππῳ πλήξαντ' χαμαὶ βύλλον ἐν κοίτῃσιν.

τοὺς δ' ἴμας Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἦλασ'

Ἀχαιῶν.

Τοὺς δ' ἔκτορ ἐνόησε κατὰ στίχας, ὥρτο δ' ἐπ' 590

αὐτοῦς

κεκληγώς· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες

καρτεριῶν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἀρης καὶ πότνι Ἐννύ·

ἡ μὲν, ἔχουσα Κυδοιμὸν ἀναιδέα δηϊοτήτιος·

Ἀρης δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔγχος ἐνάμα·

595 φοβία δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' Ἑκτορος, ἄλλοτ' ὅπισθεν.

Τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοήν ἀγαθὸς Διομήδης.
ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος, ἰὼν πολέος πεδίσιω,
στήλῃ ἐπ' ὠκυρόφῳ ποταμῷ ἅλαδε προρέοντι,
ἄφρῳ μορμύροντα ἰδὼν, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω·

600 ὥς τότε Τυδείδης ἀνεχάζετο, εἶπέ τε λαῷ·

Ἦ φίλοι, οἷον δὴ θανυμάζομεν Ἑκτορα δῖον
αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν!
τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἰς γὰρ θεῶν, ὃς λαιγὸν ἀμύνει·
καὶ νῦν οἱ πάρα κείνος Ἄρης, βροτῷ ἄνδρι ἑοικώς.

605 ἀλλὰ πρὸς Τρῶας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω
εἴκετε, μηδὲ θεοῖς μενεαινέμεν ἴφι μάχεσθαι.

Ὡς ἄρ' ἔφη· Τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῷ.
ἔνθ' Ἑκτωρ δύο φῶτε κατέκτανεν, ἰδότες χάρμης,
εἷν ἐνὶ δῖφρῳ ἔδοντε, Μενέσθην Ἀγχιάλὸν τε.

610 Τῷ δὲ πεσόντ' ἐλέησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλεν Ἀμφιον, Σελάγου υἱόν, ὃς ῥ' ἐνὶ Παισῶ
ναῖε πολυκτιήμων, πολυτλήμος· ἀλλὰ ἔ Μοῖρα
ἦγ' ἐπικονυρήσοντα μετὰ Πρίαμόν τε καὶ νίης.

615 τὸν ῥα κατὰ ζωστήρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας,
νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ πάγῃ δολιχόσκιον ἔγχος·
δοῦπησεν δὲ πεσών. ὃ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας,
τεύχεα συλήσων· Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχευαν
ὀξέα, παμφανόωντα· σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλὰ.

620 αὐτὰρ ὃ λάξ προσβὰς, ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος
ἐσπάσατ'· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καὶ
ῥυμοῖν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσιν.
δεῖσε δ' ὅγ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρῶων ἀγερώχων

οἳ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφίστασαν ἔγχε' ἔχοντες,
οἳ ἔ, μέγαν περ ἔόντι καὶ ἰφθιμον καὶ ἀγανόν, 625
ὥσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δὲ χασσάμενος πελεμήχθη.

Ὡς οἳ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
Τληπόλεμον δ' Ἑρακλείδην, ἧῦν τε μέγαν τε,
ᾤρσεν ἐπ' ἀντιώτρῃ Σαρπηθῶνι Μοῖρα κραταίῃ.
οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 630
υἷός θ' υἱωνός τε Διὸς νεφεληγερέταο,
τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Σαρπηθόν, Λυκίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
πιώσσειν ἐνθάδ' ἔόντι, μάχης ἀδασήμονι φωτί;
ψευδόμενοι δὲ σέ φασι Διὸς γόνον αἰγιόχοιο 635
εἶναι· ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεύεαι ἀνδρῶν,
οἳ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνδράσπων.

ἀλλ' οἷόν τινα φασι βίην Ἑρακλεΐην
εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμέμονα θυμολέοντα!
ὃς ποτε δεῦρ' ἐλθὼν ἔνεχ' ἵππων Λαιομέδοντος, 640
ἐξ οἷης σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν,
Ἴλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' αἰγυιάς.

σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμός, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί·
οὐδὲ τί σε Τρώεσσιν ἔδομαι ἄλλαρ ἴσασθαι,
ἐλθόντ' ἐκ Λυκίης, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, 645
ἀλλ' ἐπ' ἐμοὶ δμηθέντα κύλας Αἴδαο περήσειν.

Τὸν δ' αὖ Σαρπηθῶν, Λυκίων ἀγός, ἀντίον ἤνδα
Τληπόλεμ', ἧτοι κείνος ἀπώλεσεν Ἴλιον ἱρήν,
ἀνέρος ἀφραδίῃσιν ἀγανοῦ Λαιομέδοντος,
ὃς ῥά μιν εὖ ἔρξαντα κακῇ ἡνίκαπε μῦθοι, 650
οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους, ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθεν.
σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημι φόνον καὶ Κῆρα μέλαιναν

- ἐξ ἐμότην τεύχεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
 εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυταπόλωρ.
 655 Ὡς φάτο Σαρπηδῶν· ὁ δ' ἀνέσχετο μείλινον ἔγχος
 Τληπόλεμος, καὶ τῶν μὲν ἀμαρτῇ δούρατα μακρὰ
 ἐκ χειρῶν ἦϊσαν· ὁ μὲν βύλεν αὐχένα μέσσον
 Σαρπηδῶν, αἰχμὴ δὲ διαμπερές ἦλθ' ἀλεγεινῇ·
 τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυπεν.
 660 Τληπόλεμος δ' ἄρα μηρὸν ἀριστερὸν ἔγχει μακρῷ
 βεβλήκειν· αἰχμὴ δὲ διέσσυτο μαμινώσα,
 ὅστις ἐγχευομένη, πατὴρ δ' ἔτι λοιγὸν ἄμυνεν.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δίοι ἐταῖροι
 ἐξέφερον πολέμοιο· βάρυνε δὲ μιν δόρυ μακρὸν
 665 ἐλκόμενον· τὸ μὲν οὔτις ἐπεφράσατ', οὐδ' ἐνόησεν,
 μηροῦ ἐξερύσαι δόρυ μείλινον, ὅφρ' ἐπιβραίη,
 σπενδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.
 Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐξέφερον πολέμοιο· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
 670 τλήμονα θυμὸν ἔχων· μαίμησε δὲ οἱ φίλον ἦτορ·
 μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἥ προτέρω Διὸς υἱὸν ἐριγδούποιο διώκοι,
 ἥ ὅγε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν,
 675 ἰφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὅξῃ χαλκῷ·
 τῷ ῥα κατὰ πληθύν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη.
 ἔνθ' ὅγε Κυῖραν ἔειλεν, Ἀλιάστωρά τε Χρομίον τε,
 Ἀλκανδρόν θ' Ἀλιόν τε, Νοήμονά τε Πρωτανὶν τε·
 καὶ νῦν ἔτι πλεόνας Λυκίων κτάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
 680 εἰ μὴ ἄρ' ὅξυν νόησε μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ.
 βῆ δὲ διὰ προμήχων, κεκορυθμένος αἰθοπι χαλκῷ.

δειμα φέρων Δαναοῖσι· χάρη δ' ἄρα οἱ προσίδνται
Σαρπηδὼν, Διὸς υἱός, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·

Πριαμίδη, μὴ δὴ με ἔλωρ Δαναοῖσιν ἑάσῃ;
κεῖσθαι, ἀλλ' ἐπάμυνον! ἔπειτά με καὶ ἄλλοι αἰὼν 685
ἐν πόλει ἡμετέρῃ· ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἔγωγε
νοστήσας οἰκύνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.

Ὡς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ,
ἀλλὰ παρήϊξεν, λελημένος, ὄφρα τάχιστα 690
ῥῶσαιτ' Ἀργείους, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα διοι ἑταῖροι
εἶσαν ὑπ' αἰγιόχοιο Διὸς περικαλλεῖ φηγῶ·
ἐκ δ' ἄρα οἱ μηροῦ δόρυ μέλινον ὥσε θυράζε
ἔφθιμος Πελάγων, ὅς οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος. 695
τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς·
αἵτις δ' ἀμπνύνθη, περὶ δὲ πνοῇ Βορέας
ζῶγρει ἐπιπνέουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.

Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἀρῇ καὶ Ἐκτορι χαλκοκορυστῇ
οὔτε ποτὲ προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν, 700
οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχῃ, ἀλλ' αἰὲν ὀπίσσω
χάζονθ', ὥς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν Ἀρῆα.

Ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξανάριξεν
Ἐκτωρ τε, Πρωῖμοιο παῖς, καὶ χάλκεος Ἀρης;

Ἀντίθεον Τεύθρανι, ἐπὶ δὲ πλήξιππον Ὀρέστην, 705
Τρῆχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον, Οἰνόμαδόν τε,
Οἶνοπίδην θ' Ἐλενον, καὶ Ὀρέσβιον αἰολομήτρην,
ὅς ῥ' ἐν Τλῇ ναέσκε, μέγα πλούτοιο μεμηλώς,
Λίμνῃ κεκλιμένος Κηφισίδι· παρ δὲ οἱ ἄλλοι
ναῖον Βοιωτοί, μάλα πύονα δῆμον ἔχοντες.

Τοὺς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλετος Ἥρη,
 Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεια περφόοντα προσήνυδα·

Ἦ πόποι! αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυταίῃη,
 715 ἦ ῥ' ἄλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάῳ,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονείσθαι,
 εἰ οὕτω μάλινεσθαι ἐάσαμεν οὐλον Ἄρηα.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.

Ὡς ἔφατ'· αὐδ' ἀπίδθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 720 ἦ μὲν ἐποιοχόμενην χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
 Ἥρη, πρόσβα θεά, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνιο·
 Ἥβη δ' ἄμφ' ὀρέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα πύλα,
 χαλκέα, ὀκτάκκημα, σιδηρέῳ ἄξονι ἄμφις.
 τῶν ἦτοι χρυσήϊ ἔκυσ ἄφθιτος, αὐτίρ ὑπερθεῖν
 725 χαλκῇ ἐπίσσωτρα προσηρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι·

πλήμναι δ' ἀργύρεον εἰσὶ περιδρομοὶ ἀμφοτέρωθεν
 δίφρος δὲ χρυσεῖσι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμῶσιν
 ἐντίτταται· δοιαὶ δὲ περιδρομοὶ ἄντυγές εἰσιν.
 τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος φεμὸς πίλεν· αὐτὰρ ἐπ' ἄρα
 730 δῆσε χρύσειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λέπαθνα
 καλὰ ἔβαλε, χρύσει'· ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν Ἥρη
 ἵππους ὠκύποδας, μεμαυῖ' ἔριδος καὶ αὐτῆς.

Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κοῦρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρός· ἐπ' οὕδαι,
 735 ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν·
 ἦ δὲ χιτῶν' ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο,
 τεύχεσιν ἐς πύλαμον θωρήσαστο δακρυόεντα.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
 δεινὴν, ἣν πέρι μὲν πάντα φόβος ἐσπεφάνηται·

ἐν δ' Ἐρις, ἐν δ' Ἀλκῇ, ἐν δὲ κρυδίσσῃ Ἰωνή· 740

ἐν δέ τε Γοργείῃ κεφαλῇ, δεινοῖο πελώρου,
δεινὴ τε σμερδνὴ τε, Διὸς τέρας αἰγίοχοιο.

κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλόν κυνέην θίετα τετραφάληρον,
χρυσείην, ἱκατόν πολλόν πρυλείσσ' ἄραρυϊαν.

ἔς δ' ὄχια φλόγεα ποσὶ βήσεται· λάξετο δ' ἔγχος 745

βριθύ, μέγα, στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
ἡρώων, τοῖσιντις κοτέσσεται ὀβριμοπάτηρ.

Ἦρῃ δὲ μάστιγι θαῶς ἐπέμαίετ' ἄρ' ἵππους·

αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὄραι,

τῆς ἐπιέτραπται μέγας οὐρανόσ Οὐλύμπός τε, 750

ἡμῖν ἀνακλῖναι πικρὸν νέφος, ἧδ' ἐπιθεῖναι.

τῇ φά δι' αὐτῶν κεντροηνεῖας ἔχον ἵππους·

εὐρον δὲ Κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἡμενον ἄλλων,

ἄκρατ' ἡρῃ πολυδαιμόδος Οὐλύμποιο.

ἔνθ' ἵππους στήσασα θεὰ λευκώλενος Ἦρῃ, 755

Ζῆν' ὑπεσὼν Κρονίδην ἐξείρετο καὶ προσέειπεν·

Ζεῦ πάτερ, οὐ νυμεσίῃη Ἄρει τὰδε καρτερὰ ἔργα,

δυσσάτιόν τε καὶ οἶον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν

μῆψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον· ἐμοὶ δ' ἄχος· οἱ δὲ ἱηλοὶ

τέρπονται Κύνρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, 760

ἄφρονα τοῦτον ἀνέστης, ὃς οὔτινα οἶδε θέμιστα.

Ζεῦ πάτερ, ἧ φά τί μοι πεχολώσεται, αἶ κεν Ἄρῃ

λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἐξ ἀποδίσσωμαι,

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

ἦ γὰρ μάν οἱ ἔπορσεν Ἀθηναίην ἀγαλῆην, 765

ἧ ἔ μάλιστ' εἶπ' οὐκ ἀνδρῶν οὐδ' ἀνθρώπων πελάζειν.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπείθησε θεὰ λευκώλενος Ἦρῃ,

μάστιξεν δ' ἵππους· τὼ δ' οὐκ ἄκοντες πετίσθην.

- μευσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ· ἀστερούεντας.
 770 ὅσσον δ' ἡεράειδές ἀνὴρ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν,
 ἦμενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσω· ἐπὶ οἶνοπα πόντον,
 τόσασιν ἐπιθρόασκουσι θεῶν ὑψηλές ἵπποι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἔξον, ποταμῷ τε ῥέοντε,
 ἦχι ροῆς Σιμόεις συμβάλλετον ἡδὲ Σκάμανδρος,
 775 ἔνθ' ἵππαυς ἔστησε θεῷ λευκώλενος Ἥρη,
 λύσας ἔξ ὄχλων· περὶ δ' ἡέρα πουλὺν ἔχευεν·
 τοῖσιν δ' ἄμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.
 Αἱ δὲ βῆατην, τρήρωσι πελειάσιν ἰθμάθ' ὁμοῖαι,
 ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξιμέναι μεμανῦαι.
 780 ἀλλ' ὅτε δὴ ρ' ἔκανον, ὅθι πελῖστοι καὶ ἄριστοι
 ἕστασαν, ἀμφὶ βίην Διομήδεος ἵπποδάμοιο
 εἰλόμενοι, λείονσιν ἑοικότες ὁμοφύγοισιν,
 ἣ οὐαὶ κῆρυκοισιν, τῶντε σθένος νῦν ἀλαπαδρόν·
 ἔνθα στᾶσ' ἤϋσε θεῷ λευκώλενος Ἥρη,
 785 Στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι, χαλκιοφόνῳ,
 ὃς τόσον αὐδήσασχ', ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα·
 Αἰδώς, Ἀργεῖοι, κακ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγῆτοί!
 ὄφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 οὐδέποτε Τρῶες πρὸ πυλῶων Δαρδανιάων
 790 οἴχνεσκον· κείνου γὰρ ἰδείδισαν ὄβριμον ἔγχος·
 νῦν δὲ ἐκᾶς πόλιος κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.
 "Ὡς εἰποῦσ' ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 Τυδείδῃ δ' ἐπέρουσε θεῷ, γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 εὔρε δὲ τάγγε ἄνακτα παρ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 795 ἔλκος ἀναψύχοντα, τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰῶ.
 ἰδρὸς γάρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος
 ἀσπίδος ἐγκύκλου· τῷ τέρετο, κάμνε δὲ χεῖρα·

ἂν δ' ἴσχων τελαμώνα, κελαινεφές αἵμ' ἀπομόσγην.
ἱππείου δὲ θεῶ ζυγοῦ ἤψατο, φώνησέν τε.

Ἦ ὄλγον οἱ παῖδα ἑοικότα γέινατο Τυδεύς. 800

Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἦν δέμας, ἀλλὰ μαχητῆς.

καὶ ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολέμιζεν οὐκ εἶασκον,

οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ' ἤλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν

ἄγγελος ἐς Θήβας, πολέας μετὰ Καδμείωνας.

δαίνυσθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισιν ἔκηλον. 805

αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὃν καρτερὸν, ὥς τοπάρους περ,

κούρους Καδμείων προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα.

[ῥήϊδίως· τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάρβος ἦμ.]

σοὶ δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παρὰ θ' ἵσταμαι, ἡδὲ φυλάσσω,

καὶ σε προφρονέως κέλομαι Τρῶεσσι μάχεσθαι. 810

ἀλλὰ σευ ἦ κάματος πολυνῆϊ γυνῖα δέδυκεν,

ἦ νῦν σέ που δέος ἴσχει ἀκήριον· οὐ σύγ' ἔπειτα

Τυδεὸς ἔκγονός ἐσσι δαΐφρονος Οἰνείδαια.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης.

γιννώσκω σε, θεῶ, θύγατερ Διὸς αἰγιόχοιο. 815

τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος, οὐδ' ἐπιειύσω.

οὔτε τί με δέος ἴσχει ἀκήριον, οὔτε τις ὄκνος.

ἀλλ' ἔτι σὼν μέμνημαι ἐφειμένω, ὥς ἐπέτειλας.

οὐ μ' εἶας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι

τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη 820

ἔλθῃς ἐς πόλεμον, τήνγ' οὐτάμεν δέξῃ χαλκῷ.

τοῦνεκα νῦν αὐτὸς τ' ἀναχάζομαι, ἡδὲ καὶ ἄλλους

Ἀργεῖους ἐκέλευσα ἀλῆμεναι ἐνθάδ' ἐπὶ πάντας.

γιννώσκω γὰρ Ἀρῆα μάχην ἐνὰ κοίρανέοντα.

Τὸν δ' ἡμέλβει' ἔπειτα θεῶ γλαυκῶπις Ἀθήνη. 825

Τυδείδῃ Διδόμῃδεις, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,

- μήτε σὺν Ἄρῃ τόχῃ δειδιδί, μήτε τιν' ἄλλον
 ἀθανάτων· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάφροσός εἰμι.
 ἀλλ' ἄγ', ἐπ' Ἀρῇ πρώτῃ ἔχε μώνυχας ἵππους·
 830 τύψον δὲ σχεδὴν, μηδ' ἄζο θοῦρον Ἀρῃα
 τοῦτον μαινόμενον, τυκτὸν κακόν, ἄλλοπρόσαλλον·
 ὃς πρώην μὲν ἐμοί τε καὶ Ἥρῃ στεῦτ' ἀγορεύων
 Τρωσὶ μαχήσεσθαι, ἅτῃρ Ἀργελοισιν ἀρήξειν·
 νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὀμιλεῖ, τῶν δὲ λέλυσται.
 835 Ὡς φαμένη, Σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὤσε χαμῶζε,
 χειρὶ πάλιν ἐρύσας· ὁ δ' ἄρ' ἐμπαπῆος ἀπόρουσιν.
 ἦ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε, παρὰ Διομήδεα διον
 ἐμμεμανῖα θεῶ· μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄξων
 βριθοσύνη· δεινὴν γάρ ἄγεν θεὸν ἄνδρα τ' ἄριστον.
 840 λάξετο δὲ μάστιγα καὶ ἥνια Παλλῆς Ἀθήνη·
 αὐτίκ' ἐπ' Ἀρῇ πρώτῃ ἔχε μώνυχας ἵππους.
 ἦτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξανάριζεν,
 Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστον, Ὀχησίου ἀγλαὸν υἷον·
 τὸν μὲν Ἀρῆς ἐνάριζε μαιφόνος· αὐτὰρ Ἀθήνη
 845 δὺν Ἰδὸς κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄβριμος Ἀρῆς.
 Ὡς δὲ ἴδε βροτολογὸς Ἀρῆς Διομήδεα διον,
 ἦτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔασεν
 κτεῖσθαι, ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξαίνυτο θυμὸν·
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰθὺς Διομήδεος ἱπποδάμια.
 850 οἱ δ' ὅτε διη σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλουισιν ἰώτες,
 πρόσθεν Ἀρῆς ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγὸν ἥνια θ' ἵππων,
 ἔγχεϊ χαλκείῳ, μεμαῶς ἀπὸ θυμὸν ἐλέσθαι·
 καὶ τόγῃ χειρὶ λαβοῦσα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ὣσιν ὑπ' ἐκ δίφροιο ἐτάσιον αἰχθῆναι.
 855 δεῦτερος αὖθ' ὠρμᾶτο βοὴν ἀγαθὺς Διομήδης

ἔγχεϊ χαλκείῳ· ἐπέρεισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 νεύατον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μήτρην·
 τῇ ῥά μιν οὔτα τυχῶν, διὰ δὲ χροῶα καλὸν ἔδωκεν·
 ἐκ δὲ δόρου σπάσεν αὐτίς. ὃ δ' ἔβραχε χάλκεος Ἄρης,
 ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπύλαχον ἢ δεκάχιλοι 860
 ἀνέρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρης.
 τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἶλεν Ἀχαιοὺς τε Τρῳάς τε,
 δείσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἄρης ἄτ' ἐς πολέμοιο.

Θίη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἄηρ,
 καύματος ἔξ ἀνέμοιο θυσαέος ὀρνυμένοιο· 865
 τοῖος Τυδείδῃ Διομήδεϊ χάλκεος Ἄρης
 φαίνεται, ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
 καρπαλλμῶς δ' ἴκανε θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλύμπου·
 παρ δὲ Διὶ Κρονίῳ καθέζετο, θυμὸν ἄχευον,
 δεῖξεν δ' ἄμβροτον αἶμα, καταρῥέον ἔξ ὤτειλῃς, 870
 καὶ ῥ' ὄλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ζεῦ πάτερ, οὐ νυμεσίλῃ δρῶν τάδε καρτερεῖ ἔργα;
 αἰεὶ τοι ῥίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμὲν
 ἀλλήλων ἰστέτι, χάριν ἄνδρεςσι φέροντες.
 σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κούρην, 875
 οὐλομένην, ἥτ' αἰὲν ἀήσυλα ἔργα μέμνηλεν.
 ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοὶ εἰσὶ ἐν Ὀλύμπῳ,
 σοὶ τ' ἐπιπέθονται, καὶ δεδμημέσθα ἕκαστος·
 ταύτην δ' οὐτ' ἔπει προτιβάλλει, οὔτε τι ἔργῳ,
 ἀλλ' ἀνιείς, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' αἰδηλόν· 880
 ἢ νῦν Τυδέος υἱὸν, ὑπέρθυμον Διομήδεα,
 μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ·
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος·

185 ἀλλὰ μ' ὑπήνεικαν ταχέες πόδες· ἦ τέ κε δηρὸν
αὐτοῦ πήματ' ἔπασχον ἐν αἰνῆσιν νεκάδεσσιν,
ἦ κε ζῶς ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῆσιν.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη νεφεληγερέτα
Ζεὺς·

μήτι μοι, ἄλλοπρόδαλλε, παρεζόμενος μινύριζε·
890 ἔχθιστος δέ μοι ἔσσι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη καὶ πόλεμοί τε μάχαι τε·
μητρὸς τοι μένος ἐστὶν ἀάσχετον, οὐκ ἐπιεικτόν,
Ἥρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῇ δάμνημ' ἐπέεσσιν.
τῷ σ' οἶω κείνης τὰδε πάσχειν ἐννεσίησιν.

895 ἀλλ' οὐ μὲν σ' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε' ἔχοντα·
ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἔσσι, ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ·
εἰ δέ τιεν ἐξ ἄλλου γε θεῶν γένευσ' ὧδ' αἰδήλος,
καὶ κεν δὴ πάλαι ἦσθα ἐνέριττος Οὐρανιῶνων.

Ὡς φάτο, καὶ Παιήον' ἀνώγει ἰήσασθαι.

900 τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήματα φάρμακα πάσσω
ἠέεσσι· οὐ μὲν γάρ τι κατάθνητός γ' ἐτέτυκτο.
ὥς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν,
ὑγρὸν ἑόν· μάλα δ' ὦκα περιστρέφεται κυκώωντα·
ὥς ἄρα καρπαλίμως ἰήσατο θοῦρον Ἄρηα.

905 τὸν δ' Ἥβη λοῦσεν, χαρίεντα δέ εἴματα ἔσσει·
παρ δέ Διὶ Κρονίῳ καθέζετο, κύδιε γαίῳ.

Αἱ δ' αὖτις πρὸς δῶμα Διὸς μεγάλειο νέοντα,
Ἥρη τ' Ἀργεῖη καὶ Ἀλαλκομενῆς Ἀθήνη,
παύσασαι βροτολογὸν Ἄρην ἀνδροκτασιάων

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ

ΡΑΨΩΔΙΑ Ζ.

S V M M A R I V M.

Troianorum acie in fugam inclinante, Helenus vates Hectorem hortatur, ut publicam obsecrationem Minervae in arce habendam indicat (1-101). Ergo is, celeriter restituto proelio, pergit in urbem: in eo proelio Diomedes et Glaucus, dux Lyciorum, ad certamen progressi, priusquam manus consererent, paterna inter se hospitia recordati, facta armorum permutatione, dextras iungunt (102-236). Hecuba et ceterae matronae, de Hectoris et procerum Troianorum consilio, peplum in aedem Minervae inferunt, vota-que pro salute patriae nuncupant (237-311). Interim Hector domum desidentem Paridem obiurgando, in aciem reducit (312-368): uxorem Andromachem, in aedibus suis frustra quaesitam, tandem urbe egrediens ad portam Scaeam una cum puero Astyanacte obvium habet, atque ultimum alloquitur (369-402). Mox fratrem in via armatus obsequitur Paris (403-425).

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Ζ.

"Εκτορος καὶ Ἀνδρομάχης ὁμιλία.

Τρώων δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνῇ·
πολλὰ δ' ἄρ' ἐνθά καὶ ἐνθ' ἴδυσσε μάχη πεδίοιο,
ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῖρα,
μεσσηγὺς Σιμόεντος ἰδὲ Πάνθοιο ροαίων.

Ἄλας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος, ἕρκος Ἀχαιῶν, 5
Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φόως δ' ἐτάροισιν ἐθήκατο,
ἄνδρα βαλὼν, ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρήκεσι τέτυκτο,
υἱὸν Εὐσώρου, Ἀκίμαντ' ἦν τε μέγαν τε.
τόν γ' ἔβριζε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασείης,
ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἰσω 10
αἰχμῇ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυπεν.

Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπειρε βοὴν ὑγαθὸς Διομήδης,
Τευδρανίδην, ὃς ἔταμεν ἐντυτιμένη ἐν Ἀρίσβῃ,
ἄφνειός βιδόιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισιν· 15
πάντας γὰρ φιλέεσκεν, ὅδῃ ἐπὶ οἰκία ναίων.
ἀλλὰ οἱ οὔτις τῶν γε τότε ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
πρόσθεν ὑπαντιάσας· ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα,

αὐτόν, καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὃς ῥα τόθ' ἔκπευ
ἔσκεν ὑφηλόχος· τῷ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.

- 20 Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὑφέλιον ἐξανάριξεν·
βῆ δὲ μετ' Αἴσιππον καὶ Πήδασον, οὓς ποτε Νύμφη
νῆϊς Ἀβαρβαρή τέκ' ἀμύμονι Βουκόλλωνι.
Βουκόλλων δ' ἦν εἰδὼς ἀγανοῦ Λαομέδοντος,
πρεσβυτάτος γενεῇ, σκότιον δὲ ἐ γείνατο μήτηρ·
25 ποιμαίνων δ' ἐπ' ὅεσσι μίγῃ φιλότῃ καὶ εὐνῇ,
ἣ δ' ὑποκυσσαμένη διδυμάονε γείνατο παῖδε·
καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσσε μένος καὶ φαιδίμα γυνῆ
Μηκαστηϊάδης, καὶ ἀπ' ὧμων τεύχε' ἐσύλα.

Ἄστυαλον δ' ἄρ' ἔπεινε μενεπτόλεμος Πολυποίτης·

- 30 Πιδύτην δ' Ὀδυσσεὺς Περκώσιον ἐξανάριξεν
ἔγχρ' ἡ χαλκίῳ· Τεῦκρος δ' Ἀρετάονα δίον.
Ἀντίλοχος δ' Ἀβλήρον ἐνήρατο δουρὶ φαεινῷ
Νεστορίδης· Ἐλαίον δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ναῖε δὲ, Σατνιδέοντος ἐνθρόνιστο παρ' ὄχθας,
35 Πήδασον αἰπεινῇ. Φύλακον δ' ἔλε Ἀήτιος ἥρως
φεύγοντ'· Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξανάριξεν.

- Ἄδρησιον δ' ἄρ' ἔπειτα βοῆν' ἀγαθὸς Μενέλαος
ζῶον ἔλ'· ἔκπευ γάρ οἱ ἀτυζομένῳ πεδίῳ,
ὅζω ἐνὶ βλαφθέντε μυρρινῷ, ἀγκύλον ἄρμα
40 ἔσαντ' ἐν πρώτῳ θυμῷ, αὐτῷ μὲν ἐβήτην
πρὸς πόλιν, ἥπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο·
αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκύλισθη
πρηνὴς ἐν κονίῃσιν ἐπὶ στόμα· παρ' δὲ οἱ ἔστη
Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος.
45 Ἀδρηστος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἐλλίσσαιο γούνασιν
Ζῶγρει, Ἀτρεὺς νιέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα

πολλά δ' ἐν ἀφῆϊοῦ πατρὸς κειμήλια κεῖται,
χαλκὸς τε χρυσὸς τε, πολὺκμητός τε σίδηρος·
τῶν κεν οἱ χαρίσασθαι πατὴρ ὑπερείαι ἔποινα,
εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν. 50

ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φέρον·
καὶ δὴ μιν τάχ' ἔμελλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
δώσειν ὃ θεράποντι καταξίμαν· ἀλλ' Ἀγαμέμνων
ἀντίος ἦλθε θείων, καὶ ὁμοκλήσας ἔπος ηὔδα·

ὦ πάπον, ὦ Μενέλαε, τίη δέ σὺ κήδεαι αὐτίκας 55
ἀνδρῶν; ἢ τοι ἄριστα πεποιήται κατὰ οἶκον
πρὸς Τρώων· τῶν μῆτις ὑπεκρύβοι αἰπὺν ὀλεῖσθαι,
χεῖρας δ' ἡμετέρας· μὴδ' ὅκτινα γαστέρι μήτηρ
κούρον ἔοντα φέροι, μὴδ' ὅς φύγοι· ἀλλ' ἅμα πάντες
Ἰλίου ἑξαπολοῖσθ' ἀκήδεστοι καὶ ὕφανται. 60

ὣς εἰπὼν ἔτραψεν ἀδελφείᾳ φρένας ἦρας,
αἷσινι παρειπῶν· ὁ δ' ἀπὸ ἔσθης ὤσατο χεῖρὶ
ἦρ' Ἀδρηστέα· τόκ δέ κρείων Ἀγαμέμνων
οὔτα κατὰ λαοάρεν· ὁ δ' ἀντιράπτ'· Ἀτρεΐδης δὲ
λῦξ ἐν στήθεσσι βῆς, ἑξέσπασε μέλινον ἔγχος. 65
Νέστορ δ' Ἀργεΐταισιν ἐκέκλετο, μακρὸν εὔσας·

ὦ φίλοι, ἦρως Ἀνακτοί, θεράποντες Ἄρης,
μήτις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθεν
μιμνέτω, ὥς κεν πλεῖστα φέρον ἐπὶ νῆας ἵκηται·
ἀλλ' ἀνδρας κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἑκπλοὶ 70
νεκροὺς ἅμ' ἐπὶ δόλῳ συλήσετε τεθνηῶτας.

ὣς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·
ἐνθα κεν αὐτὲ Τρῶες Ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ἰλίον εἰσανέβησαν, ἀναλκείῃσι θαμνέντες,
εἰ μὴ ἄρ' Αἰνείας τε καὶ Ἑκτορὶ εἶπε παρσυστάς 75

Πριαμίδης ἕλενος, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος·
 Αἰνεία τε καὶ Ἑκτορ· ἐπεὶ πόνοσ' ὕμμι μάλιστα
 Τρώων καὶ Ἀυκλίων ἐγνέκλινται, οὔτεκ' ἄριστοι
 πᾶσαν ἐπ' ἰδὺν εὔτε μάχεσθαι τε φρονέειν τε·
 80 στήτ' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυκίκετε πρὸ πυλῶν,
 πάντα ἐποικόμενοι, πρὲν αὐτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
 φεύγοντας πεσίσιν, δηϊόσι δὲ χάσμα γενέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ φάλαγγας ἐποτρύνῃτον ἀπάσας,
 ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχησόμεθ', αἰδοίμενοντες,
 85 καὶ μάλα τειρόμενοί περ· ἀναγκαστὴ γὰρ ἐπέιγαι·
 Ἑκτορ, αὐτὰρ οὐ πόλλενδε μετόχου, εἰπέ δ' ἔπειτα
 μητέρω· ἤ καὶ ἐμῇ· ἥ δὲ ξυνέχευσε γεραιᾶς
 νηὸν Ἀθηναίης γλαυκῶπιδος ἐν πόλει ἄσπρη,
 οἷξασα κληῖδε θυῖρας ἱεροῖο δόμοιο,
 90 πέπλον, ὃς οἱ δοκέει χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος
 εἶναι ἐνὶ μεγάρῳ, καὶ οἱ πολὺ φίλτατος αἰτῇ,
 θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠΰκομοιο·
 καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῆς ἐνὶ νηῷ,
 ἥνις, ἡλέστας, ἱερειυόμεν, αἶψ' ἐλεήσει
 95 ἄστυ τε καὶ Τρώων ἑλδόντας καὶ νήπια τέκνα,
 αἳ κεν Τυδείας υἱὸν ἀπὸ δόχῃ Ἰλίου ἄρῃς,
 ἄγριον αἰχμητήν, κριτερὸν μήστρα φόβοιο·
 ὃν δὲ ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημι γενέσθαι.
 οὐδ' Ἀχιλλεὺς ποδ' ὠδὲ γ' ἐδείδμεν, ἔρχομαι ἀνδρῶν
 100 ὄνπερ φασὶ θεῶς ἐξ ἔμμεναι· ἀλλ' ὅδε λήν
 μαίνεται, οὐδέ τίς οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν.
 Ὡς ἔφαθ'· ἔπειτα δ' οὔτι κασιγνήτη ἀνίσθησεν
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσσιν ἄλτο χαμᾶζε·
 πᾶλλον δ' ὄρεα δοῦρα, κατὰ στρατὸν ὄχετο πάντα,

ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνὴν. 105

οἱ δ' ἐλέλιχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·

Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φόνοιο·

φᾶν δὲ τῷ ἄθανάτῳ ἐξ οὐρανοῦ ἄστερόεντος

Τρῳσὶν ἀλεξήσοντα κατελθέμεν· ὥς ἐλέλιχθεν.

Ἐκτωρ δὲ Τρῳέσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὔσας· 110

Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλέκλητοί τ' ἐπίκουροι,

ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,

ὅφρ' ἂν ἐγὼ βεῖω προτὶ Ἴλιον, ἣδὲ γέρουσιν

εἴπω βουλευτῆσι καὶ ἡμετέρῃς ἀλόχοισιν,

δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ' ἐκατόμβας. 115

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἐκτωρ·

ἀμφὶ δὲ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα κελαινόν,

ἄντυξ, ἣ πυμάτη θένει ἀσπίδος ὀμφαλοέουσας. —

Γλαῦκος δ', Ἴππολόχοιο παῖς, καὶ Τυδείος υἱός

ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτα μάχεσθαι. 120

οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

τόν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

Τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε, καταθνητῶν ἀνθρώπων;

οὐ μὲν γάρ ποτ' ὅπασα μάχη ἔνι κυδιανείῃ

τοπρίν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἀπάντων 125

σῶ θάρσει, ὅτ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμμανας.

δυσητήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιώσιν.

εἰ δέ τις ἄθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας,

οὐκ ἂν ἔγωγε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην.

οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντας υἱός, κρατερὸς Λυκάοργος, 130

δὴν ἦν, ὃς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔριζεν·

ὃς ποτε μαινομένοιο Λιβνύσοιο τιθήνας

σεῦε κατ' ἠγάθειον Νυσηῖον· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι

- θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν, ὑπ' ἀνδροφόνιοιο Λυκούργου
 135 θινόμεναι βουπλήγι· Διώνυσος δὲ φοβηθεὶς
 δύσεθ' ἑλὸς κατιὲ κῦμα· θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῃ
 δειδιότα· κρατερὸς γάρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλή.
 τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ῥέϊα ζῶντες,
 καὶ μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου παῖς· οὐδ' ἄρ' ἔτι δῆν
 140 ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν.
 οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθαι·
 εἰ δέ τίς ἐσσι βροτῶν, οἱ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,
 ἄσπον ἔθ' ὥς κεν θῦσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι.
 Τὸν δ' αὖθ' Ἰππολόχοιο προσηῦδα φαίδιμος υἱός·
 145 Τυδεΐδῃ μεχάδνυμα, τίη γενεὴν ἐρεεῖνεις;
 οἷη περ φύλλων γενεή, τοιῆδε καὶ ἀνδρῶν.
 φύλλα τὰ μὲν τ' ἀνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ θ' ὕλι,
 τηλεθόωσα φύει· ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη·
 ὥς ἀνδρῶν γενεὴ ἡμὲν φύει, ἡδ' ἀπολήγῃ.
 150 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι· ὄφρ' εὖ εἰδῆς
 ἡμετέρεην γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
 ἔστι πόλις Ἐφύρη, μυχῇ Ἄργεος ἱπποβότοιο,
 ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὁ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,
 Σίσυφος Αἰολίδης· ὁ δ' ἄρα Γλαῦκον τέχεθ' υἱὸν
 155 αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην·
 τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἡγορέην ἐρατεινὴν
 ὤπασαν· αὐτὰρ οἱ Προΐτος κακ' ἐμήσατο θυμῷ·
 ὅς θ' ἐκ δῆμου ἔλασσε, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν
 Ἀργείων· Ζεὺς γάρ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ ἐδάμασσε.
 160 τῷ δὲ γυνὴ Προΐτου ἐπεμήνατο, δι' Ἀντεια,
 κρυπταδίῃ φιλότῃ μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν οὔτε
 πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα, δαΐφρονα Βελλεροφόντην

ἥ δὲ ψευσαμένη Προΐτον βασιλῆα προσηύδα·
 Τεθναίης, ὦ Προῖτ', ἥ κάκτανε Βελλεροφόντην,
 ὅς μ' ἔθελεν φιλότῃτι μιγήμεναι, οὐκ ἐθέλουσῃ. 165
 "Ὡς φάτο· τὸν δὲ ἄνακτα χόλος λάβεν, οἷον ἄκουσεν·
 κτεῖναι μὲν ῥ' ἤλειπε, σεβάσατο γὰρ τύγε θυμῷ,
 πέμπει δὲ μιν Λυκίηνδε, πόρεν δ' ὄγε σήματα λυγρὰ,
 γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά·
 δεῖξαι δ' ἠνώγειν ᾧ πενθερῷ, ὅφρ' ἀπόλοιτο. 170
 αὐτὰρ ὁ βῆ Λυκίηνδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ Λυκίην ἔξε, Εἰάνθον τε ῥέοντα,
 προσφρονέως μιν τίεν ἄναξ Λυκίης εὐρείης.
 ἐννῆμαρ ξείνισσε, καὶ ἐννέα βοῦς ἐέρευσεν·
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη ρυδοδακτυλος Ἥως, 175
 καὶ τότε μιν ἐρέεινε, καὶ ἦτε σῆμα ἰδέσθαι,
 ὅ,τι ῥά οἱ γαμβροῖο πάρα Προΐτοιο φέροίτο.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
 πρῶτον μὲν ῥα Χίμαιραν ἀμαιμακέτην ἐκέλευσεν
 πεφνέμεν - ἥ δ' ἄρ' ἔην θεῖον γένος, οὐδ' ἀνθρώπων· 180
 πρόσθε λέων, ὅπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα·
 δεινὸν ἀποπνέουσα πυρὸς μένος αἰθόμενοιο -
 καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
 δεῦτερον αὖ Σολύμοισι μαχήσατο κυδαλίμοισιν·
 καρτίστην δὴ τήνγε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν· 185
 τυτρώτοιον αὖ κατέπεφνεν Ἀμαζόνας ἀντιανείρας.
 τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὑφαίνειν·
 κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶιτας ἀρίστους,
 εἶσε λόχον· τοὶ δ' οὔτι πάλιν οἰκόνδε γέοντο·
 πάντας γὰρ κατέπεφνεν ἀμύμων Βελλεροφόντης. 190
 ἀλλ' ὅτε δὴ γίγνασκε θεοῦ γόνον ἦν ἰόντα,

- αὐτοῦ μικ κατέρυκε, δίδου δ' ὄγε θυγατέρα ἦν·
 δῶκε δέ οἱ τιμῆς βασιληΐδος ἡμῶν πάσης·
 καὶ μὲν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον, ἔξοχον ἄλλων,
 195 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὅφρα νέμοιτο.
 ἦ δ' ἔτεκε τρία τέκνα θαῦφρονι Βελλεροφόντῃ,
 "Ισανδρόν τε καὶ Ἰππόλοχον καὶ Λαοδάμειαν -
 Λαοδάμειῃ μὲν παρῆλθετο μητίετα Ζεὺς·
 ἦ δ' ἔτεκε ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν -
 200 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κείνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν,
 ἦτοι δ' ἀπ' πεδίου τὸ Ἀλφειὸν οἶος ἄλατο,
 ὃν θυμὸν κατέδωκε, πᾶτον ἀνθρώπων ἀλείψων.
 "Ισανδρον δέ οἱ υἱὸν Ἄρης ἄτος πολέμοιο
 μαρνάμενον. Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισιν·
 205 τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνῃος Ἄρτεμις ἔκτα.
 Ἰππόλοχος δέ μ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημι γενέσθαι·
 πέμπε δέ μ' ἐς Τροίην, καὶ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν
 αἶν' ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
 μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, οἳ μὲν ἄριστοί
 210 ἔν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Δυκίῃ εὐρείῃ.
 ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.
 "Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ βοήν ἀγαθὺς Διομήδης.
 ἔγχος μὲν κατέπηξεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 αὐτὰρ ὁ μειλιχίοισι προσηύδα ποιμένα λαῶν·
 315 "Ἢ ῥά νῦ μοι ξείνος πατρώϊός ἐσσι παλαιός·
 Οἶνεὺς γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντῃν
 ξείνισ' ἐνὶ μεγάραισιν, εἰκόσιν ἤματ' ἐρύξας·
 οἱ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον. ξεινήϊα καλά.
 Οἶνεὺς μὲν ζωστήρα δίδου φοῖνικι φαεινόν,
 320 Βελλεροφόντης δὲ χρύσειον θέπας ἀμφικύπελλον·

καί μιν ἐγὼ κατέλειπον ἴων ἐν δώμασ' ἑμοῖσιν.
 Τυδεΐα δ' οὐ μέμνημαι· ἐπεὶ μ' ἔτι τυτθὸν ἐόντα
 κάλλιψ', ὅτ' ἐν Θήβησιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.
 τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξεῖνος φίλος Ἀργεῖ μέσσω
 εἰμὶ, σὺ δ' ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἴκωμαι. 225
 ἔγχεα δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι' ὁμίλου.
 πολλοὶ μὲν γάρ ἐμοὶ Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι,
 κτείνειν, ὃν κε θεός γε πόρῃ, καὶ ποσσὶ κιχέω·
 πολλοὶ δ' αὖ σοὶ Ἀχαιοί, ἐναιρέμεν, ὃν κε δύνῃαι·
 τεύχεα δ' ἀλλήλοισ ἐπαμείψομεν· ὄφρα καὶ οἶδε 230
 γνῶσιν, ὅτι ξεῖνοι πατρώοι εὐχόμεθ' εἶναι.

Ὡς ἄρα φωνήσαντε, καδ' ἵππων ἄεξαντε,
 χεῖράς τ' ἀλλήλων λαβέτην, καὶ πιστώσαντο.
 ἔνθ' αὖτε Γλαυκῶ Κρονίδης φρένας ἐξέλειτο Ζεὺς,
 ὃς πρὸς Τυδεΐδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβεν, 235
 χρύσεια χαλκίῳ, ἱκατόμβοι ἐννεαβόλων. —

Ἐκτὼρ δ' ὡς Σκαιᾶς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκανε,
 ἄμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θίον ἠδὲ θυγατρές,
 εἰρόμεναι παῖδάς τε, κασιγνήτους τε ἕτας τε,
 καὶ πόσιος· ὃ δ' ἔπειτα θεοῖς εὐχεσθαι ἀνώγει 240
 πᾶσας ἐξείης· πολλῇσι δὲ κῆδὲ ἐφῆπτο.

Ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περισπλά' ἴκανε,
 ξεστῆς αἰθούρῃσι τετυγμένον — αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 πεκτῆκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
 πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ παῖδες 245
 κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῆς ἀλόχοισιν.
 κουράων δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἐνδοθεν αὐλῆς
 δῶδεκ' ἔσαν τέγχοι θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
 πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ γαμβροὶ

- 250 κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν -
 ἔνθα οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίη ἦλυθε μήτηρ,
 Λαοδίκην ἐσέγουσα, θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην·
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 Τέκνον, τίπτε λιπῶν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουθας;
 255 ἦ μάλα δὴ τέλρουσι δυσῶνυμοι νῆες Ἀχαιῶν,
 μαρνάμενοι περὶ ἄστν· σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκε
 ἔλθόντ', ἐξ ἄκρης πόλιος Διὶ χεῖρας ἀνασχεῖν.
 ἀλλὰ μὲν, ὅφρα κέ τοι μελιηδέα οἶνον ἐνείκω,
 ὥς σπείσης Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
 260 πρῶτον· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸς ὀνήσῃαι, αἶ κε πῆσθαι
 ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀῖξει·
 ὥς τὴν κέκμηκας, ἀμύνων σοῖσιν ἔτησιν.
 Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαῖολος Ἔκτωρ·
 μὴ μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια μήτηρ,
 265 μὴ μ' ἀπογυνώσῃς, μένεος δ' ἀλκῆς τε λύθωμαι.
 χερσὶ δ' ἀνίπτοισιν Διὶ λείβειν αἶθοπα οἶνον
 ἄζομαι· οὐδὲ πη ἔστι, κελαινεφεῖ Κρονίωνι
 αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάασθαι.
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
 270 ἔρχεο σὺν θυέεσσιν, ἀολίσσασα γεραιάς·
 πέπλον δ', ὅστις τοι χαριέστατος ἦδὲ μέγιστος
 ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ, καὶ τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
 τὸν θὲς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠϋπόμοιο,
 καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῖ,
 275 ἦνις, ἡκέστας, ἱερευσέμεν, αἶ κ' ἐλέησῃ
 ἄστν τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νῆπια τέκνα,
 αἶ κεν Τυδεὸς υἱὸν ἀπόδωχῃ Ἴλιον ἰφῆς,
 ἄγχιον αἰχμητὴν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο.

ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελεῖς
 ἔρχευ· ἐγὼ δὲ Πάριν μετελεύσομαι, ὅφρα καλέσω, 280
 αἱ κ' ἐθέλῃσ' εἰπόντος ἀκουέμεν· ὥς κ' οἱ αὖθι
 γαῖα χάνοι! μαγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
 Τρωσὶ τε καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι, τοῖό τε παισὶν.
 εἰ κεῖνόν γε ἴδοιμι κατελθόντ' Ἄϊδος εἶσω,
 φαῖην κ' ὀφρὲν ἀτέρπου διζύου ἐκλελαθέσθαι, 285

Ὡς ἔφαθ'· ἡ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαθ', ἀμφιπτόλοισιν
 κέκλετο· ταὶ δ' ἄρ' ἀόλλισσαν κατὰ ἄστν γεραίας.
 αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον κατεβήσατο κηῶεντα,
 ἐνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν
 Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδὴς 290
 ἤγαγε Σιδονίηθεν, ἐπιπλὼς εὐρέα πόντον,
 τὴν ὁδόν, ἣν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρεια.
 τῶν ἐν αἰεραμένη Ἑκάβη φέρε δῶρον Ἀθήνῃ,
 ὅς κάλλιστος ἦν ποικίλμασιν ἠδὲ μέγιστος,
 ἀστὴρ δ' ὥς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νεῖατος ἄλλων. 295
 βῆ δ' ἰέναι, παλλαὶ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαί.

Αἱ δ' ὅτε νηὸν ἵκανον Ἀθήνης ἐν πόλει ἄκρῃ,
 τῇσι θύρας ὤϊξε Θεανῶ καλλιπάρῃος,
 Κισσηΐς, ἄλοχος Ἀντιγόρου ἱπποδάμοιο·
 τὴν γὰρ Τρῶες ἔθηκαν Ἀθηναίης ἰέρειαν. 300
 αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθήνῃ χεῖρας ἀνέσχον.
 ἡ δ' ἄρα πέπλον ἐλοῦσα Θεανῶ καλλιπάρῃος,
 θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἡνκόμοιο·
 εὐχομένη δ' ἠρᾶτο Διὸς κούρῃ μεγάλῳ·

Πότνι' Ἀθηναίη, ἐρυσίπτολι, διὰ θεῶν, 305
 ἄξον δὴ ἔγχος Διομήδεος, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
 πρηνέα δὺς πεσέειν Σκαιῶν προπύργωθε πυλάων·

ὄφρα τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηΐ,
ἦνις, ἡκέστας, ἱερεύσομεν, αἱ κ' ἐλεήσης

310 ἄστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα.

“Ὡς ἔφατ' εὐχομένη· ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.

ὥς αἱ μὲν ῥ' εὔχοντο Διὸς κοῦρη μέγαλοιο·

Ἐκτωρ δὲ πρὸς δῶματ' Ἀλεξάνδροιο βεβήκει
καλά, τὰ ῥ' αὐτὸς ἔτευξε σὺν ἀνδράσιν, οἳ τότε ἄριστοι

315 ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβώλακι τέκτονες ἄνδρες·

οἳ οἳ ἐποίησαν θάλαμον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν,

ἐγγύθι τε Πριάμοιο καὶ Ἑκτορος, ἐν πόλει ἄκρῃ.

ἐνθ' Ἐκτωρ εἰσῆλθε Διὶ φίλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς

320 αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θῆε πόρκης.

τόν δ' εὖρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἔποντα,

ἀσπίδα καὶ θώρακα καὶ ἀγκύλα τύξ' ἀφώοντα·

Ἀργεῖη δ' Ἑλένη μετ' ἄρα δμωῆσι γυναιξίν

ἦστο, καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευεν.

325 τὸν δ' Ἐκτωρ νείκεσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·

Δαιμόνι, οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἐνθεο θυμῷ·

λαοὶ μὲν φθινύθουσι, περὶ πτόλιν αἰπὺ τε τεῖχος

μαρνάμενοι· σέο δ' εἵνεκ' αὕτῃ τε πτόλεμός τε

ἄστυ τόδ' ἀμφιδέδης· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλῃ,

330 εἴ τινα που μεθιέντα ἰδοῖς στυγεροῦ πολέμοιο.

ἀλλ' ἄνα, μὴ τύχα ἄστυ πυρὸς δηϊοιο θέρηται.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·

Ἐκτορ· ἐπεῖ με κατ' αἶσαν ἐνείκεις, οὐδ' ὕπερ αἶσαν.

τοῦνεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μεν ἄκουσον·

335 οὗτοι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλῳ, οὐδὲ νυμέσσει,

ἦμην ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ' ἄχρ' ἔτι προτραπέσθαι.

γυν δ' αὖ με παρειποῦσ' ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν,
 ὠρμησ' ἐς πόλεμον· δοκέει δέ μοι ὧδε καὶ αὐτῷ
 λῶϊον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, Ἀρήϊα τεύχεα δ' ὕω· 340
 ἢ ἴθ', ἐγὼ δὲ μέτειμι· κινήσεσθαι δέ σ' οἶω.

Ὡς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ.
 τὸν δ' Ἑλένη μῦθοισι προσηΐδα μελιχίοισιν·

Δίπερ ἐμεῖο, κυνὸς κακομηχάνου, ὀκρυοέσσης,
 ὥς μ' ὄφελ' ἤματι τῷ, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ, 345
 οἴχεσθαι προφέρουσα κακὴ ἀνέμοιο θύελλα
 εἰς ὕδρος, ἢ εἰς κύμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης·
 ἔνθα με κύμ' ἀπόερσε, πάρος τὰδε ἔργα γενέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τὰδε γ' ὧδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
 ἄνδρὸς ἔπειτ' ὠφελὼν ἀμείνωνος εἶναι ἄκοιτις, 350
 ὅς ῥ' ἤδη νέμεσιν τε καὶ αἵσχεα πόλλ' ἀνθρώπων.
 τοῦτω δ' οὔτ' ἄρ' νῦν φρένες ἔμπεδοι, οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω
 ἔσσονται· τῷ καὶ μιν ἐπαυρήσεσθαι οἶω.

ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε, καὶ ἔξω τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ,
 δῶερ, ἐπεὶ σε μάλιστα πόνοσ φρένας ἀμφιβέβηκεν 355
 εἵνεκ' ἐμεῖο κυνὸς καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἤτης·
 οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον, ὥς καὶ ὀπίσσω
 ἀνθρώποισι πελώμεθ' αὐοῖδιμοι ἔσσομένοισιν·

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ
 μὴ με κάθιζ', Ἑλένη, φιλέουσα περ· οὐδ' αὖ με πείσεις. 360
 ἦδη γάρ μοι θυμὸς ἐπίσσυται, ὄφρ' ἐπαμύνω
 Τρώεσσ', οἳ μὲν ἐμεῖο ποθὴν ἀπιδόντος ἔχουσιν·
 ἀλλὰ σὺ γ' ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτός,
 ὥς κεν ἔμ' ἔντοσθεν πόλιος καταμάρψῃ ἔδοντα.
 καὶ γὰρ ἐγὼν οἴκονδ' ἐς ἐλεύσομαι, ὄφρα ἴδωμαι 365

οἰκῆας ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἷόν.
οὐ γάρ τ' οἶδ', εἰ ἔτι σφιν ὑπότηροπος ἵξομαι αὐτίς.
ἢ ἤδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοὶ δαμώσιν Ἀχαιῶν.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ.

570 αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὐναιετάοντας,
οὐδ' εὖρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν·
ἀλλ' ἤγε ξὺν παιδὶ καὶ ἀμφιπόλῃ εὐπέπλῳ
πύργῳ ἐφεστήκει γούσά τε μυρομένη τε.

Ἐκτωρ δ' ὥς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν,
375 ἔστι ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, μετὰ δὲ δμῳῇσιν ἔειπεν·

Εἰ δ', ἄγε μοι, δμῳαί, νημερτέα μυθήσασθε·
πῇ ἔβη Ἀνδρομάχῃ λευκώλενος ἐκ μεγάρῳ;
ἢ ἐ πη ἐς γαλῶν, ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,
ἢ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι

380 Τρῳαὶ εὐπλόκαμον δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται;

Τὸν δ' αὖτ' ὀτρυνὴ ταμὶν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἐκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἄνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι·
οὔτε πη ἐς γαλῶν, οὔτ' εἰνατέρων εὐπέπλων,
οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι

385 Τρῳαὶ εὐπλόκαμον δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται·

ἀλλ' ἐπὶ πύργῳ ἔβη μέγαν Ἴλιον, οὔνεκ' ἄκουσεν
τείρεσθαι Τρῳᾶς, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.
ἢ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει,
μαιομένη εἰκνυῖα· φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθήνη.

590 Ἥ ῥα γυνὴ ταμὶν· ὁ δ' ἀπέσσυτο δώματος Ἐκτωρ.
τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὐτίς, εὐκτιμένας κατ' ἀγνιάς.
εὔτε πύλας ἵκανε, διερχόμενος μέγα ἄστυ,
Σκαιᾶς - τῇ γῆρ' ἔμελλε διεξιμέναι πεδίονδε -
ἔνθ' ἄλοχος πολύδωρος ἐναντίῃ ἦλθε θέουσα,

Ἄνδρομήχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος, 395
 Ἡετίων, ὃς ἔναιεν ὑπὸ Πλάκῃ ὕληέσση,
 Θήβῃ Ἐποπλακίῃ, Κίλλεσσ' ἄνδρεςσιν ἀνάσσω·
 οὐπερ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἐκτορι χαλκοκορυστῇ.
 ἰ οἱ ἔπειτ' ἦντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ,
 ταῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὐτῶς, 400
 Ἐκτορίδην ἀγαπητόν, ἀλγικιον ἀστέρι καλῷ·
 τὸν δ' Ἐκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 Ἀστυάνακτ'· οἷος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἐκτωρ.
 ἦτοι δ' ἐμὲν μελίδησεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ·
 Ἄνδρομήχη δέ οἱ ἄγχι παρίστατο δακρυχέουσα, 405
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 Δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος· οὐδ' ἑλεαίρεις
 παῖδά τε νηπίαχον, καὶ ἐμ' ἄμμορον, ἣ τάχα χῆρη
 σεῦ ἔσομαι· τάχα γὰρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοί,
 πᾶντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἶη, 410
 σεῦ ἀφαμαρτούση, χθόνα δύμιναι· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη
 ἔσται θαλπωρὴ, ἐπεὶ ἂν σύ γε πότμον ἐπίσπης,
 ἀλλ' ἄχρ' - οὐδέ μοι ἐστι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ.
 ἦτοι γὰρ πατέρ' ἄμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἐκ δὲ πόλιν πέρυσεν Κιλικίον εὐναιετάρωσαν, 415
 Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἡετίωνα,
 οὐδέ μιν ἐξενάριξε· σεβάσσατο γὰρ τόγε θυμῷ·
 ἀλλ' ἄρα μιν κατέκχευεν ἔντεσι δαιδαλέοισιν,
 ἠδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν
 Νύμφαι ὄρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο. 420
 οἱ δέ μοι ἐπὶ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
 οἱ μὲν πάντες ἰῶ κλόν ἡματι Αἴδος εἴσω·
 πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,

- βουσὶν ἐπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννῆς ὄψεσιν.
 425 μητέρα δ', ἣ βασιλεύεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑλήεσση,
 τὴν ἐπεὶ ἄρ' δεῦρ' ἦγαγ' ἅμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,
 ἃς ὅγε τὴν ἀπέλυσε, λαβὼν ἀπερείσι' ἀποινα·
 πατρός δ' ἐν μεγάροισι βῆλ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα.
 Ἐκτορ, ἀτὲρ σὺ μοι ἔσσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
 430 ἦ δὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερός παρὰ κοίτης.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε, καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
 μὴ παῖδ' ὀρφανικὸν θήης, χήρην τε γυναῖκα·
 λαὸν δὲ στῆσον παρ' ἐρινεόν, ἔνθα μάλιστα
 ἄμβατος ἐστὶ πόλις, καὶ ἐπιδρομον ἔπλετο τείχος.
 435 τρεῖς γὰρ τῇγ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι,
 ἅμφ' Αἴαντε δῶν καὶ ἀγακλυτὸν Ἴδομενῆα,
 ἦ δ' ἅμφ' Αἰρεΐδας καὶ Τυδεὺς ἄλκιμον υἱόν·
 ἦ πού τις σφιν ἔνισπε θεοπροπίων εὖ εἰδώς,
 ἦ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.
 440 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἑλκεσιπέπλους,
 αἷ κε, κακὸς ὧς, νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο·
 οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλός
 445 αἰεὶ, καὶ πρότοισι μετὰ Τρῶεσσι μάχεσθαι,
 ἀρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος ἦ δ' ἐμὸν αὐτοῦ.
 εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 ἔσσεται ἡμαρ, ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρή,
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐϋμμελὶ Πριάμοιο.
 450 ἀλλ' οὐ μοι Τρῶων τόσσον μέλει ἄλγος ὁπίσσω,
 οὔτ' αὐτῆς Ἑκάβης, οὔτε Πριάμοιο ἄνακτος,
 οὔτε κασιγνήτων, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ

ἐν κονίῃσι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμετέεσσιν,
ὅσπον σεί', ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
δακρυόεσσαν ἄγεται, ἐλεύθερον ἥμαρ ἀπούρας· 455

καὶ κεν ἐν Ἀργεὶ εἴοῦσα, πρὸς ἄλλης ἱστὸν ὑφαίνεισ,
καὶ κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηΐδος ἥ Ἑπείρης,
πόλλ' ἀεκαζομένη, κρατερὴ δ' ἐπικείσεται ἀνάγκη·
καὶ ποτέ τις εἵπησιν, ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσας·
Ἔκτορος ἦδε γυνή, ὅς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι 460

Τρώων ἱπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοντο.
ὥς ποτέ τις ἔρρει· σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος
κῆτεϊ τοιοῦδ' ἀνδρός, ἀμύνειν δούλιον ἥμαρ.
ἀλλὰ με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτοι,
πρὶν γ' ἔτι σῆς τε βοῆς σοῦ θ' ἐλκηθμοῖο πυθέσθαι. 465

Ὡς εἰπὼν οὗ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἔκτωρ,
ὡψ δ' ὁ παῖς πρὸς κόλπον ἐϋζώνοιο τιθήνης
ἐκλίνθη ἰάχων, πατρὸς φίλου ὅψιν ἀτυχθεῖς,
ταρβήσας χαλκὸν τ' ἠδὲ λόφον ἱππιοχαίτην,
δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας· 470
ἐκ δ' ἐγέλασε πατὴρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ.
αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἔκτωρ,
καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν·
αὐτὰρ ὃ γ' ὄν φίλον υἷδν ἐπεὶ κύσε, πῆλὲ τε χερσίν,
εἶπεν ἐπενυξάμενος Διὶ τ' ἄλλοισὶν τε θεοῖσιν· 475

Ζεῦ, ἄλλοι τε θεοί, δότε δὴ καὶ τὸνδε γενέσθαι
παῖδ' ἐμόν, οἷς καὶ ἐγὼ περ, ἀριπρεπέα Τρώεσσιν,
ᾧδε βίην τ' ἀγαθόν, καὶ Ἴλίου ἱφι ἀνάσσειν·
καὶ ποτέ τις εἵπησι, πατρὸς δ' ὅγε πολλὸν ἀμείνων!
ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα, 480
κτείνας δῆϊον ἄνδρα, χαρεῖν δὲ φρένα μήτηρ.

Ὡς εἰπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκεν
 παῖδ' ἐόν· ἥ δ' ἄρα μιν κηώδεϊ δέξατο κόλπῳ,
 δακρυόεν γελάσασα. πόσις δ' ἐλέησε νοήσας,
 485 χειρὶ τὲ μιν κατέρεξε, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Δαιμονίη, μή μοι τι λίην ἀκαχίζεο θυμῷ!
 οὐ γάρ τις μ' ὑπὲρ αἴσαν ἀνὴρ Αἴδι προΐάψει·
 μοῖραν δ' οὔτινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
 οὐ κακόν, οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ἐπὴν ταπρῶτα γένηται.
 490 ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ δ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε,
 ἱστόν τ' ἡλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 ἔργον ἐποιχέσθαι· πόλεμος δ' ἀνδρεσσιν μελήσει,
 πῦσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοὶ Ἰλῖω ἐγγεγάσιν.

Ὡς ἄρα φωνήσας κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἑκτωρ
 495 ἵππουριν· ἄλοχος δὲ φίλῃ οἰκόνδε βεβήκει
 ἐντροπαλιζομένη, θαλερόν κατὰ δαίκρυν χέουσα.
 αἶψα δ' ἔπειθ' ἴκανε δόμους εὐναιετήσας
 Ἑκτορος ἀνδροφόνοιο· κινήσατο δ' ἔνδοθι πολλὰς
 ἀμφιπόλους, τῆσιν δὲ γόνον πάσῃσιν ἐνῶρσεν.
 500 αἶ μὲν ἔτι ζῶον γόνον Ἑκτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
 οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
 ἵεσθαι, προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.

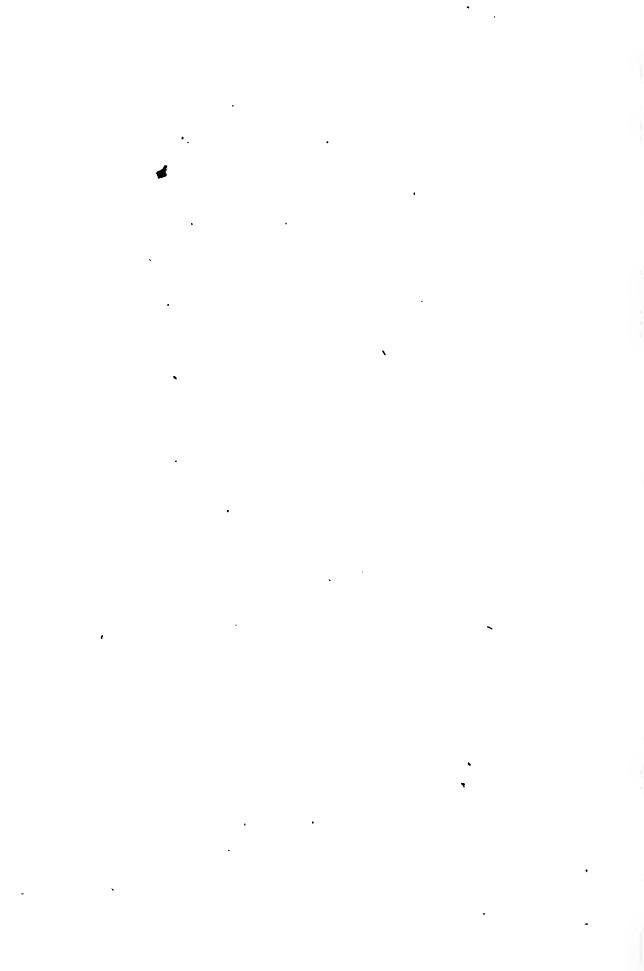
Οὐδὲ Πάρις δὴ θυνεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν·
 ἀλλ' ὄγ', ἐπεὶ κατέδυ κλυτὰ τεύχεα, ποικίλα χαλκῶ,
 505 σεύατ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄστρῳ, ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς.
 ὥς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτῃ,
 δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίῳοι κρυαίων,
 εἰωθὼς λούεσθαι ἐϋφρέϊος ποταμοῖο,
 πυδιόων· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 510 ὧμοις ἀΐσσονται· ὁ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιθώς,

ρίμφα ἐ γούνα φέρει μετὰ τ' ἥθεα καὶ νομόν ἵππων·
 ὥς υἱὸς Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγύμου ἄκρης
 τεύχεσι παμφαίνων, ὥς τ' ἡλέκτωρ, ἐβεβήκει
 καγχαλῶν, ταχέες δὲ πόδες φέρον· αἶψα δ' ἔπειτα
 Ἕκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεόν, εὖ τ' ἄρ' ἔμελλεν 515
 στρέψουσθ' ἐκ χώρης, ὅθι ἦ δαίριζε γυναῖκα.

τὸν πρότερος προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 Ἥθεῦ', ἦ μάλα δὴ σε καὶ ἐσσύμενον κατερύκω,
 δηθύνων, οὐδ' ἦλθον ἐναίοιμον, ὥς ἐκέλευες.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος
 Ἕκτωρ· 520

δαιμόνι, οὐκ ἄν τις τοι ἀνὴρ, ὃς ἐναίοσιμος εἴη,
 ἔργον ἀτιμήσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι·
 ἀλλὰ ἐκὼν μεθιῖς τε καὶ οὐκ ἐθέλεις· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
 ἄχνηται ἐν θυμῷ, ὃθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀποιώ 525
 πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἵνεκα σεῦ.
 ἀλλ' ἴομεν· τὰ δ' ὀπισθεν ἄρευσσόμεθ', αἵ κέ ποθι Ζεὺς
 δώη, ἐπουρανίοισι θεοῖς αἰειγενέτησιν
 κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν,
 ἐκ Τροίης ἐλάσαντας εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Η.

SUMMARIVM.

Achivos, aequis adhuc seu prosperis armis certantes, urgent Hector et Paris, in proelium reversi (1-16): quod ut tandem dirimatur, de Minervae et Apollinis consilio, Helenique suasu, fortissimus quisque ab Hectore ad pugnam singularem provocatur (17-91). Menelaum, qui se alacrem ostendit, ceteris cunctantibus, deterret Agamemno (92-122); mox, a Nestore instigati, surgunt ad dimicandum novem heroës, ex quibus sortis eventus designat Aiacem Telamonium (123-205). Congrediuntur Hector et Ajax, acriterque depugnant, donec sub noctem, viribus pares, datis invicem muneribus, discedunt (206-312). In epulis publicis Nestor censet corpora caesorum sepelienda et castra munienda: in Troianorum concione Antenori, pacis et Helenae cum opibus restituendae auctori, respondet Paris, nihil se praeter opes, sed eas propriis adiectis, redditurum (313-364). Illud responsum altero die Priamus ad Achivos perferri, atque, ut Troianorum quoque corpora crementur, inducias iniri iubet (365-420). Post haec sepulturam curant utrique suorum, simul Achivi navalis sua mure fossaque ciungunt; quae opera Neptunus inter deos non sine indignatione miratur (421-464). Coenam nox sequitur minax tonitribus (465-482).

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Η.

Ἔκτορος καὶ Αἴαντος μονομαχία.
Νεκρῶν ἀναίρεσις.

Ὡς εἰπὼν πυλέων ἐξέσυντο παίδιμος Ἔκτωρ·
τῷ δ' ἄμ' Ἀλέξανδρος κί' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
ἄμφοτέροι μέμασαν πολεμίζειν ἢ δὲ μάχεσθαι.
ὥς δὲ θεὸς ναύτησιν ἐλδομένοισιν ἔδωκεν
οὔρον, ἐπὴν κεκάμωσιν εὐξέστης ἐλάτῃσιν 5
πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυῖα λέλυνται·
ὥς ἄρα τῷ Τρώεσσιν ἐλδομένοισι φανήτην.

Ἐνθ' ἐλέτην, ὃ μὲν υἱὸν Ἀρηϊθόιο ἄνακτος,
Ἄρη ναιετάοντα Μενέσθιων, ὃν κορυνήτης
γείνατ' Ἀρηϊθους καὶ Φιλομέδουσα βοῶπις· 10
Ἔκτωρ δ' Ἡϊονῆα βάλ' ἔγχει δ' ἐξυόεντι
αὐχὲν ὑπὸ στεφάνῃς εὐχάλκου, λῦσε δὲ γυῖα.
Γλαῦκος δ', Ἴππολόχοιο παῖς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
Ἰφίνοον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην,
Δεξιόδην, ἵππων ἐπιάλμενον ὤκειάων, 15

- ἦμον· ὁ δ' ἐξ ἵππων χαμάδις πέσσε, λύντο δὲ γυῖα
 Τοὺς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Ἀργεῖους δλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 βῆ ῥα κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἵξασα
 20 Ἴλιον εἰς ἱερήν. τῇ δ' ἀντίος ὦρνυτ' Ἀπόλλων,
 Περγᾶμου ἐκ κατιδῶν, Τρῶεσσι δὲ βούλετο νίκην·
 ἀλλήλοισι δὲ τῶγε συναντίεσθην παρὰ φηγά.
 τὴν πρότερος προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱός, Ἀπόλλων
 Τίπτε σὺ δ' αὖ μεμαυῖα, Διὸς θυγάτηρ μέγαλοιο,
 25 ἦλθες ἀπ' Οὐλύμποιο, μέγας δὲ σε θυμὸς ἀνῆκεν;
 ἦ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἑτεραλκέα νίκην
 δῶς; ἐπεὶ οὔτε Τρῶας ἀπολλυμένους ἐλεαίρεις.
 ἀλλ' εἴ μοι τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη·
 νῦν μὲν καύσωμεν πόλεμον καὶ δηϊοτήτα
 30 σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχήσονται, εἰσόκε τέκμων
 Ἴλίου εὐρωσιν· ἐπεὶ ὧς φίλον ἔπλετο θυμῷ
 ὑμῖν ἀθανάτησι, διαπραθῆεν τόδε ἕστυ.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ὦδ' ἔσται, Ἐκάεργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αἰτή
 35 ἦλθον ἀπ' Οὐλύμποιο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοίς.
 ἀλλ' ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπαυσέμεν ἀνδρῶν;
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱός, Ἀπόλλων·
 Ἐκτορος ὄρωμεν κρατερὸν μένος ἵπποδάμοιο,
 ἣν τινὰ που Δαναῶν προκαλέσσειται, οἰόθεν οἶος
 40 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι,
 οἱ δὲ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 οἷον ἐπόρσειαν πολεμίζειν Ἐκτορι δίῳ.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 τῶν δ' Ἑλένος, Πριάμοιο φίλος παῖς, σὺνθιτο θυμῷ

βουλήν, ἣ ῥα θεοῖσιν ἐφάνθανε μητιώσιν· 45
 στή δὲ παρ' Ἑκτορ' ἰὼν, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Ἑκτορ, νῆε Πριάμοιο, Δῖα μῆτιν ἀτάλαντε,
 ἣ ῥά νύ μοι τι πλῆθοιο; καθ' ἡγήτορος δέ τοι εἰμι·
 ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὸς δὲ προκάλεσσαι Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος, 50
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι·
 οὐ γάρ πώ τοι μοῖρ' ἀνείναι καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
 ὣς γὰρ ἐγὼν ὅπ' ἄκουσα θεῶν αἰειγενετύων.

Ὡς ἔφαθ'· Ἑκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα, μῦθον
 ἀκούσας,

καὶ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν, Τρῶων ἀνέεργε φάλαγγας, 55
 μέσσου δουρὸς ἐλὼν· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.

καδ' δ' Ἀγαμέμνων εἶσεν εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 καδ' δ' ἄρ' Ἀθηναίη τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων

ἔξεσθην, ὄρνισιν ἰοικότες αἰγυπιοῖσιν, 60
 φηγάς ἐφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰγίοχοιο,

ἄνδράσι τερπόμενοι· τῶν δὲ στίχες εἶατο πυκναί,
 ἀσπίλοι καὶ κορύθιστοι καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.

οἷη δὲ Ζεφύροιο ἐχεύατο πόντιον ἐπὶ φρεσὶ,
 ὄρνυμένοιο νῆον, μελάνει δέ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς·

τοῖαι ἄρα στίχες εἶατ' Ἀχαιῶν τε Τρῶων τε 65
 ἐν πεδίῳ· Ἑκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπεν·

Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ὅφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

ὄρνια μὲν Κροτίδης ὑψίκενος οὐκ ἐτέλεισεν,
 ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν, 70

εἰσόκεν ἣ ὑμεῖς Τροίην εὐπυργον ἔλητε,
 ἣ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμείετε ποντιοπόροισιν.

- ὑμῖν μὲν γὰρ ἔασιν ἀριστεῖες Παναχαϊῶν·
 τῶν νῦν ὄντινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
 75 δεῦρ' ἴτω ἐκ πάντων, πρόμος ἔμμεναι Ἑκτορι δία.
 ὧδε δὲ μυθήομαι, Ζεὺς δ' ἅμ' ἐπιμάρτυρος ἔστω·
 εἰ μὲν κεν ἐμὲ κείνος ἔλῃ ταυατήκεϊ χαλκῷ,
 τεύχεα συλήσας, φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
 σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρὸς μ
 80 Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελόχῳσι θανόντα.
 εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἔλω, δῶή δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων,
 τεύχεα συλήσας, οἴσω προτὶ Ἴλιον ἱρήν,
 καὶ κρημόω προτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο·
 τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας εὖσσελμους ἀποδώσω,
 85 ὄφρα ἔταρχύσωσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 σῆμά τέ οἱ χεύωσιν ἐπὶ πλατεῖ Ἑλληςπόντῃ·
 καὶ ποτέ τις εἴπῃσι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων,
 νῆϊ πολυκλήϊδι πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
 ἀνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος,
 90 ὃν ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαιδίμος Ἑκτωρ.
 ὥς ποτέ τις ἐρεῖ· τὸ δ' ἐμὸν κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
 αἰδεσθεῖν μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι.
 ὕψ' δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο, καὶ μετέειπεν,
 95 νείκει ὀνειδίζων, μέγα δὲ στεναχίζετο θυμῷ·
 Ὡ μοι, ἀπειλητῆρες, Ἀχαιῶδες, οὐκ ἐτ' Ἀχαιοί!
 ἧ μὲν δὴ λῶβῃ ταῦδε γ' ἔσσειται αἰνύθεν αἰνῶς,
 εἰ μὴ τις Δαναῶν νῦν Ἑκτορος ἀντίος εἴσιν.
 ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε,
 100 ἦμενοι αὖθι ἕκαστοι ἀκήριοι, ἀκλῆες αὐτως·
 τῷδε δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήσομαι· αὐτὰρ ὑπερθεῖν

ἰκῆς πείρατ' ἔχονται ἐν ἄθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ὡς ἄρα φωνήσας κατεδύσατο τεύχεα καλά.
 ἔνθα κέ τοι, Μενέλαε, φάνη βιώτοιο τελευτῇ
 Ἑκτορος ἐν παλάμῃσιν· ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν· 105
 εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἔλον βασιλῆες Ἀχαιῶν.
 αὐτὸς τ' Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 δεξιτερῆς ἔλε χειρὸς, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 Ἀφροαίνεις, Μενέλαε Διοτρεφεῖς· οὐδέ τί σε χρὴ
 ταύτης ἀφροσύνης· ἀνὰ δ' ἴσχεο, κηδόμενός περ· 110
 μηδ' ἔδελ' ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνονι φωτὶ μάχεσθαι,
 Ἑκτορι Πριαμίδῃ, τότε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
 καὶ δ' Ἀχιλεὺς τούτῳ γε μάχῃ ἐνὶ κυδιανέλῃ
 ἔρδ' ἰγ' ἀντιβολῆσαι, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἵξεν, ἰὼν μετὰ ἔθνος ἐταίρων· 115
 τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσουσιν Ἀχαιοί.
 εἵπερ ἀδείης γ' ἐστὶ, καὶ εἰ μόθου ἔστ' ἀκόρητος,
 φημί μιν ἀσπασίως γόνυ κάμψειν, αἶ κε φύγησιν
 δηϊοῦ ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτήτος.
 Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρωες, 120
 αἷσιμα παρειπών· ὃ δ' ἐπέθετο· τοῦ μὲν ἔπειτα
 γηθόσυνοι θεράποντες ἀπ' ὧμων τεύχε' ἔλοντο.
 Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἀνίστατο, καὶ μετέειπεν·
 ὦ πόποι! ἦ μέγα πένθος Ἀχαιῶδα γαῖαν ἰκάνει·
 ἦ κε μὲν οἰμώξεαι γέρον, ἱππηλάτα Πηλεὺς, 125
 ἐσθλὸς Μυρμιδόνων βουλευφόρος ἠδ' ἀγορητής,
 ὃς ποτέ μ' εἰρόμενος μὲν ἐγῆθειν ᾧ ἐνὶ οἴκῳ,
 παίντων Ἀργείων ἐρέων γενεήν τε τάκον τε.
 τοὺς νῦν εἰ πτάσσοντας ὑφ' Ἑκτορι πάντας ἀκούσαι,
 πολλὰ κεν ἄθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας αἶραι, 130

- θυμὸν ἀπὸ μελέων δύναι δόμον Ἰλίδος εἶσαι.
 αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλῶνι,
 ἡβώμ', ὥς ὃτ' ἐπ' ὠκυρόω Κελαίδοντι μάχοντο
 ἀγρόμενοι Πύλιοί τε καὶ Ἀρκάδες ἐγχεσίμωροι,
 135 Φειῶς παρ' ἐλχεσσιν, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
 τοῖσι δ' Ἐρευνθαλίῳν πρόμος ἴστατο, ἰσότητος φῶς,
 τεύχε' ἔχων ὁμοισιν Ἀρηϊθόοιο ἄνακτος,
 δῖον Ἀρηϊθόου, τὸν ἐπὶ κλησὶν κορυνήτην
 ἄνδρες κίκλησκον, καλλίζωνοί τε γυναῖκες,
 140 οὐνεκ' ἄρ' οὐ τόξοισι μαχέσκετο, δοῦρι τε μακρῷ,
 ἀλλὰ σιδηρεῖη κορυὴν ῥήγνυσκε φάλαγγας.
 τὸν Λυκόοργος ἔπεφνε δόλῳ, οὔτι κράτε' γε,
 στεινωπῷ ἐν ὁδῷ, ὃθ' ἄρ' οὐ κορυὴν οἱ ὄλεθρον
 χραῖσμε σιδηρεῖη· πρὶν γὰρ Λυκόοργος ὑποφθᾶς
 145 δοῦρὶ μέσον περὶόνησεν· ὃ δ' ὑπτιος οὐδὲ ἐρείσθη·
 τεύχεά τ' ἐξενάριξε, τὰ οἱ πόρε χάλκεος Ἄρης·
 καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτα φέρεται μετὰ μῶλον Ἄρης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,
 δῶκε δ' Ἐρευνθαλίῳσι φίλῳ θεράποντι, φορῆναι·
 150 τοῦ ὅγε τεύχε' ἔχων, προκαλίζετο πάντας ἄριστους
 οἱ δὲ μάλ' ἐτρόμοιο καὶ ἐδαΐφισαν, οὐδέ τις ἔτλη·
 ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολυμύζων
 θάρσει ᾧ· γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκειν ἀπάντων·
 καὶ μαχόμεν οἱ ἐγὼ, δῶκεν δὲ μοι εὖχος Ἀθήνη.
 155 τὸν δὴ μήκιστον καὶ κάρτιστον κτεάνων ἄνδρα·
 πολλὸς γὰρ τις ἔνευτο παρήγορος ἐνθά καὶ ἐνθά.
 εἴθ' ὥς ἡβώοιμι, βίη δὲ μοι ἔμπεδος εἴη,
 τῷ καὶ τόχ' ἀντήσεται μάχης κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 ὅμων δ' οἵπερ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιοί.

οὐδ' οἱ προφρονέως μέμαθ' Ἑκτορος ἀντίον ἐλθεῖν. 160

Ὡς νείκεσθ' ὁ γέρων· οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέστην.

ᾧ οἱ πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

τῷ δ' ἐπὶ Τυδεΐδης ᾧ οἱ κρατερός Διομήδης·

τοῖσι δ' ἐπ' Αἰάντες, Θούριν ἐπιδιμένον ἀλκὴν·

τοῖσι δ' ἐπ' Ἴδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἴδομενῆος, 165

Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρείφοντῃ·

τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμωνος ἀγλαὸς υἱός·

ἂν δὲ Θόας Ἀνδραϊμονίδης καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·

πάντες ἄρ' οἷγ' ἔθελον πολεμίζειν Ἑκτορι δῖῳ.

τοῖς δ' αὖτις μέτεϊπε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ· 170

Κλήρῳ νῦν πεπτάλαχθε διαμπερές, ὅς κε λίχησιν·

οὗτος γάρ θη' ὀνήσει εὐκνήμινδας Ἀχαιοὺς·

καὶ δ' αὐτὸς θη' θυμὸν ὀνήσεται, αἶ κε φύγησιν

δηῖου ἐκ πόλεμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτήτος.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ κλῆρον ἐσημήναντο ἕκαστος, 175

ἐν δ' ἔβαλλον κύνεῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.

λαοὶ δ' ἡρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·

ᾧ δὲ τίς εἴπεσσαν, ἰδὼν εἰς σὺρᾶνδον εὐρύν·

Ζεὺ πάτερ, ἥ Αἰάντα λαχεῖν, ἥ Τυδεὸς υἱόν,

ἥ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρῦσοιο Μυκῆνης! 180

Ὡς ἄρ' ἔφασκε· πάλλιν δὲ Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·

ἐκ δ' ἔθουε κλῆρος κύνεης, θη' ἄρ' ἔθελον αὐτοί,

Αἰάντος· κήρυξ δὲ φέρων ἀν' ὄμιλον ἀπάντη,

δεῖξ' ἐνδείκῃ πᾶσιν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.

οἱ δ' οὐ γιγνώσκοντες, ἀπηνῆσαντο ἕκαστος. 185

ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἱκανέ, φέρων ἀν' ὄμιλον ἀπάντη,

ὅς μιν ἐπιγράψας κύνεῃ βάλε, φαίδιμος Αἴας,

ἥτοι ὑπέσχεσθ' ἑῷ· δ' ὅτ' ἄρ' ἔμβαλεν, ἄγχι παραστάς·

- γγῶ δὲ κλήρου σῆμα ἰδὼν, γῆθησε δὲ θυμῷ.
 190 τὸν μὲν παρ πόδ' ἐὼν χαμάδις βάλε, φώνησέν τε·
 ὦ φίλοι, ἦτοι κληρὸς ἐμός· χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
 θυμῷ, ἐπεὶ δοκῶ νικησέμεν Ἑκτορα δῖον.
 ἀλλ' ἄγετ', ὅφρ' ἂν ἐγὼ πολεμῆϊα τεύχεα δύω,
 τόφρ' ὑμεῖς εὐχεσθε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι,
 195 σιγῇ ἐφ' ὑμείων, ἵνα μὴ Τρῳῆς γε πύθωνται·
 ἥε καὶ ἀμφαδίην, ἐπεὶ οὐτίνα δεῖδιμεν ἔμπης.
 οὐ γάρ τίς με βίῃ γε ἐκὼν ἀέκοντα δῖηται,
 οὐδὲ μὲν ἰδρεῖη· ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νῆϊδά γ' οὕτως
 ἔλπομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.
 200 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' εὐχοντο Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι·
 ὧδε δὲ τις εἶπεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 Ζεὺ πάτερ, ἴδθηθεν μεδέων, κύνιστε, μέγιστε,
 δὸς νίκην Αἴαντι καὶ ἄγλαδὸν εὖχος ἀρέσθαι·
 εἰ δὲ καὶ Ἑκτορά περ φιλέεις, καὶ κῆδεαι αὐτοῦ,
 205 ἴσῃν ἀμφοτέρωσι βίην καὶ κῦδος ὅπασσον.
 Ὡς ἄρ' ἔφαν· Αἴας δὲ κορύσσετο νῶροπι χαλκῷ,
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῖ ἕστατο τεύχη,
 σεύατ' ἔπειθ', οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἄρης,
 ὅς τ' εἰσὶν πόλεμόνδε μετ' ἀνέρας, οὔτε Κρονίων
 210 θυμοβόρου ἱριδος μένῃ ξυνέηκε μάχεσθαι.
 τοῖος ἄρ' Αἴας ὤρτο πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν,
 μειδιῶν βλοσυροῖσι προσώπασι· νέρθε δὲ ποσσὶν
 ἥτε μακρὰ βιβιάς, κραδύων δολιχόσκιον ἔγχος.
 τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μέγ' ἐγῆθεον εἰσορφῶντες·
 215 Τρῳᾶς δὲ τρόμος αἰνὸς ἐπήλυθε γυῖα ἑκαστον,
 Ἑκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασεν·
 ἀλλ' οὕτως ἔτι εἶχεν ὑπατρίσας, οὐδ' ἀναδύναι

ἰψ λαῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ προκαλίσσατο χάρημ·
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρον σάκος, ἥντε πύργον,
 ῥάλκεον, ἑπταβόειον, ὃ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων, 220
 πυτοτομόμων ὃχ' ἄριστος, "Τλη ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων·
 ὃς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον, ἑπταβόειον,
 ταύρων ζατρεφείων, ἐπὶ δ' ὄγδοαν ἦλασε χαλκόν.
 τὸ πρῶσθε στέρνοιο φέρον Τελαμώνιος Αἴας,
 σιτῇ ῥα μάλ' Ἐκτορος ἐγγύς, ἀπειλήσας δὲ προσηύδα· 225
 "Ἐκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα εἴσαι οἶόθεν οὔτος,
 οἷοι καὶ Δαναοῖσιν ἄριστῆες μετέασιν,
 καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολύοντα·
 ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νῆεσσι κορωνίσι ποντοπόροισιν
 κεῖτ' ἀπομηνίσας λυγαμέμονι, ποιμένι λαῶν· 230
 ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι, οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν,
 καὶ πολέες· ἀλλ' ἄρχε μάχης ἡδὲ πτολέμοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτώρ·
 Αἴαν Διογενές, Τελαμώνιε, κόλρανε λαῶν,
 μήτι μεν, ἥντε παιδὺς ἀφανροῦ, πειρητίε, 235
 ἥε γυναικός, ἥ οὐκ οἶδεν πολεμήϊα ἔργα.
 αὐτὰρ ἐγὼν εὖ οἶδα μάχας ἔ' ἀνδροκτασίας τε·
 οἶδ' ἐπὶ δεξιᾷ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν
 ἄζαλέην, τό μοι ἔστι ταλαύρινον πολεμίζειν·
 οἶδα δ' ἐπαῖξαι μόθον ἵππων ὠκείων· 240
 οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῃ δηῖον μέλπεισθαι Ἀρηϊ.
 ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν, τοιοῦτον ἐόντα,
 λίθῳ ὀπιπτεύσας, ἀλλ' ἀμφοδόν, αἶ κε τύχωμι.
 Ἥ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βύλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον, 245
 ἀκρότατον κατὰ χαλκόν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῇ.

- ἔξ δὲ διὰ πύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρής·
 ἐν τῇ δ' ἐβδομάτῃ φινῶ σχέτο. δεύτερος αὐτε
 Αἴας Διογενὴς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 250 καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἶσεν.
 διὲ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὲ Θώρηκος πολυδαίδαλου ἡγήρευστο·
 ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπάρην διάμνησε χιτῶνα
 ἔγχος· ὁ δ' ἐκλίνθη, καὶ ἀλεύατο Κῆρα μέλαιναν.
 255 τῷ δ' ἐκσπασσαμένῳ δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἅμ' ἄμφω,
 σὺν ῥ' ἔπεισον, λείουσιν ἰοικότες ὠμοφάγοισιν,
 ἣ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.
 Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὔτασε δουρί,
 οὐδ' ἔρῳξεν χαλκόν· ἀτεγνάμφθη δὲ οἱ αἰχμή.
 260 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἣ δὲ διαπρὸ
 ἦλυθεν ἐγχείῃ, στυφάλιξε δέ μιν μεμαῶτα·
 τμήθην δ' αὐχέν' ἐπῆλθε· μέλαν δ' ἀνεκῆκιν αἶμα.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἑκτωρ·
 ἀλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἴλετο χερὶ παχείῃ,
 265 κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλαινα, τρηχὺν τε μέγαν τε·
 τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἐπαβδειον,
 μέσσον ἐπομφάλιον· περιήχησεν δ' ἄρα χαλκός.
 δεύτερος αὐτ' Αἴας πολὺ μείζονα λῦαν αἶφας,
 ἦκ' ἐπιδιδήσας, ἐπέφεισε δὲ ἴν' ἀπέλεθρον·
 270 εἶσω δ' ἀσπίδ' ἔαξε, βαλὼν μυλοειδῆ πέτρῳ·
 βλάβη δὲ οἱ φέλα γούναθ'· ὁ δ' ὕπτιος ἐξετανύσθη,
 ἀσπίδ' ἐνιχριμφθεῖς· τὸν δ' αἰψ' ὤρθωσεν Ἀπόλλων.
 καὶ νῦ κε δὴ ξιφείεσ' αὐτοσχεδὸν οὔταζοντο,
 εἰ μὴ κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 275 ἦλθον, ὁ μὲν Τρώων, ὁ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,

Ταλθύβιδός τε καὶ Ἰδαῖος, πεπνυμένω ἄμφω.
μέσσω δ' ἄμφοτέρων σκῆπτρά σκέθον· εἶπέ τε μῦθον
κῆρυξ Ἰδαῖος, πεπνυμένα μῆδεα εἰδώς·

Μηκέτι, παῖδε φίλω, πολεμίζετε, μηδὲ μάχεσθον·
ἄμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς· 280
ἄμφω δ' αἰχμητὰ· τόγχε δὴ καὶ ἴδμεν ἅπαντες.
νύξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
Ἰδαῖ', ἔκτορι ταῦτα κελεύετε μυθήσασθαι·
αὐτὸς γὰρ χάρμη προκαλέσσατο πάντας ἀρίστους· 285
ἄρχετω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι, ἥπερ ἂν οὔτος.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος ἔκτωρ·
Αἴαν· ἐπεὶ τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε,
καὶ πινυτήν, περὶ δ' ἔγχει Ἀχαιῶν φέρτατός ἐσσι·
νῦν μὲν παυσώμεσθα μάχης καὶ δηϊοτήτος 290
σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰς ὅκε δαίμων
ἄμμε διακρίνη, δῶχ δ' ἐτέροισι γε νίκην·
νύξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι·
ὥς σύ τ' εὐφρόνης πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιοὺς,
σοὺς τε μάλιστα ἔτας καὶ ἐταίρους, οἳ τοι ἔασιν· 295
αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἀνακτος
Τρῶας εὐφρανέω καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,
αἶτε μοι εὐχόμεναι θείον δῦσσονται ἀγῶνα,
δῶρα δ', ἄγ', ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω,
ὅφρα τις ᾧδ' εἴπῃσιν Ἀχαιῶν τε Τρῶων τε· 300
ἣ μὲν ἐμαρνάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο,
ἣ δ' αὖτ' ἐν φιλότῃ διέτμαγεν ἀρθμήσαντε.

Ὡς ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον,
σὺν κολεῷ τε φέρον καὶ εὐτμήτῃ τελαμῶνι·

- 505 Αἴας δὲ ζῶσπῃρα δίδου φοῖνικι φαεινόν.
 τῷ δὲ διακρινθέντε, ὃ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
 ἦν, ὃ δ' ἐς Τρώων ὄμαδον κίε. τοὶ δ' ἐχάρησαν,
 ὥς εἶδον ζῶν τε καὶ ἀρτεμῖα προσιόντα,
 Αἴαντος προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
- 510 καὶ ῥ' ἦγον προτὶ ἄστυ, ἀελπτεύοντες σόον εἶναι.
 Αἴαντ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον, κεχαρητότα νίκη.
 Οἱ δ' ὅτα δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γέγοντο,
 τοῖσι δὲ βοῦν ἰέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
- 515 ἄρσενά, πανταέτηρον, ὑπερμενῆϊ Κρονίωνι.
 τὸν δέρον, ἀμφὶ θ' ἔποα, καὶ μιν διέχευαν ἅπαντα,
 μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πεῖράν τ' ὀβελόοισιν,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
- 520 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης·
 νῶτοισιν δ' Αἴαντα διηνεκίεσσι γέραιρεν
 ἥρωος Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ὃ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν,
- 525 Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνεται βουλή·
 ὃ σφὶν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
 πολλοὶ γὰρ τεθνῆσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 τῶν νῦν αἶμα κελαινὸν ἐϋρόοον ἀμφὶ Σκάμανδρον
- 530 ἐσκέδασ' ὀξὺς Ἄρης, ψυχὰι δ' Ἄιδόςδε κατῆλθον.
 τῷ σε χρὴ πόλεμον μὲν ἄμ' ἡοῖ παῦσαι Ἀχαιῶν,
 αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκροὺς
 βουσὶ καὶ ἡμιόνοισιν· αὐτὰρ κατακήμεν αὐτοὺς

υτιθὼν ἀποπρὸ νεῶν, ὥς κ' ὀστέα παῖσιν ἕκαστος
ἴκαδ' ἄγῃ, ὅτ' ἂν αὐτε νεώμεθα πατρίδα γαίην. 335

ὑμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν ἕνα χεύομεν ἐξαγαγόντες,
ἱκρίτον ἐκ πέδλου· ποτὶ δ' αὐτὸν δαίνομεν ὥκα
τύργους ὑψηλοῦς, εἰλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.

ἔν δ' αὐτοῖσι πύλιν ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας,
ἵφρα δι' αὐτῶν ἱππηλασίῃ ὁδὸς εἴη. 340

ἔκτοσθεν δὲ βωθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον,
ἣ χ' ἔπλους καὶ λαὸν ἐρυκᾶκοι ἀμφὶς ἐοῦσα,
μή ποτ' ἐπιβρίσῃ πόλεμος Τρώων ἀγερώχων.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες.
Τρώων αὐτ' ἀγορὴ γίγνεται Ἰλίου ἐν πόλει ἄκρῃ, 345
δεινὴ, τετρηχυῖα, παρὰ Πριάμοιο θυρήσιν.

τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·

Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἦδ' ἐπίκουροι,
ὄφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

δεῦτ' ἄγετ', Ἀργεῖην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ 350
δώομεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν· νῦν δ' ὄρκια πιδτὰ
ψευσάμενοι μαχόμεσθα· τῷ οὐ νῦν τι κέρδιον ἦμιν.
[ἔλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὥδε.]

Ἦτοι ὃγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
δοῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἡϋκόμοιο. 355

ὅς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἀντήνωρ, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγο-
ρεύεις·

οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.

εἰ δ' ἐτιὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί. 360

αὐτὰρ ἐγὼ Τρῳέεσσι μεθ' ἱπποδάμοις ἀγορεύσω·

ἀντικρὺ δ' ἀπόφημι, γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω·
κτῆματα δ', ὅσ' ἀγόμεν ἔξ Ἀργεος ἡμέτερον δῶ,
πάντ' ἐθέλω δόμεναι, καὶ ἔτ' οἰκοθὲν ἄλλ' ἐπιθεῖναι.

565 "Ἦτοι ὄγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δ' ἀνέστι,
Δαρδανίδης Πρίαμος, θεόφιν μῆστορ αἰτάλαντος·
ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἡδ' ἐπίκουροι,
ὄφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

370 νῦν μὲν δόρπον ἔλασθε κατὰ πτόλιν, ὥς τοπάρους περ,
καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐργήγορθε ἕκαστος·
ἡῶθεν δ' Ἰδαῖος ἔτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
εἰπέμεν Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν·

375 καὶ δὲ τόδ' εἰπέμεναι πυκινὸν ἔπος, αἶψ' ἐθέλωσιν
παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰσὶναι νεκροὺς
κῆομεν· ὕστατον αὖτε μαχησόμεθ', εἰσὶναι δαίμων
ἔμμε διακρίνη, δῶη δ' ἐτέραισί γε νίκην.

"Ως ἔφαθ'· αἶ. δ' ἄρα τοῦ μύλα μὲν κλύον, ἡδ'
ἐπίθοντο·

580 [δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν·]
ἡῶθεν δ' Ἰδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας·
τοὺς δ' εὖρ' εἰς ἀγορῇ Δαναοὺς, θεράποντας ἄρτος,
νῆϊ πάρα πρύμνῃ Ἀγαμέμνονος· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν,
στάς ἐν μέσσοισιν, μετεφώκειν ἡπάντα κήρυξ·

385 Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Πάναχαιῶν,
ἠνώγει Πριάμῳ τε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγανόλ,
εἰπεῖν, αἶψ' ἐπερ ὕμμι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν·
κτῆματα μὲν, ὅσ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν

ἤγάγετο Τροίηνδ' - ὥς πρὶν ὄφελ' ἀπολέσθαι! - 390
 πάντ' ἐθέλει δόμεναι, καὶ ἐτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι·
 κουριδίην δ' ἄλογον Μενελάου κυδαλίμοιο
 οὐ φησιν δώσειν· ἥ μὲν Τρῳῆς γε κίλονται.
 καὶ δὲ τόδ' ἠνώγεον εἰπεῖν ἔπος, αἶψ' ἐθέλητε
 παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰδόκε νεκροὺς 395
 κήομεν· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰδόκε δαίμων
 ἅμμε διακρίνη, δῶη δ' ἐτέροισί γε νίκην.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 ὅψε δὲ δὴ μετέειπε βοήν ἀγαθὸς Διομήδης·

Μῆτ' ἄρ τις νῦν κτήματ' Ἀλεξάνδροιο διεχέσθω, 400
 μῆθ' Ἐλένην· γνωτὸν δέ, καὶ ὅς μάλα νήπιός ἐστιν,
 ὥς ἦδη Τρῳέεσιν ὀλέθρου πειρατ' ἐφῆπται.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπλάχον νῆες Ἀχαιῶν,
 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
 καὶ τότε ἄρ' Ἰδαῖον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 405
 Ἰδαῖ', ἦτοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις,
 ὥς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ' ἐπιανδάνει οὕτως.
 ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν, κατακείμεν οὔτι μεγαίρω·
 οὐ γάρ τις φειδῶ νεκῶν κατατεθνηώτων
 γίγνεται, ἐπεὶ καὶ θάνωσι, πυρὸς μειλισσέμεν ὄκα. 410
 ὄρκια δὲ Ζεὺς ἴστω, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.

Ὡς εἰπὼν τὸ σκῆπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσιν·
 ἀψοῦρόν δ' Ἰδαῖος ἔβη προτὶ Ἴλιον ἱρήν.
 οἱ δ' ἔατ' εἰν ἀγορῇ Τρῳῆς καὶ Λαρδανίωνες,
 πάντες ὁμηγερέες, ποτιδέγμενοι ὀππότε ἂν ἔλθοι 415
 Ἰδαῖος· ὃ δ' ἄρ' ἦλθε καὶ ἀγγελίην ἀπέειπεν,
 στὰς ἐν μέσσοισιν. τοὶ δ' ὠπλίζοντο μάλ' ὄκα,
 ἀμφοτέρων, νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην·

- Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν εὖσσελμων ἀπὸ νηῶν
 420 ὤτρυνον, νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην.
 Ἥλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
 ἐξ ἀκαλαφρείταιο βαθυρόδου Νικεανοῖο
 οὐρανὸν εἰσανιών· οἳ δ' ἤντεον ἀλλήλοισιν.
 ἔνθα διαγνώσκει χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἕκαστον·
 425 ἀλλ' ὕδατι νίζοντες ἄπο βρότον αἵματόεντα,
 δάκρυα θερμὰ χέοντες, ἀμαξάων ἐπάειραν.
 οὐδ' εἴα κλαῖειν Πρίαμος μέγας· οἳ δὲ σιωπῇ
 νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον, ἀχνύμενοι κῆρ·
 ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες, ἔβαν προτὶ Ἴλιον ἱρήν.
 430 ὥς δ' αὐτως ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον, ἀχνύμενοι κῆρ·
 ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες, ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 Ἥμος δ' οὐτ' ἄρ' πω ἠώς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ,
 τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἔγρατο λαὸς Ἀχαιῶν·
 435 τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὴν ἕνα πολεόν ἐξαγαγόντες,
 ἄκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν τεῖχος ἔδειμαν,
 πύργους θ' ὑψηλοὺς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
 ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεπολεόν εὖ ἀραρυίας,
 ὄφρα δι' αὐτῶν ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη·
 440 ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὄρυξαν,
 εὐρεῖαν, μεγάλην· ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.
 Ὡς οἱ μὲν πονέοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί· —
 οἳ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ,
 θηεῦντο μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 445 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 Ζεῦ πάτερ, ἥ ῥά τίς ἐστι βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖα,
 ὅστις ἔτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει;

οὐχ δρᾶας, ὅτι δ' αὖτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 τεῖχος ἐτειχίσσαντο νεῶν ὕπερ, ἄμφι δὲ τάφρον
 ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας; 450
 τοῦ δ' ἦτοι κλέος ἔσται, ὅσον τ' ἐπικίδνεται ἤως·
 τοῦ δ' ἐπιλήσονται, ὅ,τ' ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
 ἦρω Λαομείδοντι πολίσσαμεν ἀθλήσαντε.

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ὦ πόποι, Ἐννοσίγαι' εὐρυσθενής, οἷον ἔειπες! 455
 ἄλλος κέν τις τοῦτο θεῶν δείσειε νόημα,
 ὅς σέο πολλὸν ἀφαιρότερος χεῖράς τε μένος τε·
 σὸν δ' ἦτοι κλέος ἔσται, ὅσον τ' ἐπικίδνεται ἤως.
 ἄγρει μάν, ὅτ' ἂν αὖτε καρήκομόωντες Ἀχαιοὶ
 οἴχωνται σὺν ἠηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, 460
 τεῖχος ἀναρρήξας, τὸ μὲν εἰς ἅλα πᾶν καταχεῦαι,
 αὐτὶς δ' ἠῖδ' ἀνα μεγάλην ψαμάθοισι καλύψαι,
 ὥς κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν.

“Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. —
 δύσσετο δ' ἡέλιος, τετέλεστο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν· 465
 βουφῶνεον δὲ κατὰ κλισίας, καὶ δόρπον ἔλοντο.
 νῆες δ' ἐκ Αἰήμοιο παρέστασαν, οἶνον ἄγουσαι,
 πολλαί, τὰς προέηκεν Ἰησονίδης Εὖνῃος,
 τὸν ῥ' ἔτεχ' Ἐψιπύλῃ ὑπὲρ Ἰήσωνι, ποιμένι λαῶν.
 χωρὶς δ' Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ, 470
 δῶκεν Ἰησονίδης ἀγέμεν μέθυ, χίλια μέτρα.
 ἔνθεν ἄρ' οἰνίζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἰθωνι σιδῆρεϊ,
 ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτῆσι βόεισιν,
 ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι· τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν. 475
 παννύχιοι μὲν ἔπειτα καρηκομόωντες Ἀχαιοί

δαίνυντο, Τρῶες δὲ κατὰ πόλιν ἦδ' ἐπίκουροι.
 παννύχιος δὲ σφιν κακὰ μῆδετο μητίετα Ζεὺς,
 σμερδαλέα κτυπέων· τοὺς δὲ χλωρόν δέος ἤρει·
 480 οἶνον δ' ἐκ δεπιάων χαμάδις χέον, οὐδέ τις ἔτλη
 πρὶν πιεῖν, πρὶν λείψαι ὑπερμενῆ Κρονίωνι.
 κοιμήσαντ' ἄφ' ἔπειτα, καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

Ι Α Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Θ.

S V M M A R I V M.

Deos ad concilium vocatos vocat Iuppiter neutri populo in aris
adesse, curruque vehitur ad Idam (1-52). Inde prospicit mane
dubia victbria pugnantes exercitus, deinde fortunis eorum fatali
lance pensitatis, deiectisque fulminibus, exitia Achivis portendit
(53-77). Iis, usque ad munimenta compulsis, adiutorem Neptu-
num Iuno frustra expetit; mœx inelamando animos reddit Aga-
memno, et propitium Iovem ostentum significat (78-250). Iam
Achivi, aliquamdiu superiores, novo impetu repellunt Troianos,
quorum multos sagittis configit Teucer, vicissim ab Hectore vul-
neratus (251-334). Rursus in fugam vertuntur Achivi, quam
Iuno et Minerva auxilii ferendi causa Troiam proficisci parant;
sed conspectas statim ex monte Iuppiter per Irim reicit (335-437).
Ipse ad Olympum reversus contumaces deas acri obiurgatione in-
cessit, Achivis etiam maiores clades in crastinum diem minatur
(438-484). Finita ob noctem dimicatione, habitaque concione,
Troiani victores in ipso prœlii loco excubias obsidionis insti-
tuunt, atque, ut insidias hostibus aut navigationem præcludant,
crebros per urbem campumque ignes accendunt (485-565).

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Θ.

Κόλος μάχη.

Ἡὼς μὲν προκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν·
εὖς δὲ θεῶν ἄγορην ποιήσατο τερπικέραυνος
κροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμπιοι.
ὕτος δὲ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ὑπὸ πάντες ἄκουον·
Κέκλυτέ μεν, πάντες τε θεοί, πᾶσαι τε θείαι, 5
σφ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
ἦτε τις οὖν θήλεια θεὸς τόγε, μήτε τις ἄρσην
τειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος· ἀλλ' ἅμα πάντες
ἐνεῖτ', ὄφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα.
ν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω 10
λθόντ' ἢ Τρῶεσσιν ἀρηγέμεν ἢ Δαναοῖσιν,
πληγεῖς οὐ κατὰ κόσμον, ἐλεύσεται Οὐλύμπιόνδε·
μιν ἑλὼν ὄλωψω ἐς Τάρταρον ἡερόεντα,
ἦλε μάλ', ἦχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον·
νθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός, 15
ύσσον ἐνερθ' Αἴδεω, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης·
νώσειτ' ἔπειθ', ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἀπάντων.

- εἰ δ' ἄγε, πειρήσασθε, θεοί, ἵνα ἔδωτε πάντες
 σειρὴν χρυσεὴν ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες,
 20 πάντες δ' ἐξάπτεσθε θεοί, πᾶσαι τε θάιναι·
 ἀλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδίονδε
 Ζῆν', ὕπατον μῆστωρ, οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιμι
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοιμι ἐρύσσαι,
 αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμ', αὐτῇ τε θαλάσῃ·
 25 σειρὴν μὲν κεν ἔπειτα περὶ ῥίον Οὐλύμποιο
 δησαίμην· τὰ δέ κ' αὖτε μετήορα πάντα γένοιστο.
 τόσσον ἐγὼ περὶ τ' εἰμὶ θεῶν, περὶ τ' εἰμὶ ἀνθρώπων·
 "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γάρ κρατερῶς ἀγόρευσε
 30 ὅψε δὲ δὴ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 "ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
 εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὃ τοι σθένος οὐκ ἐπιεικτόν·
 ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητάων,
 οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.
 35 ἀλλ' ἦτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·
 βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἥτις ὀνήσει,
 ὥς μὴ πάντες ὄλωνται, ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.
 Τὴν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη νεφεληγερῆτα Ζεὺς
 θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὗ νύ τι θυμῷ
 40 πρόφρονι μυθέομαι· ἐθέλω δέ τοι ἥτιος εἶναι.
 "Ὡς εἰπὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' Ἴππος
 ὦκυπτά, χρυσέησιν ἐθείρησιν κομύωντα·
 χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ· γέντο δ' ἱμάσθιν
 χρυσεὴν, εὖτυκτον, ἰοῦ δ' ἐπεβήσαιο δίφρον.
 45 μάλιστα δ' ἐλάαν· τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
 μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.

Ἰδην δ' ἴκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
Γάργαραν, ἔνθα δὲ οἱ τέμενος, βωμός τε θυήεις·
ἔνθ' ἵππους ἔσκησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
λύσας ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἡέρα πουλὺν ἔχευεν. 50
κῦτρός δ' ἐν κορυφῇσι καθέζετο, κῦδεϊ γαίῳν,
ἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οἱ δ' ἄρα δεῖπνον ἔλοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
ῥίμῳα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτοῦ θαυρήσσοντο.
Τρώες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὠπλίζοντο, 55
παυρότεροι· μέμασαν δὲ καὶ ὥς ὕσμῃνι μάχεσθαι,
χραιοὶ ἀναγκαλῇ, πρὸ τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν.
πᾶσαι δ' ὠέγγυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
πεζοί θ' ἱππῆές τε· παλὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὀρώρει.

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χοῖρον ἓνα ξυνιόντες ἵκοντο, 60
σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινοὺς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μέν' ἀνδρῶν
χαλκεοθωρήκων· αἰτάρ ὑσπίδες ὀμφαλδέσσαι
ἐπληντ' ἀλλήλησι, πολλὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὀρώρει.
ἔνθα δ' ἄμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν,
ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα. 65

Ὅφρα μὲν ἡὼς ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἥμαρ,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἦπτετο, πίπτε δὲ λαός·
ἥμος δ' Ἡέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα·
ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρες τανηλεγέος θανάτοιο, 70
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν, ῥέπε δ' αἰσιμον ἥμαρ Ἀχαιῶν.
[αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ἔξίσθην, Τρώων δὲ πρὸς οὐρανὸν εὐρὺν ἄερθεν.]
αὐτὸς δ' ἐξ Ἰδης μεγάλ' ἔκτυπε, δαιόμενον δὲ 75

ἦκε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν· οἱ δὲ ἰδόντες
θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἶλεν.

Ἐνθ' οὐτ' Ἰδομενεὺς τλῇ μίμνειν, οὐτ' Ἀγαμέμνων,
οὔτε δὴ Δῖαντες μενέτην, θεράποντες Ἄρηος·
80 Νέστωρ δ' ὅλος ἔμμενε Γερήνιος, οὐρὸς Ἀχαιῶν,
οὔτε ἐκὼν, ἀλλ' ἵππος ἐταίρετο· τὸν βάλεν ἰὼ
δῖος Ἀλέξανδρος, ἑλένης πόσις ἠὔκομοιου,
ἄκρην καὶ κορυφήν, ὅθι τε πρῶται τρίχες ἵππων
κρανὴς ἐμπεσθῶσι, μάλιστα δὲ καίφρων ἐστίν.

85 ἀλγῆσας δ' ἀνέπαλτο, βέλος δ' εἰς ἐγκέφαλον δῦ·
σὺν δ' ἵππους ἐτάραξε, κυλινδόμενος παρὶ χαλκῇ.
ὄφρ' ὃ γέρων ἵπποιο παρηγορίας ἀπέταμνε
φάσγανω πύσσων, τόφρ' Ἑκτορὸς ὠκείες ἵπποι
ἦλθον ἀν' ἰαχμύν, θρασὺν ἠνίοχον φορέαντες,

90 Ἑκτορα, καὶ νῦν κεν ἔνθ' ὃ γέρων ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσει,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε βόην ἀγαθὸς Διομήδης·
σμερδαλέον δ' ἔβόησεν, ἐποτρύνων Ὀδυσῆα·

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
πῇ φεύγεις, μετὰ νῶτα βαλὼν, κακὸς ὥς ἐν ὀμίλῳ;

95 μῆτις τοῖς φεύγοντι μεταφρένων ἐν δόρῳ πήξῃ·
ἀλλὰ μὲν, ὄφρα γέροντες ἀπώσομαι ἄγριον ἄνδρα.

ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἐξέκρουε πολὺν τλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ἀλλὰ παρήϊξεν κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Ἐνθαίδης δ', αὐτὸς περ ἐὼν, προμάχοισιν ἐμίχθη·

100 στή δὲ πρόσθ' ἵππων Νηληϊάδου γέροντος,
καὶ μιν φωνήσας ἔπειτα πετρόεργα προσηΐδα·

ὦ γέρον, ἢ μάλα δὴ σε νέαι τέφρουσιν μαχηταί·

σὴ δὲ βίη λείπεται, χαλεπὸν δὲ σε γῆρας ὀπάξει·

ἠπεδακὸς δὲ νῦν τοι θεράπων, βραδείες δὲ τοι ἵπποι·

ἔλλ' ἄγ', ἐμὼν ὄχλων ἐπιβήσας, ὄφρα ἴδῃαι,
 οἷοι Τρώϊοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
 εἰραπνὰ καλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διακίμεν ἡδὲ φέβασθαι,
 οὕς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἐλόμην, μῆστορε φόβοιο.
 τοῦτοι μὲν θεράποντες κομίτων· τῶδε δὲ νῶϊ
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοις ἰδύμεν, ὄφρα καὶ Ἔκτορ 110
 εἴσεται, ἣ καὶ ἐμὸν ὄφρ' μαίνεται ἐν παλῶμῳ.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίσθησι Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
 Νέστορέας μὲν ἔπειδ' ἵππους θεράποντες κομίτην
 ἔφθιμοι, Σθένειλός τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνων.
 τῶ δ' εἰς ἀμφοτέρω Διομήδιος ἄρματα βήτην· 115
 Νέστωρ δ' ἐν χεῖρισσι λάβ' ἡνία αἰγυλῶντα,
 μιάστιξεν δ' ἵππους· τάχα δ' Ἔκτορος ἄρχι γένοιντο.
 τοῦ δ' ἰδὼς μεμαῶτος ἀκόντισα Τυδείας υἱός·
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀράμαρτον· ὃ δ' ἡνίοχον θεράποντα,
 υἱὸν ὑπερδύμου Θηβαίου, Ἠκιοπῆα, 120
 ἵππων ἡνί' ἔχοντα, βάλαι στήθος παρὰ μαζάν·
 ἦριπε δ' ἔξ ὄχλων, ὑπερώησαν δὲ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθις λύθη ψυχὴ τε μένος τε.
 Ἔκτορα δ' ἀνδρὸν ἔχους πύκασσε φρένας ἡνιόχοιο·
 τὸν μὲν ἔπειτ' εἶπας, καὶ ἀχνύμενός περ ἐταίρου, 125
 κείσθαι· ὃ δ' ἡνίοχον μέθεπε-θρασύν. οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 ἵπῳ δευέσθην· σημάντορες· αἴψα γὰρ εὗρεν
 Ἴφιδίην Ἀρχεπτέλεμον θρασύν, ὃν ῥα τόδ' ἵπῳ
 ὠκυπόδων ἐπέβησε, δίδου δὲ οἱ ἡνία χαρσίν.

Ἐνθα κε λοιγὸς ἔην, καὶ ἀμήχανα ἔργα γέγοντο· 130
 καὶ τὸ κε σήκασθεν πατὴρ Ἴλιον, ἧῦτα ἄρ' αἶψα,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 βροτῆσιν δ' ἄρα δεινόν, ἀφῆκ' ἀργῆτα κεραιυνύη,

- καὶ δὲ πρόσθ' ἔππων Διομήδεος ἦκε χαρᾶζε·
 135 δεινὴ δὲ φλόξ ὤρτο θείου καομένοιο·
 τῷ δ' ἔππω δέοντε κατακτιήτην ὑπ' ὄχσεφιν.
 Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα·
 δέισε δ' ὄγ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέειπεν·
 Τυδείδην, ἄγε δ' αὐτε, φόβονδ' ἔχε μώνυχας ἵππους!
 140 ἦ οὐ γιγνώσκεις, ὅ τοι ἐκ Διὸς οὐχ' ἔπειτ' ἀλκή;
 νῦν μὲν γὰρ τοῦτῃ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάξει,
 σήμερον· ὕστερον αὐτε καὶ ἡμῖν, αἳ κ' ἐθέλησιν,
 δώσει· ἀνὴρ δὲ κεν οὔτι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο,
 οὐδὲ μάλ' ἑφθίμιος· ἐπεὶ πολὺ φέρτερός ἐστιν.
 145 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν εἶπες·
 ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει·
 Ἐκτωρ γάρ ποτε φήσει, ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων·
 Τυδείδης ὑπ' ἐμῷ φοβούμενος ἵκτο νῆας.
 150 ὥς ποτ' ἀπελήσει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών!
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 ὦ μοι, Τυδεὸς υἱὲ δαΐφρονος, οἶον εἶπες!
 εἴπερ γὰρ σ' Ἐκτωρ γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φήσει,
 ἀλλ' οὐ πείσονται Τρῶες καὶ Δαρδανίωες,
 155 καὶ Τρώων ἄλοχοι μεγαθύμων, ἀσπιστῶν,
 τῶν ἐν κονίῃσι βάλες θαλεροὺς παρακοίτας.
 Ὡς ἄρα φωνήσας φύγαδ' ἔτραπε μώνυχας ἵππους
 αὐτὶς ἀν' ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἐκτωρ
 ἤχῃ θεισπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο.
 160 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄῤυσε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 Τυδείδην, περὶ μὲν σε τίον Δαναοὶ ταχύπυλός
 ἔδρη τε κρείσσιν ἔ' ἠδὲ πλείοις δεπέεσιν·

νῦν δέ σ' ἀτιμήσουσι· γυναικὸς ἄρ' ἀντὶ τέτυξο.
 ἔξῳρε, κακὴ γλήνη! ἐπεὶ οὐκ, εἰξαντος ἐμῆιο,
 πεύγων ἡμετέρων ἐπιβήσαιο, οὐδὲ γυναικάς.
 ἔξεις ἐν νήεσσι· πάρος τοι δαίμονα δώσω.

165

“Ὡς φάτο· Τυδείδης δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
 ἔππους τε στρέψαι, καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
 εἰς μὲν μερμήριξε κατὰ φρένα· καὶ κατὰ θυμόν·
 εἰς δ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὄρέων κτύπε μητιετα Ζεὺς,
 σῆμα τιθεὶς Τρῶεσσι, μάχης ἑτεροαλεία νίκην.
 ἔκτωρ δὲ Τρῶεσσιν ἐπέκλετο, μακρὸν αὔσας·

170

Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 ἀνέρες ἴστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θοῦριδος ἄλκῃς!
 γιγνώσκω δ', ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίων
 νίκην καὶ μέγα κῦδος, ἅτάρ Δαναοῖσ' γε πῆμα·
 νήπιοι, οἳ ἄρα δὴ τάδε τέλεια μηχανῶντο,
 ἀβλήχρ', οὐδενόςωρα· τὰ δ' οὐ μένος αἰὼν ἐρύξει·
 ἵπποι δὲ φέα τάφρον ὑπερθορεῖνται ὀρυκτὴν.
 ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἐπι γλαφυρῇσι γένωμαι,
 μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηΐοιο γενέσθω,
 ὥς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, κτείνω δὲ καὶ αὐτούς.
 [Ἀργεῖους παρὰ νηυσὶν, ἀτυζομένους ὑπὸ καπνοῦ.]

180

“Ὡς εἰπὼν ἔπποισιν ἐπέκλετο, φώνησέν τε·
 ἔάνθε τε καὶ σύ, Πόδαργε, καὶ Αἰθών Λάμπε τε δῖε,
 νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον, ἣν μάλα πολλὴν
 Ἄνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος,
 ὑμῖν πάρ προτέροισι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν,
 [οἶνόν τ' ἐγκεράσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι,]
 ἢ ἐμοί, ὅσπερ νί θαλερὸς πόσις εὐχομαι εἶναι.
 ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον, αἶ κε λάβωμεν

190

ἀσπίδα Νηστορέην, τῆς κῦν κλέος οὐρανὸν ἔκει,
 πᾶσαν χρυσεῖην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτὴν·
 αὐτὰρ ἀπ' ὁμοῖν Διομήδεος ἵπποδάμοιο
 195 δαιδάλεον θώρηκα, τὸν Ἥφαιστος κάμε τεύχων.
 εἰ τούτῳ καὶ λάβοιμεν, ἐλποίμην κεν Ἀχαιοὺς
 αὐτονοχὶ νηῶν ἐπιβησέμεν ὤκειάων.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος. — Νεμέσθησε δὲ πότνια Ἥρη.
 σείσατο δ' εἰνὲ θερόνῃ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὀλυμπον·
 200 καὶ ῥα Πρωσιδάνα, μέγαν θεόν, ἀντίον ἤϋδα·

ὦ πόποι, ἔννοσίγαι' εὐρυσθενές, οὐδὲ νῦ σοὶ περ
 ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός;
 οἱ δέ τοι εἰς Ἑλλάκην τε καὶ Αἰγῆς ὁῶν ἀνάγουσιν
 πολλὰ τε καὶ χαρίεντα· σὺ δὲ σφισι βούλεο τίκην.
 205 εἶπερ γὰρ κ' ἐθέλοιμεν, ὅσοι Δαναῶσιν ἄργοι,
 Τρῶας ἀπώσασθαι, καὶ ἐρυκάμεν εὐρύοπα Ζῆ-
 ν', αὐτοῦ κ' ἔνθ' ἀμάχασθ' ἀσπίδα καὶ ἄλκιμον ὄϊον ἐν Ἰῶνι.

Τὴν δὲ μάγ' ὀχθήσας προσέφη κρείων ἔννοσίγαιον·
 Ἥρη ἀπκοαῖς, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες!
 210 οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι Διὶ Κρονίῳ μάχεσθαι
 ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐστιν.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 τῶν δ', ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔεργεν,
 πληθεὺς ὁμῶς ἔπκων τε καὶ ἀνδρῶν ἡσπαστάων
 215 εἰλομένων· εἶλε δὲ θεῶν ἀτάλαντος Ἄρη·

ἔκτοφρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κύδος ἔδωκε.
 καὶ νῦ κ' ἐπέσκησεν πυρὶ κηλέῃ νῆας εἴσας,
 εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θεῶν Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη,
 αὐτῷ ποιπνύσαντι, θεῶς ὀτρύναι Ἀχαιοὺς.

120 βῆ δ' ἰάναι περὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,

πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ·
 στῇ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακῆτι νῆϊ μελαίνῃ,
 ἣ ῥ' ἐν μεσσήτῃ ἔσκε, γεγωνίμεν ἀμφοτέρωσσι·
 [ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίης Τελαμωνιάδου,
 ἡδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος· τοί ῥ' ἔσχατα νῆας εἴσας
 εἵρυσαν, ἡγορέῃ πύσυννοι καὶ κάρτεσσι χειρῶν·]
 ἦυσαν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνῶς·

225

Αἰδώς, Ἀργεῖοι, καὶ ἐλέγχεα, εἶδος ἀγῆτοί!
 πῇ ἔβαν εὐχολαί, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριστοι,
 αἷς, ἀπὸτ' ἐν Αἴμῳ, κεναυχίης ἡγοράσασθε,
 ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀφθυκραιφάν,
 πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφίας οἶνοιο,

230

Τρώων ἄνθ'. ἑκατόν τε διηκοσίαν τε ἔκιστος
 στήσεσθ' ἐν πολέμῳ; νῦν δ' οὐδ' ἑνὸς ἄξιόν εἰμεν.

[Ἐκτορος, ὃς τάχα νῆας ἐνιπρήσει περὶ κηλέῃ.]

235

Ζεῦ πάτερ, ἣ φάειν' ἦδη ὑπερμενέων βασιλῆων
 τῇδ' ἔστη ἄσπας, καὶ μὲν μέγα κῦδος ἀπηύρας;
 οὐ μὲν δὴ ποτὰ φημι τέθναι περικαλλέα βωμὸν
 νῆϊ πολυκλήϊδι παρελθόμεν, ἐνθάδε ἔρξων·
 ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημόν καὶ μηρί' ἔκηα,
 ἱέμενος Τροίην εὐτείχιον ἑξαλαπάξαι.

240

ἀλλά, Ζεῦ, τόδε πέν μοι ἐπακρήτηρον εἰλδωρ·
 αὐτοὺς δὴ παρ' ἑασον ὑπεκφυγίεν καὶ αἰλόξαι,
 μῆδ' οὕτω Τρώεσσιν ἑα δάμνασθαι Ἀχαιοὺς.

“Ὡς φάτο· τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο θακφυχέοντα·

245

νεῦσε δὲ οἱ λαὸν σόον ἔρμεναι, οὐδ' ἀποκίσσθαι·
 αὐτίκα δ' αἰετόν ἦκε, τελειότατον πετετηγών,
 νεβρόν ἔχοντ' ὀνύχεσσι, τέκος ἐλάφοιο ταχείης·
 παρ' δὲ Διὸς βωμῷ περικαλλεῖ κἀββάλε νεβρόν,

- 250 ἔνθα πανομφαίῳ Ζηνὶ ῥέξουσιν Ἀχαιοί.
οἱ δ' ὥς οὖν εἶδονθ', ὅτ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἤλυθεν ὄρνις,
μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρις.
ἔνθ' οὐτις πρότερος Δαναῶν, πολλῶν περ ἐόντων,
εὗξάτο Τυδείδαο πάρος σχέμεν ὠκίας ἵππους,
255 τάφρου τ' ἐξελάσαι, καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
ἀλλὰ πολὺ πρῶτος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν,
Φραδμονίδην Ἀγέλαον. ὁ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἵππους
τῷ δὲ μεταστρεφθέντι, μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξεν
ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.
260 ἦριπε δ' ἐξ ὀρέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Τὸν δὲ μετ' Ἀτρεΐδαι, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος·
τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες, Θυῶριν ἐπιειμένοι ἀλκὴν·
τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς καὶ ὑπᾶων Ἰδομενῆος,
Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδριφόντῃ·
265 τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
Τεῦκρος δ' εἵνατος ἦλθε, παλίντονα τόξα τιταίνων·
στῇ δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντος σάκεϊ Τελαμωνιάδαο.
ἔνθ' Αἴας μὲν ὑπεξέφερεν σάκος· αὐτὰρ ὅγ' ἦρας
παπτήνας, ἐπεὶ ἄρ' τιν' οἴστευσας ἐν δόμῳ
270 βεβλήκειν, ὁ μὲν αὖθι πεσὼν ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσειν,
αὐτὰρ ὁ αὖτις ἰὼν, παῖς ὥς ὑπὸ μητέρα, δύσκειν
εἰς Αἴανθ'· ὁ δέ μιν σάκεϊ κρύπτιασκει φαεινῷ.
ἔνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἔλε Τεῦκρος ἀμύμων;
Ὀρσίλοχον μὲν πρῶτα, καὶ Ὀρμενον ἥδ' Ὀφελύστην,
275 Δαίτωρά τε Χρομίον τε καὶ ἀντίθεον Λυκοφόντην,
καὶ Πολυαιμονίδην Ἀμοπάνον καὶ Μελάνιππον.
[πάντας ἐπασσυντέρους πέλασε χθονὶ πούλυβοτείρῃ.]
τὸν δὲ ἰδὼν γῆθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

τόξου ἄπο κρατεροῦ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας·
 στῇ δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν· 280

Τεῦκρε, φίλῃ κεφαλῇ, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 βᾶλλ' οὕτως, αἷ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι,
 πατρὶ τε σὺ Τελαμῶνι, ὃ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἔδοντα,
 καὶ σε, νόθον περ ἔδοντα, κομίσσατο ὧ ἐνὶ οἴκῳ·
 τὸν, καὶ τηλόθ' ἔδοντα, εὐκλείης ἐπίβησον. 285

σοὶ δ' ἐγὼ ἐξερέω, ὥς καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 αἷ κέν μοι δώῃ Ζεὺς τ' αἰγίοχος καὶ Ἀθήνη,
 Ἰλίου ἐξαλαπάξαι εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 πρῶτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρεσβήϊον ἐν χειρὶ θήσω,
 ἢ τρίποδ', ἢ δὺν ἵππους αὐτοῖσιν ὄχεσφιν, 290
 ἢ γυναιχ', ἢ κέν τοι ὁμὸν λέχος εἰσαναβαίνοι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Τεῦκρος ἀμύμων·
 Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν
 ὀτρύνεις; οὐ μὲν τοι, ὅση δύναμὶς γε πάρεστιν,
 παύομαι· ἀλλ' ἐξ οὗ προτὶ Ἴλιον ὥσάμεθ' αὐτούς, 295
 ἐκ τοῦ δὴ τόξοισι δεδεγμένος ἄνδρας ἐναίρω.
 ὅκτῳ δὴ προέηκα τανυγλώχινᾱς ὀϊστούς,
 πάντες δ' ἐν χροῖ πῆχθεν Ἀρηϊθόων αἰζηῶν·
 τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλεῖν κίνα λυσσητήρᾱ.

Ἢ ῥα, καὶ ἄλλον ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἔαλλεν 300
 Ἐκτορος ἀντικρῦ, βαλεῖν δέ εἰ ἔτο θυμός.
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρθ'· ὃ δ' ἀμύμονα Γοργυθίωνα,
 υἷὸν εὖν Πριάμοιο, κατὰ στῆθος βάλεν ἰῶ·
 τὸν ῥ' ἐξ Αἰσύμηθεν ὀπυιομένη τέκε μήτηρ,
 καλὴ Κασσιάνειρα, δέμας εἰκυῖα θεῇσιν. 305
 μήκων δ' ὥς ἐτέρωσε κάρη βάλεν, ἦτ' ἐνὶ κήπη,
 καρπῷ βριθομένη νοτίησσι τε εἰαρινῇσιν·

ὣς ἐτέρωσ' ἤμισσε κάρη πῆληκε βαρυνθέν.

Τεύκρος δ' ἄλλον οἷστόν ἀπὸ νευρῶφιν ἔαλλεν

310 Ἐκτορος ἀντικρὺ, βαλέειν δέ εἰ ἴετο θυμός.

ἀλλ' ὄγε καὶ τόθ' ἤμαρτε· παρῆσφηλεν γὰρ Ἀπόλλων·

ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον, θρασὺν Ἐκτορος ἠνιοχῆα,

ἰέμενον πόλεμόνδε, βάλε στήθος παρὰ μαζόν·

ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι

315 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.

Ἐκτορα δ' αἰὼν ἄχος πύκασσε φρένας ἠνιόχοιο·

τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε, καὶ ἄχνυμένος περ ἐταίρου·

Κεβριόνην δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν ἐγγὺς ἐόντα,

ἵππων ἥνι' εἰλεῖν· ὁ δ' ἄφ' οὐκ ἀπίθησεν ὑκούσας.

320 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,

σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμαδίων λάβε χειρὶ·

βῆ δ' ἰθὺς Τεύκρου, βαλέειν δέ εἰ θυμός ἀνώγει.

ἦτοι ὁ μὲν φαρέτρης ἐξέειλετο πικρὸν οἷστόν,

θῆκε δ' ἐπὶ νευρῇ· τὸν δ' αὖ κορυθαίολος Ἐκτωρ

325 ἀνερύοντα, παρ' ὤμον, ὅθι κληῖς ἀποέργει

αὐχένα τε στήθος τε, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν,

τῇ ρ' ἐπὶ οἱ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκριόνετι·

ῥῆξε δὲ οἱ νευρήν· νάρκησε δὲ χεὶρ ἐπὶ καρπῷ·

σιτῇ δὲ γνύξ ἐριπών, τύξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.

330 Αἴας δ' οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτοιο πεσόντος,

ἀλλὰ θέων περίβη, καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψεν.

τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δὺν ἐρήρες ἐταῖροι,

Μηκιστεὺς, Ἐχίοιο παῖς, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,

νῆας ἐπὶ γλαφυραῖς φερέτην βαρεὰ στενάχοντα.

335 Ἄψ δ' αὖτις Τρώεσσι· Ὀλύμπιος ἐν μένος ὤρσεν·

οἱ δ' ἰθὺς τάφροιο βαθείης ὤσαν Ἀχαιοὺς·

Ἔκτωρ δ' ἐν πρόποισι κίε, σθένει βλεμταίνων.
ὥς δ' ὅτε τίς τε κύων αὐδὸς ἀγρίου ἢ ἐλέοντος
ἄπτηται κατύπισθε, ποσὶν ταχέεσσι διώκων,
ἰσχία τε γλουτούς τε, ἐλισσόμενόν τε δοκεύει· 340

ὥς Ἔκτωρ ὤπαζε καρηχομόωντας Ἀχαιοὺς,
αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίσταντον· οἱ δ' ἐφίβοντο.
αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τέφρον ἔβησαν
φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρώων ὑπὸ χερσίν·
οἱ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐφητύοντο μένοντες, 345
ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι, καὶ πῦσι θείοισιν
χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος.

Ἔκτωρ δ' ἀμφιπεριστρώφα καλλίτριχας ἵππους,
Γοργοῦς ὄμματ' ἔχων ἠδὲ βροτολοιοῦ Ἄρης.
Τοὺς δὲ ἰδοῦσ' ἐλάησε θεὸς λευκώλενος Ἥρη, 350
αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεια πτερόεντα προσηύδα·

ᾠ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκ ἔτι νῦν
ὀλλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθ', ὑστάτιόν περ·
οἱ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται
ἄνδρὸς ἐνὸς φηπῇ· ὃ δὲ μαίνεται οὐκ ἔτ' ἀνεκτῶς, 355
Ἔκτωρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
καὶ λήν οὗτός γε μένος θυμόν τ' ὀλέσειεν,
χεῖρσιν ὑπ' Ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·
ἀλλὰ πατὴρ οὐμός φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῆσιν, 360
σχέτλιος, αἰὲν ἀλιτρός, ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς·
οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὃ οἱ μάλα πολλάκις νῖδον
τειρόμενον σῶεσκον ὑπ' Εὐρυπύκῃος ἀέθλων.
ἦτοι ὃ μὲν κλαίσκε πρὸς οὐρανόν· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
τῷ ἐπαλεξήσουσαν ὑπ' οὐρανόθεν προΐαλλεν. 365

- εἰ γὰρ ἐγὼ ταῦτα ἦδ' ἐκὶ φρεσὶν πεπαισμησιν,
 εὐτέ μιν εἰς Αἴδωο πυλάεσσι προὔπτεμαρην,
 ἐξ' Εὐρέβους ἄλκοντα κύνα στυγαροῦ Αἴδωο·
 οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε Στυγὸς ὕδατος αἰπὰ θέεθρα.
 370 νῦν δ' ἐμέ μὲν στυγείη, Θέτιδος δ' ἐξήνυσσε βουλὰς,
 ἣ οἱ γούνατ' ἔκυσσε, καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενέλου,
 λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πολλίπορθον.
 ἔσται μὲν, ὅτ' ἂν αὖτε φίλην Γλαυκῶπιδα εἴπῃ.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν κῶϊν ἐπέντυε μώνυχας ἵππους,
 375 ὄφρ' ἂν ἐγὼ καταδῦσα Διὸς δόμον αἰγιδόχοιο,
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα ἴδωμαι,
 εἰ κῶϊ Πριάμοιο παῖς, κορυθαίολος Ἑκτωρ,
 γηθήσει προφανείσα ἀνὰ πτολίεθμοιο γεφύρας.
 ἣ τις καὶ Τρώων κορίβει κύνας ἦδ' οἰωνοὺς
 380 δημῷ καὶ σάκευσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 "Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπιδῆσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
 ἣ μὲν ἐποικομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
 Ἥρη, πρίσβα θεὰ, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνιοιο.
 αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιδόχοιο,
 385 πέπλον μὲν κατέχευεν ἐκνὸν πατρὸς ἐκ' οὐδὲι,
 ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κύπε χερσίν·
 ἣ δὲ χιτῶν' ἐνδῦσα Διὸς νεφεληγερέταο,
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
 ἐς δ' ὄχρεα φλόγεια ποσὶ βήσето· λάζετο δ' ἔγχος
 390 βριθὺ, μέγα, στιβαρόν, τῷ δάμνησι σίτχας ἀνδρῶν
 ἡρώων, τοῖσιν τε κοτίσσεται ὀβριμοπάτρη.
 Ἥρη δὲ μύστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·
 αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, αἷς ἔχον Ἰφραί,
 τῆς ἐπιτετραπται μέγας οὐρανός, Οὐλυμπός τε,

ἡμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἥδ' ἐπιθεῖναι. 395
τῇ φά δι' αὐτῶν κεντρηγενείας ἔχον ἵππους.

Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἰδοίην ἐπεὶ ἴδε, χῶσάτ' ἄρ' αἰνῶς·
Ἴριν δ' ἄτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελεύσασαν·

Βασί' ἔθι, Ἴρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε, μηδ' ἔα ἄντην
ἔρχεσθ'· οὐ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτόλιμόνδε. 400

ὥδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
γυιώσω μὲν σφαῖν ὑφ' ἄρμασιν ὀκείας ἵππους·

αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω, κατὰ θ' ἄρματα ἄξω·
οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς

ἔλκε' ἀπαλθῆσεσθον, ἃ κεν μάρπητῃσι κεραυνός· 405
ὑφ' εἰδῇ Γλανκῶπις, ὅτ' ἂν ὧ πατρὶ μάχῃται.

Ἥρῃ δ' οὔτι τόσον νεμισίζομαι, οὐδὲ χολοῦμαι·
αἰεὶ γὰρ μοι ἔωθεν ἐνικλῶν, ὅττι νοήσω.

Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελεύσασα·
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὀλύμπον. 410

πρώτῃσιν δὲ πύλῃσι πολυπτύχου Οὐλύμποιο
ἄντομένη κατέρυκε· Διὸς δὲ σφ' ἔννεπε μῦθον·

Πῇ μέματον; τί σφαῖν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ;
οὐκ ἐὰρ Κρονίδης ἐπαμυνέμεν Ἀργείοισιν. 415

ὥδε γὰρ ἠπέλλησε Κρόνου παῖς, εἰ τελέει περ·
γυιώσειν μὲν σφαῖν ὑφ' ἄρμασιν ὀκείας ἵππους,

αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν, κατὰ θ' ἄρματα ἄξειν·
οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς

ἔλκε' ἀπαλθῆσεσθον, ἃ κεν μάρπητῃσι κεραυνός· 420
ὑφ' εἰδῆς, Γλανκῶπις, ὅτ' ἂν σφ' πατρὶ μάχῃται.

Ἥρῃ δ' οὔτι τόσον νεμισίζεται, οὐδὲ χολοῦνται·
αἰεὶ γὰρ οἱ ἔωθεν ἐνικλῶν, ὅττι νοήσῃ.

ἀλλὰ σύγ', αἰνοτάτη, κύον ἀδδοείς, τί ἔταδ' γε

τολμήσεις Διὸς ἅντα πειλώριον ἔγχος αἰεῖραι.

125 Ἡ μὲν ἔφ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὀκεία Ἴρις
αὐτὰρ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Ἦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτ' ἔγωγε
κῶϊ δῶι Διὸς ἅντα βροτῶν ἕνεκα πτολεμίζειν.

τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω, ἄλλος μὲν βιώτω,
430 ὃς κε τύχη· κείνος δέ, τὰ ἃ φρονέων ἐνὶ θυμῷ,
Τρῶσιν τε καὶ Δαναοῖσι δικάζετω, ὥς ἐπιεικές.

Ὡς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπε μώνυχας ἵππους
τῆσιν δ' ὦραι μὲν λῦσαν καλλίτριχας ἵππους·

καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίῃσι κάπησιν·
435 ἄρματα δ' ἐκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα.
αὐταὶ δὲ χρυσεῖοισιν ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον
μήγδ' ἄλλοισι θεοῖσι, φίλον τετιμῆναι ἦτορ.

Ζεὺς δὲ πατήρ Ἰδηθεὺς εὐτροχον ἄρμα καὶ ἵππον
Οὐλυμπόνδε δῖονκα, θεῶν δ' ἐξέικτο θώκους.

440 τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν λῦσε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος,
ἄρματα δ' ἅμ βωμοῖσι τίθει, κατὰ λίτα πετάσας.
αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
ἔζετο· τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζεται Ὀλύμπου·
αἱ δ' οἶαι Διὸς ἀμφὶς Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ
445 ἦσθην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον, οὐδ' ἐρέοντο·
αὐτὰρ ὁ ἔγνω ἦαιεν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·

Τίφθ' οὕτω τετίησθον, Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ;
οὐ μὲν θην κάμετόν γε μάχη ἐνὶ κυδιανείῃ
ὀλλῦσαι Τρῶας, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἔδρασθε.

450 πάντως, οἷον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἄαπτοι,
οὐκ ἄν με τρέψωσαν, ὅσοι θεοὶ εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ
σφῶϊν δὲ πρὶν περ τρόμος ἔλλαβε παίδιμα γυναι.

πρὶν πρόλεμόν τ' ἰδέειν, πολέμοιό τε μέριμναι ἔργα.
 ὦδ' ἔξεραι, τὸ δὲ κεν τετελεσμένον ἦεν·
 οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων, πληγέντες κεραυνῷ, 455
 αἶψ' ἐς Ὀλύμπου ἱερῶν, ἢν' ἀθανάτων ἔδος ἐστίν.

“Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐπέμυζαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·
 πλησίαι αἶψ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην·
 ἦτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν, οὐδέ τι εἶπεν,
 σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δὲ μιν ἄγριος ἦρει· 460
 Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε στήθος χόλον, ἀλλὰ προσήνυδα·

Αἰνότετε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες!
 εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὃ τοι σθένος οὐκ ἀλαπαδόν·
 ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,
 οἳ κεν δὴ καχὺν οἶτον ἀναπλήσαντες ὀλῶνται. 465
 [ἀλλ' ἦτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·
 βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἥτις ὄνησει,
 ὥς μὴ πάντες ὀλῶνται, ὀδυσαμένοιο τεύλο.]

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ἦοῦς δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα 470
 ὕψαι, αἳ κ' ἐθέλῃσθα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 ὁλλύντ' Ἀργείων πουλὺν στρατὸν αἰχμητῶν.
 οὐ γὰρ πρὶν πολέμου ἀποπαύσεται ὄβριμος Ἔκτωρ,
 πρὶν ὄρθαι παρὰ νυκτὶ ποδάκια Πηλεΐωνα.
 [ἤματι τῷ, ὅτ' ἂν οἳ μὲν ἐπὶ πρύμνησι μάχωνται, 475
 στείνοι ἐν αἰνοτάτῳ, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.]
 ὥς γὰρ θέσφατόν ἐστι· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω
 χωρόμενης, οὐδ' εἴ κε τὰ νείατα πείραθ' ἱκῆαι
 γαίης καὶ πόντιοιο, ἢν' Ἰαπετός τε Κρόνος τε
 ἦμενοι, οὐτ' αὐγῆς Ἰπερίονος Ἡέλιοιο 480
 τέρποντ', οὐτ' ἀνέμοισι, βαθυὺς δέ τε Τύρταρος ἀμφί·

οὐδ' ἦν ἐνδ' ἀφίκηται ἀλωμένη, οὗ σεν ἔγωγε
 σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ σέο κύντερον ἄλλο.

“Ὡς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη λευκώλενος Ἥρῃ.
 185 ἐν δ' ἔπεσ' Ὀδυσσεὺς λαμπρὸν φάος ἡέλιόιο,
 ἔλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν.
 Τρῳαῖν μὲν ῥ' ἀέκουσιν ἔδν φάος· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 ἀσπασίῃ, τρίλλιστος, ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή.

Τρώων αὖτ' ἀγορὴν ποιήσατο φαίδιμος Ἔκτωρ,
 190 νόσφι νεῶν ἀγαγὼν ποταμῷ ἐπὶ διωήντι,
 ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος.
 ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα, μῦθον ἄκουσας,
 τὸν ῥ' Ἔκτωρ ἀγόρευε Διὶ φίλος· ἐν δ' ἄρα χερσὶ
 ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπεται δουρὸς
 495 αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θῆε πόρκης·
 τῷ ὅγ' ἐρείσάμενος, ἔπεα Τρώεσσι μετηύδα·

Κέλνυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δαΐδανοι ἡδ' ἐπίκουροι
 νῦν ἐφάμην, νῆάς τ' ὀλίσας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 ἅψ' ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἡνεμόεσσαν·
 500 ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσώωσε μάλιστα
 Ἀργεῖους καὶ νῆας ἐπὶ ρηγμῖνι θαλάσσης.
 ἀλλ' ἦτοί νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
 δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· ἀτὰρ κυλλίτριχας ἵππους
 λύσαθ' ὑπέξ ὀχέων, παρὰ δὲ σφισι βάλλετ' ἐδάδην·
 505 ἐκ πόλιος δ' ἄξασθε βόας καὶ ἱφία μῆλα
 καρφαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε,
 σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε·
 ὥς κεν παννύχιοι μέσφ' ἡοῦς ἡριγενεῖης
 καίωμεν πυρὰ πολλά, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἵκη·
 510 μήπως καὶ διὰ νύκτα καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ

φρεῦγειν δρμήσονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 μὴ μάν ἀσπουδί γε νεῶν ἐπιβαῖεν ἔκηλοι·
 ἀλλ' ὥς τις τούτων γε βέλος καὶ οἰκοθεῖ πέσση,
 βλήμενης ἢ ἰῶ, ἢ ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
 νηὸς ἐπιθρώσκων· ἵνα τις στυγέῃσι καὶ ἄλλος, 515
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολὺδακρυν Ἄρηα.
 κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστν Διὶ φίλοι ἀγγελλόντων,
 παῖδας πρωθήβας, πολιοκροτάφους τε γέροντας
 λέξασθαι περὶ ἅστν θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·
 θηλύτεραι δὲ γυναικες ἐνὶ μεγάροισιν ἐκάστη 520
 πῦρ μέγα καιόντων· φυλακὴ δὲ τις ἔμπεδος ἔστω,
 μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν, λαῶν ἀπειόντων.
 ὦδ' ἔστω, Τρῶες μεγαλήτορες, ὥς ἀγορεύω·
 μῦθος δ', ὃς μὲν νῦν ὑγιῆς, εἰρημένος ἔστω·
 τὸν δ' ἦοὺς Τρῶεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω. 525
 εὐχομαι ἐλκόμενος Διὶ τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν,
 ἐξελάαν ἐνθ' ἐνδε κύνας Κηρεσσιφορήτους.
 [οὓς Κῆρες φορέουσι μελαινώων ἐπὶ νηῶν.]
 ἀλλ' ἦτοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτοὺς·
 πρωὶ δ' ὑπηῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες, 530
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.
 εἴσομαι, εἴ κ' ἢ ὁ Τυδείδης κρατερός Διομήδης
 παρ νηοῖν πρὸς τεῖχος ἀπώσεται, ἢ κεν ἐγὼ τὸν
 χαλκῷ δηώσας, ἔναρα βροτόδεντα φέρωμαι.
 αὔριον ἦν ἀρετὴν διαείσεται, εἴ κ' ἐμὸν ἔγχος 535
 μείνῃ ἐπερχόμενον· ἀλλ' ἐν πρώτοισιν, οἴω,
 κίσεται οὐτηθείς, πελέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι,
 ἡλίον ἀνιόντος ἐς αὔριον. εἰ γὰρ ἐγὼν ὥς
 εἶην ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἡμῖα πάντα,

540 τιοίμην δ', ὥς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
ὥς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν.

Ὡς ἔκτωρ ἀγόρευ'· ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν.
οἱ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώοντας,
δῆσαν δ' ἱμάντεσσι παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος·

545 ἐκ πόλιος δ' ἄξαντο βόας καὶ ἱφία μῆλα
καρπαλίμως· οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο,
αἰτὸν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο.
ἔρδον δ' ἐθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας.
κνίσσῃ δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἶσω

550 ἡδέϊαν· τῆς δ' οὔτι θεοὶ μάκαρες δατέοντο,
οὐδ' ἔθελον· μάλα γάρ σφιν ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρή,
καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πριάμοιο.]

Οἱ δὲ, μέγα φρονέοντες, ἐπὶ πτολέμοιο γεφύρῃ
εἶατο παννύχιοι· πυρὰ δὲ σφισι καίετο πολλὰ.

555 ὥς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην
φαίνειτ' ἀριπρεπέα, ὅτε τ' ἐπλετο νήνεμος αἰθήρ·
[ἐκ τ' ἔφανεν πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρόωνες ἄχροι,
καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερῷα γῆ ἄσπετος
αἰθήρ,]

πάντα δέ τ' εἶδεται ἥσπρα· γέγηθε δέ τε φρένα ποιμήν·

560 τόσσα μεσηγύ νεῶν ἡδὲ ξάνθοιο ῥοάων,
Τρώων καίωντων, πυρὰ φαίνεται Ἴλιόθι ἥρό.
χιλὶ ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο· παρ δὲ ἑκάστῃ
εἶατο πεντήκοντα, σέλα πυρὸς αἰδομένοιο.
ἵπποι δὲ κρὶ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας,
565 ἱσταότες παρ' ὄχεσφιν, εὐθρονον Ἠῶ μίμνον.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

ΡΑΨΩΔΙΑ Ι.

S V M M A R I V M.

Apud Achivos, et praeterito discrimine percussos, et instante centerritos, clam ab Agamemnone proceres convocantur, quibus rex consilium fugae et properandae per noctem navigationis indicit (1 - 28). A turpi incepto dehortantur sum Diomedes ac Nestor (29 - 78). Eubiae locantur pro munimentis castrorum, in Agamemnonis tentorio coena paratur proceribus, post coenam sollicito agitur de Achille placando et ad exercitum redeundo (79 - 113). Ipse Agamemno illi, si iracundiam suam publicae necessitati remisit, et intactam Briseidem et eximia dona promittit (114 - 161). His cum conditionibus mittantur viri a Nestore delecti, Phoenix, quem Achilli pater rectorem inventae addiderat, Ajax maior, Vlysses, duo oducestores (162 - 184). Legatos amice excipit Achilles, sed eorum, quamvis accuratas, graves, blandas orationes et omnia Agamemnonis promissa adspernatur; praeterea Phoenicem apud se retinet, cum coque in patriam propediem se rediturum minatur (185 - 668). Ita postquam irritam legationem renunciarunt Ajax et Vlysses, graviter afflictos principes confirmat Diomedes, et ad pertinaciam pugnandi hortatur (669 - 713).

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Ι.

Πρεσβεία πρὸς Ἀχιλλέα. Λιταί.

Ὡς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον· αὐτῶρ Ἀχαιοὺς
θεισπεσίη ἔχε φύζα, φόβου κρυδέντες ἐταίρῃ·
πένθει δ' ἀτλήτω βεβολήατο πάντες ἄριστοι·
ὥς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα,
Βορέης καὶ Ζέφυρος, τότε Θρήκηθεν ἤητον, 5
ἐλθόντ' ἐξαπίνης· ἄμυδις δέ τε κῦμα κελαινὸν
κορθύεται· πολλὸν δὲ παρέξ ἅλα φύκος ἔχευαν·
ὥς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν Ἀχαιῶν.

Ἄτρεΐδης δ', ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος ἦτορ,
φοῖτα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κελεύειν, 10
κλήθην εἰς ἀγορὴν κικλήσκειν ἄνδρα ἕκαστον,
μηδὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρῶτοισι πορεύετο.
ἶζον δ' εἰν ἀγορῇ τετιηότες· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
ἵστατο δακρυχέων, ὥστε κρήνη μελάνυδρος,
ἦτε κατ' ἀργίλιπος πέτρης ὄνοφερὸν χεῖρ ὕδωρ· 15
ὥς ὁ βαρυστενάχων ἔπε' Ἀργεΐοισι μετηύδα·

- ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μάδοντες,
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέειπεν βαρεῖη·
 σχέτιλος, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν,
 20 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονείεσθαι·
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καὶ με κελεύει
 δυσκλέα Ἄργος ἰκίεσθαι, ἐπεὶ πολλὴν ὤλεσα λαόν.
 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,
 ὃς δὴ πολλῶν πολίων κατέλυσε κάρηνα,
 25 ἥδ' ἔτι καὶ λύσει· τσὺ γάρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθόμεθα πάντες·
 φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
 οὐ γάρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυνάγυιαν.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 30 δὴν δ' ἄκω ἦσαν τετιηότες νῆες Ἀχαιῶν·
 ὁψέ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Ἀτρεΐδη, σοὶ πρῶτα μαχήσομαι ἀφραδέοντι,
 ἧ θέμις ἐστίν, ἄνυσ', ἀγορῇ· σὺ δὲ μῆτι χολωθῆς.
 ἀλκὴν μὲν μοι πρῶτον ὀνειδίσας ἐν Δαυνοῖσιν,
 35 φῆς ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντες
 ἴσασ' Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἡδὲ γέροντες.
 σοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω·
 σκῆπτρον μὲν τοι δῶκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων·
 ἀλκὴν δ' οὗτοι δῶκεν, ὅ,τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 40 δαιμόνι, οὕτω που μάλα ἔλπει νῆας Ἀχαιῶν
 ἀπτολέμους τ' ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας, ὥς ἀγορεύεις;
 εἰ δὲ σοὶ αὐτῇ θυμὸς ἐπέσσυται, ὥς τε νέεσθαι,
 ἔρχεο· παρ τοι ἐδός, νῆες δὲ τοι ἄγχι θαλάσσης
 ἐστᾶσ', αἷ τοι ἔποντο Μυκῆνηθεν μάλα πολλὰ.
 45 ἀλλ' ἄλλοι μενέουσι καρηκομέωντες Ἀχαιοί,

αἰσόκε περ Τροίην διαπείρομεν. εἰ δὲ καὶ αὐτοί,
φευγόντων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
νῶϊ δ', ἐγὼ Σθένελός τε, μαχησόμεθ', εἰσόκε τέκμηρ
Ἰλίου εὐρώμεν· σὺν γὰρ θεῷ εἰλήλουθμεν.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπὶ λαχον νῆες Ἀχαιῶν, 50
μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.

τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετεφώνεεν ἱππύτα Νέστορ·

Τυδεΐδη, πέρι μὲν πόλεμον ἔνι καρτερός ἐσσι,
καὶ βουλῇ μετὰ πάντας δμηλίκας ἔπλευ ἄριστος·
οὐτίς τοι τὸν μῦθον ὀνόσσειται, ὅσσοι Ἀχαιοί, 55
οὐδὲ πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἵκεο μύθων.

ἦ μὴν καὶ νέος ἐσσί, ἐμὸς δέ κε καὶ παῖς εἴης
δπλότατος γενεῇφιν· ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις
Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν, ὃς σείο γεραίτερος εὐχομαι εἶναι, 60
ἐξείπω, καὶ πάντα διῶξομαι· οὐδέ κέ τίς μοι
μῦθον ἀτιμήσει, οὐδέ κρείων Ἀγαμέμνων.

ἄφρητῳ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκείνος,
ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου, ὀκρυδέντος.
ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαινῇ, 65
δόρυπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· φυλακτῆρες δὲ ἕκαστοι
λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τεύχεος ἐκτός.

κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα,
Ἀτρεΐδη, σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βυσιλεύτατός ἐσσι.
δαίνυ δαῖτα γέρονσιν· ἔοικέ τοι, οὔτοι ἀεικίς. 70
πλεῖαί τοι οἶνου κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν

ἡμάτιαι Θρήκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουσιν·
πᾶσά τοι ἐσθ' ὑποδεξίη· πολέεσσι δ' ἀνάσσεις.
πολλῶν δ' ἀγρομένων, τῷ πείσεαι, ὅς περ ἀρίστη·

- 75 βουλὴν βουλεύσῃ· μάλα δὲ χρεὴ πάντα Ἀχαιῶν
 ἐσθλῆς καὶ πυκινῆς, ὅτι δῆϊοι ἐγγύθι νηῶν
 καλοῦσιν πυρὰ ποκλῆ· τίς ἂν τάδε γηθήσειεν,
 νύξ δ' ἥδ' ἥε διαβῆλασει στρατὸν ἥε σαύσει.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἥδ'
 ἐπίθοντο.
- 80 ἔκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἐσσεύοντο,
 ἄμφι τε Νεστωρίδην Θρασυμήδεα, ποιμένα λαῶν,
 ἥδ' ἄμφ' Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον, υἱὰς Ἄρης,
 ἄμφι τε Μηριόνην, Ἀφαιρήν τε Δηῖπυρόν τε,
 ἥδ' ἄμφι Κρεῖοντος υἷόν, Λυκομήδεα δῖον.
- 85 ἔπει' ἔσαν ἡγέμονες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ἐκάστη
 κοῦροι ἅμα στείχον, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες·
 καὶ δὲ μέσση τάφρον καὶ τείχεος ἔξον ἰόντες·
 ἔνθα δὲ πῦρ κήαντο, τίθεντο δὲ δόρυπον ἕκαστος.
 Αἰρεΐδης δὲ γέροντας ἀολλίας ἦγεν Ἀχαιῶν
 90 ἐς κλισίην, παρὰ δὲ σφι τίθει μενοεικέα δαῖτα.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλου.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς δ' γέρων πῶμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν,
 Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
 95 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 Αἰρεΐδη κύνιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 ἐν σοὶ μὲν λήξω, σῆο δ' ἄρξομαι· οὐνεκα πολλῶν
 λαῶν ἐσσι ἄναξ, καὶ τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξεν
 σκηπτρόν τ' ἠδὲ θήμιστας, ἵνα σφίσι βουλαῦησθα.
 100 τῷ σε χρή περὶ μὲν φάσθαι ἔπος, ἥδ' ἐπακοῦσαι,
 κρηῖναι δὲ καὶ ἄλλα, ὅτ' ἂν τινα θυμὸς ἀνώγη
 ὠπείν εἰς ἀγαθόν· σῆο δ' ἔξεται, ὅ,τι κεν ἄρχῃ.

αὐταῖρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
 οὐ γὰρ τις νόον ἄλλος ὑμείνονα τοῦδε νοήσει,
 οἷον ἐγὼ τοῖω, ἡμὲν πάλαι, ἡδ' ἔτι καὶ νῦν, 105
 ἐξεῖτι τοῦ ὅτε, Διογενὲς, Βρισηΐδα κούρην
 χρωσμένου Ἀχιλῆος ἔβης κλισίῃθεν ἀπούρας·
 οὔτι καθ' ἡμέτερόν γε νόον. μάλα γάρ τοι ἔγωγε
 πόλλ' ὑπεμυθεύομην· σὺ δὲ σὺ μεγαλήτορι θυμῷ
 εἴξας, ἄνδρα φέριστον, ὃν ἄθάνατοί περ ἔτισαν, 110
 ἡτίμησας· ἐλὼν γὰρ ἔχεις γέρας. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 φραζώμεσθ', ὥς κέν μιν ἀρεσσόμενοι πεπείθωμεν
 δώροισιν ἢ ἀγαθοῖσιν, ἔπεισά τε μιλixλίσω.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ὦ γέρον, οὔτι ψεῦδος ἐμαῖς ἄτας κατέλεξας. 115
 ἄσασάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι! ἀντί νυ πολλῶν
 λαῶν ἐστὶν ἀνὴρ, ὅντε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ·
 ὥς νῦν ταῦτον ἔτισε, δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' ἐπεὶ ἄσασάμην, φρεσὶ λευγαλήσῃ πιθήσας,
 ὡς ἐθέλω ἀρέσαι, δόμιναι ἢ ἀπερείσι' ἄποινα. 120
 ὑμῖν δ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ θῶρ' ὀνομήνω·
 ἔπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 αἰθωνας δὲ λίσβητας ἐλκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
 πηγούς, αἰθλοφόρους, οἳ αἰθλία ποσσὶν ἄροντο.
 οὐ κεν ἀλγῆος εἴῃ ἀνὴρ, ὃς τόσσα γένοιτο, 125
 οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσσα μοι ἠνεύκοντο αἰθλία μάνυχες ἵπποι.
 δώσω δ' ἐπεὶ γυναικας, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας,
 Λεσβίδας, ἅς, ὅτε Λεσβον εὐκτιμένην ἔλεν αὐτός,
 ἐξελόμην, αἱ κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν. 130
 τὰς μὲν οἱ δώσω, μετὰ δ' ἔσσεται, ἢν τότ' ἀπηύρων,

- κούρην Βρισηϊος· ἀλλ' ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῖμαι,
 μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἥδ' ἐμιγῆναι,
 ἢ θέμις ἀνθρώπων πέλει, ἀνδρῶν ἥδ' ἐγυναικῶν.
 135 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσονται· εἰ δέ κεν αὐτὰ
 ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώσωσ' ἀλαπάξαι,
 νῆα ἄλῃς χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηησάσθω,
 εἰσελθῶν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληϊδ' Ἀχαιοί.
 Τρωαῖδας δὲ γυναῖκας εἰκόσιν αὐτὸς ἐλίσσθω,
 140 αἱ καὶ μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
 εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαιῶκόν, οὐδαμ' ἀφούρης,
 γαμβρός κ' ἐν μοι ἔοι· τίσω δέ μιν ἴσον Ὀρέστη,
 ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται θαλῇ ἐνὶ πολλῇ.
 τρεῖς δέ μοι εἰσι θυγατρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπῆκται,
 145 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιδάμανσσα·
 ταῦν ἦν κ' ἐθέλῃσι, φίλῃν ἀνάεδρον ἀγέσθω
 πρὸς οἶκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπὶ μέλῃα δώσω
 πολλὰ μάλ', ὅσ' οὐπω τις ἐῖς ἐπέδωκε θυγατρί.
 ἑπτὰ δέ οἱ δώσω εὐναιόμενα πτολίεθρα,
 150 Καρδαμύλην, Ἐνόπην τε καὶ Ἴρην ποιήεσσαν,
 Φηραίς τε Ζαθείας ἥδ' Ἀνθείαν βαθυύλειμον,
 καλὴν τ' Αἰπυίαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
 πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλός, νέεσται Πύλου ἡμαθύνεντος·
 ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολυῤῥήγνες, πολυβοῦνται,
 155 οἳ καὶ ἐδωτίνῃσι, θεὸν ὥς, τιμῆσουσιν,
 καὶ οἳ ὑπὸ σκῆπτρῳ λιπαρῆς τελέουσιν θέμιστας.
 ταῦτά κ' ἐγὼ τελέσαιμι, μεταλλήξαντι χόλοιο.
 δμηθήτω! Ἄιδης τοι ἀμείλιχος ἦδ' ἀδάμαστος·
 τοῦνεκα καὶ τε βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἀπάντων·
 160 καὶ μοι ὑποστήτω, ὅσσον βασιλεύεταρός εἰμι,

ἦ δ' ὅσον γενεῇ προγενέστερος εὖχομαι εἶναι.

Τὸν δ' ἡμίβει' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·

Ἄτρεΐδῃ κύνδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
δῶρα μὲν οὐκ ἐτ' ὄνοστιά διδοῖς Ἀχιλλῇ ἄνακτι·
ἀλλ' ἄγετε, κλητὸς δ' ἐτρένομεν, οἳ κε τάχιστα 165
ἔλθωσ' ἐς κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.

εἰ δ', ἄγε, τοὺς ἂν ἐγὼν ἐπιόψομαι· οἳ δὲ πιθέσθων.

Φοῖνιξ μὲν πρῶτιστα, Διὶ φίλος, ἡγησάσθω·
αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
κηρύκων δ' Ὀδῖος τε καὶ Εὐρυβάτης ἄμ' ἐπίσθων. 170
φέρετε δὲ χερσὶν ὕδωρ, εὐφημῆσαι τε κέλεσθε,
ὄφρα Διὶ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ', αἳ κ' ἐλέησῃ.

“Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ πῶσιν ἐαδόντα μῦθον ἔειπεν.
αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχουσαν,
κούροι δὲ κρητῆρας ἐπιστέψαντο ποτοῖο· 175

νώμησαν δ' ἄρα πῦσιν, ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
αὐτὰρ ἔπειτ' σπείσαντ' ἐπὶ δ' ὅσον ἥρπτε θυμὸς,
ὠρμῶντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδου.

τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ,
δενδύλλων ἐς ἑκαστον, Ὀδυσσῇ δὲ μάλιστα, 180
πειρᾶν, ὥς πεπιδυιεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

Τῷ θεῖ βράτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
πολλὰ μάλ' εὖχομένω γαιήοχῳ Ἐννοσιγαίῳ,
ῥηϊδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.

Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην 185
τὸν δ' εὖρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ,
καλῇ, δαιδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν·
τὴν ἄρα· ἐξ ἑνάρων, πόλιν Ἡετίωνος ὀλέσσας·
τῇ ὅγε θυμὸν ἔτερεπεν, ἄειδε δ' ἄρα κλῖα ἀνδρῶν.

- 190 Πάτροκλος δὲ οἱ ὄλος ἐκκεῖνος ἦστο σιωπῇ,
 δέγμενος Αἰακίδην, ὅπότε λήξεν αἰεῖν.
 τῷ δὲ βῆεν προτέρω, ἤγειτο δὲ θῖος Ὀδυσσεύς·
 στὰν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο ταφῶν δ' ἀνέρουσεν Ἀχιλλεύς,
 αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, λιπὼν ἔδος, ἔνθα θάσασεν.
 195 ὥς δ' αὖτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ἶδε φῶτας, ἀνίστη.
 τῷ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ἅπυς Ἀχιλλεύς·
 Χαίρετον· ἢ φίλοι ἄνδρες ἰκάντεον! ἢ τι μέγα χρεώ·
 οἱ μοι σκυζομένω περ Ἀχαιῶν φίλτατοί ἐστον.
 "Ὡς ἄρα φωνήσας προτέρω ἄγε δῖος Ἀχιλλεύς,
 200 εἶσεν δ' ἐν κλισμοῖσι, τάπησί τε πορφυρέοισιν·
 αἶψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν, ἐγγὺς ἔδντα·
 Μείζονα δὴ κρητῆρα, Μειροϊτίον νύε, καθίστα·
 ζωρότερον δὲ κέραε, δέπας δ' ἐντυπεν ἐκάστη.
 οἱ γὰρ φίλτατοί ἄνδρες ἐμῷ ὑπᾶσι μιλάθρα.
 205 "Ὡς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπέθειθ' ἑταίρῳ.
 αὐτὴρ ὄγε κρείον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ,
 ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθην δῖος καὶ πίονος αἰγός,
 ἐν δὲ συὸς σιάλοιο ράχιν τιθαλυῖαν ἄλοιφῃ.
 τῷ δ' ἔχεν Ἀυτομέδων, τάμνεν δ' ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς·
 210 καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλε, καὶ ἄμφ' ὀφελούσιν ἐπείρεν·
 πῦρ δὲ Μειροϊτιάδης δαῖεν μέγα, ἰσθθεὸς φῶς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη, καὶ φλόξ ἐμαράνθη,
 ἄνθρακίην στορέσας, ὀφελούς ἐφύπερθε τάνυσεν·
 πᾶσσε δ' ἄλως θείοιο, κρατευτάων ἐπαίερα.
 215 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ᾤπτησε, καὶ εἰν ἐλποῖσιν ἔχουσιν,
 Πάτροκλος μὲν οἶτον ἐλὼν ἐπίνειμε τραπέζῃ,
 καλοῖς ἐν κανίοισιν· αὐτὰρ πρὶς νῆμιν Ἀχιλλεύς.
 αὐτὸς δ' ἀντίον ἔξεν Ὀδυσσεύος θείοιο.

τοίχου τοῦ ἐνέροιο· φασίαι δὲ θῦσαι ἀκόνεσσιν·
 Πάτροκλον, ὃν ἑταῖρον ἄδ' ἐν πυρὶ βάλλε θνητῶν 220
 οἱ δ' ἐπ' ὀνείαζ' ἐποῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον,
 αὐτὰρ ἐπεὶ πάσιος καὶ ἐδητύας ἐξ ἔρον ἔντο,
 νεῦσ' Αἴας φρονίμῃ· νόησι δὲ διος Ὀδυσσεύς·
 πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας, δαΐδακ' Ἀχιλῆα·

Καὶρ', Ἀχιλῆυ! δαιτὸς μὲν εἴσης οὐκ ἐπιδευτῆς, 225
 ἡμῖν ἐνὶ πλοσίῃ Ἀγομέμεννος Ἀτρεΐδαιο,
 ἦδ' ἐκὼν ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ
 δαίνυσθ'· ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐπηράτου ἔργα μῆμηλιν·
 ἀλλὰ λῆν μέγα πῆμα, Διωτρεφές, εἰσορόωντες,
 δειδόμεν· ἐνδοίῃ δὲ σφααίμεν ἢ ἐπυρλίεσθαι 230
 νῆας ἐνσείλους, εἰ μὴ σὺ γε δῖοςαι ἄλκην·
 ἔγγυς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὐλὴν ἔθεντο

Τρῶες ὑπέσθονοι, τηλεκλήτοί τ' ἐπικούροι,
 κῆάμενοι πυρὶ πολλὰ κατὰ στρατὸν, οὐδ' ἔτι φασὶν
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μαλαίνῃσι πεσέεσθαι. 235
 Ζεὺς δὲ σφι Κρονίδης ἐνδὲξια σήματα φαίνων
 ἀστράπτει· Ἐκτοφ δὲ μέγα σθένει βλεψαίνων
 μαίνεται ἐκπᾶλως, πύωνος Διὸς, οὐδὲ τι τίει
 ἀνέρας, οὐδὲ θεούς· κρατερὴ δὲ ἰλύσσα δέδυκεν·
 ἀρούται δὲ ταχίστα φακήμεναι Ἥῳ δῖαν· 240

στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα,
 αὐτὰς τ' ἐμπρήσειν μαλεροῦ πυρός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 δηώσιν παρὰ πῆσιν, ὄρινομένους ὑπὸ καπνοῦ.
 ταῦτ' αἰνῶς δεῖδομαι κακὰ φρονέει, μὴ οἱ ἀπειλῆς
 ἐκτελέσσαι θεοί· ἡμῖν δὲ δὴ αἴσιμον εἴη 245
 φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ, ἑκάς Ἀρχιεὺς ἱπποβότοιο.
 ἀλλ' ἄνα, εἰ μέμονυς γε καὶ ὀπί περ, νῆας Ἀχαιῶν

τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.
 αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται· οὐδέ τι μῆχος
 250 ῥεχθέντος κακοῦ ἔστ' ἄκος εὔρεϊν· ἀλλὰ πολὺ πρὶ
 φράζευ, ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἥμαρ.
 ὦ πέπον, ἧ μὲν σοί γε πατὴρ ἐπετέλλετο Πηλεὺς
 ἥματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνωνι πέμπεν·
 τέκνον ἐμόν, κάρτος μὲν Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ
 255 δώσουσ', αἱ κ' ἐθέλωσι· σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν
 ἴσχειν ἐν στήθεσσι· φιλοφροσύνῃ γὰρ ἁμείνων·
 ληγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχάνου, ὄφρα σε μᾶλλον
 τίωσ' Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
 ὣς ἐπέτελλ' ὁ γέρων· σὺ δὲ λήθεται· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 260 παῦν', ἕα δὲ χόλον θυμαλγέα! σοὶ δ' Ἀγαμέμνων
 ἄξια δῶρα δίδωσι, μεταλλήξαντι χόλοιο.
 εἰ δέ, σὺ μὲν μευ ἄκουσον, ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω,
 ὅσσα τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ' Ἀγαμέμνων·
 ἔπι' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 265 αἰθωνας δὲ λέβητας εἴκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
 πηγούς, ἀθλοφόρους, αἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 οὐ κεν ἀλγῆος εἴη ἀνήρ, ὅς τ' ὅσσα γένοιτο,
 οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 οὐσ' Ἀγαμέμνωνος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 270 δώσει δ' ἐπὶ γυναικας, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας,
 Λεσβίδας, ἧς, ὅτε Λέσβον ἐϋκτιμένην ἔλες αὐτός,
 ἐξέλεθ', αἱ τότε κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
 τὰς μὲν τοι δώσει, μετὰ δ' ἔσσεται, ἣν τότε ἀπηύρα
 κούρην Βρισηὸς· καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμείται,
 275 μῆποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἠδὲ μυχῆναι,
 ἧ τίμις ἐστίν, ἄναξ, ἧτ' ἀνδρῶν ἧτι γυναικῶν.

ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὐτί
 ἕστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώσωσ' ἀλαπάξαι,
 νῆα ἄλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι,
 εἰσελθών, ὅτε κεν δατεώμεθ' ἡλῖδ' Ἀχαιοί. 280
 Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας εἰκόσιν αὐτὸς ἐλέσθαι,
 αἱ κε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
 εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαιῖκόν, οὗθαρ ἀροίρης,
 γαμβρός κεν οἱ ἔοις· τίσει δέ σε ἴσον Ὀρέστη,
 ὅς οἱ τηλύγετος τρέφεται θαλήῃ ἐν πολλῇ. 285
 τρεῖς δέ οἱ εἰσι θυγατρὲς ἐνὶ μεγάρῳ εὐπῆκτῳ,
 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιδάνασσα·
 τάων ἦν κ' ἐθέλησθα, φίλην ἀνάειδνον ἄγεσθαι
 πρὸς οἶκον Πηλῆος· ὁ δ' αὖτ' ἐπὶ μέλεια δώσει
 πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὐπω τις ἦν ἐπέδωκε θυγατρὶ. 290
 ἐπιτὰ δέ τοι δώσει εὐναιόμενα πτολίεθρα,
 Καρδαμύλην, Ἐνόπην τε καὶ Ἰρήν ποιήεσαν,
 Φηγάς τε Ζαθάς ἡδ' Ἀνθειαν βαθύλειμον,
 καλήν τ' Αἰπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
 πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλὸς, νέεσθαι Πύλου ἡμαθόεντος· 295
 ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολυῤῥήγηνες, πολυβοῦται,
 οἱ κε σε δωτίνησι, θεὸν ὥς, τιμήσουσιν,
 καὶ τοι ὑπὸ σκῆπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
 ταῦτά κε τοι τελέσειε, μεταλλήξαντι χόλοιο.
 εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπήχθετο κηρόθι μῦλλον, 300
 αὐτὸς καὶ τοῦ δῶρα· σὺ δ' ἄλλους περ Παναχαιοὺς
 τειρομένους ἐλάειρε κατὰ στρατόν, οἱ σε, θεὸν ὥς,
 τίσουσ'· ἧ γὰρ κε σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο.
 νῦν γάρ χ' Ἐκτορ' ἔλοις, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλθοι,
 λίσσαν ἔχων ὀλοήν· ἐπεὶ οὐτινὰ φησιν ὁμοῖον 305

- οἳ ἔμεναι Δαναῶν, οὓς ἐνθάδε νῆες ἔνεικον·
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποσιπτεῖν,
 510 ἥπερ δὴ φρονέω τε, καὶ ὥς τετελεσμένον ἔσται·
 ὥς μὴ μοι τρυῶντε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος,
 ἐχθρὸς γάρ μοι κείνος δοῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν,
 ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
 515 οὐτ' ἔμεγ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἶω,
 οὐτ' ἄλλους Δαναοὺς· ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν,
 μάρνασθαι δηΐοισιν ἐπ' ἀνδράσι νολεμέσ' αἰεὶ.
 ἴση μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζει·
 ἐν δὲ ἦ τιμῇ ἤμὲν κακός, ἡδὲ καὶ ἐσθλός·
 520 καί τ' ἄν' ὁμῶς ὅ,τ' ἀεργὸς ἀνὴρ, ὅ,τε πολλὰ ἐοργῶς
 οὐδὲ τί μοι περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
 αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος παλεμίζειν·
 ὥς δ' ὄρνις ἀπτήσι νεοσσοῖσι προφέρῃσιν
 μάστακ', ἐπεὶ κε λάβῃσι, κακῶς δ' ἄρα οὐ πέλει αὐτῇ·
 525 ὥς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν αὖπνους νύκτας ἴανον,
 ἤματα δ' αἵματόεντα διέπρησσον πολεμίζων,
 ἀνδράσι μαρνάμενος οὐρῶν ἔνεκα σφετεράων.
 δῶδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων,
 πεζὸς δ' ἔνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·
 530 τῶν ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά
 ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον
 Ἀτρεΐδῃ· ὁ δ' ὅπισθε μένων παρὰ νηυσὶ θοῇσιν,
 δεξιόμενος, διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσεν.
 ἄλλα δ' ἀριστήεσσι δίδου γέρα καὶ βασιλεῦσιν·

τοῖσι μὲν ἔμπεδα κείται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν 335
 εἴλετ', ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρῖα· τῇ παριαύων
 τερπέσθω. τί δέ· δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεσσι
 Ἀργεῖους; τί δέ· λαὸν ἀνῆγαγεν ἐνθάδ' ἀγέρας
 Ἀτρεΐδης; ἢ οὐχ' Ἑλένης ἕνεκ' ἠΰκόμοιο;
 ἢ μοῦνοι φιλέουσ' ἄλόχους μερόπων ἀνθρώπων 340
 Ἀτρεΐδαι; ἐπεὶ, ὅστις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων,
 τὴν αὐτοῦ φιλεῖ καὶ κήδεται· οἷς καὶ ἐγὼ τὴν
 ἐκ θυμοῦ φίλεον, δουρικτιητὴν περ ἑοῦσαν.
 νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἴλετο, καὶ μ' ἀπάτησεν,
 μὴ μιν πειράτω, εὖ εἰδότιος· οὐδέ με πείθει. 345
 ἀλλ', Ὀδυσσεῦ, σὺν σοί τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσιν
 φραζέσθω, νήεσσιν ἀλιζέμεναι δῆϊον πῦρ.
 ἢ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμεῖο,
 καὶ δὴ τείχος ἔδειμε, καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
 εὐρεΐαν, μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν· 350
 ἀλλ' οὐδ' ὥς δύναται σθένος Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
 ἴσχειν. ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον,
 οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν Ἕκτωρ,
 ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαιᾶς τε πύλας καὶ φηγὺν ἵκανεν·
 ἐνθα ποτ' οἶον ἔμιμνε, μόγις δέ μιν ἐκφυγεν ὁρμήν. 355
 νῦν δ', ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμιζέμεν Ἕκτορι δίῳ,
 αὖριον ἱστὰ Διὶ ρέξας καὶ πᾶσι θεοῖσιν,
 νῆησας εὖ νῆας, ἐπὶν ἄλλαδε προερεύσσω,
 ὄψεαι, ἣν ἐθέλῃσθα, καὶ αἶ κέν τοι τὰ μεμήλη,
 ἦρι μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεούσας 360
 νῆας ἐμάς, ἐν δ' ἀνδρας ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας·
 εἰ δέ κεν εὐπλοίην δώῃ κλυτὸς Ἐννοσίγαιος,
 ἡματι· καὶ τρίτατον Φθίην ἐρίβωλον ἰκοίμην.

- ἔστι δέ μοι μάλα πολλά, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔρρω·
 365 ἄλλον δ' ἐνθάδε χρυσὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρόν,
 ἠδὲ γυναῖκας ἐϋζώνους, πολὺν τε σίδηρον
 ἄξομαι, ἅσθ' ἔλαχόν γε· γέρας δέ μοι, ὅσπερ ἔδωκεν,
 αὐτὶς ἐφυβρίζων ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης. — τῷ πᾶντ' ἀγορευέμεν, ὥς ἐπιτέλλω,
 370 ἀμφοδόν· ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζωνται Ἀχαιοί,
 εἴ τινά που Δαναῶν ἐτι ἔλπεται ἐξαπατήσιν,
 αἰὲν ἀναιδείην ἐπιειμένος! — οὐδ' ἂν ἔμοιγα
 τετλαίη, κύνεός περ ἐὼν, εἰς ὧπα ἰδέσθαι·
 οὐδὲ τί οἱ βουλαὶ συμφράσσομαι, οὐδὲ μὲν ἔργον.
 375 ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιπεν· οὐδ' ἂν ἐτ' αὐτὶς
 ἐξαπάφοιτ' ἐπέεσσιν· ἄλλῃς δέ οἱ! ἄλλὰ ἔκηλος
 ἔρρόετω· ἐκ γὰρ εὖ φρένας εἴλετο μητιέτα Ζεὺς.
 ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρδὸς αἴσῃ.
 οὐδ' εἴ μοι δεκάκις τε καὶ εἰκοσάκις τόσα δοίη,
 380 ὅσσα τέ οἱ νῦν ἐστί, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο·
 οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσσεται, οὐδ' ὅσα Θήβας
 Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται·
 αἶθ' ἐκατόμυλοι εἰσι, διηκόσιοι δ' ἂν ἐκάστην
 ἀνέρες ἐξοιχνεύσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
 385 οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίη, ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε,
 οὐδέ κεν ὥς ἐτι θυμὸν ἐμὸν πείσει Ἀγαμέμνων,
 πρὶν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λῶβην.
 κοῦρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο·
 οὐδ' εἰ χρυσείῃ Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι,
 390 ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι ἰσοφαρίζοι,
 οὐδέ μιν ὥς γαμῶ· ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλίσσθαι,
 ὅστις οἱ τ' ἐπείοικε, καὶ ὅς βασιλεύτερός ἐστιν.

ἦν γὰρ δὴ με σῶσαι θεοὶ καὶ οἴκαδ' ἰκῶμαι,
 Πηλεὺς θὴν μοι ἔπειτα γυναῖκα γαμέσσεται αὐτός.
 πολλαὶ Ἀχαιῖδες εἰσὶν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίῃν τε, 395
 κοῦραι ἀριστῶν, οὔτε πτολίεθρα ῥύονται·
 τάων ἦν κ' ἐθέλωμι, φίλῃν ποιήσομ' ἄκοιτιν.
 ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγῆνορ,
 γῆμαντι μνηστὴν ἄλοχον, εἰκνῦϊαν ἄκοιτιν,
 κτήμασι τέρπεσθαι, τὴ γέρον ἐκτήσατο Πηλεὺς. 400
 οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον, οὐδ' ὅσα φασὶν
 Ἴλιον ἐκτῆσθαι, εὐναιόμενον πτολίεθρον,
 τοπρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν νῆας Ἀχαιῶν·
 οὐδ' ὅσα λαῖνος οὐδὸς ἀφῆτορος ἐντὸς ἔργει,
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος, Πυθοῦ ἐνι πετρῆεσσι. 405
 ληϊστοὶ μὲν γὰρ τε βόες καὶ ἵφια μῆλα,
 κτητοὶ δὲ τρίποδες τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα·
 ἄνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθεῖν οὔτε λείσθη,
 οὔθ' ἔλετή, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων.
 μήτηρ γὰρ τέ μέ φησι θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα, 410
 διχθαδίας Κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοςδε.
 εἰ μὲν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
 ὦλετο μὲν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται·
 εἰ δὲ κεν οἴκαδ' ἵκοιμι φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν,
 ὦλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰὼν 415
 ἔσσεται, οὐδέ κέ μ' ὦκα τέλος θανάτοιο κιχλή·
 καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην,
 οἴκαδ' ἀποπλείειν· ἐπεὶ οὐκέτι δήτετε τέκμωρ
 Ἴλιου αἰπεινῆς· μάλα γὰρ ἔθεν εὐρύοπα Ζεὺς
 χεῖρα ἐν ὑπερέσχε, τεθαρσῆκαςι δὲ λαοί. 420
 ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἰόντες, ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν

- ἀγγελίην ἀπόφασθε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων·
 ὄφρ' ἄλλην φροῖζονται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείναι,
 ἣ κέ σφιν νῆϊς τε σὸν καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
 425 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆς· ἐπεὶ οὐ σφισιν ἦδε γ' ἐτοίμη,
 ἦν νῦν ἐφρόσσαντο, ἐμεῦ ἀπομνήσσαντος.
 Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἅμμι μένων κατακοιμηθῆτω,
 ὄφρα μοι ἐν νῆεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἐπηται
 αὔριον, ἣν ἐθέλῃσιν· ἀνάγκη δ' οὔτι μιν ἄῤῃα.
 430 "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκῆν ἐγένοντο σιωπῇ,
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρκετερῶς ἀπέειπεν.
 ὄψε δὲ δὴ μετέειπε γέρον ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
 δάκρυ' ἀναπρήσας· περὶ γὰρ διέ νηυσὶν Ἀχαιῶν·
 Εἰ μὲν δὴ νόστον γε μετὰ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 435 βᾶλλεται, οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θοῇσιν
 πῦρ ἐθέλεις αἰδῆλον, ἐπεὶ χόλος ἔμπροσθε θυμῷ·
 πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σείο, φίλον τέκος, αὖθι λιποῖμην
 οἶος; — σοὶ δὲ μ' ἔπεμπε γέρον ἱππηλάτα Πηλεὺς
 ἤματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν
 440 νήπιον, οὔπω εἰδὺθ' ὁμοίου πυλέμοιο,
 οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσιν.
 τοῦνεκά με προέηκε, διδασκόμεναι τέδε πάντα,
 μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι, προηκτῆρά τε ἔργων.
 ὥς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σείο, φίλον τέκος, οὐκ ἐθέλοιμι
 445 λείπεσθ', οὐδ' εἴ κέν μοι ὑποσταῖη θεὸς αὐτός,
 γῆρας ἀποξύσας, θῆσειν νέον ἠβῶντα,
 οἷον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
 φεύγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο·
 ὅς μοι παλλακίδος περιχώσατο καλλικόμοιο·
 450 τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν,

μητέρῳ ἐμήν· ἥ δ' αἰὲν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων,
 παλλακίδι προμηγῆναι, ὣς ἐχθήρεις γέροντα.
 τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα· πατήρ δ' ἐμός αὐτίκ' οἷσθεις,
 πολλὰ κατηρῶτο, στυγεράς δ' ἐπεκέλευε Ἑριννῦς,
 μήποτε γούνασιν οἷω ἐφέσσεισθαι φίλον νῖόν, 450
 ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαράς,
 Ζεὺς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαιτή· Περσεφόνεια.
 τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατακτάμεν ὄξεϊ χαλκῷ·
 ἀλλὰ τις ἀθανάτων παῦσεν χόλον, ὃς ῥ' ἐνὲ θυμῷ
 δήμιον θῆκε φάτιν καὶ ὀνείδεια πόλλ' ἀνθρώπων· 460
 ὥς μὴ πατροφθόγος μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην.
 ἔνθ' ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐρητύειτ' ἐν φρεσὶ θυμός,
 πατρός, χωρόμενοι, κατὰ μέγαρον στραφῆσθαι.
 ἣ μὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἔδοντες
 αὐτοῦ λισσόμενοι κατερήτυον ἐν μεγάρουσιν. 465
 πολλὰ δὲ ἱφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἑλικας βοῦς
 ἔσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
 εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἥφαιστος·
 πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.
 εἰνάνυχες δὲ μοι ἄμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας ἵανον· 470
 οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον· οὐδέ ποτ' ἔυβη
 πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθεύσῃ εὐεργέος αὐλῆς,
 ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ μοι ἐπέλυνθε νύξ ἐριβεννή,
 καὶ τότε ἐγὼ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας 475
 ῥήξας ἐξῆλθον, καὶ ὑπερθορὸν ἐρκλον αὐλῆς
 ῥεῖται, λαθὼν φύλακας τ' ἄνδρας δμωάς τε γυναῖκας.
 φεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο,
 αἰθλὴν δ' ἐξικόμην ἐριβόλακα, μητέρα μῆλων,

- 480 ἐς Πηλῆα ἀναχθ'· ὃ δὲ με προδφρων ὑπέδεκτο,
 καί με φίλησ', ὥσεί τε πατήρ ὃν παῖδα φιλήσῃ
 μῦνον, τηλύγετον, πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσιν·
 καί μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δὲ μοι ὥπασε λαόν·
 ναῖον δ' ἐσχατιὴν Φθίης, Δολόπεσσιν ἀνάσσων.
- 485 καί σε τοσοῦτον ἔθηκε, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 ἐκ θυμοῦ φιλέων· ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκες ἅμ' ἄλλω
 οὔτ' ἐς δαῖτ' ἵεναι, οὔτ' ἐν μεγάροισι πάσασθαι,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνασσι καθίσσας,
 ὄφρου τ' ἄσαιμι προταμῶν καὶ οἶνον ἐπισχών·
- 490 πολλὰκι μοι κατέδυσσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα
 οἶνου, ἀποβλύζων ἐν νηπιῇ ἀλεγεινῇ.
 ὥς ἐπὶ σοὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα,
 τὰ φρονέων, ὃ μοι οὔτι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
 ἐξ ἐμεῦ· ἀλλὰ σὲ παῖδα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
- 495 ποιεύμεν, ἵνα μοί ποτ' αἰεὶάλοιγόν ἀμύνης.
 ἀλλ', Ἀχιλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγαν· οὐδέ τί σε χρῆ
 νηλεὲς ἦτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δὲ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
 τῶν περ καὶ μείζων ἄρετὴ τιμὴ τε βίη τε.
 καὶ μὲν τοὺς θυνέεσσι καὶ εὐχολῆς ἀγανῆσιν,
- 500 λαιβῇ τε κνίσσῃ τε, παρατρωπῶσ' ἄνθρωποι
 λισσόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβῇ καὶ ἀμάρτη.
 καὶ γάρ τε Λιταὶ εἰσι Διὸς κούραι μέγαλοιο,
 χολαὶ τε θυσαί τε, παραβλῶπές τ' ὄφθαλμό·
 αἱ δ' αὖτε καὶ μετόπισθ' Ἄτης ἀλέγουσι κιοῦσαι.
- 505 ἡ δ' Ἄτῃ σθεναρὴ τε καὶ ἀρτίπος· οὐνεκα πύσας
 πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δὲ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
 βλάπτουσ' ἀνθρώπους· αἱ δ' ἐξαικόνται ὀπίσσω.
 ὃς μὲν τ' αἰδίσσεται κούρας Διὸς ἄσπον ἰούσας,

τὸν δὲ μέγ' ὤνησαν, καὶ τ' ἔκλυον εὐξαμένοιο·
 ὅς δ' εἰ κ' ἀνήνεται, καὶ τε στερεῶς ἀποείλη, 510
 λίσσονται δ' ἄρα ταίγε Αἴα Κρονίωνα κιοῦσαι,
 τῷ Ἄττην ἅμ' ἐπισθαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ.
 ἀλλ', Ἀχιλεῦ, πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρησιν ἐπισθαι
 τιμὴν, ἥτ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπει νόον ἐσθλῶν.
 εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὀπισθ' ὀνομάζοι 515
 Ἀτρείδης, ἀλλ' αἰὲν ἐπιζαφελοῖς χαλεπαίνοι,
 οὐκ ἂν ἔγωγέ σε μῆνιν ἀποῤῥίψαντ' ἀκελοῖμην
 Ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι, χατέουσι περ ἔμπης·
 νῦν δ' ἅμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοῦ, τὰ δ' ὀπισθεν
 ὑπέεστη,
 ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἄριστους, 520
 κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαιῶκόν, οὔτε σοὶ αὐτῷ
 φίλτατοι Ἀργείων· τῶν μὴ σύγε μῦθον ἐλέγξης,
 μηδὲ πύδας· πρὶν δ' οὔτι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι
 οὔτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
 ἡρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἴκοι· 525
 δωρητοὶ τε πέλοντο, παρὰῤῥήτοί τ' ἐπέεσσιν.
 μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πύλαι, οὔτι νέον γε,
 ὥς ἦν· ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισιν.
 Κουρητὲς τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι
 ἅμφι πόλιν Καλυδῶνα, καὶ ἀλλήλους ἐνὰριζον· 530
 Αἰτωλοὶ μὲν, ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἐραννῆς·
 Κουρητὲς δέ, διαπραθῆειν μεμαῶτες Ἄρηϊ.
 καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Ἄρτεμις ὤρσεν,
 χωσαμένη, ὃ οἱ οὔτι θαλύσια γουνῷ ἁλωῆς
 Οἶνεὺς ῥέξ· ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἐκατόμβας· 535
 οἷη δ' οὐκ ἔρφεξε Διὸς κούρη μέγαλοιο,

- ἢ λάθει, ἢ οὐκ ἐνόησεν· ἄμιστο δὲ μέγα θυμῷ
 ἢ δὲ χολωσασμένη, δῶκε χένος· Ἰοχέαιρα,
 ὦραεν ἐπὶ χλοῦνην σὺν ἄγριον, ἀρχιδόντα,
 540 ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν ἔθων Οἰνῆος ἀλωήν·
 πολλὰ δ' ὄγε προθέλμυνα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ,
 αὐτῆσιν ῥίξῃσι καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μῆλων.
 τὸν δ' υἱὸς Οἰνῆος ἀπέκτεινεν Μελέαγχρος,
 πολλέων ἐκ πολίων θηρήτορας ἄνδρας ἀγείρας
 545 καὶ κύνας· εὐ μὲν γάρ κ' ἐδάμην παύροισι βροτοῖσιν·
 τόσσος ἔην, πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγυγῆς.
 ἢ δ' ἄμφ' αὐτῶν θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ αὐτῇν,
 ἄμφι σὺδός κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχνήνenti,
 Κουρήτων τε μεσηγὺ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμῃ,
 550 ὄφρα μὲν οὖν Μελέαγχρος Ἀρηΐφιλος πολέμιζεν,
 τόφρα δὲ Κουρήτισσαι κακῶς ἦν· οὐδ' ἐδύναντο
 τεῖχος ἔκτοσθεν μίμνειν, πολέες περ ἑόντες.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγχρον ἔδω χόλος, ὅστις καὶ ἄλλων
 οἰδάνει ἐν ἀτήθευσι νόον πύκα περ φρονεόντων·
 555 ἦτοι δ' μητρὶ φίλῃ Ἀλθαίῃ· χωόμενος κῆρ,
 κεῖτο παρὰ μνηστῇ, ἁλόχῳ, καλῇ Κλεοπάτρῃ,
 κόρῃ Μαρπηύσης, καλλισφύρου Εὐηνίνης,
 Ἰδεῶ θ', ὃς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένει' ἀνδρῶν
 τῶν τότε - καί, φη' ἄνακτος ἐναντίον εἴλετο τόξον
 560 Φοῖβου Ἀπόλλωνος, καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης·
 τὴν δὲ τότ' ἐν μεγάροισι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 Ἀλκυόνην καλέεσκον ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρ' αὐτῆς
 μήτηρ, Ἀλκυῶνος πολυπενθέος οἶτορ ἔχουσα,
 κλαῖ', ὅτε μιν ἐκάεργος ἀνήρ πασε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 565 τῇ ὄγε παρκατέλεκτο, χόλον θυμαλγέα πένεσσι,

ἐξ ἀρέων μητρὸς κεχολωμένους, ἣ φά θεοῖσιν.
 πόλλ' ἀχέουσ' ἤρωτο κασιγνήτοιο φρόνοιο·
 πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἄλοια,
 κικλήσκουσ' Αἰδὴν καὶ ἐπαινήν Περσεφόνειαν,
 πρόχην καθεζομένη, δειδόντο δὲ δάκρυσι κόλποι, 570
 παιδὶ δδμεν θάνατον· τῆς δ' ἡεροφῶτις Ἐριννὺς
 ἔκλυεν ἐξ Ἐρίβευσφιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα·
 τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλας ὁμαδος καὶ δοῦπος ὄρώρει,
 πύργων βαλλομένων· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
 Αἰτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ἱερέας ἀρίστους, 575
 ἐξελθεῖν καὶ ἀμῦναι, ὑποσχόμεναι μέγα ὄσφρον.
 ὁππῶθι πιότατον πεδίον Καλυδῶνος ἔφρωνῆς,
 ἔνθα μιν ἦνωγον τέμινος περικαλλὲς ἐλέσθαι,
 πεντηκοντόγυον· τὸ μὲν ἡμῖσι, οἶνοπέδιοιο,
 ἡμῖσι θεῖ, ψυχὴν ἄρδουσιν πεδίοιο ταμέσθαι. 580
 πολλὰ δὲ μιν λιτάνευε γέρον ἐπιτηλέατα· Οἰνεύς,
 οὐδοῦ ἐπεμβεβαῶς ὑψηροφῶς θυλοάμοιο,
 σείων κολληταῖς σάνιδας, γουναῖμενος εἶδον·
 πολλὰ δὲ τόνγε κασίγνηται καὶ πότνια μήτηρ
 ἐλλίσσονθ'· ὃ δὲ μᾶλλον ἀναιδέιο· πολλὰ δ' ἑταῖροι, 585
 οἳ οἱ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἀπάντων·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἔπειθον,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκα βάλλετο· τοὶ δ' ἐπὶ
 πύργων

βαῖνον· Κουρῆτες, καὶ ἐνέπρηθον μέγα ἄστυ.
 καὶ τότε δὴ Μελιάαργον εὐζωνὸς παράκοιτις 590
 λίσσετ' ὀδυρομένη, καὶ οἳ κατέλεξεν ἅπαντα
 κηδεῖ, ὅς' ἀνθρώποισι πέλει, τῶν ἄστυ ἀλώη·
 ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δὲ τε πῦρ ἀμαθύνει,

τέκνα δέ τ' ἄλλοι ὕγονσι, βαθυζώνους τε γυναικας.
 595 τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀκούοντος κακὰ ἔργα·
 βῆ δ' ἰέναι, χοροὶ δ' ἔντε ἐδύσατο παμφανέοντα.
 ὣς ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἡμαρ,
 αἶξας δ' ἑ θυμῶ· τῷ δ' οὐκέτι δῶρ' ἐτέλεσσαν
 πολλὰ τε καὶ χαρίεντα, κακὸν δ' ἤμυνε καὶ οὕτως.
 600 ἀλλὰ σὺ μὴ τοι ταῦτα νόει φρεσὶ, μηδὲ σε δαίμων
 ἐνταῦθα τρέψει, φίλος· κῆκλον δέ κεν εἴη,
 νηυσὶν καιομένωνσιν ἀμυνέμεν· ἀλλ' ἐπὶ δώροισι
 ἔρχεο· ἴσον γάρ σε θεῶ τίσουσιν Ἀχαιοί.
 εἰ δέ κ' ἄτερ δώρων πόλεμον φθισήνορα δύης,
 605 οὐκ ἐθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσσαι, πόλεμόν περ ἀλαλκῶν.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκίς
 Ἀχιλλεύς·

Φοῖνιξ, ἅττα γεραιέ, Διοτρεφές, οὔτι με ταύτης
 χρεὼ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἴση,
 ἣ μ' ἔξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, εἰς ὅκ' αὐτμῇ
 610 ἐν στήθεσσι μένῃ, καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 μὴ μοι σύγχει θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
 Ἀτρεΐδῃ ἥρωϊ φέρων χάριν· οὐδέ τί σε χρη
 τὸν φιλέειν, ἵνα μὴ μοι ἀπέχθῃαι φίλοντι·
 615 καλὸν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κήδεин, ὅς κ' ἐμὲ κήδῃ.
 ἴσον ἐμοὶ βασιλευς, καὶ ἡμισυ μείροο τιμῆς.
 οὔτοι δ' ἀγγελεύουσι, σὺ δ' αὐτόθι λέξο μίμνωσ
 εὖνῃ ἐνὶ μαλακῇ· ἅμα δ' ἡοῖ φαινομένηφιν
 φρασσόμεθ', ἥ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερ', ἥ κε μένωμεν.
 620 ἼΙ, καὶ Πατρόκλῳ ὅγ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε σιωπῇ,
 Φοῖνικι στορέσαι πυκνὸν λέχος, ὄφρα τέχιστα

ἐκ κλισίης νόστοιο μεδοίατο. τοῖσι δ' ἄρ' Αἴας
ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔειπεν·

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἵομεν· οὐ γάρ μοι δοκεῖ μύθοιο τελευτῇ 625
τῇ δέ γ' ὁδῶ κρανέεσθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα
χρὴ μῦθον Δαναοῖσι, καὶ οὐκ ἀγαθὸν περ εὖντα,
οἳ που νῦν ἔαται ποτιδέγμενοι· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ἄγχιον ἐν στήθεσσι θέτο μεγαλήτορα θυμόν·
σχέτλιος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότῃτος ἑταίρων, 630
τῆς, ἣ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἔσοχον ἄλλων·
νηλὴς! — καὶ μὲν τίς τε κασιγνήτοιο φονῆος
ποινὴν ἣ οὐ παιδὸς ἐδέξατο τεθνηῶτος·

καὶ ῥ' ὃ μὲν ἐν δῆμῳ μένει αὐτοῦ, πόλλ' ἀποτίσας·
τοῦ δέ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ, 635
ποινὴν δεξαμένου. σοὶ δ' ἄλληκτόν τε κακὸν τε
θυμόν ἐν στήθεσσι θεοὶ θέσαν εἵνεκα κούρης
οὔης. νῦν δέ τοι ἐπὶ παρίσχομεν ἔσοχ' ἀρίστας,
ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τῇσι· σὺ δ' ἴλαον ἐνθεο θυμόν,
αἰδέσσαι δὲ μέλαθρον· ὑπωρόφιοι δέ τοι εἵμεν 640
πληθύος ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἔσοχον ἄλλων
κῆδιστοὶ τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι, ὅσσοι Ἀχαιοί.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς
Ἀχιλλεὺς·

Αἴαν Διογενὲς, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
πάντα τί μοι κατὰ θυμόν' εἰσὼ μνηθήσασθαι 645
ἀλλὰ μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ, ὅππότε ἐκείνων
μνήσομαι, ὥς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔριξεν
Ἀτρεΐδης, ὥς τι ν' ἀτίμητον μετανάστην.
ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε, καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε·

- 650 οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεθήσομαι εἰματόεντας·
 πρὶν γ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἴκτορα δῖον,
 Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθαι,
 κτείνοντ' Ἀργείους, κατὰ τε σμίξαι πυρὶ τῆας·
 ἀμφὶ δέ τοι τῇ ἐμῇ κλισίῃ καὶ νηϊ· μελαίῃ
 655 Ἴκτορα, καὶ μεμαῶτα, μάχης στήσεσθαι δῖον.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔκαστος ἐλὼν δέπας ἀμφικύπελλον,
 σπείσαντες, παρὰ νῆας ἵσαν πάλιν· ἤρχε δ' Ὀδυσσεύς.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἰδὲ δμοῇσι κέλευσεν,
 Φοῖνικι στορέσαι περικλῶν ἄλχος ὅτι τε τάχιστα.
 660 αἱ δ' ἐπιπειθέμεναι στήρεσαν ἄλχος, ὥς ἐκέλευσεν,
 κῶα τε ῥῆγός τε, λῆνοιά τε λεπτόν· ἄσπον.
 ἐν δ' ὁ γέρον κατέλειπε, καὶ Ἥκω δῖαν ἔριμνεν.
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὖδε μυχῷ κλισίῃς εὐπήκτου·
 τῷ δ' ἄρα πυρκατέλειπε γυνή, τὴν Λισβόθην ἦγεν,
 665 Φόρβαντος θυγάτηρ, Διομήδη· καλλιπάρῃος.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐλέξατο· παρ δ' ἄρα καὶ τῷ
 Ἴφρι εὐζωνος, τὴν υἱὸς πόρε δῖος Ἀχιλλεύς,
 Σκύρον ἐλὼν αἰπῶτα, Ἰφύῃος πτολίεθρον.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ κλυτὰς ἐν Ἀτρεΐδαις γίνοντο,
 670 τοὺς μὲν ἄρα χερσίστοις κυπέλλοις νῆες Ἀχαιοῖν
 δευδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀναστειδὼν, ἐπ' ἐρίοντο·
 πρῶτος δ' ἐξερέεινεν ἀντιξ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Ἰπ' ἄγε μ', εἰ πολὺν αὖ Ὀδυσσεὺς μέγα κῦδος Ἀχαιῶν·
 ἦ, ῥ' ἐθέλει νήεσσιν ἀλαξέμεναι δῆϊον πῦρ,
 675 ἦ ἀπέσπε, χόλος δ' ἐπ' ἔχει μεγαλήτορα θυμόν·
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Ἀτρεΐδην κύδιστε, ἀντιξ' ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 κτεῖνός γ' οὐκ ἐθέλει σβῆσαι χύλον, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον

πιμπλάνεται μέντος· σὲ δ' ἀναίνεται ἡδὲ σὰ δῶρα.
 αὐτόν σε φράζεσθαι ἐν Ἀργείοισιν ὕνωγεν, 680
 ὅσπως κεν νῆός τε σῆης καὶ λαὸν Ἀχαιῶν·
 αὐτὸς δ' ἠπείλησεν, ἅμ' ἡοὶ φαινομένηφιν
 νῆας εὖσσειλmons ἔλαδ' ἑλκίμεν ἀμφοτελίσσας.
 καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παραμυθήσασθαι,
 οἴκαδ' ἀποπλείειν· ἐπεὶ οὐκέτι δῆτε τέκμωρ 685
 Ἴλλου αἰπεινῆς· μάλα γὰρ ἔθεν εὐρύσπα Ζεὺς
 χεῖρα ἰὴν ὑπερίσχε, τεθαρσήκασι δὲ λαοί.
 ὣς ἔφατ'· εἰσὶ καὶ οἶδε τὰδ' εἰπέμεν, οἳ μοι ἔποντο,
 Αἴας· καὶ κήρυκε δῶω, πεπνυμένω ἄμφω.
 Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὃ γέρον κατελέξατο· ὥς γὰρ ἀνώγει, 690
 ὄφρα οἱ ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπηται
 αὐριον, ἣν ἐθέλῃσιν· ἀνάγκη δ' οὔτι μιν ἄξει.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 [μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερώς ἀγόρευσεν.]
 δὴν δ' ἄνεω ἦσαν τετιηότες νῆες Ἀχαιῶν· 695
 ὁψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Ἄτρεϊδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγόμεμενον,
 μὴ ὄφελος λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλεΐωνα,
 μυρία δῶρα διδούς· ὃ δ' ἀγῆνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως·
 νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγῆνορήσιν ἐνῆκας. 700
 ἀλλ' ἦτοι κείνον μὲν ἑάσομεν, ἣ κεν ἔησιν,
 ἣ κε μένη· τότε δ' αὖτε μαχήσεται, ὅππότε κέν μιν
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγῃ, καὶ θεὸς ὄρσῃ.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
 νῦν μὲν κοιμήσασθε, τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ 705
 σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε φανῇ καλὴ φθοδοδάκτυλος Ἥώς,

κυρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαόν τε καὶ ἵππους,
ὀτρύνων· καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μάχεσθαι.
710 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήρησαν βασιλῆες,
μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος·
ἐνθα δὲ κομήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

Α Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Κ.

S V M M A R I V M.

Agamemno insomnis cum fratre Menelao lectis evocant Nestorem et alios principum, cum iisque excubias ad fossam obeunt (1 - 193). Consilio ibi, ut in trepidis rebus, habito, mittunt speculatores in castra Troiana, Diomedem atque Ulyssem (194 - 271). His aliquantum progressis praepes avis prosperum augurium affert (272 - 298). Eodem tempore Achivorum consilia exploratum prodierat Troianus quidam, Dolo, Hectoris promissis incitatus, quem, ad navalia quum maxime tendentem, illi comprehendunt (299-381). Hic quum vitam sibi deprecatus, omnem situm castrorum, et, ubi Rhesus, rex Thracum, tenderet, indicavit, proditor a Diomede occiditur (382 - 464). Iam pergunt ad cubilia Rhesi, quem modo subvenisse cum insignibus equis audierant; et ipsum quidem cum duodecim sociis obtruncat Diomedes, equos avertit Ulysses (465-503). Heroës, a Minerva moniti, ne spe plura praedandi diutius morentur, dum Apollo Thraces et Troianos excitat, salvi ad suos revertuntur (504 - 579)

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Κ.

Δ Ο Λ Ω Ν Ε Ι Α.

Ἄλλοι μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες Παναχαιῶν
εὖδον παννύχιοι, μαλακῶ δεδμημένοι ὕπνῳ·
ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
ὕπνος ἔχε γλυκερός, πολλὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντα.
ὥς δ' ὅτ' ἂν ἀστράπτῃ πόσις Ἥρης ἡνκόμοιο, 5
τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον, ἢ ἐχάλαζαν,
ἢ νιφετόν, ὅτε περ τε χιὼν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
ἢ ποθὶ πτολέμοιο μέγα στόμα πευκεδανοῖο·
ὥς πυκινὸν ἐν στήθεσσιν ἀνεστενάχιζ' Ἀγαμέμνων
νειόθεν ἐκ κραδίης· τρομέοντο δὲ οἱ φρένες ἐντός. 10
ἦτοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωϊκὸν ἀθρήσειεν,
θαύμαζεν πυρὰ πολλὰ, τὰ καλετο Ἰλίοθι πρό,
αὐλῶν συρίγγων ἔ' ἐνοπὴν, ὁμαδὸν ἔ' ἀνθρώπων.
αὐτὰρ ὅτ' ἐς νῆάς τε ἴδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους ἔλκετο χαίτας 15
ὑπόδ' ἐόρτι Διὶ· μέγα δ' ἔστανε κυδάλιμον κῆρ,
ἦδε δε οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,

- Νέστορ' ἔπι πρῶτον Νηληϊὸν ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
 εἷ τιτὰ οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτῆναιτο,
 20 ἦτις ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο.
 ὀρθωθείς δ' ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
 ποσσι δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πῆδιλα·
 ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφοινὸν ἐέσσατο δέρμα λέοντος,
 αἶθωνος, μεγάλιοιο, ποδηνεκές· εἴλετο δ' ἔγχος.
 25 Ὡς δ' αὐτως Μενέλαον ἔχετρόμος· οὐδὲ γὰρ αὐτῷ
 ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε, μῆτι πάθοιεν
 Ἀργεῖοι, τοὶ δὴ ἔθεν εἵνεκα πουλὺν ἐφ' ὕγρην
 ἦλυθον ἐς Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.
 παρδαλέη μὲν πρῶτα μετὰφρενον εὐρὺ κάλυψεν
 30 ποικίλῃ, αὐτὰρ ἔπι στεφάνῃν κεφαλῆφιν αἰείρας
 θήκατο χαλκείην· ὄφρυ δ' εἴλετο χειρὶ παχείῃ.
 βῆ δ' ἔμην ἀνστήσων ὧν ἀδελφεόν, ὅς μέγα πάντων
 Ἀργείων ἦνασσε, θεὸς δ' ὧς τίετο δῆμῳ.
 τὸν δ' εὖρ' ἀμφ' ὦμοισι τιθήμενον ἔντα καλὰ,
 35 νῆϊ πάρα πρύμνῃ· τῷ δ' ἀσπασίος γένετ' ἐλθὼν.
 τὸν πρότερος προσέειπε βοήν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Τίφθ' οὕτως, ἡθεῖε, κορύσσειαι; ἢ τιν' ἐταῖρων
 ὀτρύνεις Τρώεσσιν ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δείδω, μὴ οὔτις τοι ὑπόσχηται τόδε ἔργον,
 40 ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν οἷος ἐπελθὼν
 νύκτα δι' ἀμβροσίην· μῦλα τις θρασυκαρδίας ἴσται.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ, Διοτρεφές ὦ Μενέλαε,
 κερθαλέης, ἦτις κεν ἐρύσσεται ἡδὲ σάωσῃ
 45 Ἀργείους καὶ νῆας· ὥτ' ἂν Διὸς ἐτράπετο φρήν.
 Ἐκτορέοις ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα θῆχ' ἱεροῖσιν.

οὐ γάρ πω ἰδόμεν, οὐδ' ἔκλυον αὐδῆσαντος,
 ἄνδρ' ἔνα τοσσάδε μέρερ' ἐπ' ἡματι μητίσασθαι,
 ὅσσ' Ἐκτωρ ἔρρεξε, Διὶ φίλος, υἱὰς Ἀχαιῶν,
 αὐτως, οὔτε θεῶς υἱὸς φίλος, οὔτε θεοῖο. 50

ἔργα δ' ἔρεξ', ὅσα φημι μελησέμεν Ἀργείοισιν
 δηθὰ τε καὶ δολὺχόν· τόσα γὰρ κακὰ μήσατ' Ἀχαιοὺς·
 ἀλλ' ἴθι νῦν, Ἀἰντὰ καὶ Ἰδομενῆα κύλεσον,
 ρίμφα θέων ἐπὶ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα διὰ
 εἶμι, καὶ ὀτρυνέω ἀνστήμεναι· αἳ κ' ἐθέλῃσιν 55
 ἔλθειν ἐς φυλίκων ἱερὸν τέλος, ἠδ' ἐπιτεῖλαι.

κείνω γάρ κε μάλιστα πιθοίαιτο· τοῖο γὰρ υἱὸς
 σημαίνει φυλίκεσσι, καὶ Ἰδομενῆος ὀπάων,
 Μηριώνης· τοῖσιν γὰρ ἐπευρύπομέν γε μάλιστα.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος· 60
 πῶς γὰρ μοι μῦθον ἐπιτέλλεαι ἠδὲ κλυεύεις,
 αὐθι μένω μετὰ τοῖσι, δεδεγμένος εἰσάκων ἔλθης,
 ἦε θεῶ μετὰ σ' αὐτίς, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτέλω;

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· 65
 αὐθι μένειν, μήπως ἀβροτάξομεν ἀλλήλοισιν
 ἐρχομένῳ· πολλὰ γὰρ ἄνω στρατὸν εἰσι κέλονται.
 φθέγγεο δ', ἥ πεν ἱησθα, καὶ ἐγρήγορθαι ἕνωχθι,
 πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον,
 πάντας κυδαίνων· μηδὲ μεγαλίζεο θνατῷ.
 ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ περ πονεώμεθα· ὧδ' εἴ ποιν ἄμμι 70
 Ζεὺς ἐπὶ γεινομένοισιν ἴσι κακότητα βαρεῖαν.

Ὡς εἰπὼν ἀπέπεμπεν ἀδελφεόν, εὖ ἐπιτέλλας·
 αὐτὰρ ὁ βῆ ρ' ἰέναι μετὰ Νέστορα, ποιμένα λαῶν·
 τὸν δ' εὗρεν παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ,
 εὐνῇ ἐνι μαλακῇ· παρὰ δ' ἔντα ποικίλ' ἔκειτο 75

ἄσπις καὶ δύο δοῦρε, φάεινέ τε τρυφάλεια.
 παρ δὲ ζωστήρ κεῖτο παναίολος, ὃ δ' ὃ γερωῖος
 ζώννυθ', ὅτ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσοιτο,
 λαὸν ἄγων· ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρεπε γήραϊ λυγρῷ.

80 ὀρθωθείς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος, κεφαλὴν ἐπαίρας,
 Αἰρείδην προσέειπε, καὶ ἐξερείνεται μύθῳ·

Τίς δ' οὗτος κατὰ νῆας ἀνὴ στρατὸν ἔρχεαι οἷος
 νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
 [ἢ ἐ τιν' οὐρήσῃ διζήμενος, ἢ τιν' ἐταίρων;]

85 φθέγγεο, μηδ' ἀκέων ἐπ' ἔμ' ἔρχεο· τίπτε δέ σε χρεώ;

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 γνῶσαι Αἰρείδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
 Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές, εἰς δὲ αὐτμῇ

90 ἐν στήθεσσι μένῃ, καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ.
 πλαζομαι ὦδ', ἐπεὶ οὐ μοι ἐπ' ὄμμασι νήδυμος ὕπνος
 ἱκάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κήδε' Ἀχαιῶν.

αἰνῶς γὰρ Δαναῶν περιδεΐδια, οὐδέ μοι ἦτορ
 ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτῃμαι· κραδίη δέ μοι ἔξω

95 στηθέων ἐκθρόσκει, τρομέει δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα.
 ἀλλ' εἴ τι θραίνεις, ἐπεὶ οὐδὲ σίγ' ὕπνος ἱκάνει·

δεῦρ' ἐς τοὺς φύλακας καταβείομεν, ὄφρα ἴδωμεν,
 μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδδῃκότες ἡδὲ καὶ ὕπνῳ
 κοιμήσωνται, ἀτὰρ φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθωνται.

100 δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν εἴσται· οὐδέ τι ἴδμεν,
 μήπως καὶ διὰ νύκτα μενοιγήσῃσι μάχεσθαι.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γεργίνιος ἱππότης Νέστωρ·
 Αἰρείδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 οὐ θῆν' ἔκτορι πάντα νοήματα μητίετα Ζεὺς

ἐκτελέει, ὅσα πού νυν ἐέλπεται· ἀλλὰ μιν οἶω 105
 κήδεσι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἴ κεν Ἀχιλλεύς
 ἐκ χόλου ἀργαλέοιο μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ.
 σοὶ δὲ μάλ' ἔψομ' ἐγώ· ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους,
 ἡμὲν Τυδείδην δουρικλυτὸν ἦδ' Ὀδυσῆα,
 ἦδ' Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλῆος ἄλκιμον υἱόν. 110
 ἀλλ' εἴ τις καὶ τοὺςδε μετοιχόμενος καλέσπειν,
 ἀντίθειόν τ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·
 τῶν γὰρ νῆες ἕασιν ἐκαστάτω, οὐδὲ μάλ' ἐγγύς.
 ἀλλὰ φίλον περ ἐόντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαον
 νεικέσω – εἴπερ μοι νημεσήσεται – οὐδ' ἐπικεύσω, 115
 ὥς εὖδει, σοὶ δ' οἶω ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.
 νῦν ὄφελεν κατὰ πάντας ἀριστηῆας πονέεσθαι
 λισσόμενος· χρειῶ γὰρ ἰκάνεται οὐκ ἐτ' ἀνεκτός.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ὦ γέρον, ἄλλοτε μὲν σε καὶ αἰτιάσθαι ἄνωγα· 120
 πολλάκι γὰρ μεθιῖ τε, καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι,
 οὐτ' ὄκνω εἰκων, οὐτ' ἀφραδίῃσι νόοιο,
 ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσορόων, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος δορμῆν.
 νῦν δ' ἐμέο πρῶτερος μάλ' ἐπέγρετο, καὶ μοι ἐπέστη·
 τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλήμεναι, οὗς σὺ μεταλλάξ. 125
 ἀλλ' ἵομεν· κείνους δὲ κίχησόμεθα πρὸ πυλάων
 ἐν φυλάκεισσι· ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ἡγερέεσθαι.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 οὕτως οὕτις οἱ νημεσήσεται οὐδ' ἀπιθήσει
 Ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ. 130

Ὡς εἰπὼν ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα·
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
 ἑμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περονήσατο φοινικέεσσαν,

- διπλῆν, ἐκταδίην, οὕλη δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
 135 εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀπαχμένον ὀξεῖ χαλκῷ.
 βῆ δ' ἰέναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 πρῶτον ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
 ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότα Νέστορ,
 φθεγγάμενος; τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἦλυθ' ἰωή,
 140 ἐκ δ' ἦλθε κλισίης, καὶ σφεας πρὸς μῦθον ἔειπεν.
 Τίφθ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἷοι ἀλῦσθαι
 νύκτα δι' ἀμβροσίην; ὅ,τι δὴ χρεῖω τόσον ἵκει;
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστορ·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, ποικυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 145 μὴ νεμέσῃ· τοῖον γάρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοὺς.
 ἀλλ' ἔπευ, ὄφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, ὄντ' ἐπέοικεν
 βουλὰς βουλευεῖν, ἣ φευγέμεν, ἢ μάχεσθαι.
 "Ὡς φάθ'· ὁ δὲ κλισίῃνδε κιὼν πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 ποικίλον ἀμφ' ὧμοισι σάκος θέτο, βῆ δέ μετ' αὐτοῖς·
 150 βᾶν δ' ἐπὶ Τυδείδην Διομήδεα· τὸν δ' ἐκίχατον
 ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 εὖδον· ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔγχεα δὲ σφω
 ὄρθ' ἐπὶ σαρωντῆρος ἐλήλατο· τῆλε δὲ χαλκὸς
 λάμφ', ὥστε στεροπὴ πατρὸς Διὸς. αὐτὰρ ὄγ' ἦρας
 155 εὖδ', ὑπὸ δ' ἔστρωτο ρινὸν βοὸς ἀγραύλοιο·
 αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπητος τετάνυστο φαινός.
 τὸν παρστάς ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότα Νέστορ,
 λαῖξ ποδὶ κινήσας, ὠτρυνέ τε, νείκεσσι τ' ἄντην·
 "Ἐγρεο, Τυδέος υἱέ! τί πάννυχον ὕπνον ἀσπείς;
 160 οὐκ αἶεις, ὥς Τρῶες ἐπὶ θρωισμῷ πεδίοιο
 εἵεται ἄγχι νεῶν, ὀλλύγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει;
 "Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραίπνως ἀνύρουσεν

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Σχέτιλός ἐσσι, γεραιέ· σὺ μὲν πόνου οὔποτε λήγεις.
οὔ νυ καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι νῆες Ἀχαιῶν, 165
οἳ κεν ἔπειτα ἕκαστον ἐγείρειαν βασιλῆων,
πάντη ἐποικόμενοι; σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι, γεραιέ.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, φίλος, κυτὰ μοῖραν ἔειπες.
εἰσὶν μὲν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοὶ 170
καὶ πολέες, τῶν κεν τις ἐποικόμενος καλέσειεν·
ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρεὼ βεβίηκεν Ἀχαιοὺς.
νῦν γάρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς,
ἣ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς, ἥε βιωῖναι.
ἀλλ' ἔθι νῦν, Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλῆος υἱόν 175
ἄναστησον· σὺ γάρ ἐσσι νεώτερος – εἴ μ' ἐλεαίρεις.

Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐέσσαστο δέρμα λέοντος,
αἰθωνος, μεγάλοιο, ποδηνεκές· εἶλετο δ' ἔγχος.
βῆ δ' ἰέναι, τοὺς δ' ἐνθεν ἀναστήσας ἄγην ἥρωας.

Οἳ δ' ὅτε δὴ φυλάπτεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν, 18c
οὐδὲ μὲν εὐδοντας φυλάκων ἡγήτορας εὔρον·
ἀλλ' ἐγρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν εἶατο πάντες.

ὥς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσονται ἐν αὐλῇ,
θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὅστε κατ' ὕλην
ἔρχεται δι' ὄρεσφι· πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ἐπ' αὐτῷ 185
ἀνδρῶν ἡδὲ κυνῶν· ἀπὸ τέ σφισιν ὕπνος ὄλωλεν·
ὥς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάρουιν ὄλώλει,
νύκτα φυλασσομένοισι κακὴν· πεδίονδε γὰρ αἰεὶ
τετράφαθ', ὅππότε ἐπὶ Τρώων αἴτιον ἰόντων.

τοὺς δ' ὁ γέρων γήθησεν ἰδὼν, θάρσυνέ τε μύθῳ· 190
[καὶ σφας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·]

Οὕτω νῦν, φίλα τέκνα, φυλάσσετε· μηδέ τι νῦν ὑπνος
αἰρεῖται, μὴ χάσμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν.

Ὡς εἰπὼν τάφροιο διέσσυτο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
195 Ἀργείων βασιλῆες, ὅσοι κεκλήατο βουλήν.
τοῖς δ' ἅμα Μηριόνης καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
ἦϊσαν· αὐτοὶ γὰρ κάλεον συμμητιάσθαι.
τάφρον δ' ἐκδιαβάντες ὄρυκτῆν, ἐδριόωντο
ἐν καθαρῇ, ὅθι δὴ νεκρῶν διεφαίνετο χῶρος
200 πιπτόντων· ὅθεν αὖτις ἀπειράπειτ' ὄβριμος Ἔκτωρ,
ὁλλύς Ἀργείους, ὅτε δὴ περὶ νύξ ἐκάλυψεν.
ἔνθα καθεζόμενοι, ἔπε' ἀλλήλοισι πίφανσκον.
τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·

ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἀνὴρ πεπίθοιθ' ἐξ αὐτοῦ
205 θυμῷ τολμήεντι, μετὰ Τρῶας μεγαθύμους
ἔλθειν; εἴ τινα που δηῖων ἔλοι ἐσχατιόωντα,
ἢ τινα που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο,
ἄσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν· ἢ μεμάρσιν
αὐθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἥδ' ἐπύλινδε
210 ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς.
ταῦτά κε πάντα πύθοιτο, καὶ ἄψ εἰς ἡμέας ἔλθοι
ἀσκηθῆς· μέγα κέν οἱ ὑπουράνιον κλέος εἴη
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, καὶ οἱ δόσις ἔσσεται ἐσθλή.
ὅσοι γὰρ νήεσσιν ἐπικρατεύουσιν ἄριστοι,
215 τῶν πάντων οἱ ἕκαστος οἷν δώσουσι μέλαιναν,
θῆλυν, ὑπόρρηνον· τῇ μὲν κτέρας οὐδὲν ὁμοῖον·
αἰεὶ δ' ἐν δαίτῃσι καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσται.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
τοῖσι δὲ καὶ μετείπε βοήν ἀγαθὺς Διομήδης·

220 Νέστορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ

ἀνδρῶν δυσμενείων δύναι στρατὸν, ἐγγὺς ἐόντων,
 Τρώων· ἀλλ' εἴ τίς μοι ἀνὴρ ἤμ' ἐποίτο καὶ ἄλλος,
 μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.
 σὺν τε δὴ ἔρχομένω, καὶ τε πρὸ ὃ τοῦ ἐνόησεν,
 ὅπως κέρδος ἔη· μῶνος δ' εἶπερ τε νοήσῃ, 225
 ἀλλὰ τέ οἱ βράσσων τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔθελον Διομήδεϊ πολλοὶ ἔπεσθαι·
 ἠθέλετ' Ἀϊάντε δὴ, θεράποντες Ἄρης,
 ἠθέλε Μηνειῶν, μάλα δ' ἠθέλε Νέστορος υἱός·
 ἠθέλε δ' Ἀτρεΐδης, δουρικλειτός Μενέλαος· 230
 ἠθέλε δ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς καταδύναι ὄμιλον
 Τρώων· αἰεὶ γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ, ἐμῷ κεχαρισμένῳ θυμῷ,
 τὸν μὲν δὴ ἔταρόν γ' αἰρήσῃ, ὃν κ' ἐθέλῃσθαι, 235
 φαινομένων· τὸν ἄριστον· ἐπεὶ μεμάασί γε πολλοί.
 μηδὲ σύ γ', αἰδόμενος σῆσι φρεσὶ, τὸν μὲν ἄρειον
 καλλείπειν, σὺ δὲ χεῖρον ὀπάσῃ, αἰδοῖ εἰκόν,
 ἐς γενεὴν δρόων, μῆδ' εἰ βασιλεύτερός ἐστιν.

Ὡς ἔφατ'· ἔδδειςεν δὲ περὶ ξανθῷ Μενελάῳ. 240
 τοῖς δ' αὖτις μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

Εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε κελεύετε μ' αὐτὸν ἐλίσθαι,
 πῶς ἂν ἔπικ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θέλοιο λαθοίμην,
 οὗ πέρι μὲν πρόσφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
 ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δὲ ἡ Παλλὰς Ἀθήνη; 245
 τούτου γ' ἰσπομένοιο, καὶ ἐκ πυρός αἰθομένοιο
 ἄμφω νοστήσαιμεν, ἐπεὶ περίοιδε νοήσαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Τυδεΐδῃ, μῆτ' ἄρ' με μάλ' αἶνε, μήτε τι νείκει·

- 250 εἰδοῖσι γὰρ τοὶ ταῦτα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύσας.
 ἀλλ' ἵομεν· μάλα γὰρ νύξ ἔσται, ἐγγύθι δ' ἡώς·
 ἄστρα δὲ δὴ προβάβηκε, παρώχθηκεν δὲ πλέων νύξ,
 τῶν δύο μοιραίων, τριτάτη δ' ἔτι μοῖρα λείλειπται.
 "Ὡς εἰπὼν δ' ὄπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην.
- 255 Τυδείδῃ μὲν δῶκε μινειπτόλεμος Θρασυμήδης
 φάυγακον ἄμφηκες - πρὸ δ' ἔδον παρὰ νηὶ λείλειπτε -
 καὶ σάκος· ἄμφι δὲ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκεν
 ταυρεῖαν, ἄφαλόν τε καὶ ἄλλοφον, ἥτε καταΐενε
 κέκληται, ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζηῶν.
- 260 Μηριόνης δ' Ὀδυσῆϊ δίδου βιὸν ἡδὲ φαρέεσσαν,
 καὶ ξίφος· ἄμφι δὲ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκεν,
 ῥινοῦ ποιητήν· παλῆσιν δ' ἔντοσθεν ἱμᾶσιν
 ἐντέτατο στερεῶς· ἔκτουςθε δὲ λευκαὶ ὀδόντες
 ἀργιόδοντος ὕς θαμέες ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα,
- 265 εὖ καὶ ἐπισταμένως· μέσση δ' ἐνὶ πῖλος ἄρῃραι.
 τὴν φά ποτ' ἐκ' Ἑλεῖνος Ἀμύντορος Ὀρμεκίδαο
 ἐξέλει· Αὐτόλυκος, πυκινὸν δόμον ἀντιτορήσας·
 Σκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάματι·
 Ἀμφιδάμας δὲ Μόλῳ δῶκε Ξεινήϊον εἶπαι·
- 270 αὐτὰρ ὁ Μηριόνη δῶκεν ὦ παιδί φορῆναι·
 δὴ τότε Ὀδυσσεύς πύκασεν κίρη ἀμφιτεθεῖσα.
 Τῷ δ' ἐπεὶ οἷον ὄπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην,
 βῆν ὅ' ἵσσαι, λιπέτην δὲ κατ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους.
 τοῖσι δὲ δεξιὸν ἦκεν ἐρωδιὸν ἐγγυὺς ὁδοῖο
- 275 Παλλὰς Ἀθηναίη· τὰ δ' οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 νύκτα δι' ὀρφναίην, ἀλλὰ κλέγξαντος ἄκουσαν.
 χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσσεύς, ἡρᾶτο δ' Ἀθήνη·
 Κλυθὶ μεν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἥτε μοι αἰεὶ

ἐν πάντεσσι, πόνοισι παρίστασαι, οὐδὲ σε λήθω
κινύμενος· νῦν αὖτε μάλα τὰ με φίλαι, Ἀθήνη· 280
δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας ἑὺκλείας ἀφικέσθαι,
ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὃ κε Τρώεσσι μελήσει.

Δεύτερος αὖτ' ἤρᾱτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
πέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, Διὸς τέκος, Ἀτρυγέωνη·
σπεῖδ' μοι, ὥς ὅτε παρὶ ἡμ' ἔσπεο Τυδῆϊ δῖῳ 285
ἐς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ᾗει.
τοὺς δ' ἄρ' ἐπ' Ἀσωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιοὺς·
αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μῦθον φέρε Κᾰδμείῳισιν
κεῖσ'· ἀτὰρ ἄψ' ἀπῶν μάλα μέγμεγα μῆσατο ἔργα,
σὺν σοί, δῖα θεά, ὅτε οἱ πρόφρασσα παρέστης. 290

ὥς νῦν μοι ἐθέλουσα παρήντασο, καὶ με φύλασσε.
σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦεν, εὐρυμέτωπον,
ἀδμήτην, ἣν οὐπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνὴρ·
τήν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύεις.

Ὡς ἔφην εὐχόμενοι· τῶν δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη. 295
οἱ δ' ἐπεὶ ἤρῃσαντο Διὸς κούρη μεγάλῃο,
βῆν ῥ' ἔμεν, ὥστε λέοντες δύνω, διὰ νύκτα μέλαιναν,
ἅμ φόνον, ἅν νέκυας, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλων αἷμα.

Οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρῶας ἀγένορας εἶασ' Ἐκτωρ
εὐδειν, ἀλλ' ἅμειδς κικλήσκετο πάντας ἀρίστους, 300
ὅσσοι ἔσαν Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
τοὺς οὖν συγκαλέσας, πικρινὴν ἠρτύνετο βουλὴν·

Τίς κεν μοι τόδ' ἐργον ὑποσχόμενος τελέσωμεν
δώρῳ ἐπιμαγάλῳ; μισθὸς δὲ οἱ ἄρκιος ἔσται.
δώσω γὰρ δίφρον τε, δύνω τ' ἐριαύχενας ἵππους, 305
οἱ κεν ἄριστοι ἔωσι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
ὅστις κε ἱλαίῃ, οἱ τ' αὐτῷ κῦδος ἄρσεται,

- νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθόμεν, ἔκ τε πυθέσθαι,
 ἥε φυλάσσονται νῆες θοαί, ὥς τοπάρους περ,
 310 ἢ ἤδη χεῖρεσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες,
 φύξιν βουλευουσιν μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσιν
 νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδδηκότες αἰνῶ.
 "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων, Εὐμήδους υἱός,
 315 κήρυκος θείοιο, πολύχρυσος, πολύχαλκος·
 ὃς δὴ τοι εἶδος μὲν ἦεν κακός, ἀλλὰ ποδώκης·
 αὐτὰρ ὁ μούνος ἦεν μετὰ πέντε κασιγνήτησιν.
 ὃς ῥα τότε Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι μῦθον ἔειπεν·
 "Ἑκτορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
 320 νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθόμεν, ἔκ τε πυθέσθαι.
 ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάσχεο, καὶ μοι ὁμοσοῖ,
 ἦ μὲν τοὺς ἵππους τε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ
 δωσέμεν, οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ' ἄλιος σκοπὸς ἔσσομαι, οὐδ' ἀπὸ δόξης.
 325 τόφρα γάρ ἐς στρατὸν εἰμι διαμπερές, ὅφρ' ἂν ἴκωμαι
 νῇ Ἀγαμεμνονέην, ὅθι που μέλλουσιν ἄριστοι
 βουλᾶς βουλεύειν, ἢ φευγέμεν, ἢ μάχεσθαι.
 "Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἐν χερσὶ σκῆπτρον λάβε, καὶ οἱ
 ὁμοσοῖεν·
 ἵστα νῦν Ζεὺς αὐτός, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
 330 μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλος
 Τρώων· ἀλλὰ σέ φημι διαμπερές ἀγλαΐεσθαι.
 "Ὡς φάτο, καὶ ῥ' ἐπίορκον ἐπώμοσε· τὸν δ' ὀρόθυνη.
 αὐτίκα δ' ἀμφ' ὧμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα·
 ἔσσατο δ' ἔκτοσθεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο,
 335 κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην· ἔλε δ' ὄζυν ἄκοντα·

βῆ δ' ἰέναι πρὸς νῆας ἀπὸ στρατοῦ. οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
 ἐλθὼν ἐκ νηῶν ἄψ' Ἑκτορι μῦθον ἀποισείν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιψ' ὄμιλον,
 βῆ ῥ' ἀν' ὁδὸν μεμαῶς· τὸν δὲ φρέσαστο προσιόντα
 Διογενὴς Ὀδυσσεύς, Διομήδεα δὲ προσέειπεν· 340

Οὗτός τοι, Διόμηδες, ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνὴρ,
 οὐκ οἶδ', ἣ νήεσσιν ἐπίσκοπος ἡμετέρῃσιν,
 ἣ τινα συλήσων νεκρῶν κατατεθνηῶτων.
 ἀλλ' ἐῷμέν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
 τυτθόν· ἔπειτα δὲ κ' αὐτὸν ἐπαΐξαντες ἔλοιμεν 345
 καρπαλλμῶς· εἰ δ' ἄμμε παραφθαίησι πόδεςσιν,
 αἰεὶ μιν ποτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦφι προτιελεῖν,
 ἔγχει ἐπαΐσσω, μήπως προτὶ ἄστρ' ἀλύξῃ.

Ὡς ἄρα φωνήσαντε, παρὲξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσιν
 κλινθήτην· ὁ δ' ἄρ' ὥκα παρέδραμεν ἀφραδίῃσιν. 350
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπέην, ὅσσον τ' ἐπλούρα πέλονται
 ἡμιόνων – αἱ γάρ τε βοῶν προφερέστεραί εἰσιν,
 ἐλκέμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον –
 τοῖ μὲν ἐπεδραμέτην· ὁ δ' ἄρ' ἔστη δοῦπον ἀκούσας.
 ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμόν, ἀποστρέψοντας ἑταίρους 365
 ἐκ Τρώων ἰέναι, πάλιν Ἑκτορος ὀτρύναντος.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄπεςαν δουρηνεκές, ἣ καὶ ἔλασσον,
 γυνῶ ῥ' ἀνδρας δηϊούς, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα
 φευγέμεναι· τοὶ δ' αἴψα διώκειν ὀρμήθησαν.
 ὥς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δῶω κύνε, εἰδότε θήρης, 360
 ἣ κεμᾶδ' ἥδ' λαγῶν ἐπείγεται ἐμμενὲς αἰεὶ
 χῶρον ἀν' ὑλήενθ', ὁ δὲ τε προθέησι μεμηκῶς·
 ὥς τὸν Τυδείδης ἠδὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεύς,
 λαοῦ ἀποτμήξαντε, διώκετον ἐμμενὲς αἰεὶ.

- 365 ἀλλ' ὅτε δὴ τὰχ' ἔμελλε μιγήσεσθαι φυλάκεσσι,
 φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μίνος ἔμβαλ' Ἀθήνη
 Τυδείδῃ· ἵνα μή τις Ἀχαιῶν χαλκοχετώνων
 φθαίῃ ἐπευξάμενος βαλείει, ὃ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
 δουρὶ δ' ἐπαΐσων προσέφη κρατερός Διομήδης·
- 370 Ἦέ μιν, ἦέ σε δουρὶ κηρήσομαι· οὐδέ σε φημι
 δηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλύξειν αἰπὺν ὄλεθρον.
 Ἦ ῥα, καὶ ἔγχυς ἀφῆκεν, ἐκὼν δ' ἡμᾶτατε φωτό.
 δεξιτερόν δ' ὑπὲρ ὤμον εὖξον δουρὸς ἀκωκῇ
 ἐν γαίῃ ἐπάγῃ· ὃ δ' ἄρ' ἔστη, τάρβησέν τε,
- 375 βαμβαινὼν – ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίγνεται ὀδόντων·
 χλωρός ὑπαὶ δαίους. τῷ δ' αὐθμαίνοντι κηήτην,
 χειρῶν δ' ἀψάσθην· ὃ δὲ θαυρύσας ἔπος ηὔδα·
 Ζωγρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔστι γὰρ ἔνδῃ
 χαλκός τε χρυσός τε, πολὺκμητός τε σίδηρος·
- 380 τῶν κ' ὕμιν χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
 εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολὺμητις
 Ὀδυσσεύς·
 Θάρσει, μηδέ τί τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω·
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
- 385 πῇ δ' οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεαι οἷος
 νύκτα δι' ὄρφναίην, ὅτε σ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
 ἢ τίνα συλήσων νεκρῶν κατατεθνηώτων;
 ἢ σ' ἔκτωρ προέηκε διασκοπιῖσθαι ἔκυστα
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς; ἢ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνῆκεν;
- 390 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Δόλων· ὑπὸ δ' ἔτρεμε γυῖα
 πολλῇσιν μ' ἄτησι παρὲκ νόον ἤγαγεν ἔκτωρ,
 ὃς μοι Πηλεΐωνος ἀγαυοῦ μώνυχας ἔκπους

δοσέμεναι κατένευσε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ·
 ἤνώγει δέ μ' ἴοντα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 ἀνδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι, 395
 ἣ ἐφυλάσσονται νῆες θοαί, ὥς τοπάρος περ,
 ἣ ἤδη χεῖρεσσιν ὑφ' ἡμετέρησι δαμέντες,
 φῦξιν βουλεύοιτε μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλοιτε
 νύκτα φυλασσεμένοι, καμάτῳ ἀδδηκότες αἰνῶ.

Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 400
 ἦ ῥά νύ τοι μεγάλων δῶρων ἐπεμαίετο θυμός,
 ἵππων Διακλῖδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἄλγεινοὶ
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ἣ δ' ὀχέεσθαι,
 ἄλλῳ γ' ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον· 405
 ποῦ νῦν δεῦρο κιὼν λίπεις Ἐκτορα, ποιμένα λαῶν;
 ποῦ δέ οἱ ἔντεα κεῖται Ἀρήϊα, ποῦ δέ οἱ ἵπποι;
 πῶς δ' αἰ τῶν ἄλλων Τρῶων φυλακαὶ τε καὶ εὐναί;
 [ἄσυσσά τε μητιδῶσι μετὰ σφίσιν· ἣ μεμύασι
 αὐθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἣ πόλινδε 410
 ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς;]

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλων, Εὐμήδεος υἱός·
 τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 Ἐκτὼρ μὲν μετὰ ταῖσιν, ὅσοι βουληφόροι εἰσὶν,
 βουλάς βουλεύει θείου παρὰ σήματι Ἴλου, 415
 νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' ὥς εἶρεαι, ἦρως,
 οὔτις κεκριμένη ῥύεται στρατόν, οὐδὲ φυλάσσει.
 ὅσσαι μὲν Τρῶων πυρὸς ἐσχάραι, οἷσιν ἀνάγκη,
 οἱ δ' ἐργηγόρθασιν, φυλασσεμένοι τε κέλονται
 ἀλλήλοισι. ἀτὰρ αὖτε πολὺκλῆτοι ἐπίκουροι 420
 εὐδουσι· Τρωσὶν γὰρ ἐπιτραπέουσι φυλόσσειν·

οὐ γὰρ σφιν παῖδες σχεδὸν εἶσται, οὐδὲ γυναῖκες.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 425 πῶς γὰρ νῦν, Τρώεσσι μεμιγμένοι ἵπποδάμοισιν
 εὐδουσ', ἣ ἀπάνευθε; δλείπε μοι, ὄφρα δαίει.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Δόλων, Εὐμήθεος υἱός·
 τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 πρὸς μὲν ἄλδς Κᾶρες καὶ Παίονες ἀγκυλότοδοι,
 καὶ Λέλεγες καὶ Καύκωνες, διοί τε Πελασγοί·
 430 πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι, Μυσοί τ' ἀγέρωχοι,
 καὶ Φρύγες ἵπποδάμοι καὶ Μήρονες ἵπποκορυσταί·
 ἀλλὰ τίη ἐμὲ ταῦτα διεξερίεσθε ἱκαστα;
 εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδῦναι ὄμιλον,
 Θρηῖκες οἷδ' ἀπάνευθε νεήλυδες, ἔσχατοι ἄλλων·

435 ἐν δὲ σφιν Ῥῆσος βασιλεύς, παῖς Ἡϊονῆος.
 τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ἶδον ἠδὲ μεγίστους·
 λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.
 ἄρμα δὲ οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἥσκηται·
 τεύχεα δὲ χρύσεια, πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
 440 ἦλνθ' ἔχων· τὰ μὲν οὔτι καταθνητοῖσιν ἔοικεν
 ἀνδρῆσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 ἀλλ' ἐμὲ μὲν νῦν νηυσὶ πελάσσετον ὠκυπόροισιν,
 ἣ ἐμὲ δῆσαντες λίπετ' αὐτόθι νηλεῖ δεσμῷ,
 ὄφρα κεν ἔλθῃτον, καὶ πειρηθῇτον ἐμεῖο,
 445 ἣ ῥα κατ' αἶσαν ἔειπον ἐν ὑμῖν, ἥς καὶ οὐκ.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ δρᾷ ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 μὴ δὴ μοι φύξιν γε, Δόλων, ἐμβάλλεο θυμῷ,
 ἐσθλά περ ἀγγελίας, ἐπεὶ ἴκεο χεῖρας ἐς ἀμάς.
 εἰ μὲν γὰρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν, ἥε μεθῶμεν,
 450 ἦ τε καὶ ὕστερον εἰσθα θοάς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,

ἥε διοπτεύσων, ἥ ἐναντίβιον πολεμίζων·
εἰ δέ κ' ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης,
οὐκέτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσεαι Ἀργείοισιν.

Ἦ, καὶ ὁ μὲν μιν ἔμελλε γενέλου χειρὶ παχείῃ
ἀψάμενος λίσσεσθαι· ὁ δ' αὐχένα μέσσον ἔλασσειν, 455
φασγάνῳ αἵξας, ὑπὸ δ' ἄμφω κέρυε τένοντα·
φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦγε κάρη κονίησιν ἐμίχθη.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλῇφιν ἔλοντο,
καὶ λυκέην καὶ τόξα παλλίντονα καὶ δόρυ μακρόν·
καὶ τὰ γ' Ἀθηναίῃ ληϊτίδι δῖος Ὀδυσσεὺς 460
ὑπόσ' ἀνέσχεθε χειρὶ, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηῦδα·

Χαῖρε, θεά, τοῖςδεσσι! σὲ γάρ πρώτην ἐν Ὀλύμπῳ
πάντων ἀθανάτων ἐπιβωσόμεθ'· ἀλλὰ καὶ αὐτίς
πέμπσον ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς.

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἔθεν ὑπόσ' αἵρας 465
θῆκεν ἀνὰ μυρίκην· δειλὸν δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκεν,
συμμάρψας δόνακας, μυρίκης τ' ἐριθιλέας ὄζους·
μὴ λάθοι αἶτις ἰόντε θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν.
τῷ δὲ βράτην προτέρω, διὰ τ' ἔντα καὶ μέλαν αἶμα
αἶψα δ' ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἔξον ἰόντες. 470
οἱ δ' εὐδὸν καμάτῳ ἀθρηκότες, ἔντια δέ σφιν
καλὰ παρ' αὐτοῖσι χθονὶ κέκλιτο, εὖ κατὰ κόσμον,
τριστοιχί· παρὰ δὲ σφιν ἐκίστω δίζυγες ἵπποι.
Ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ εὐδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκίεις ἵπποι
ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης ἱμῶσι δέδεντο. 475

τὸν δ' Ὀδυσσεὺς προπάροιθεν ἰδὼν Διομήδῃ δειξεν·

Οὗτός τοι, Διόμηδες, ἀνὴρ, οὗτοι δὲ τοι ἵπποι,
οὓς νῶϊν πίψανσκα Δόλων, ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς.
ἀλλ' ἄγε δῆ, πρόφερε κρατερὸν μένος· οὐδέ τί σε χρὴ

- 480 ἐστιάμεναι μέλεον σὺν τεύχεσιν· ἀλλὰ λυ' ἵππους·
 ἥε σύγ' ἄνδρας ἔναιρε, μέλήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἐμπνευσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην, τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' αἰκῆς,
 ἄορι θεινομένων· ἐρυθαίνετο δ' αἵματι γαῖα.
- 485 ὥς δὲ λέων μῆλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθὼν,
 αἴγεσιν ἢ θῖεσσι, κακὰ φρονέων ἐνοροῦσῃ·
 ὥς μὲν Θρηϊκάς ἄνδρας ἐπαίχετο Τυδείος υἱός,
 ὄφρα θυώδεα ἔπεφνε· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 ὄντινα Τυδείδης ἄορι πλήξει παραστάς,
- 490 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐξερύσασκεν,
 τὰ φρονέων κατὰ θυμόν, ὅπως καλλίτριχες ἵπποι
 ῥέϊα διέλθοιεν, μηδὲ τρομεοῖατο θυμῷ,
 νεκροῖς ἀμβάλοντες· ἀήθεσσαν γὰρ ἔτ' αὐτῶν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κινήσατο Τυδείος υἱός,
- 495 τὸν τρισκαιδέκατον μελιηδέα θυμόν ἀπηύρα,
 ἀσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῇφιν ἐπίστη.
 [τὴν νύκτ', Οἶνείδαο παῖς, διὰ μῆτιν Ἀθήνης.]
 τύφρα δ' ἔφ' ὃ τλήμων Ὀδυσσεὺς λυέμωνυχας ἵππους,
 σὺν δ' ἤειρεν ἱμῦσι, καὶ ἐξήλαυνεν ὀμόλον,
- 500 τόξῳ ἐπιπλήσων· ἐπεὶ οὐ μάστιγα φαινήν
 ποικίλου ἐκ δίφροιο νοήσατο χερσὶν ἐλέσθαι·
 ῥοιζήσεν δ' ἄρα, πιφαύσκων Διομήδεϊ δῖῳ.
 Αὐτὰρ ὃ μερμήριζε μένων, ὅτι κύντατον ἔρδοι·
 ἢ ὅγε δίφρον ἐλὼν, ὅθι ποικίλα τεύχε' ἔκειτο,
- 505 ῥυμοῦ ἐξερύοι, ἢ ἐκφέροι ὑψὸς αἰέρας·
 ἢ ἔτι τῶν πλεόνων Θρηκῶν ἀπὸ θυμόν ἔλοιτο.
 ἕως δ' ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη
 ἐγγύθεν ἵσταμένη προσέφη Διομήδεα δῖον·

Ἰνδοῦτον δὴ μνησάει, μεγαθύμου Τυδείος υἱέ,
νῆας ἐπὶ γλαφυράς· μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθῃς· 510
μὴ ποὺ τις καὶ Τρῶας ἐγείρῃσιν θεὸς ἄλλος.

Ὡς φάθ'· ὁ δὲ ξυνέηκε θεῶς ὅπα φωνησάσης·
καρπαλίμως δ' ἵππων ἐπεβήσατο· κόπτε δ' Ὀδυσσεὺς
τόξῳ· τοὶ δ' ἐπέτοντο θοᾶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οὐδ' ἀλαοσκοπὴν εἶχ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, 515
ὥς ἰδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδείος υἱὸν ἔπουσαν·

τῇ κοτίων, Τρώων κατεδύσατο πουλὺν ὄμιλον,
ὥρσιν δὲ Θρηκῶν βουληφόρον Ἴπποκόωντα,
Ῥήσου ἀνεψιὸν ἐσθλόν. ὁ δ' ἐξ ὕπνου ἀνορούσας,
ὥς ἴδε χῶρον ἐρήμον, ὅθ' ἕστασαν ὠκείας ἵπποι, 520
ἄνδρας τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλήσι φονῆσιν,
ῥιμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον τ' ὀνόμηνεν ἐταῖρον.
Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ὤρτο κυδοιμός,
θυρόντων ἄμυδις· θηεῦντο δὲ μέρμερα ἔργα,
ὅσσ' ἄνδρες ῥέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας. 525

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον, ὅθι σκοπὸν ἔκτορος ἔκταν,
ἔνθ' Ὀδυσσεὺς μὲν ἔρυνξε, Διὶ φίλος, ὠκείας ἵππους·
Τυδεΐδης δὲ χαμᾶζε θορῶν ἔναρα βροτόεντα
ἐν χεῖρεσσ' Ὀδυσσῆϊ τίθει· ἐπεβήσατο δ' ἵππων.
μάστιξεν δ' ἵππους, τὼ δ' οὐκ ἄκοντες πετίεσθην. 530
[νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.]
Ἰνέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον αἶε, φώνησέν τε·

ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός·
ἵππων μ' ὠκυπόδων ἄμφι κτύπος οὐατα βάλλει 535
αἱ γὰρ δὴ Ὀδυσσεὺς τε καὶ ὁ κρατερός Διομήδης
ὥδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἔλασαίλατο μώνυχας ἵππους.

ἀλλ' αἰνῶς δαίδοικα κατὰ φρένα, μήτι πάθωσιν
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.

- 540 Οὐπω πᾶν εἶρητο ἔπος, ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί.
 καὶ ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα· τοὶ δὲ χαράντες
 δεξιῇ ἡσπάζοντο, ἔπεσσί τε μειλιχλοῖσιν.
 πρῶτος δ' ἐξερέεινε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·

- Ἐπὶ ἄγε μ', ὦ πολύναι' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 545 ὅππως τοὺςδ' ἵππους λάβητον· καταδύντες ὄμιλον
 Τρώων; ἢ τίς σφωσι πόρεν θεὸς ἀντιβολήσας;
 αἰνῶς ἀκτίνεσσιν εἰοκότες ἡέλλοιο.

- αἰὶ μὲν Τρῳάσσ' ἐπιμίσσομαι, οὐδέ τί φημι
 μιμνάζειν παρὰ νηυσί, γέρον περ ἐὼν πολεμιστῆς·
 550 ἀλλ' οὐπω ταίους ἵππους ἶδον, οὐδ' ἐνόησα.
 ἀλλὰ τιν' ὕμῃ δῶκε δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα·
 ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 κοῖρη τ' αἰγιδόχοιο Διὸς, γλαυκῶπις Ἀθήνη.

- Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 555 ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 ρεῖα θεὸς γ' ἐθέλων καὶ ἁμείνονας, ἤεπερ οἶδε,
 ἵππους δωρήσαιτ', ἐπειὴ πολὺ φέρετεροί εἰσιν.
 ἵπποι δ' οἶδε, γεραίε, νεήλυδες, οὓς ἐρετίνεις,
 Θρηῖοι· τὸν δὲ σφιν ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης
 560 ἔκτανε, παρ' δ' ἐτάρους δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους.
 τὸν τρισκαίδεκατον σκοπὸν εἶλομεν ἐγγύθι νῆων·
 τὸν ῥα διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο
 Ἐκτωρ τε προέηκε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί.

- Ὡς εἰπὼν τάφροιο διήλασε μώνυχας ἵππους,
 565 καρχαλόων· ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί.
 οἱ δ' ὅτε Τυδείδῃω κλισίην εὕτυκτον ἴκοντο,

ἵππους μὲν κατέδησαν ἑυτμήτοισιν ἱμάσιν
 φάτινῃ ἐφ' ἱππείῃ, ὅθι περ Διομήδεος ἵπποι
 ἕστασαν ὠκύποδες, μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες.
 νηὶ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνος
 θῆκε Ὀδυσσεύς, ὅφρ' ἱρὺν ἐτοιμασσαίᾱτ' Ἀθήνη.
 αὐτοὶ δ' ἰδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσσην,
 ἐσβιάντες, κνήμας τε ἰδὲ λόφον, ἀμφὶ τε μηρούς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σφιν κῦμα θαλάσσης ἰδρῶ πολλὸν
 νίψεν ἀπὸ χρωτός, καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ,
 ἔς ῥ' ἄσαμίνθους βάντες εὐξέστας λούσαντο.
 τῷ δὲ λοεσσαμένῳ, καὶ ἀλειψαμένῳ λίπ' ἐλαίῳ,
 δείπνῳ ἐφιζανέτην· ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνη
 πλείου ἀφυσσάμενοι λεῖβον μελιηδέα οἶνον.

570

575

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ Λ.

S V M M A R I V M.

Instructus splendidis armis Agamemno manus copias suas in aciem educit, simul Hector et alii principes Troianorum (1 - 66). Insolita virtute Agamemnonis, quae et incognitam turbam inflammant, Troiani commoventur, magna clade accepta (67 - 162). Hector ipse, ad urbis usque moenia repulsus, Iovis iussu impetum ferentis adversarii declinat, donec ille saucius proelio egreditur (163 - 283). Quo facto, Hector ad pugnandum redit, et novum ardorem iniicit suis (284 - 309). Aciem inclinatam restituit: Diomedes, Vlysses, Ajax: sed Diomedes, a Paride vulneratus, cito ad naves revehitur (310 - 400); item Vlysses, vulneratus a Soco, atque, eo transfixo, a Troianis circumventus, ope Menelai et Aiacis dimicationi eripitur (401 - 488); mox Paridis sagittis vulnerantur Machao et Eurypylus (489 - 596). Machaonem, Nestoris curru praetervehentem, conspicatus Achilles, Patroclum mittit praesentis cogniturum (597 - 617). Is ubi Machaonem agnovit, a Nestore miserrimam fortunam proclii edocetur rogaturque, ut vel Achillem a auxilium Achivis ferendum impleret, vel ipse, Achillis arma indutus, hostes terreat (618 - 803). In reditu Patroclus Eurypylum ex vulnere acrum offendit, atque in tentorium delato medetur (804 - 848).

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Λ.

Ἄγαμέμνωνος ἀριστεία.

Ὡς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγανοῦ Τιθωνοῖο
ᾤρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φάως φέροι ἡδὲ βροτοῖσιν·
Ζεὺς δ' Ἑριδα προΐαλλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσαν.
στῇ δ' ἐπ' Ὀδυσσεύῃ μεγακῆτεϊ νηϊ μελαίνῃ, 5
ἣ ῥ' ἐν μεσσήτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσθε,
ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο,
ἡδ' ἐπ' Ἀχιλλεύῃ· τοί ῥ' ἔσχατα νῆας εἴσας
εἵρυσαν, ἡγορῇ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν.
ἐνθα στᾶσ' ἦϋσε θεὰ μέγα τε δεινὸν τε 10
ὄρθι, Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκάστω
καρδίῃ, ἄλληλκτον πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι.
[τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ', ἥδ' ἐνέσθαι
ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν.]
Ἀτρεΐδης δ' ἐβόησεν, ἰδὲ ζώννυσθαι ἄνωγεν 15
Ἀργεῖους· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο νώροπα χαλκόν.
κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν

- καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 δευτέρῳ αὖ θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδυνεν,
 20 τὸν ποτὲ οἱ Κινύρης δῶκε, ξεινήϊον εἶναι.
 πεύθετο γὰρ Κύνπρονδα μέγα κλέος, οὐνεκ' Ἀχαιοὶ
 ἐς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον·
 τοῦνεκά οἱ τὸν δῶκε, χαριζόμενος βασιλῆϊ.
 τοῦ δ' ἦτοι δέκα οἴμοι ἔσαν μέλανος κυάνοιο,
 25 δῶδεκα δὲ χρυσοῖο, καὶ εἴκοσι κασσιτέροιο·
 κυάνεοι δὲ δράκοντες ὀρωρεῖχато προτὶ δειρὴν
 τρεῖς ἐκάτερθ', ἴρισιν εἰκοότες, ἄστε Κρονίων
 ἐν νέφει στήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
 ἀμφὶ δ' αἶψ' ὥμοισιν βάλετο ἕφος· ἐν δὲ οἱ ἦλοι
 30 χρύσειοι πάμφαινον· ἀτὰρ περὶ κονιέδν ἦεν
 ἀργύρεον, χρυσείοισιν ἀορτήρεσσιν ἀρηγός.
 ἂν δ' ἔλειτ' ἀμφιβρότην, πολυδαίδαλον ἀσπίδα θούρι,
 καλήν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χαλκοὶ ἦσαν·
 ἐν δὲ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν εἴκοσι κασσιτέροιο
 35 λευκοί, ἐν δὲ μέσοισιν ἦν μέλανος κυάνοιο.
 τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῶ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο,
 δεινὸν δερκομένη· περὶ δὲ Λεῦμός τε Φόβος τε.
 τῆς δ' ἐξ ἀργύρεος τελαμῶν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῇ
 κυάνεος ἐλέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δὲ οἱ ἦσαν
 40 τρεῖς ἀμφιστρεφείς, ἐνὸς αὐχένος ἐκπεφυυῖαι.
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο, τετραφάληρον.
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 εἴλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεκορυσμένα χαλκῷ,
 ὀξέα· τῆλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἴσω
 45 λάμπει· ἐπὶ δ' ἐγδούπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
 τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκῆνης.

Ἠνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἔῳ ἐπέτελλεν ἕκαστος,
 ἔππους ἐὺ κατὰ κόσμον ἐρυνέμεν αὐτῷ ἐπὶ τάφρῳ·
 αὐτοὶ δὲ πρυλῆες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 ῥῶοντ'· ἄσβεστος δὲ βοή γένετ' ἥῳτι πρό.
 φθάν δὲ μέγ' ἐππῆων ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες·
 ἐππῆες δ' ὀλλύγον μετεκλίσθον· ἐν δὲ κυδοιμὸν
 ὥρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑπόθεν ἦκεν ἐέρας
 αἵματι μυδαλείας ἐξ αἰθέρος, οὐνεκ' ἔμελλεν
 πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς Αἰδι προΐάφειν.
 55

Τρῶες δ' αὐτῷ ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο,
 Ἔκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα,
 Αἰνείαν θ', ὃς Τρῶσι, θεὸς ὢς, τίετο δῆμῳ,
 τρεῖς τ' Ἀντηνορίδας, Πόλυβον καὶ Ἀγήνορα Διον,
 ἡϊθέον τ' Ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν.
 60
 Ἔκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσ' ἔισην.
 οἶος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὐλιος ἀστήρ,
 παμφαίνων, τότε δ' αὖτις ἔδυ νέφεα σκιδέντα·
 ὢς Ἔκτωρ ὅτε μὲν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν,
 ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι, κελεύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
 65
 λάμψ', ὥστε στεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.

Οἱ δ', ὥστ' ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
 ὄγμον ἐλαύνωσιν, ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν,
 πυρῶν ἢ κριθῶν· τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει·
 ὢς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
 70
 δῆρουν, οὐδ' ἕτεροι μνῶντ' ὀλουῖο φόβοιο·
 ἴσας δ' ὑσμῖνῃ κεφαλὰς ἔχον· οἱ δὲ, λύκοι ὢς,
 θῦνον. Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος εἰσορόωσα·
 οἷη γάρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν·
 οἱ δ' ἄλλοι οὐ σφιν πάρεσαν θεοί, ἀλλὰ ἐκηλοι
 75

- σφοῖσιν ἐνὶ μεγάροισι καθείατο, ἥχι ἐκάστω
 δώματα καλὰ τέτυκτο κατὰ πτύχας Οὐλύμποιο·
 πάντες δ' ἥτιδωντο κελαινερφία Κρονίωνα,
 οὔνεκ' ἄρα Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
 80 τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγχε πατήρ· ὁ δὲ νόσφι λιασθεῖς,
 τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο, κῦδεϊ γαίῳν,
 εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 χαλκοῦ τε στεροπὴν, ὀλλύντας τ' ὀλλυμένους τε.
 Ὅφρα μὲν ἤως ἦν καὶ αἶξετο ἱερὸν ἦμαρ,
 85 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πίπτε δὲ λαός·
 ἦμος δὲ δρυτόμος περ ἄνῃρ ὠπλίσσατο δεῖπνον
 οὔρεος ἐν βήσσησιν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο χεῖρας
 τάμνων δένδρεα μακρὰ, ἄδος τέ μιν ἴκετο θυμόν,
 σίτου τε γλυκερυῖο· περὶ φρένας ἥμερος αἰρεῖ·
 90 τῆμος σφῇ ἀρετῇ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας,
 κεκλόμενοι ἐτάροισι κατὰ στίχας· ἐν δ' Ἀγαμέμνων
 πρῶτος ὄρουσ'· ἔλεδ' ἄνδρα Βιήνορα, ποιμένα λαῶν,
 αὐτόν, ἔπειτα δ' ἐταῖρον, Ὀϊλῆα πλήξεντιον.
 ἦτοι ὅγ' ἐξ ἵππων κατεπάλμενος, ἀντίος ἔστη·
 95 τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα μετώπιον ῥέει δουρὶ
 νύξ', οὐδὲ στεφάνῃ δόρου οἱ σκέθε χαλκοβάρεια,
 ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἤλθε καὶ ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ
 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δὲ μιν μεμαῶτα.
 καὶ τοὺς μὲν λίπεν αὐθι ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 100 στήθεσι παμφαίγοντας, ἐπεὶ περίδυσσε χιτῶνας·
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' Ἰσὸν τε καὶ Ἀντιφον ἐξεναρίζων,
 νῆε δ' ὡς Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, ἄμφω
 εἰν ἐνὶ δίφῳ ἰόντας· ὁ μὲν νόθος ἠνιόχευεν,
 Ἀντιφος αὖ παρέβυσσε περικλυτός· ὦ ποτ' Ἀχιλλεύς

Ἴδης ἐν κρημοῖσι διδῷ μύσχοισι λύγοισιν, 105
 ποιμαίνοντ' ἐπ' ὅεσσι λαβῶν, καὶ ἔλυσεν ἡποίνων.
 δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ στήθεος βάλε δουρὶ.
 Ἀντιφον αὖ παρὰ οὓς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.
 σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῦν ἐσύλα τεύχεα καλά, 110
 γιγνώσκων· καὶ γὰρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θοῇσιν
 εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἴδης ἄγαγεν πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς.
 ὥς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
 ῥηϊδίως συνέαξε, λαβῶν κρυτεροῖσιν ὁδοῦσιν,
 ἐλθὼν εἰς εὐνήν, ἀπαλὸν τέ σφ' ἦτορ ἀπηύρα· 115
 ἣ δ' εἴπερ τε τύχῃσι μάλα σχεδόν, οὐ δύναται σφιν
 χραϊσμεῖν· αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἱκάνει·
 καρπαλίμως δ' ἥϊξε διὰ θρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην,
 σπεύδουσ', ἰδρώουσα, κραταιοῦ θηρός ὑφ' ὀρμῆς·
 ὥς ἄρα τοῖς οὔτις δυνατό χραϊσμεῖσθαι ὄλεθρον 120
 Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέροντο.
 Αὐτὰρ ὁ Πείσανδρὸν τε καὶ Ἴππόλοχον μενεχάρμη,
 νίεας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλιστα,
 χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος, ἀγλαὰ δῶρα,
 οὐκ εἶασχ' Ἑλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ· 125
 τοῦπερ δὴ δύο παῖδες λάβε κρείων Ἀγαμέμνων,
 εἷν ἐνὶ δίφρῳ ἑύντας, ὁμυῦ δ' ἔχον ὠκείας ἵππους·
 ἐκ γὰρ σφεας χειρῶν φύγον ἥνία σιγαλδέοντα,
 τὰ δὲ κυκηθήτην· ὁ δ' ἐναντίον ὤρτο, λέων ὥς,
 Ἀτρεΐδης· τὰ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου γονυζέσθην· 130
 Ζῶγρει, Ἀτρεΐδης νιέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἅποινα·
 πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κεῖται,
 χαλκός τε χρυσός τε, πολὺν κμητός τε σιδήρος·

τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατήρ ἀπέρισεῖ ἄποινα,
 135 εἰ νῶϊ ζωοὺς πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Ὡς τάργε κλιόντα προσανυδήτην βασιλῆα
 μελιχλοῖς ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσαν·

Εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος υἱέες ἐσίν,
 ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώϊα ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν,
 140 ἀγγελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσῇ,
 αὖθι κατακτεῖναι, μηδ' ἐξέμαν ἄψ ἑς Ἀχαιοὺς·
 νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸς ἀεικέα τίστεα λῶβην.

Ἢ, καὶ Πείσανδρον μὲν ἄφ' ἵππων ὥς χαμᾶζε,
 δουρὶ βαλὼν πρὸς στῆθος· ὁ δ' ὑπτιος οὐδεὶ ἐρείσθη.
 145 Ἴππόλοχος δ' ἀπόρουσα, τὸν αὖ χαμᾶ ἐξενάρειξεν,
 χεῖρας ἀπὸ ξίφει τμήξας, ἀπὸ τ' αὐχένα κόψας·
 ὄλμον δ' ὥς ἕσσευε κυλινθεσθαι δι' ὀμίλου.
 τοὺς μὲν ἕασ'· ὁ δ', ὅθι πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,
 τῇ ῥ' ἐνόρουσ', ἅμα δ' ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί.

150 πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεκον φεύγοντας ἀνάγκη,
 ἱππεῖς δ' ἱππῆας - ὑπὸ δέ σφισιν ὥρτο κονίη
 ἐκ πεδίου, τὴν ὥρσαν ἐρίγδουποι πόδες ἵππων -
 χαλκῷ δηϊώοντες· ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
 αἰὲν ἀποκτείνων ἔπειτ', Ἀργείοισι κελεύων.

155 ὥς δ' ὅτε πῦρ αἶδηλον ἐν ἀξύνῳ ἐματίσθη ὕλη·
 πάντῃ τ' εἰλυφδῶν ἄνεμος φέρεται· οἳ δέ τε θάμνοι
 πρόρριζοι πίπτουσιν, ἐπειγόμενοι πυρός ὀρηγ·
 ὥς ἄρ' ὑπ' Αἰρείδῃ Ἀγαμέμνονι πίπτε κάρηνα
 Τρώων φεύγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἵπποι
 160 κείν' ὄχεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολίεμοιο γεφύρας,
 ἡνίοχους ποθέοντες ἀμύμονας· οἳ δ' ἐπὶ γαίῃ
 κείατο, γυπέσσιν πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχουσιν.

Ἐκτορα δ' ἐκ βελίων ὑπαγε Ζεὺς, ἔκ τε κονίης,
 ἃ τ' ἀνδροκτασίης, ἔκ θ' αἵματος, ἔκ τε πυθοιμοῦ·
 Ἀτρεΐδης δ' ἔπειτο, σφεδακὸν Δαναοῖσι κελεύων. 165
 οἱ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο,
 μέσσον κῆπ πεδῖον, παρ' ἐρσηδὸν ἐσσεύοντο,
 ἔμενοι πόλιος· ὃ δὲ κεκληγὼς ἔπειτ' αἰεὶ
 Ἀτρεΐδης, λυθρῷ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.
 ἔλλ' ὅτε δὴ Σκαίδας τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκοντο, 170
 ἔνθ' ἄρα δὴ ἴσταντο, καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμνον.
 οἱ δ' ἔτι καὶ μέσσον πεδῖον φοβέοντο, βύες ὥς,
 ἵστε λίσσιν ἐφόβησε, μολῶν ἐν νυκτὸς ἀμολγῇ,
 τάσας· τῇ δὲ τ' ἰὴ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὀλεθρὸς·
 τῆς δ' ἐκ αὐχέν' ἔπαξε, λαβὼν κραταροῖσιν ὁδοῦσιν, 175
 τρῶτον, ἔπειτα δὲ θ' αἶμα καὶ ἔγκασσε πάντα λαφύσσει
 ὡς τοὺς Ἀτρεΐδης ἔφαπε κρείων Ἀγαμέμνων,
 κτεν ἀποκτείνων τὸν ὀπίσταντον· οἱ δ' ἐφάβοντο.
 πολλοὶ δὲ πρηνεῖς τε καὶ ὕπτιοι ἔκπεσον ἵππων
 Ἀτρεΐδεω ὑπὸ χειρσί· περὶ πρό γὰρ ἔγχεϊ θύεν. 180
 ἔλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλεν ὑπὸ πτόλιν αἰπὺ τε τεῖχος
 ἔξασθαι, τότε δὴ ῥα πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἰδης ἐν κορυφῇσι καθέζετο πιδηέσσης,
 οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δὲ σιροππὴν μετὰ χειρσί.
 Ἴριν δ' ὤτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσιν· 185
 Βάσῃ ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, τὸν Ἐκτορι μῦθον ἔνισπε.
 ἔφρ' ἂν μὲν κεν ὄρε' Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 θύοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
 τόφρ' ἀναχωρεῖτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω
 κάρνασθαι δηΐοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην. 190
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δούρδ' τυπτεῖς ἦ βλήμενος ἰῶ,

- εἰς ἵππους ἄλεται, τότε οἱ κράτος ἐγγυαλίξει,
 κτείνειν, εἰσόκε νῆας εὖσσέλμους ἀφίκηται,
 δὴ τ' ἥελιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
- 195 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπείθησε ποδὴν ἑκεία Ἴρις.
 βῆ δὲ κατ' Ἰθαίων ὁρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν·
 εὐρὺ νῖδον Πριάμοιο δαΐφρονος, ἔκτορα δῖον,
 ἑσταότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
 ἄγχου δ' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὠκεία Ἴρις·
- 200 Ἐκτορ, νῖδ Πριάμοιο, Δῖα μῆτιν ἀτάλαντε,
 Ζεὺς με πατήρ προέηκε, τέῃν τάδε μυνθήσασθαι.
 ὄφρ' ἂν μὲν κεν ὄρεῖς Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
 τόφρ' ὑπόεικε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἄνωχθι
- 205 μάρνασθαι δηῖοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἡ δουρὶ τυπεῖς ἦ βλήμενος ἰφῶ,
 εἰς ἵππους ἄλεται, τότε τοι κράτος ἐγγυαλίξει,
 κτείνειν, εἰσόκε νῆας εὖσσέλμους ἀφίκηται,
 δὴ τ' ἥελιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
- 210 Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκεία Ἴρις.
 Ἐκτωρ δ' ἐξ ὀρέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
 πάλλων δ' ὀξεία δοῦρα κατὰ στρατὸν ὦχετο πάντη
 ὀτρύνων μαχέσασθαι· ἔγχευε δὲ φύλοπιν αἰνῆν.
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
- 215 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας·
 ἀρτύνθη δὲ μάχῃ, στάν δ' ἀντίοι· ἐν δ' Ἀγαμέμνων
 πρῶτος ὕρουσ' ἔθηκεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι πάντας·
 Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 ὅστις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθον,
- 220 ἢ αὐτῶν Τρώων, ἢ ἐκλειπτῶν ἐπικυόων.

Ἴφιτάμας Ἀντηνορίδης, ἧς τε μέγας τε,
 ὃς τράφη ἐν Θορήκῃ ἐριβώλακι, μητέρι μῆλων·
 Κισσῆς τόν γ' ἔθρεψε δόμοις ἐνι τυτθὸν ἔδοντα,
 μητροπάτωρ, ὃς τίκτε Θεανῶ καλλιπάρηον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦβης ἐρικυδέος ἔκτετο μέτρον, 225
 αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὄγε θυγατέρα ἦν·
 γήμας δ', ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἔκειτ' Ἀχαιῶν,
 σὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἳ οἱ ἔποντο·
 τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώτῃ λίπε νῆας εἵσας,
 αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν εἰς Ἴλιον εἰληλούθει· 230
 ὅς φη' τότε Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος.
 Ἴφιτάμας δὲ κατὰ ζώνην, θώρηκος ἔνερθεν,
 νύξ'· ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρρισε, βαρεῖν χειρὶ πιυθήσας· 235
 οὐδ' ἔτορε ζωστήρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 ἄργυρῳ ἀντομένη, μόλιβος ὥς, ἐτράπετ' αἰχμῇ.
 καὶ τόγχε χειρὶ λαβῶν εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 ἔλκ' ἐπὶ οἱ μεμαῶς, ὥς τε λίς· ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 σπάσσαντο· τὸν δ' ἄορι πλῆξ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυνῖα. 240
 ὥς δ' μὲν αὖθι πεσὼν κοιμήσαντο χάλκεον ὕπνον,
 οἰκτρός, ἀπὸ μνηστῆς ὑλόχου, ἀστοῖσιν ἀρήγων,
 κουριδίης, ἧς οὔτι χάριν ἶδε, πολλὰ δ' ἔδωκεν·
 πρῶθ' ἑκατὸν βοὺς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη
 αἶγας ὁμοῦ καὶ δῖς, τὰ οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο. 245
 δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων ἐξενάρηεν,
 βῆ δὲ φέρων ἀν' ὅμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλά.
 Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε Κόων, ἀριδείκετος ἀνδρῶν,
 πρῆσβυγενῆς Ἀντηνορίδης, κρατερὸν φάε' ἐπένθος

- 250 ὀφθαλμοὺς ἐκάλυψε, κασιγνήτῳ πεσόντος.
 στῆ δ' εὐράξ σὺν δοῦρι, λαθὼν Ἀγαμέμνονα δῖον·
 νύξε δέ μιν κατὰ χεῖρα μίσσην, ἀγκῶνος ἐνεφθεν,
 ἀντικρὺ δὲ διέσχε φαιβοῦ δοῦρός ἀκοκή.
 ῥίγησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 255 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέιλεγε μάχης ἡδὲ πτολέμοιο,
 ἀλλ' ἐπόρουσε Κρόνῳ, ἔχων ἀνεμοστρεφὲς ἔγχος.
 ἦτοι δ' Ἰφιδάμαντα κασιγνήτον καὶ ὄπατρον
 ἔλαε ποδὸς μεμαῶς, καὶ αὖται πάντας ἀρίστους·
 τὸν δ' ἔλκοντ' ἀν' ὄμιλον ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοείσης
 260 οὔτησε ξυστῶ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα·
 τοῖο δ' ἐπ' Ἰφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς·
 ἐνθ' Ἀντήνορος υἱὲς, ὑπ' Ἀτρεΐδῃ βασιλῆϊ
 πότμον ἀναπλήσαντες, ἔδυν δόμον Ἄϊδος εἶσα.
 Αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπαλεῖτο στίχας ἀνδρῶν,
 265 ἔγχεϊ τ' αὐρὶ τε, μεγάλοισί τε χειρμαδίουσιν,
 ὄφρα οἱ αἰὲς ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς·
 αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἔλκος ἐτέραστο, παύσατο δ' αἶμα,
 ὀξεῖαι δ' ὀδύнай δύνον μένος Ἀτρεΐδαο.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ὠδίνουσας ἔχη βέλος δέξυ γυναιῖα,
 270 δρμύ, τό τε προῖεῖσι μογοστόχοι Βιλείθυιαι,
 "Ἡρῆς θυγατέρες, πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι·
 ὥς ὀξεῖ' ὠδύναι δύνον μένος Ἀτρεΐδαο.
 ἐς δόφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέελλον,
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἥχθετο γὰρ κῆρ.
 275 ἦ ὕσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνῶς·
 "Ω φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 ὑμεῖς μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισι
 φύλοπιν ἀργαλήν, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητίετα Ζεὺς

εἶασε Τρῶεςσι πανημέριον πολέμειν.

“Ὡς ἔφαθ' ἡνίοχος δ' ἱμάσεν καλλίτριχας ἵππους 280
νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην·
ἄφρονες δὲ σιγήσας, φαίνοντο δὲ νέεσθαι κονίῃ,
τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντες.

“Ἐκτὼς δ' ὥς ἐνόησ' Ἀγαμέμνονα νόσφι κινῶντα,
Τρῶσιν τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέλευε, μακρὸν αὔσας· 285

Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται,
ἄνδρες ἔσθε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς!
οἶχετ' ἀνὴρ ὤριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκεν
Ζεὺς Κρονίδης. ἀλλ' ἰθύς ἐλαύνετε μῶνοχας ἵππους
ἰφθίμων Δαναῶν, ἐν ὑπέρτερον εὖχος ἄρησθε. 290

“Ὡς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
ὥς δ' ὅτε πού τις θηρητὴρ κύνας ἀργυρώδοντας
σεύη ἐπ' ἀγροτέρῃ σὺν κατὰ πτερὰ ἢ ἐλίσσῃ
ὥς ἐπ' Ἀχαιοῖσιν σεῦε Τρῶας μεγαθύμους
“Ἐκτὼς Πριαμίδης, βροτολογίῃ ἴσος Ἀρτῆ. 295
αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκει·
ἐν δ' ἔπειθ' ὑσμίνῃ, ὑπεραιῖ ἴσος ἀέλλῃ,
ἦτε καθαλλομένη ἰοειδέα πόντον ὀρίνει.

“Ἐνθά τίνα πρώτον, τίνα δ' ὑστάτον ἐξενάριξεν
“Ἐκτὼς Πριαμίδης, ὅτε νῆ Ζεὺς κύδος ἔδωκεν; 300

Ἀσάϊον μὲν πρώτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ὀπίτην,
καὶ Δόλοπα Κλυτίδην καὶ Ὀφελτίον ἠδ' Ἀγέλαον,
Ἄισυμνόν τ' Ὀρόν τε καὶ Ἰππένοον μένεχάρμη.
τοὺς ἄρ' ὅγ' ἡγεμόνας Δαναῶν ἔλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
πληθύν· ὥς δόπτε νέφεα Ζέφυρος στυφελίῃ 305
ἀργέσταιο Νότοιο, βαθύτῃ λαίλαπι τύπτων·
πολλὸν δὲ τρόφι κύμα σπένδεται, ὑψόσθαι δ' ἄχνη

σπίδονται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλόγκτοιο ἰωῆς·

ὥς ἄρα πυννὰ καρήμαθ' ὑφ' Ἑκτορι δάμνατο λαῶν.

- 310 Ἐνθα κε λοιγὸς ἔην, καὶ ἀμήχανα ἔργα γέγοντο,
καὶ νῦ κεν ἐν νῆεσσι πῖσον φεύγοντας Ἀχαιοί,
εἰ μὴ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κέκλετ' Ὀδυσσεύς·

Τυδεΐδῃ, τί παθόντε λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς;

- ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἵστασο· δὴ γὰρ ἔλεγχος
315 ἔσσειται, εἴ κεν νῆας ἔλῃ κορυθαίολος Ἑκτωρ.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερός Διομήδης·

ἦτοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυνθα

ἡμέων ἔσσειται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς

Τρῳαῖν δὴ βόλεται δοῦναι κρείτος, ἥπερ ἡμῖν.

- 320 Ἦ, καὶ θυμβραῖον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμάζε,
δουρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
ἀντίθεον θεράποντα, Μολίονα, τοῖο ἄνακτος.
τοὺς μὲν ἔπειτ' εἶασαν, ἐπεὶ πολέμου ἀπέπαυσαν·
τὼ δ' ἂν ὁμιλον ἰόντε κυδοίμεον, ὥς ὅτε κίπρω

- 325 ἐν κυσὶ θηρευτῆσι μέγα φρονέοντε πείσῃον·
ὥς ὄλεον Τρῳᾶς παλινορμένῳ· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἑκτορα δῖον.

Ἐνθ' ἐλέτην δῖφρον τε καὶ ἀνέρε, δήμου ἀρίστῳ,

νῆε δ' ὤω Μέροπος Περικουίου, ὃς περὶ πάντων

- 330 ἦδε μαντοσύνας, οὐδὲ οὕς παῖδας ἔασκεν
στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τὼ δέ οἱ οὔτε
πειθέσθην· Κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
τοὺς μὲν Τυδεΐδης δουρικλειτὸς Διομήδης,
θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδὼν, κλυτὰ τευχέ' ἀπηύρα·

- 335 Ἰππόδαμον δ' Ὀδυσσεὺς καὶ Πηλεόχον ἐξανόριξεν.

Ἐνθα σφιν κατὰ ἴσα μάχην ἐτάνυσσε Κρονίων,

ἐξ Ἰδης καθορῶν· τοὸ δ' ἀλλήλους ἐνῆριζον.
 ἦτοι Τυδεὸς υἱὸς Ἀγαστροφον οὔτασε δουρὶ
 Παιονίδην ἦρωα κατ' ἰαχίον· οὐ γὰρ οἱ ἔπποι
 ἐγγὺς ἔσαν προφυγεῖν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ. 340
 τοὺς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνειθ' ἔχεν· αὐτὰρ ὁ πεζὸς
 θῦνε διὰ προμάχων, εἴως φίλον ὤλεσε θυμόν.
 Ἐκτωρ δ' ὅξυ νόησε κατὰ στήσας, ὥρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
 κεκληγῶς· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες.
 τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοήν ἄγαθὸς Διομήδης, 345
 αἶψα δ' Ὀδυσσεῖα προσεφώνεεν, ἐγγὺς ἑόντα·

Νῶϊν δὴ τόδε πῆμα κυλίνδεται, ὄβριμος Ἐκτωρ
 ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν, καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.

Ἥ δα, καὶ ἄμπεπαλὼν προῖε δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, τιτυσκόμενος κεφαλῆφιν, 350
 ἄκρην καὶ κέρυθα· πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκόφι χαλκός,
 οὐδ' ἔκετο χρῶα καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια,
 τρίπτυχος, αὐλῶπις, τὴν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Ἐκτωρ δ' ὥκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλῳ·
 στή δὲ γνύξ ἐριπών, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ 355
 γαίης· ἄμφι δὲ ὅσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυψεν.

ὄφρα δὲ Τυδείδης μετὰ δούρατος ὥχετ' ἐρωήν,
 τῆλε διὰ προμάχων, ὅθι οἱ καταείσατο γαίης,
 τόφρ' Ἐκτωρ ἄμπνυτο, καὶ ἄψ ἐς δίφρον ὀρούσας
 ἐξέλασ' ἐς πληθύν, καὶ ἀλεύατο Κῆρα μέλαιναν. 360
 δουρὶ δ' ἐπαῖσσαν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

Ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
 ἦλθε κακόν· νῦν αὖτέ σ' ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὃ μέλλεις εὐχέσθαι, ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.
 ἦ θὴν σ' ἐξανύω γε, καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας, 365

εἴ ποὺ τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάροθός ἐστιν.
 νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπισσομαι, ὃν κε κιχίω.

- Ἦ, καὶ Παιονίδην δουρικλυτὸν ἐξενάριξεν.
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, ἑλάνης πόσις ἡνκόμοιο,
 370 Τυδείδῃ ἔπι τόξα τιταίνετο, πομπῇ λαῶν,
 στήλῃ κεκλιμένος, ἀνδροκμήτω ἐπὶ τύμβῳ
 Ἴλου Δαρδανίδαο, καλαιοῦ δημογέροντος.
 ἦτοι δ' μὲν θώρηκα Ἀγαστρόφου ἰφθίμωιο
 αἶνυτ' ἀπὸ στήθεσφι παναίολον, ἄσπίδα τ' ὤμων,
 375 καὶ κόρυθα βριαρὴν· δ' δὲ τόξου πῆχυν ἀνέλκεν,
 καὶ βάλεν, οὐδ' ἄρα μιν ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
 ταρσὸν δεξιεροῦ ποδός· δια δ' ἄμπερές ἰὸς
 ἐν γαίῃ κατέπηκτο. δ' δὲ μάλα ἡδὺ γελᾶσσας,
 ἐκ λόχου ἀμπήθησε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤυδα·
 380 Βέβληται, οὐδ' ἄλιον βέλος ἔκφυγεν· ὥς ὄφελόν τοι,
 νείατον ἐς πενέωνα βαλεῖν, ἐκ θυμὸν ἐλίσσασθαι.
 οὕτω κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν παρότῃτος,
 οἷτε σε πεφρίκασι, λείονθ' ὥς μηκάδες υἷες.
 Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 385 τοξότα, λωβητὴρ, κέραι ἀγλαῖ, παρθενοπέπα,
 εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τεύχεσι πευρηθείης,
 οὐκ ἄν τοι χροίσμῃσι βιὸς καὶ ταρφέες ἴοι·
 νῦν δέ μ' ἐπιγράφας ταρσὸν ποδός, εὐχόαι αὐτως.
 οὐκ ἀλέγω, ὥς με γυνὴ βάλει ἢ πᾶς ἄφρων·
 390 κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλαιδος οὐτιδανοῖο.
 ἦ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο, καὶ εἴ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρη,
 ὁξὺ βέλος πέλεται, καὶ ἀκῆριον αἶψα τίθῃσιν·
 τοῦ δὲ γυναικὸς μὲν τ' ἀμφίδρυφοί εἰσι παρειαί,
 παῖδες δ' ὀρφανικοί· δ' δὲ θ' αἵματι γαῖαν ἐρεύνθων

πύθεται· οἰωνοὶ δὲ περὶ πλῆτες ἤτ' ἑταῖρες. 395

“Ὡς φάτο· τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἐγγύθεν
ἔλθων

ἔστη πρόσθ'· ὁ δ' ἔπιπθε καθεζόμενος, βέλος ἀπὸ
ἐκ ποδὸς ἔλκ'· ὀδύνη δὲ διὰ χροὸς ἦλθ' ἀλεγμινή.
ἐς δίφρουν δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλεν,
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γὰρ πῆρ. 400

Οἰάσθη δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς, οὐδ' αὖ τις αὐτῷ
Ἀργείων παρέμειπεν, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
“Ὡ μοι ἐγὼ, τί πάθω; μέγα μὲν κακόν, αἶ κα φέ-

βωμαι,

πληθὺν ταρβήσας· τὸ θεὸν ῥέγχιον, αἶ κεν ἀλώω 405
μοῦνος· τοὺς δ' ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβησε Κρονίων.
ἀλλὰ τί μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
οἶδα γάρ, ὅτε κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο·
ὅς δέ κ' ἀριστεύησι μάχῃ ἐνι, τὸν δὲ μύϊλα χρεῶ
ἐστάμεναι κρατερῶς, ἥτ' ἔβλητ', ἥτ' ἔβαλ' ἄλλον. 410

“Ἔως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἄσπιστάων·
ἔλσαν δ' ἐν μέσσοισι, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.
ὥς δ' ὅτε κάπριον ἄμφι κύνες θαλεροὶ τ' αἰζηροὶ
σεύωνται, ὁ δὲ τ' εἶσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο, 415
θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γραμπτῇσι γένυσσιν·
ἄμφι δὲ τ' αἴσσονται· ὑπαὶ δὲ τε κόμπος ὀδόντων
γίγνεται· οἱ δὲ μένουσιν ἄφαρ, δεινὸν περ ἔδοντα·
ὥς ῥα τότ' ἀμφ' Ὀδυσῆα, Διὶ φίλον, ἐσσεύοντο·
Τρῶες. ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Διῷοπίτην 420
οὔτασεν ὤμον ὑπερθεν ἐπάλμενος ὅξϊ δουρί·

αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα καὶ Ἔντομον ἐξανάριξεν·
 Χερσιδάμαντα δ' ἔπειτα, καθ' ἵππων ἄλξαντα,
 δουρὶ κατὰ πρότμησιν ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 425 νύξεν· ὃ δ' ἐν κονίησι πεσών, ἔλε γαῖαν ἀγούσῃ.
 τοὺς μὲν ἴασ', ὃ δ' ἄρ' Ἴππασίδην Χάροπ' οὔτασε δουρὶ,
 αὐτοκασίγνητον εὐηγενέος Σῶκοιο.

τῷ δ' ἐπαλεξήσων Σῶκος κίεν, ἰσόθεος φῶς·
 σιῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 430 ὦ Ὀδυσσεῦ πολύαινε, δόλων αἶψ' ἡδὲ πόνοιο,
 σήμερον ἢ δοιοῖσιν ἐπεύξαι Ἴππασίδῃσιν,
 τοιῷδ' ἄνδρε κατακτείνας, καὶ τεύχε' ἀπούρας·
 ἢ κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης.

ὣς εἰπὼν οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἔϊσεν·
 435 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαινής ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαίδαλου ἠρήρειστο·
 πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χροά ἔργαθεν, οὐδὲ τ' ἔασσιν
 Παλλὰς Ἀθηναίῃ μιχθήμεναι ἔγκασιν φωτός.
 γνῶ δ' Ὀδυσσεύς, ὃ οἱ οὔτι βέλος κατὰ καίριον ἦλθεν·

440 ἄψ δ' ἀναχωρήσας Σῶκον πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἄ δειλ', ἢ μάλα δὴ σε κιχάνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 ἦτοι μὲν ῥ' ἐμὲ ἔπανσας ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημι φόνον καὶ Κῆρα μέλαιναν
 ἡματι τῷδ' ἔσσεσθαι· ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα,
 445 εὔχος ἐμοὶ δώσεις, ψυχὴν δ' Αἴδι κλυτοπόλῃ.

Ἦ, καὶ ὃ μὲν φύγαδ' αὐτὶς ὑποστρέψας ἐβεβήκει·
 τῷ δὲ μεταστρεφθέντι, μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν
 ὦμων μεσσηγύς, δαΐ δὲ στήθεσφιν ἔλασεν.
 δούπησεν δὲ πεσών· ὃ δ' ἐπεύξατο δῖος Ὀδυσσεύς·
 450 ὦ Σῶχ', Ἰππᾶσου νιὲ δαΐφρονος, ἱπποδάμοιο,

φθῆ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, οὐδ' ὑπάλυξας.
 ἃ δειλ', οὐ μὲν σολγε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 ὅσσε καθαιρήσουσι θανόντι περ, ἀλλ' οἶωνοὶ
 ὤμηστα ἐρύουσι, περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε θάνω, κτεριοῦσί με δῖοι Ἀχαιοί. 455

Ὡς εἰπὼν, Σώκοιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχυς
 ἔξω τε χροὸς ἔλκε καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·
 αἶμα δὲ οἱ σπασθέντος ἀνέσσυτο, κῆδε δὲ θυμόν.
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ὅπως ἴδον αἶμ' Ὀδυσῆος,
 κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον, ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν. 460
 αὐτὰρ ὃ γ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, αὖτε δ' ἐταίρους·
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἤϋσεν, ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτός,
 τρὶς δ' αἶεν ἰάχοντος Ἀρηΐφιλος Μενέλαος·
 αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσεφώνεεν, ἐγγὺς ἔοντα·

Αἴαν Διογενές, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν, 465
 ἄμφι μ' Ὀδυσσεύς ταλασίφρονος ἵκετο φωνή,
 τῷ ἱκέλῃ, ὥσεί ἐ βιώατο μῦνον ἔοντα
 Τρῶες, ἀπυτμήξαντες ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ.
 ἀλλ' ἵομεν καθ' ὅμιλον· ὀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.
 δεῖδω, μή τι πάθῃσιν ἐνὶ Τρῳέεσσι μονωθείς, 470
 ἐσθλὸς ἔων, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γένηται.

Ὡς εἰπὼν ὃ μὲν ἦρχ', ὃ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς·
 ἔυρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διὶ φίλον· ἄμφι δ' ἄρ' αὐτὸν
 Τρῶες ἔπονθ', ὥσεί τε δαφνοῖνι θῶες ὄρεσφιν
 ἄμφ' ἔλαφον κεράον βεβλημένον, ὄντ' ἔβαλ' ἀνὴρ 475
 ἰὼ ἀπὸ νευρῆς· τὸν μὲν τ' ἤλυξε πόδεσσιν
 φεύγων, ὃφρ' αἶμα λαρόν, καὶ γούνατ' ὀρώρη·
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνγε δαμάσσεται ὦκὺς οἰστός,
 ὁμοφάγοι μιν θῶες ἐν οὔρεσι δαρδάπτουσιν

- 480 ἐν νίμῳ σκιερῷ· ἐπὶ τε λίαν ἤγαγε δαίμων
 σίντην· θῶες μὲν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὁ δάπτει·
 ὥς ῥα τὺτ' ἄμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα, ποικιλομήτην,
 Τρῶες ἔπον πολλοὶ τε καὶ ἄλκιμοι· αὐτὰρ ὃ γ' ἥρως
 αἴσσων ᾧ ἔγχει ἀμύνετο νηλεὲς ἥμαρ.
- 485 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρον σάκος, ἥντε πύργον,
 στῇ δὲ παρέξ· Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλουδ' ἄλλος.
 ἦτοι τὸν Μενέλαος Ἀρήϊος ἔξαγ' ὁμίλου,
 χειρὸς ἔχων, εἴως θεράπων σχεδὸν ἤλασεν ἵππους.
 Αἴας δὲ Τρῶεσσιν ἐπάλμενος εἴλε Δδρυκλον
- 490 Πριαμίδην, νόθον υἱόν· ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὗτα·
 οὗτα δὲ Λύσανδρον καὶ Πύρρασον ἧδὲ Πυλάστην.
 ὥς δ' ὁπότε πλήθων ποταμὸς πεδίονδε κάπεισιν
 χειμάρρους κατ' ὄρεσφιν, ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρου,
 πολλὰς δὲ δρυὲς ἄζαλέας, πολλὰς δὲ τε πεύκας
- 495 ἐσφέρεται, πολλὸν δὲ τ' ἀφυσγετόν εἰς ἅλα βάλλει·
 ὥς ἔφρεπε κλονέων πεδίον τότε φαίδιμος Αἴας,
 δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας. οὐδὲ πῶ ἔκτωρ
 πεύθει, ἐπεὶ ῥα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάρατο πάσης,
 ὄχθας παρ ποταμοῖο Σκαμάνδρου· τῇ ῥα μάλιστα
- 500 ἀνδρῶν πίπτε κάρηνα, βυὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει,
 Νέστορά τ' ἄμφι μέγαν καὶ Ἀρήϊον Ἴδομενῆα.
 ἔκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὁμίλει, μέγμερα ῥέζων
 ἔγχεϊ θ' ἱπποσύνη τε· νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας,
 οὐδ' ἂν πῶι χάζοντο κελεύθου δίοι Ἀχαιοί,
- 505 εἰ μὴ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠνυκόμοιο,
 παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα, ποιμένα λαῶν,
 ἰὼ τριγλώχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὤμον.
 τῷ ῥα περιδδυσαν μένεια πνεύοντες Ἀχαιοί,

μήπως μιν, πολέμοιο μετακλινθέντος, ἔλοιεν.
αὐτίκα δ' Ἴδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα διον· 510

ἦ Νέστορ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ἄγρει, σὼν ὀχέων ἐπιβήσεο· παρ δὲ Μαχάων
βαινέτω· ἐς νῆας δὲ τάχιστα ἔχε μώνυχας ἵππους.
ἱητρός γάρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιός ἄλλων.
[ἰοὺς τ' ἐκτάμνειν, ἐπὶ τ' ἥπια φάρμακα πάνσειν.] 515

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθασε Γερήνιος ἱππότα Νέτωρ.
αὐτίκα δ' ὦν ὀχέων ἐπεβήσετο· παρ δὲ Μαχάων
βαῖν', Ἀσκληπιοῦ υἱὸς ἀμύμονος ἱητῆρος·
μάστιξεν δ' ἵππους, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετίεσθην
νῆας ἐπι χλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ. 520

Κεβριόνης δὲ Τρῶας ὀρινομένους ἐνόησεν,
Ἐκτορι παρβεβασώς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἐκτορ, νῶϊ μὲν ἐνθάδ' ὁμιλέομεν Δαναοῖσιν,
εὐχατιῇ πολέμοιο δυσηχέος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Τρῶες ὀρίνονται ἐπιμῖξ, ἵπποι τε καὶ αὐτοί. 525

Αἴας δὲ κλονέει Τελαμώνιος· εὖ δέ μιν ἔγνω·
εὐρὺ γάρ ἀμφ' ὅμοισιν ἔχει σάκος· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
κεῖσ' ἵππους τε καὶ ἄρμ' ἰθύναμεν, ἔνθα μάλιστα
ἱππῆες πεζοί τε, κακὴν ἔριδα προβαλόντες,
ἀλλήλους ὀλέκουνσι, βοή δ' ἄσβεστος ὄρωρεν. 530

Ὡς ἄρα φωνήσας ἱμασεν καλλίτριχας ἵππους
μάστιγι λιγυρῇ· τοὶ δέ, πληγῆς αἶοντες,
ρίμφ' ἔφερον θοὴν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
στείβοντες νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
νέρεθεν ἅπας πεπάλακτο, καὶ ἄντυγες αἱ περὶ δίφρον, 535
ὡς ἄρ' ἀφ' ἱππέων ὀπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον,
αἱ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων· ὁ δὲ ἴετο δύναι ὅμιλον.

- ἀνδρόμετον, φῆξαι τε, μετάλμενος· ἐν δὲ κνυδομένη
 ἦκε κακὸν Δαναοῖσι, μίνυνθα δὲ χάζετο δαυρός.
 540 αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
 ἔγχεῖ τ' ἄορί τε, μεγάλοισι τε χαρμαδίωσιν·
 Αἴαντος δ' ἀλείπει μάχην Τελαμωνιάδαο.
 [Ζεὺς γάρ οἱ νημεσῶν, ὅτ' ἀμείνονι φωτὶ μάχοιτο.]
 Ζεὺς δὲ πατὴρ Αἴανθ' ὑψίκευγος ἐν φόβον ὤρσεν·
 545 στῆ δὲ ταφῶν, ὅπιθεν δὲ σάκος βάλεν ἐπταβόειον·
 τρέσσε δὲ παπτήνας ἐφ' ὀμῖλου, θηρὶ ἰοικώς,
 ἐντροπαλιζόμενος, ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων.
 ὥς δ' αἰθῶνα λόντα βοῶν ἀπὸ μεσσαύλοιο
 ἔσσεύοντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροῖῳται,
 550 οἷτα μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαο ἐλίσσθαι,
 πάννυχαι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρείων ἐρατίζων,
 ἰθὺει, ἀλλ' οὔτι πρήσσει· θαμῖες γὰρ ἄκοντες
 ἀντίοι αἰύσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
 καιόμεναί τε δεταί, τάς τε τρεῖ, ἐσάμενός περ·
 555 ἦ ὦθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
 ὥς Αἴας τότ' ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἦτορ
 ἦϊε, πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ διὲ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 ὥς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβιήσατο παιῖδας
 νωθής, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶς ἔαγε,
 560 κείρει τ' εἰσελθὼν βαθὺ λήϊον· οἱ δὲ τε παῖδες
 τύπτουσιν ῥοπάλοισι· βλή δὲ τε νηπιή αὐτῶν·
 σπουδῇ τ' ἐξήλασαν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο φορβῆς·
 ὣς τότ' ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν,
 Τρῶες ὑπὲρ θυμοι, τηλέκλητοί τ' ἐπίκουροι,
 565 νύσσοντες ξυστοῖσι μέσον σάκος, αἰὲν ἔποντο.
 Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο θούριδος ἀλκῆς,

αὖτις ὑποστρεφθεῖς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
Τρώων ἱπποδάμων· ὅτι δὲ τρωπάσκετο φεύγειν.
πάντας δὲ προέεργε θοὰς ἐπὶ νῆας ὁδεύειν·

αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θῦνε μεσηγὺ 570
ἱστάμενος· τὰ δὲ δοῦρα θρασυάων ἀπὸ χειρῶν,
ἄλλα μὲν ἐν σάκει μεγάλῳ πάγειν, ὀρμενα πρόσσω·
πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγὺ, πάρος χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
ἐν γαίῃ ἴσταντο, λιλαιόμενα χρόός ἄσαι.

Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησ' Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός, 575
Εὐρύπυλος, πυκινόισι βιαζόμενον βελέεσιν·

στῆ ῥα παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλε Φανσιᾶδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
ἦπαρ ὑπὸ πρᾶπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
Εὐρύπυλος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων. 580

τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος Θεοειδής,
τεύχε' ἀπαινύμενον Ἀπισάονος, αὐτίκα τόξον
ἔλκετ' ἐπ' Εὐρυπύλῳ, καὶ μιν βάλε μηρὸν οἷσι τῷ
δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρὸν.

ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, Κῆρ' ἀλεείνων· 585
ἦϋσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνώς·

ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
στῆτ' ἐλελιχθέντες, καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἡμᾶρ
Αἴανθ', ὃς βελέεσσι βιάζεται· οὐδέ ἔφημι
φρυξέσθ' ἐκ πολέμοιο δυσηχέος· ἀλλὰ μάλ' ἄντην 590
ἴστασθ' ἄμφ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.

Ὡς ἔφατ' Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἱ δὲ παρ' αὐτὸν
πλησίοι ἕστησαν, σάκε' ὥμοισι κλίναντες,
δοῦρατ' ἀνασχόμενοι· τῶν δ' ἀντίος ἦλυθεν Αἴας,
στῆ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἔκετο ἔθνος ἱταίρων. 595

ὣς οἱ μὲν μάθραντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο.

Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον Νηληϊῆαι ἵπποι
 ἰδρῶσαι· ἦγον δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·

600 ἐστήκει γὰρ ἐπὶ πρύμνῃ μεγακῆτεϊ νῆϊ,
 εἰσορόων πόνον αἰπὺν, ἰὼν τε θαυροδέσσαν.
 αἶψα δ' ἐταῖρον ἰδὼν Πατροκλῆα προσέειπεν,
 φθελγέμενος παρὰ νηὸς· ὃ δὲ κλισίῃθεν ἀκούσας,
 ἔκμολεν ἴσος Ἀρσῆ· κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή.

605 τὸν πρότερος προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·
 Τίπτε με κικλήσκεις, Ἀχιλεῦ; τί δέ σε χρεὼ ἔμεῖο;
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

Διε Μενoitιάδῃ, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένῃ θυμῷ,
 νῦν ὅτω περὶ γούνατ' ἐμὰ στήσασθαι Ἀχαιοὺς
 610 λισσομένους· χρεὼ γὰρ ἰκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.
 ἀλλ' ἴθι νῦν, Πάτροκλε Διὶ φίλε, Νέστορ' ἔρειω,
 ὄντινα τοῦτον ὄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο.
 ἦτοι μὲν τάγ' ὀπισθε Μαχάονι πάντα ἔοικεν,
 τῷ Ἀσκληπιάδῃ, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὄμματα φωτός·

615 ἵπποι γὰρ με παρήϊξαν, πρόσσω μεμαυῖται.

Ὡς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπιπέθειθ' ἐταίρῳ·
 βῆ δὲ θάειν παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃν Νηληϊάδεω ἀφίκοντο,
 αὐτοὶ μὲν ρ' ἀπίβησαν ἐπὶ χθόνα παυλυβότειραν·
 620 ἵππους δ' Εὐρυμέδων θεράπων λύε τοῖο γέροντος
 ἔξ ὀρέων· τοὶ δ' ἰδρῶ ἀπεψύχοντο χιτῶνων,
 στάντε ποτὶ πνοίην παρὰ θιν' ἁλός· αὐτὰρ ἔπειτα
 εἰς κλισίην ἐλθόντες, ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον.
 τοῖσι δὲ τεύχε κυκλιῶ ἐϋπλόκαμος Ἑκαμήδῃ,

τὴν ἄρετ' ἐκ Τενέδοιο γέρων, ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεύς, 625
 θυγατέρ' Ἀρσινόου μεγαλήτορος, ἣν οἱ Ἀχαιοὶ
 ἔξελον, οὐνεκα βουλῇ ἀριστεύεσκεν ἀπάντων.

ἣ σφωὲν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν
 καλήν, κυανόπεζαν, εὐξοον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς
 χάλκειον κάθειον· ἐπὶ δὲ κρόμμον, ποτῶ ὄψον, 630

ἣ δὲ μέλι χλωρόν, παρὰ δ' ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτὴν·
 παρ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἴκοθεν ἦγ' ὁ γεραίος,
 χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον· οὗατα δ' αὐτοῦ
 τέσσαρ' ἔσαν, ὅισι δὲ πελειαῖδες ἀμφὶς ἕκαστον
 χρύσειαι νεμέθοντο· δῶα δ' ὑπὸ πνυθμένεσσι ἦσαν. 635

ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπεζῆς,
 πλεῖον ἰόν· Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν.
 ἐν τῷ ῥά σφι κύκησε γυνή, εἰκυῖα θεῇσιν,
 οἶνω Πραμνεΐῳ, ἐπὶ δ' αἴγειον κνή τυρόν
 κνήσσι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνεν· 640
 πινόμεναι δ' ἐκέλευσεν, ἐπεὶ ῥ' ὥπλισσε κυκείδ.
 τῷ δ' ἐπεὶ οὖν πίνοντ' ἀφέτην πολυκαγκέα δίψαν,
 μῦθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες.

Πάτροκλος δὲ θύρῃσιν ἐφίστατο, ἰσόθεος φῶς.
 τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γεραίος ἀπὸ θρόνου ὤρτο φαινοῦν, 645
 ἔς δ' ἄγε χειρὸς ἐλών, κατὰ δ' ἐδριάζασθαι ἄνωγεν.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀνάλνεται, εἶπέ τε μῦθον·

Οὐχ ἔδος ἐστί, γεραῖε Διοτρεφές, οὐδὲ με πείσεις.
 αἰδοῖος, νεμεσητός, ὃ με προέηκε πνυθίσθαι,
 ὄντινα τοῦτον ἄγεις βεβλημένον· ἀλλὰ καὶ αὐτός 650
 γιγνώσκω· ὀρόω δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
 νῦν δὲ ἔπος ἐρίων πάλιν ἄγγελος εἴμ' Ἀχιλῆϊ.
 εὐ δὲ σύ οἶσθα, γεραῖε Διοτρεφές, ὅλος ἐκείνος

- δεινὸς ἀνὴρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰκιδεῖτο.
 655 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 τίπτε τ' ἄρ' ὦδ' Ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται υἱᾶς Ἀχαιῶν,
 ὅσσοι δὴ βέλεσιν βεβλήσονται; οὐδὲ τι οἶδεν
 πένθεος ὅσσον ὄρωρε κατὰ στρατόν. οἱ γὰρ ἄριστοι
 ἐν νηυσὶν κέεται βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε.
 660 βέβληται μὲν ὁ Τυδείδης, κρατερός Διομήδης·
 οὕτωςαι δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἥδ' Ἀγαμέμνων·
 [βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρόν δι' οἰσῶ·]
 τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἡγαγον ἐκ πολέμοιο,
 ἰὼ ἀπὸ νευρῆς βεβλημένον. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς,
 665 ἐσθλὸς ἔων, Δαναῶν οὐ κήδεσται, οὐδ' ἐλαιοῖται
 ἢ μένει, εἰςόκε δὴ νῆες θοαὶ ἄγχι θαλάσσης,
 Ἀργείων ἀέκητι, πυρὸς δηϊοιο θέρωνται,
 αὐτοὶ τε κτεινόμεθ' ἐπισχερώ; — οὐ γὰρ ἐμὴ ἴς
 ἔσθ', οἷη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι.
 670 εἴθ' ὥς ἡβώοιμι, βίη δὲ μοι ἔμπεδος εἴη,
 ὥς ὁπότε Ἥλείοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη
 ἀμφὶ βοηλασίῃ, ὅτ' ἐγὼ κτάνον Ἴτυμονῆα,
 ἐσθλὸν Ἰππειροχίδην, ὅς ἐν Ἥλιδι ναιετάσκειν,
 ῥύσι' ἐλαυνόμενος. ὁ δ' ἀμύνων ἦσι βόεσσιν,
 675 ἔβλητ' ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι,
 καὶ δ' ἔπεσεν, λαοὶ δὲ περίτρεσαν ἀγροῶνται.
 ληΐδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἥλιθα πολλήν,
 πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πάεα οἰῶν,
 τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατὲ' αἰγῶν,
 680 ἵππους δὲ ξανθοὺς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα,
 πάσας θηλείας, πολλῇσι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν.
 καὶ τὰ μὲν ἤλασάμεσθα Πύλον Νηληϊῶν εἴσω

ἐννύχιοι προτὶ ἄστυ· γεγῆθαι δὲ φρένα Νηλεὺς,
 οὐνεκὰ μοι τύχε πολλὰ νέω πόλεμόνδε κιδόντι·
 κίρυνκες δ' ἐλλίγαινον ἅμ' ἡοῖ φαينوμένην· 685
 τοὺς ἴμεν, οἷσι χρεῖος ὀφείλειτ' ἐν Ἥλιδι δίη·
 οἱ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἡγήτορες ἄνδρες
 δαίτρενον· πολέσιν γὰρ ἔπειοι χρεῖος ὀφείλον,
 ὥς ἡμεῖς παῦροι, κεκακωμένοι, ἐν Πύλῳ ἦμεν. —
 ἐλθὼν γάρ ῥ' ἐκίκωσε βίη Ἡρακλεΐη 690
 τῶν προτέρων ἐτέων, κατὰ δ' ἔκταθεν ὅσσοι ἄριστοι.
 δῶδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονος υἱέες ἦμεν·
 τῶν οἷος λιπόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο. —
 ταῦθ' ὑπερφηφάνεοντες ἔπειοι χαλκοχίτωνες,
 ἡμέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόωντο. — 695
 ἐκ δ' ὁ γέρων ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶϋ μὲγ' οἰῶν
 εἴλετο, κρινάμενος τριηκόσι' ἡδὲ νομῆας.
 καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μὲγ' ὀφείλειτ' ἐν Ἥλιδι δίη,
 τέσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,
 ἐλθόντες μετ' ἅεθλα· περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον 700
 θεύσεσθαι· τοὺς δ' αὖθι ἀναξ ἀνδρῶν Αὐγείας
 κάσχεθε· τὸν δ' ἐλατῆρ' ἀφίει, ἀκαχήμενον ἵππων.
 τῶν ὁ γέρων ἐπέων κεχολωμένος ἡδὲ καὶ ἔργων,
 ἐξέλειτ' ἄσπετα πολλά· τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκεν.
 [δαιτρεύειν, μήτις οἱ ἀτεμβύμενος κλοι ἴσης.] 705
 ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν, ἀμφὶ τε ἄστυ
 ἔρδομεν ἱρὰ θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἥματι πάντες
 ἦλθον δμῶς αὐτοὶ τε πολεῖς καὶ μώνυχες ἵπποι,
 πανσυνδή· μετὰ δέ σφι Μολλίονε θωρήσσοντο,
 παῖδ' ἔτ' ἐόντ', οὐπω μάλα εἰδότε θούριδος ἀλκῆς 710
 ἔστι δέ τις Θρυόεσσα πόλις, αἰπεῖα κολώνη,

- τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτη Πύλου ἡμαθόεντος·
 τὴν ἀμφεστρατιόωντο, διαβράϊσαι μεμαῶτες.
 ἀλλ' ὅτε πᾶν πιδίον μετεκλίσθον, ἄμμι δ' Ἀθήνη
 715 ἄγγελος ἦλθε θεῖου· ἀπ' Ὀλύμπου, θωρήσσεσθαι,
 ἔννυχος, οὐδ' ἀέκοντα Πύλον κᾶτα λαὸν ἄγειρεν,
 ἀλλὰ μάλ' ἐσσυμένους πολεμίζειν. οὐδέ με Νηλεὺς
 εἷα θωρήσσεσθαι, ἀπέκρουσεν δέ μοι ἵππους·
 οὐ γάρ πῶ τί μ' ἔφη ἴδμεν πολεμῆϊα ἔργα.
 720 ἀλλὰ καὶ ὥς ἱππεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισιν,
 καὶ πεζὺς περ ἐὼν· ἐπεὶ ὥς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη.
 ἔστι δέ τις ποταμὸς Μινυηῖος εἰς ὕλα βάλλων,
 ἐγγύθεν Ἀρήνης, ὅθι μείναμεν Ἥῳ διὰν
 ἱππῆες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρφεον ἔθνεα πεζῶν.
 725 ἔνθεν πανσυνδίῃ σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
 ἔνδιοι ἰκόμεσθ' ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο.
 ἔνθα Διὶ ῥέξαντες ὑπερμανεῖ ἱερὰ καλὰ,
 ταῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
 αὐτὰρ Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι βοῦν ἀγέλαιην,
 730 δόρπον ἔπειθ' ἐλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελείεσσιν·
 καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσιν οἷσιν ἕκαστος,
 ἀμφὶ φοᾶς ποταμοῖο. αὐτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 ἀμφίσταντο δὴ ἄστν διαπραθῆεν μεμαῶτες·
 ἀλλὰ σφι προπάρουθε φάνη μέγα ἔργον Ἄρης.
 735 εὖτε γάρ ἡέλιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαίης,
 συμπερόμεσθα μάχῃ, Διὶ τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνη.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἐπλετο νεῖκος,
 πρῶτος ἐγὼν ἔλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους,
 Μούλιον αἰχμητὴν· γαμβρὸς δ' ἦν Αὐγείαιο,
 740 πρεσβυτάτην δὲ θυγατὲρ εἶχε ξανθὴν Ἀγαμήδην,

ἥ τόσα φάρμακα ἤδη, ὅσα τρέφει εὐρεΐα χθών.
 τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς ἰδὼντα βάλλον χαλκῆρεϊ δουρὶ·
 ἤριπτε δ' ἐν κονίῃσιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὀρούσας,
 στήν ῥα μετὰ προμάχοισιν. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα πεσύντα, 745
 ἡγεμὸν ἱππήων, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόρουνσα, κελαινῇ λαίλαπι ἴσος·
 πεντήκοντα δ' ἔλον δίφρους, δύο δ' ἀμφὶς ἕκαστον
 φῶτες ὁδάξ ἔλον οὐδας, ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
 καὶ νῦν κεν Ἀκτορίωνε Μολλίονε παῖδ' ἀλάπαξαι, 750
 εἰ μὴ σφῶε πατήρ εὐρυκρείων Ἐνοσίχθων
 ἐκ πολέμου ἐσάωσε, καλύψας ἡέρι πολλῇ.
 ἔνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἐγγυάλεεν.
 τόφρα γὰρ οὖν ἐπόμεσθα διὰ σπιδέος πεδίοιο,
 κτείνοντές τ' αὐτούς, ἀνὰ τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες, 755
 ὄφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βῆσαιμεν ἵππους,
 πέτρης τ' Ἰλυνίης, καὶ Ἀλεισίου ἔνθα κολώνη
 κέκληται· ὅθεν αὖτις ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνη.
 ἐνθ' ἄνδρα κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἄψ' ἀπὸ Βουπρασίοιο Πύλονδ' ἔχον ὠκίης ἵππους, 760
 πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν Διὶ, Νέστορι τ' ἀνδρῶν.
 ὣς ἔον, εἵποτ' ἔην γε μετ' ἀνδράσιν. — αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 οἷος τῆς ἀρετῆς ἀπονήσεται· ἥ τέ μιν οἶω
 πολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἐπεὶ κ' ἀπὸ λαοῦ ὀλήται·
 ὃ πέπον, ἥ μὲν σολγε Μενότιος ὦδ' ἐπέτελλεν 765
 ἥματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν.
 νῶϊ δέ τ' ἔνδον ἐόντες, ἐγὼ καὶ Δίος Ὀδυσσεύς,
 πάντα μᾶλ' ἐν μεγάροις ἡκούομεν, ὥς ἐπέτελλεν.
 Πηληϊὸς δ' ἐκόμεσθα δόμους εὐναιετάοντες,

- 770 λαὸν ἀγείροντες καὶ Ἀχαιῖδα πούλυβότειραν.
 ἔνθα δ' ἔπειθ' ἦρωα Μενόιτιον εὖρομεν ἔνδον,
 ἡδὲ σέ, παρ δ' Ἀχιλλῆα. γέρον δ' ἱππηλάτῃ Πηλεὺς
 πίονα μηρὶ ἔκαιε βοὸς Διὶ τερπικεραυνῷ
 αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχε δὲ χρύσειον ἄλεισον,
 775 υπένδων αἶθοπα οἶνον ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσιν.
 σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοὸς ἔπειτον κρέα, νῶϊ δ' ἔπειτα
 στῆμεν ἐνὶ προθύροισι· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς,
 ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἑλών, κατὰ δ' ἐδρωιάσθαι ἄνωγεν,
 ξείνιά τ' εὖ παρέθηκεν, ἅ, τε ξείνοισι θέμις ἐστίν.
 780 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητύος ἡδὲ ποτῆτος,
 ἦρχον ἐγὼ μῦθοιο, κελεύων ἔμμ' ἄμ' ἔπεσθαι·
 σφῶ δὲ μάλ' ἡθέλετον, τῷ δ' ἄμφω πόλλ' ἐπέτελλον.
 Πηλεὺς μὲν ᾧ παιδὶ γέρον ἐπέτελλ' Ἀχιλλῆϊ,
 αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·
 785 σοὶ δ' αὖθ' ᾧδ' ἐπέτελλε Μενόιτιος, Ἄκτορος υἱός·
 τέκνον ἐμόν, γενεῇ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεύς,
 πρεσβύτερος δὲ σὺ ἔσσι· βίῃ δ' ὄγε πολλὸν ἀμείνων·
 ἀλλ' εὖ οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπος, ἡδ' ὑποθέσθαι,
 καὶ οἱ σημαίνειν· ὁ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθόν περ.
 790 ὣς ἐπέτελλ' ὁ γέρον, σὺ δὲ λήθεται. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 ταῦτ' εἵποις Ἀχιλλῆϊ δαΐφρονι, αἳ κε πίθῃται.
 τίς δ' οἶδ', εἴ κέν οἱ, σὺν δαίμονι, θυμὸν ὀρίναις,
 παρειπῶν; ἀγαθῇ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταῖρου.
 εἰ δὲ τίνα φρεσὶν ἦσι θεοπροπίην ἄλειναι,
 795 καὶ τινὰ οἱ παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
 ἀλλὰ σέ περ προέτω, ἅμα δ' ἄλλος λαὸς ἐπίσθω
 Μυρμιδόνων, αἳ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηται·
 καὶ τοι τεύχεα καλὰ δότω πόλεμόνδε φέρεσθαι,

αἶ' κέ σε τῷ ἴσκοντες ἀπόσχονται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' Ἀρήϊοι νῆες Ἀχαιῶν 800
 τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
 ῥεῖα δέ κ' ἀκμηῆτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ
 ὦσαισθε προτὶ ἄστρ νεῶν ὑπο καὶ κλισιάων.

Ὡς φάτε· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι νῆρινεν·
 βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδην Ἀχιλλῆα. 805
 ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσεύς θείοιο
 ἴξε θέων Πάτροκλος, ἵνα σφ' ἀγορή τε θέμις τε
 ἦην, τῇ δὴ καὶ σφι θεῶν ἐτετεύχατο βωμοί·
 ἔνθα οἱ Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντεβόλησεν,
 Διογενὴς Εὐαίμωνίδης, κατὰ μηρὸν δίστιν, 810
 σκάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νότιος ῥέειν ἰδρῶς
 ὤμων καὶ κεφαλῆς· ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλείοιο
 αἷμα μέλαν κελάρυζε· νόος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός,
 καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 815

Ἄ δειλοί, Δαναῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες!
 ὥς ἄρ' ἐμέλλετε, τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἵης,
 ἄσσειν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀργεῖι δημῷ;
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ, Διοτρεφὲς Εὐρύπυλ' ἦρως·
 ἦ ῥ' ἔτι που σχήσουσι πελώριον Ἑκτορ' Ἀχαιοί, 820
 ἦ ἤδη φθίσονται ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες;

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντίον ηὔδα
 οὐκέτι, Διογενὲς Πατρόκλεις, ἄλκαρ Ἀχαιῶν
 ἔσσεται, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέονται.
 οἱ μὲν γάρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι, 825
 ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε,
 χερσὶν ὑπο Τρῶων· τῶν δὲ σθένος ὄρνυται αἰὲν.

ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σώωσον, ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν·
 μηροῦ δ' ἔκταμ' οἰστόν, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἶμα κελαινὸν
 830 νίξ' ὕδατι λιαρῷ· ἐπὶ δ' ἥπια φάρμακα πάσσει,
 ἐυθλά, τὰ σε προτὶ φασιν Ἀχιλλῆος δεδιδᾶχθαι,
 ὃν Χείρων ἐδίδαξε, δικαιοτάτος Κενταύρων.
 ἱητροὶ μὲν γάρ, Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων,
 τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν οἶομαι ἔλκος ἔχοντα,
 835 χορῆζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἱητῆρος,
 κεῖσθαι· δ' δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὄξυν Ἄρηα.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·
 πῶς τ' ἄρ' ἔοι τάδε ἔργα; τί φέξομεν, Εὐρύπυλ' ἦρος;
 ἔρχομαι, ὅφρ' Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι μῦθον ἐνίσπω,
 840 ὃν Νέστωρ ἐπέτελλε Γερῆνιος, οὗρος Ἀχαιῶν·
 ἀλλ' οὔδ' ὥς περ σεῖο μεθήσω τειρομένοιο.

Ἦ, καὶ ὑπὸ στέρνοιο λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν
 ἐς κλισίην· θεράπων δὲ ἰδὼν ὑπέχευε βοείας.
 ἔνθα μιν ἐκτανύσας, ἐκ μηροῦ τάμνε μαχαίρῃ
 845 ὄξυν βέλος περιπενπές, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἶμα κελαινὸν
 νίξ' ὕδατι λιαρῷ· ἐπὶ δὲ ῥίξαν βάλε πικρὴν,
 χερσὶ διατρίψας, ὀδυνήφατον, ἣ οἱ ἀπάσας
 ἔσχ' ὀδύνας· τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρυστο, παύσατο δ' αἶμα

Ι Α Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Μ.

S V M M A R I V M.

Achivi, intra murum compulsi, (invisum diis opus, ab iisque statim post ipsam urbem deletum,) Troianos iam navibus imminentes vident, iam fossam transgressuros (1 - 59). Rei difficultate primum attoniti, mox, Polydamantis monitu, de curribus descendunt, et in quinque catervas divisi incurrunt (60 - 107). Asius, unam portarum ex curru aggredi ausus, a duobus Lapithis cum magna elade suorum reicitur (108 - 194). Infausti angurii interpretatio, a Polydamante facta, Hectorem non deterret a persequendis hostibus (195 - 250). Hi, etsi procoloso vento impediti, munimenta sua acriter defendunt, imprimis duo Aiaces (251 - 289). Alia parte Sarpedon et Glaucus irruunt, quibus se opponit Menestheus, ab eoque arcessiti, Ajax maior et Teucer (290 - 377). Sarpedonis socius, Epicles, ab Aiace, Gláucus a Teucro sauciat; tandem a Sarpedone pinna muri revellitur (378 - 399). Lycios, murum perrupturos, etiam nunc fortiter arcent Achivi; Hector autem portas ingesto saxo discutit, suisque viam ad naves aperit (400 - 471).

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Μ.

Τ ε ι χ ο μ α χ ί α.

Ὡς δὲ μὲν ἐν κλισίῃσι Μενoitιου ἄλκιμος υἱὸς
ἰᾶτ' Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἱ δ' ἐμάχοντο
Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες δμῖλαδόν· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
τάφρος ἔτι σχῆσαι Δαναῶν καὶ τεῖχος ὑπερθεῖν
εὐρύ, τὸ ποιήσαντο νεῶν ὑπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
ἦλασαν· οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτάς ἑκατόμβας,
ὄφρα σφιν νῆάς τε θοάς καὶ ληῖδα πολλήν
ἐντὸς ἔχον ῥύοιτο· θεῶν δ' ἀέκητι τέτυκτο
ἀθανάτων· τὸ καὶ οὔτι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
ὄφρα μὲν Ἑκτωρ ζωὸς ἔην, καὶ μῆνι Ἀχιλλεύς,
καὶ Πριάμοιο ἄνακτος ἀπόρθητος πόλις ἔπλεν,
τόφρα δὲ καὶ μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων θάνατον ὅσσοι ἄριστοι,
πολλοὶ δ' Ἀργείων, οἱ μὲν δάμεν, οἱ δ' ἐλίποντο,
πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῃ ἐνιαυτῷ,
Ἀργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλῃν ἐς πατρίδ' ἔβησαν·
δὴ τότε μητιόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων

- τεῖχος ἀμαλδύναι, ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες,
 ὅσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὕρῶν ἄλαδι προρέουσιν,
 20 Ῥῆσός θ' Ἐπτάπορός τε, Κάρησός τε Ῥοδῖος τε,
 Γρήνικός τε καὶ Αἴσηπος, διός τε Σκαίμανδρος,
 καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλειαι
 κάππεσαν ἐν κονίῃσι, καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν·
 τῶν πάντων ὁμόσε στόματ' ἔτραπε Φυῖβος Ἀπόλλων
 25 ἐκνήμαρ δ' ἐς τεῖχος ἰεὶ ῥόον· ἔε δ' ἄρα Ζεὺς
 συνεχές, ὄφρα κε θῶσσον ἀλίπλοα τείχεα θείη.
 αὐτὸς δ' Ἐννοσίγαιος, ἔχων χεῖρεςσι τρέιταν,
 ἡγεῖτ'· ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμελίια κύμασι πέμπει
 φιτρῶν καὶ λάων, τὰ θέσαν μογέοντες Ἀχαιοί·
 30 λείψα δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάφροον Ἑλλήσποντον,
 αὐτίς δ' ἠϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι κάλυψεν,
 τεῖχος ἀμαλδύνας· ποταμούς δ' ἔτρεψε νέεσθαι
 παρ ῥόον, ἥπερ πρόσθεν ἱεν καλλιέφροον ὕδαρ.
 Ὡς ἄρ' ἔμελλον ὀπισθε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
 35 θησέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχῃ ἐνοπή τε δεδήμ
 τεῖχος ἐϋδμητον, κανάχιζε δὲ θυύρατα πύργων
 βαλλόμεν'. Ἀργεῖοι δὲ, Διὸς μάστιγι δαμέντες,
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλμένοι ἰαχανόωντο,
 ἔκτορα δειδιότες, κραταρὸν μήστοισι φόβοιο·
 40 αὐτὰρ ὃγ', ὥς τοπρόσθεν, ἐμάρνατο ἴσος ἀέλλη.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἐν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῆσιν
 κάπριος ἢ λέων στρέφεται, σθένει βλεμμαίνων·
 οἱ δὲ τε πυργηδὸν σφείας αὐτοὺς ἀρτύναντες
 ἀντίοι ἵστανται, καὶ ἀκοντίζουσι θαμναῖς
 45 αἰχμᾶς ἐκ χαιρῶν· τοῦ δ' οὔποτε κυδάλιμον κῆρ
 ταρβεῖ, οὐδὲ φοβεῖται· ἀγνοορίῃ δέ μιν ἔκτα·

ταφρέα τε στρέφεται, στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων·
 ὅππῃ τ' ἰθὺσῃ, τῇτ' εἰκονοῖ στίχας ἀνδρῶν·
 ὣς Ἐκτωρ ὡν ὁμίλον ἰὼν εἰλίσσεθ', ἐταίρους
 τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν. οὐδέ οἱ ἵπποι 50
 τόλμων ὠκύποδες· μάλα δὲ χρημέτιζον, ἐπ' ἄκρῳ
 χεῖλει ἐφεσταότες· ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος
 εὐρεῖ, οὐτ' ἄρ' ὑπερθορέειν σχεδόν, οὐτε περῆσαι·
 ῥηϊδίῃ· κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφίες περὶ πᾶσαν
 ἔστασαν ἀμφοτέρωθεν· ὑπερθεν δὲ σχολόπειςιν 55
 ὀξέσιν ἠρήρει, τοὺς ἔστασαν νῆες Ἀχαιῶν,
 πυκνοὺς καὶ μεγάλους, δῆτων ἀνδρῶν ἀλεωρήν.
 ἔνθ' οὐ κεν ρέα ἵππος εὐτροχὸν ἄρμα τιταίνων
 ἐσβαίῃ, πεζοὶ δὲ μενολνεον, εἰ τελέουσιν.
 δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἐκτορα εἶπε παραστάς· 60
 Ἐκτορ τ' ἦδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἦδ' ἐπικούρων,
 ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκίας ἵππους·
 ἢ δὲ μάλ' ἀργαλήν περᾶν· σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ
 ὀξέες ἐστῶσιν, ποτὶ δ' αὐτοὺς τεῖχος Ἀχαιῶν·
 ἔνθ' οὕτως ἔστιν καταβήμεναι, οὐδὲ μάχεσθαι 65
 ἱππεῦσι· στεῖνος γάρ, ὅθι τρώσεσθαι οἶω.
 εἰ μὲν γὰρ δὴ πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάξει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βούλει ἀρήγειν,
 ἦ τ' ἂν ἐγὼ ἐθέλοιμι καὶ αὐτίκα τοῦτο γενέσθαι,
 νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεὸς ἐνθαδ' Ἀχαιοὺς· 70
 εἰ δέ χ' ὑποστρέψωσι, παλλίωξις δὲ γένηται
 ἐκ νηῶν, καὶ τάφρῳ ἐνπλήξωμεν ὄρνυκτ'·
 οὐκέτ' ἔπειτ' οἴω οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι
 ἄψορόν προτὶ ἄστυ, ἐλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, παιδάμεθα πάντες. 75

ἵππους μὲν θεράποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφῳ,
 αὐτοὶ δὲ πρυλείες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 Ἔκτορι πάντες ἐπώμεθ' ἀολλίες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 οὐ μενέουσ', εἰ δὴ σφιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.
 80 Ὡς φάτο Πουλυδάμας· ἄδε δ' Ἔκτορι μῦθος
 ἀπήμων·

αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.
 οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶες ἐφ' ἵππων ἠγερέθοντο·
 ἀλλ' ἀπὸ πάντες ὄρουσαν, ἐπεὶ ἴδον Ἔκτορα διόν.
 ἠνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἐὼ ἐπέτελλεν ἕκαστος,
 85 ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκίμεν αὐθ' ἐπὶ τάφῳ·
 οἱ δὲ διαστάντες, σφείας αὐτοὺς ἀστύναντες,
 πένταχα κοσμηθέντες, ἅμ' ἠγεμόνεσσιν ἔποντο.

Οἱ μὲν ἅμ' Ἔκτορ ἴσαν καὶ ἀμύμονι Πουλυδάμαντι,
 οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
 90 τεῖχος φηξάμενοι κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι·
 καὶ σφιν Κεβριόνης τρίτος εἶπετο· παρ δ' ἄρ' ὄχεσφι
 ἄλλον, Κεβριόναο χειρίονα, κάλλιπεν Ἔκτωρ.
 τῶν δ' ἐτέρων Πάρις ἦρχε, καὶ Ἀλκάθοος καὶ Ἀγήνωρ·
 τῶν δὲ τρίτων Ἐλενος καὶ Δηϊφοβος Θεοειδής,
 95 νῆε δ'ὲ Πριάμοιο· τρίτος δ' ἦν Ἄσιος ἦρως,
 Ἄσιος Ἐρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
 αἴθωνες, μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος.
 τῶν δὲ τετάρτων ἦρχεν εὖς παῖς Ἀγχίσιο,
 Αἰνείας· ἅμα τῷγε δ'ὲν Ἀντήνορος νῆε,
 100 Ἀρχέλοχός τ' Ἀκύμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
 Σαρπηδῶν δ' ἠγήσατ' ἀγακλειτῶν ἐπικούρων,
 πρὸς δ' ἔλτο Γλαῦκος καὶ Ἀρήϊον Ἀστεροπαῖον·
 οἱ γάρ οἱ εἴσαντο διακριδέν εἶναι ἄριστοι

τῶν ἄλλων μετὰ γ' αὐτόν· ὁ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων.
οἱ δ' ἐπεὶ ἁλλήλους ἄραρον τυττῆσι βόεσσιν, 105
βίαν ῥ' ἰδυὺς Δαναῶν λεληγμένοι, οὐδέ τ' ἔφαντο
σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσείσθαι.

Ἐνθ' ἄλλοι Τρῶες, τηλέκλητοί τ' ἐπίκουροι,
βουλῇ Πουλυδάμαντος ἀμωμήτοιο πείθοντο·
ἀλλ' οὐχ' Ἰρτακίδης ἔθαλ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν, 110
αὐθι λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἡνίοχον θεράποντα·
ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πύλασεν νῆεσσι θοῇσιν,
νήπιος· οὐδ' ἄρ' ἔμελλε, κακὰς ὑπὸ Κῆρας ἀλύξας,
ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος, παρὰ νηῶν
ἄψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἡνιμέεσσαν· 115
πρόσθεν γάρ μιν Μοῖρα δυσώνυμος ἀμφεκαίλυσεν
ἔγχεϊ Ἰδομενῆος ἀγανοῦ Δευκαλίδας.

εἷσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά, τῆπερ Ἀχαιοὶ
ἐκ πεδίου νίσσοντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
τῇ ῥ' ἵππους τε καὶ ἄρμα διήλασεν, οὐδέ πύλῃσιν 120
εὖρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὄχηα·
ἀλλ' ἀναπεπταμένας ἔχον ἀνέρες, εἴ τιν' ἱταίρων
ἐκ πολέμου φεύγοντα σώσειαν μετὰ νῆας.

τῇ ῥ' ἰδυὺς φρονέων ἵππους ἔχε· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο,
ὄξέα κεκλήγοντες· ἔφαντο γὰρ οὐκίε' Ἀχαιοὺς 125
σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσείσθαι,
νήπιοι· ἐν δὲ πύλῃσι δὴ ἀνέρας εὖρον ἀπίστους,
υἷας ὑπερθύμους Λαπιθῶν αἰχμητῶν·

τὸν μὲν, Πειριθόου υἷα, κρατερὸν Πολυποίτην,
τὸν δέ, Λεοντήα, βροτολογῶ ἴσον Ἀργεῖ· 130
τὼ μὲν ἄρα προπάροιθε πυλάων ὑψηλῶν
ἕστασαν, ὥς ὅτε τε δρῦες οὖρεσιν ὑψικάρηνοι,

- αἶτ' ἄνεμον μένουσι καὶ ἕτὸν ἥματα πάντα,
 ῥίξουσιν μεγάλῃσι διηνεκέεσθ' ἀραρυῖαι·
- 135 ὥς ἄρα τῷ χεῖρεσσι πεποιθότες ἡδὲ βίηφιν,
 μένον ἐπερχόμενῳ μέγαν Ἄσιον, οὐδ' ἐφέβοντο
 οἱ δ' ἰθὺς πρὸς τεῖχος εὐδμητον, βόας αὖτας
 ὑψὸς ἀνασχόμενοι, ἔκιον μεγάλῳ ἀλαλητῷ,
 Ἄσιον ἀμφὶ ἄνακτα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην,
- 140 Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα, Θόωνά τε Θινύμαόν τε
 οἱ δ' ἦτοι εἰώς μὲν εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 ὦρνυον, ἔνθον ἐόντες, ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν·
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησαν
 Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένητο ἰαχὴ τε φόβος τε,
- 145 ἐκ δὲ τῷ αἰῶντε, πυλῶν προύθε μαχέσθην,
 ἀγροτέροισι σύεσσιν ἰοικότε, τῷτ' ἐν ὄρεσσιν
 ἀνδρῶν ἡδὲ κυνῶν δέχεται κολοσσυρτὸν ἰόντα,
 δοχμῷ τ' αἰῶσοντε περὶ σφίσιν ἄγνυτον ὕλην,
 πυρμνὴν ἐκτάμνοντες, ὑπαὶ δέ τε κόμπης ὀδόντων
- 150 γίγνεται, εἰςὼς τίς τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλῃται·
 ὥς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φαινώς,
 ἄντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντα,
 λαοῖσιν καθύπερθε πεποιθότες ἡδὲ βίηφιν.
 οἱ δ' ἄρα χερμαδίοισιν εὐδμήτων ἀπὸ πύργων
- 155 βάλλον, ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν καὶ κλισιάων,
 νηῶν τ' ὠκυπόρων. νιφάδες δ' ὥς πίπτον ἔραζε,
 ἄστ' ἄνεμος ζαῆς, νέφεα σκιδόντα δονήσας,
 ταρφειὰς κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
 ὥς τῶν ἐκ χειρῶν βέλεα ῥέον, ἡμὲν Ἀχαιῶν,
- 160 ἡδὲ καὶ ἐκ Τρῶων· κόρυθες δ' ἀμφ' αὖτον αὐτεν,
 βαλλόμεναι μυλάκεσσι, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσα.

δὴ ῥα τότ' ὤρωξέν τε καὶ ὦ πεπλήγετο· μηρῷ
ἄσιος Ἑρτακίδης, καὶ ἀλαστήσας ἔπος ηὔδα·

Ζεῦ πάτερ, ἣ ῥά νυ καὶ σὺ φιλοψευδὴς ἐτέτυξο·
παύχῃ μάλ' οὐ γὰρ ἔγωγ' ἐφύμην ἥρωας Ἀχαιοὺς 165
σχήσειν ἡμέτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους.

οἱ δ', ὥσπερ σφῆκες μέσον αἰόλοι ἢ μέλισσαι
οἰκία ποιήσονται ὁδῷ ἔτι παιπαλοέσση,
οὐδ' ἀπολείπονσιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοντες.

ἄνδρας θηρητήρας, ἀμύνονται περὶ τέκνων· 170
ὣς οἳ γ' οὐκ ἐφέλουσι πυλάων, καὶ δὴ ἔδοντε,
χάσσασθαι, πρὶν γ' ἢ κατακτάμεν, ἢ ἁλῶναι.

Ὡς ἔφατ', οὐδὲ Διὸς πεῖθε φρένα ταῦτ' ἀγορεύων·

Ἐκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.

[Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχῃν ἐμάχοντο πύλῃσιν· 175
ἀργαλῆον δέ με ταῦτα, θεὸν ὥς, πάντ' ἀγορεύουσαι.

πάντη γὰρ περὶ τείχος ὁρᾷ θεσπιδαῆς πῦρ
λαῖνον· Ἀργεῖοι δέ, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἀνάγκῃ
νηῶν ἡμύνοντο· θεοὶ δ' ἀκαχέιατο θυμὸν

πάντες, ὅσοι Δαναῶσι μάχης ἐπιτάρροθοι ἦσαν. 180
σὺν δ' ἔβαλον Λαπίθαι πόλεμον καὶ δηϊοτήτα.]

Ἐνθ' αὖ Πειριθόου υἱός, κρατερός Πολυποίτης,

δουρὶ βάλεν Δάμασον, κυνέης διὰ χαλκοπαρήου·

οὐδ' ἄρα χαλκίῃ κόρυς ἔσχεθεν· ἀλλὰ διαπρὸ
αἰχμῇ χαλκίῃ ῥῆξ' ὀστέον· ἐγκέφαλος δέ 185

ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα·

αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ὀρμενον ἐξενάρριξεν.

υἷον δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεύς, ὄζος Ἄρης,

Ἴππόμαχον βάλε δουρὶ, κατὰ ζωστήρα τυχήσας.

αὗτις δ' ἐκ κολεοῖο ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξύ, 190

- Ἀντιφάτην μὲν πρῶτον, ἐπαΐξας δὲ δμῖλον,
 πλῆξ' αὐτοσχεδίην· ὃ δ' ἄρ' ὕπτιος οὐδὲ ἐρείσθῃ
 αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην,
 πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πολυβοτείρῃ.
 195 Ὅφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντα μαρμαίροντα,
 τόφρ' οἱ Πουλυδάμαντι καὶ Ἑκτορι κοῦροι ἔποντα,
 οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασιν δὲ μάλιστα
 τεῖχος τε ῥήξιν, καὶ ἐνιπρήσειν πυρὶ νῆας.
 οἱ ῥ' ἔτι μερμήριζον, ἐφρεσταότες παρὰ τάφρῃ.
 200 ὄρνις γὰρ σφιν ἐπῆλθε, περρησόμεναι μεμαῶσιν,
 αἰετὸς ὑψιπέτης, ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἔργων,
 φοινήεντα δρῖκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον,
 ζῶν, ἔτ' αὐπαίροντα· καὶ οὐπω λήθεται χάρμης.
 κύψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ στῆθος παρὰ διερῇν,
 205 ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὃ δ' ἀπὸ ἔθεν ἦκε χαμαῖζε,
 ἀλγήσας ὀδόνῃσι, μέσφ' δ' ἐνὶ κίββαλ' ὀμίλῃ·
 αὐτὸς δὲ κλαύξας πέτετο πνοῆς ἀνέμοιο.
 Τρῶες δ' ἐρρήγησαν, ὅπως ἴδον ἀτόλον ὄφιν,
 κείμενον ἐν μέσσοισι, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
 210 δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἑκτορα εἶπε παραστάς·
 "Ἑκτορ· αἰεὶ μὲν πῶς μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορῆσιν,
 ἐσθλὰ φραζομένων· ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν,
 δῆμον ἰόντα παρῆξ ἀγορευόμεν, οὐτ' ἐνὶ βοῇ,
 οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ, σὸν δὲ κρείττος εἶναι ᾔδειν·
 215 νῦν δ' αὖτ' ἐξερίω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
 μὴ ἴομεν Δαναοῖσι μαχησόμενοι περὶ νῆων.
 ὣδε γὰρ ἐκτελείεσθαι οἴομαι, εἰ ἔταδ' ἔγωγε
 Τρῶσιν ὅδ' ὄρνις ἐπῆλθε, περρησόμεναι μεμαῶσιν,
 αἰετὸς ὑψιπέτης, ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἔργων.

φοινῆεντα δράκοντα φέρων δνύχεσσι πέλωρον, 220
 ζῶν· ἄφαρ δ' ἀφῆκε, πάρος φίλα οἰκί' ἱκένθαι,
 οὐδ' ἐτέλεσσε φέρων δόμεναι τεκέσσιν ἰοῖσιν.
 ὥς ἡμεῖς, εἴπερ τε πύλας καὶ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ῥηξόμεθα σθένει μεγάλῳ, εἴξωσι δ' Ἀχαιοί,
 οὐ κέσμεν παρὰ νυῖφιν ἐλευσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα· 225
 πολλοὺς γάρ Τρώων καταλείβομεν, οὓς κεν Ἀχαιοὶ
 χαλκῷ θηώσουσιν, ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.
 ὣδ' ἔχ' ὑποκρίναίτο θεοπρόπος, ὃς σάφα θυμῷ
 εἰδείη περᾶν, καὶ οἱ πειθοίατο λαοί.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κερυθαῖολος 230
 Ἔκτωρ·

Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
 οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
 εἰ δ' ἐτεὼν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
 ἐξ ἄρτι δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί,
 ὃς κέλεαι Ζηνὸς μὲν ἐριγδούποιο λαθῆσθαι 235
 βούλει, ὥστε μοι αὐτὸς ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν·
 τὴν γ' ὁ οἶωνοῖσι τανυπερυγέσσι κελεύεις
 πείθεσθαι· τῶν οὔτι μετατρέπομαι, οὐδ' ἀλεγίζω,
 εἴτ' ἐπὶ δεξι' ἴωσι πρὸς Ἥῃ τ' Ἥελιδν τε,
 εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοίγε ποτὶ ζόφον ἥρδεντα. 240
 ἡμεῖς δὲ μέγαλοιο Διὸς πειθώμεθα βουλῇ,
 ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 εἰς οἶωνός ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.
 τίπτε σὺ δειδοικας πόλεμον καὶ δηϊοτήτα;
 εἴπερ γάρ τ' ἄλλοι γε περὶ κτεινόμεθα πάντες 245
 νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων, σοὶ δ' οὐ δέος ἔστ' ἀπολίσθαι·
 οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδῆϊος, οὐδὲ μαχήμων.

- εἰ δὲ σὺ δηϊοτῆτος ἀφέξειαι, ἥ τι ν' ἄλλον
 παρφάμενος ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις πολέμοιο,
 250 αὐτίκ' ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις.
 "Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο· τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο
 ἠχῇ θεσπεσίῃ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς νεοπικέροαυρος
 ὤρσεν ἀπ' Ἰθαίων ὄρεων ἀνέμοιο θύελλαν,
 ἥ ῥ' ἰθὺς νηῶν κονίην φέρειν· αὐτὰρ Ἀχαιῶν
 255 θέλγε νόον, Τρῳσὲν δὲ καὶ Ἑκτορι κῦδος ὑπάσσει.
 τοῦπερ δὴ τεράεσσι πεποιθότες ἠδὲ βίηφιν,
 ῥήγνυσθαι μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν πειρητίζον.
 κρόσσας μὲν πύργων ἔρπον, καὶ ἔρειπον ἐπάλξεις,
 στήλας τε προβλήτας ἐμόχλεον, ὥς ἄρ' Ἀχαιοὶ
 260 πρῶτας ἐν γαίῃ θέσαν ἔμμεναι ἔχματα πύργων.
 τὰς οἷγ' αὐέρον, ἔλποντο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ῥήξιν. οὐδέ νῦν πῶ Λαῖναοὶ χάζοντο κελεύθου·
 ἀλλ' οἷγε φινῶσι βοῶν φράξαντες ἐπάλξεις,
 βάλλον ἀπ' αὐτῶν ἀητίους ὑπὸ τεῖχος ἰόντας.
 265 Ἀμφοτέρω δ' Αἶαντε κελευτιδῶντ' ἐπὶ πύργων
 πάντοσε φοιτήτην, μένος ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν·
 ἄλλον μελιχίους, ἄλλον στερεαῖς ἐπέεσσιν
 νείκεον, ὅντινα πάγχυ μάχης μεθιόντα ἴδοιεν.
 "Ὡ φίλοι, Ἀργείων ὅς τ' ἔξαχος, ὅς τε μεσσηνίς,
 270 ὅς τε χερσιότερος· ἐπεὶ οὐκ ἂν πάντες ὅμοιοι
 ἀνέρες ἐν πολέμῳ· νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπασιν·
 καὶ δ' αὐτοὶ τόδε περ γιγνώσκετε. μή τις ὀπίσσω
 τετραφθῇ προτὶ νῆας, ὁμοκλητῆρος ἀκούσας·
 ἀλλὰ πρόσσω ἔσθε, καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε,
 275 αἶψά κε Ζεὺς δώησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς,
 νεῖκος ἀπωσαμένους, δηϊούς προτὶ ἄστυ διέσθαι.

Ὡς τῶγε προβοῶντε μάχην ὤτρυνον Ἀχαιῶν.
 τῶν δ', ὥστε νιφάδες χιόνος πίπτουσι θαμειαὶ
 ἥματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὤρετο μητίετα Ζεὺς
 νιφέμεν, ἀνθρώποισι πιφανσκομένος τὰ ἤ κῆλα· 280
 κοιμήσας δ' ἀνέμους χεῖε ἔμπεδον, ὄφρα καλύψῃ
 ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς καὶ πρόονας ἄκρους,
 καὶ πεδία λωτεύντα καὶ ἀνδρῶν πίονα ἔργα,
 καὶ τ' ἐφ' ἀλὸς πολιῆς κέχυται λιμέσιν τε καὶ ἀκταῖς,
 κῦμα δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται· ἄλλα τε πάντα 285
 εἰλύονται καθύπερθ', ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
 ὥς τῶν ἀμφοτέρωσθε λίθοι πωτῶντο θαμειαί,
 αἱ μὲν ἄρ' ἐς Τρῳάς, αἱ δ' ἐκ Τρώων ἐς Ἀχαιοὺς,
 βαλλομένων· τὸ δὲ τεῖχος ὑπερ πάντων δοῦπος ὀρώρει.

Οὐδ' ἄν πα τῷτε γε Τρῳῆς καὶ φαίδιμος Ἐκτωρ 290
 τεῖχεος ἐφρήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα,
 εἰ μὴ ἄρ' εἶδον ἐὼν Σαρπηδόνα μητίετα Ζεὺς
 ὤρσεν ἐπ' Ἀργεῖοισι, λείονθ' ὥς βουσὴν ἔλιξιν.
 αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' εἶσιν,
 καλὴν, χαλκείην, ἐξήλατον· ἦν ἄρα χαλκεὺς 295
 ἤλασεν, ἔντοσθεν δὲ βοείας ῥάπε θαμειάς,
 χρυσεῖης ῥάβδοισι διηνεκείων περὶ κύκλον·
 τὴν ἄρ' ὄγε πρόσθε σκόμενος, δύο δοῦρε τινάσσων,
 βῆ ρ' ἔμεν, ὥστε λείων ὄρεστέροφος, ὅς τ' ἐπιθευῆς
 δηρὸν ἔη κρειῶν, κίλεται δὲ ἐ θυμὸς ἀγήνωρ, 300
 μήλων πειρήσοντα, καὶ ἐς πυκινὸν δῶμον ἐλθεῖν·
 εἶπερ γὰρ χ' εὗρησι παρ' αὐτόφει βώτορας ἄνδρας
 σὺν κυσὶ καὶ δούρεσσι φυλάσσοντας περὶ μῆλα,
 οὐ ρά τ' ἀπειρήτος μέμονε σταθμοῖο δέεσθαι,
 ἀλλ' ὄγ' ἄρ' ἦ ἤρπαξε μετ' αἰλμενος, ἥε καὶ αὐτὸς 305

ἔβλητ' ἐν πρώτοιισι θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι·
ὥς ῥα τὸτ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνῆκεν,
τείχος ἐπαΐξαι, διὰ τε ῥήξασθαι ἐπάλξεις.
αὐτίκα δὲ Ἰλαῦκον προσέφη, παῖδ' Ἰππολόχοιο·

310 Ἰλαῦκε, τίη δὴ νῶϊ τετιμῆμεσθα μάλιστα
ἔδρη τε κρέασιν τ' ἠδὲ πλείοις δεπάευσιν,
ἐν Λυκίῃ, πάντες δὲ, θεοὺς ὥς, εἰσοφώσιν;
καὶ τέμενος νεμόμεσθα μέγα, ἔωνθοιο παρ' ὄχθας,
καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο;

315 τῷ νῦν χρὴ Λυκίοισι μετὰ πρώτοιισιν ἔοντας
ἑστάμεν, ἠδὲ μάχης καυστειρῆς ἀντιβολῆσαι·
ὄφρα τις ᾧδ' εἴπῃ Λυκίων πύκα θωρηκτῶν·
οὐ μὰν ἀκληεῖς Λυκίην κῆτα κοιρανέουσιν
ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδουσί τε πίονα μῆλα,

320 οἶτρόν τ' ἔξαιτον, μελιθεά· ἀλλ' ἄρα καὶ ἱς
ἐσθλή, ἐπεὶ Λυκίοισι μετὰ πρώτοιισι μάχονται.
ὦ πέτρον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγότε,
αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγῆρω τ' ἀθανάτω τε
ἔσσεσθ', εὔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοιισι μαχοίμην,

325 οὔτε κε σὲ στέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν·
νῦν δ' - ἔμπης γὰρ Κῆρες ἐφειστῶσιν θανάτοιο
μυρίαί, ἃς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν, οὐδ' ὑπαλῦσαι·
ἴομεν, ἥε τῷ εὖχος ὀρέζομεν, ἥε τις ἡμῖν·

Ἦς ἔφατ'· οὐδὲ Ἰλαῦκος ἀπετράπετ', οὐδ' ἀπίθησεν.

330 τῷ δ' ἰδυὺς βήτην, Λυκίων μέγα ἔθνος ἄγοντε.

Τοὺς δὲ ἰδὼν ῥίγησ' υἱὸς Πηλεΐδα Μενεσθεύς·
τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν, κακότητα φέροντες.
πάπτηνεν δ' ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν, εἴ τιν' ἰδοίτο
ἡγεμόνων, ὅς τις οἱ ἀρὴν ἐτάροισιν ἀμύναι·

ἐς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δύνω, πολέμου ἀκορήτω, 335
 ἵσταότας, Τεῦκρόν τε, νέον κλισίῃθ' ἐόντα,
 ἐγγύθεν· ἀλλ' οὐπω οἱ ἔην βῶσαντι γεγωνεῖν·
 τόσσης γὰρ κτύπος ἦεν, αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἔκεν,
 βαλλομένων σακίων τε καὶ ἵπποκύμων τρυφαλειῶν
 καὶ πυλίων· πῦσαι γὰρ ἐπώχαστο· τοὶ δὲ κατ' αὐτάς 340
 ἱστάμενοι πειρῶντο βίῃ φήξαντες ἐσελθεῖν.
 αἶψα δ' ἐπ' Αἴαντα προΐει κήρυκα Θωώτην·

Ἔρχεο, δῖε Θωῶτα, θείων Αἴαντα κάλεσσον·
 ἀμφοτέρω μὲν μῦλλον· ὃ γὰρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων 345
 εἶη, ἐπεὶ τάχα τῇδε τετεύξεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 ὧδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἄγοι, οἱ τοπάρους περ
 λαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 εἰ δὲ σφιν καὶ κεῖθι πόνος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
 ἀλλὰ περ οἷος ἵτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
 καὶ οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἱσπέσθω, τόξων εὖ εἰδώς. 350

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα οἱ κήρυξ ἀπίδθησεν ἀκούσας·
 βῇ δὲ θείην παρὰ τεῖχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 στή δὲ παρ' Αἰάντεσσι κίων, εἵθαρ δὲ προσήνδα·

Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
 ἠνώγει Πετεῖο Διοτρεφείος φίλος υἱὸς 355
 κείσ' ἔμεν, ὄφρα πόνοιο μίνυνθά περ ἀντιάσῃτον·
 ἀμφοτέρω μὲν μῦλλον· ὃ γὰρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων
 εἶη, ἐπεὶ τάχα κεῖθι τετεύξεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 ὧδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἄγοι, οἱ τοπάρους περ
 λαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας. 360
 εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
 ἀλλὰ περ οἷος ἵτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
 καὶ οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἱσπέσθω, τόξων εὖ εἰδώς.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
 365 αὐτίκ' Ὀϊλιάδην ἔπεια πτερόεντα προσηύδα·

Αἴαν, σφῶϊ μὲν αὖθι, σὺ καὶ κρατερός Δυκομήδης,
 ἵστασθες Δαναοὺς δατρύνετον ἱππὶ μάχεσθαι.
 αὐτὰρ ἐγὼ κῆῖσ' εἼμι, καὶ ἀντιῶ πολέμοιο·
 αἴψα δ' ἐλεύσομαι αὐτίς, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπαμύνη.

370 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας,
 καὶ οἱ Τεῦκρος αἶψ' ἦε κασίγνητος καὶ ὄπατρος·
 τοῖς δ' ἄμα Πανδίων Τεύκρου φέρε καμπύλα τόξα.
 εὖτε Μενεσθῆος μεγαθύμου πύργον ἔκοντο,
 τείχεος ἐντὸς ἰδόντες, ἐπειγομένοισι δ' ἴκοντο.

375 οἱ δ' ἐπ' ἐπάλξεις βαῖνον, ἑρμυῇ λαίλαπι ἴσαι,
 ἱφθιμοὶ Δυκίων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες·
 σὺν δ' ἐβάλλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὥρτο δ' αὐτῇ.

Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέπα,
 Σαρπήδοντος ἐταῖρον, Ἐπικλῆα μεγάρυμον,

380 μαρμάρῳ ὀκρίωντι βαλὼν, ὃ ἔα τείχεος ἐντὸς
 κῆϊτο μέγας παρ' ἐπαλξιν ὑπέρτατος· οὐδὲ κέ μιν ρία
 χεῖρεσσι ἀμφοτέρῃς ἔχοι ἀμῆς, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,
 οἷοι νῦν βροτοὶ εἰσ'· ὃ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔμβαλ' αἰέρας·
 θλάσσε δὲ τετράρῃλον κυνέην, σὺν δ' ὅστις ἄραξεν

385 πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ἵ δ' ἄρ' ἀρκευτῆρι τοικῶς
 κάμπεισ' ἀφ' ὀφηλοῦ πύργου, λίπε δ' ὥστέα θυμός·
 Τεῦκρος δὲ Γλαῦκον, κρατερὸν παῖδ' Ἰππολόχοιο,
 ἰῶ ἐπεσσύμενον βάλει τείχεος ὑψηλοῖο,
 ἧ ῥ' ἴδε γυμνωθέντα βραχίονα· παῦσε δὲ χάρις.

390 αἶψ' δ' ἀπὸ τείχεος ἅλτα λαθῶν, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν
 βλήμενον ἀθρήσειε, καὶ εὐχετοῦτ' ἐπέεσσιν.
 Σαρπήδοντι δ' ἄχος γένετο, Γλαύκου ἀπιόντος,

αὐτίκ' ἐπεὶ τ' ἐνόησεν· ὅμως δ' οὐ λήθετο χάριτος·
 ἀλλ' ὅγε Θεστορίδην Ἀλκμείονα δουρὶ τυχήσας
 νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχας· δ-δ' ἐσπόμενος πῖσε δουρὶ 395
 πρηνῆς, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Σαρπηδὼν δ' ἄρ' ἐπαίξιν ἐλὼν χερσὶ στιβαρῆσιν,
 ἔλχ', ἥ δ' ἔσπετο πᾶσα διαμπερές· αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 τεῖχος ἐγυμνώθη, πολέεσσι δὲ θῆκε κέλευθον.

Τὸν δ' Αἴας καὶ Τεῦκρος ὁμαρτήσανθ'· ὁ μὲν ἰὼ 400
 βεβλήκει τελαμῶντα περὶ στήθεσσι φαιινὸν
 ἄσπίδος ἀμφιβρότης· ἀλλὰ Ζεὺς Κῆρας ἄμυνεν
 παιδὸς ἰοῦ, μὴ νηυσὶν ἐπὶ πρύμνησι δαμείη·
 Αἴας δ' ἄσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἥ δὲ διαπρὸ
 ἤλυθεν ἐγχείῃ, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα. 405
 χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλξιος· οὐδ' ὅγε πάμπαν
 χάζετ', ἐπεὶ οἱ θυμὸς ἐέλπετο κῦδος ἄρεσθαι.
 κέκλετο δ' ἀντιθέουσιν ἐλαττώμενος Ἀνκίσιον·

ᾧ Λύκiei, τί τ' ἄρ' ὥδε μεθίστε θούριδος ἀλκῆς;
 ἀργαλέον δέ μοι ἔστι, καὶ ἰφθίμῳ περ ἰόντι, 410
 μούνοῳ ῥηξάμενῳ θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
 ἀλλ' ἐφομαρταῖτε· πλεόνων δέ τοι ἔργον ἄμεινον.

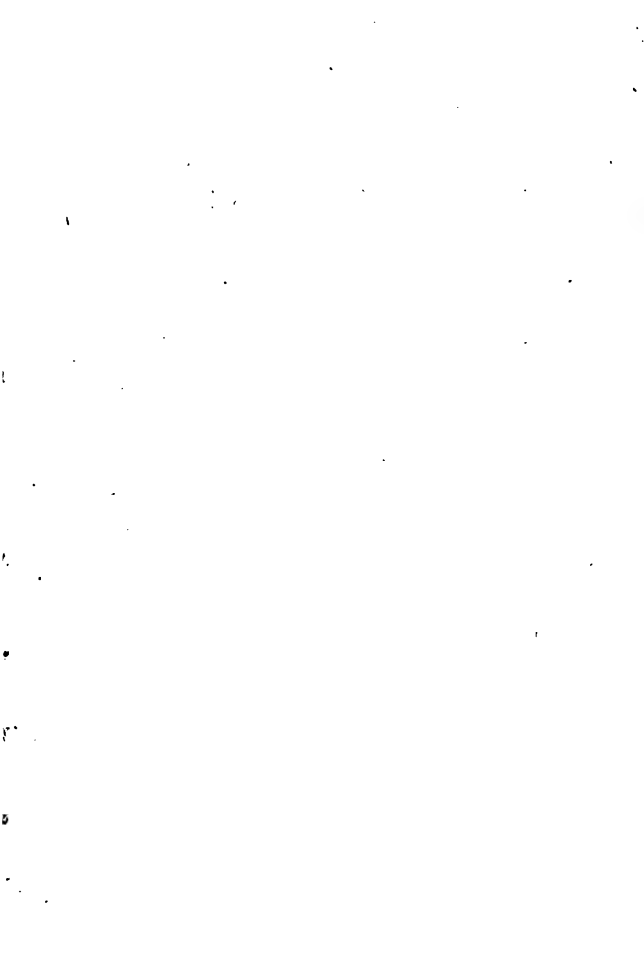
ᾧ Ως ἔφαθ'· οἱ δὲ ἀχαιὸς ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν,
 μῦλλον ἐπέβρισκον βουληφόρον ἀμφὶ ἄνακτα.
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτέρωντο φάλαγγας 415
 τείχεος ἔντοσθιν, μέγα δὲ σφαισι φαίνεται ἔργον.
 οὔτε γὰρ ἰφθίμοι Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο
 τεῖχος ῥηξάμενοι θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
 οὔτε ποτ' αἰχμηταὶ Δαναοὶ Ἀνκίους ἐδύναντο
 τείχεος ἄψ ὥσασθαι, ἐπεὶ τακρῶτα πέλασθιν. 420
 ἀλλ' ὥστ' ἀμφ' οὐροισι δὴ ἀνέρε δηριόασθιν,

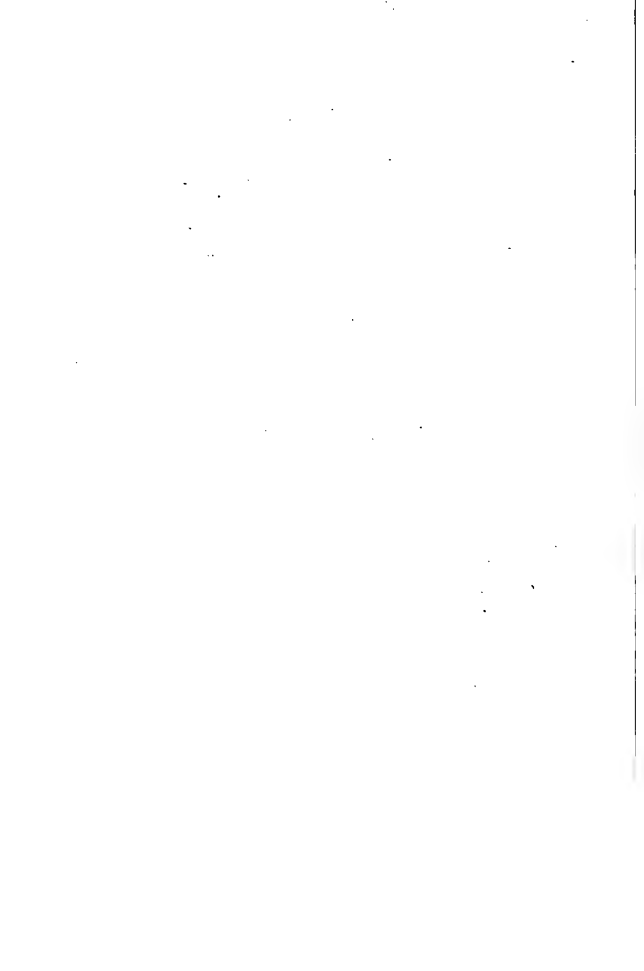
- μέτρ' ἐν χερσὶν ἔχοντες, ἐπιξύνω ἐν ἀρούρη,
 ὥτ' ὀλίγω ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ ἴσης·
 ὣς ἄρα τοὺς διέεργον ἐπάλξεις· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτίαν
 425 δῆρουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοαίας
 ἀσπίδας εὐκύνλους, λαισῆιά τε πτερόεντα.
 πολλοὶ δ' οὐτάζοντο κατὰ χροά νηλεῖ χαλκῷ,
 ἡμὲν δ' αἰὲς στρεφθέντι μεταφρενα γυμνωθεῖη
 μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερεῖς ἀσπίδας αὐτῆς.
 430 πάντη δὴ πύργοι καὶ ἐπάλξεις αἵματι φωτῶν
 ἐρρόαδατ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν·
 ἀλλ' ἔχον, ὥστε τύλαντα γυνὴ χερσηῖτις ἀληθής,
 ἦτε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἶριον, ἀμφὶς ἀνέλκει
 435 ἰσάζουσ', ἵνα πιασὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρηται·
 ὥς μὲν τῶν ἐπὶ Ἴσα μάχη τέτατο πτόλεμός τε,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέρτερον Ἑκτορι δῶκεν,
 Πριαμίδῃ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν.
 ἦῦσεν δὲ διαπρύσιον, Τρώεσσι γεγωνώς·
 440 Ὅρνυσθ', ἱππόδαμοι Τρῶες! φήγνυσθε δὲ τεῖχος
 Ἀργείων, καὶ νηυσὶν ἐνίετε θεσπιδαῖς πύρ!
 Ὡς φάτ' ἐποτρύνων· οἱ δ' οὔρασι πάντες ἄκουον,
 ἔθυσαν δ' ἐπὶ τεῖχος ἀολλεῖς· οἱ μὲν ἔπειτα
 κρουσάων ἐπέβαινον, ἀκαχμένα δοῦρατ' ἔχοντες.
 445 Ἑκτωρ δ' ἀρπαξάς λαῶν φέρεν, ὃς φη πυλάων
 ἐστήκει πρόσθε, πρυμνὸς παχὺς, αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 ὀξὺς ἔην· τὸν δ' οὐ κε δὴ δ' ἀνέρε δῆμου ἀρίστῳ
 φηιδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' αὐθιῶς ὀχλίσσειαν,
 οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὃ δὲ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
 450 [τόν οἱ ἔλαφρόν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτει.

ὥς δ' ὅτε ποιμὴν ῥέϊα φέρει πόκον ἄρσενος οἴος,
 χειρὶ λαβὼν ἑτέρῃ, ὀλίγον δέ μιν ἄχθος ἐπέλγει.
 ὥς Ἐκτωρ ἰθὺς σανίδων φέρε λαῶν αἰέρας,
 αἷ ῥα πύλας εἰρυντο πύκα στιβαρῶς ἀραρυίας,
 δικλίδας, ὑψηλάς· δοιοὶ δ' ἔντοσθεν ὄχῃες 455
 εἶχον ἐπημοιβοί, μία δὲ κληῖς ἐπαρήρει.
 στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἐρεισάμενος βάλε μίσσας,
 εὖ διαβάς, ἵνα μὴ οἱ ἀφανρότερον βέλος εἴη.
 ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρους θαιρούς· πέσσε δὲ λίθος εὔσω
 βριθοσύνη, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον· οὐδ' ἄρ' ὄχῃες 460
 ἐσχεθέτην, σανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἄλλη
 λαὸς ὑπὸ ῥιπῆς. ὁ δ' ἄρ' ἔςθ' ὁρε φαίδιμος Ἐκτωρ,
 νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντος ὑπώπια· λάμπε δὲ χαλκῷ
 σμερδαλέῃ, τὸν ἔεστο περὶ χροῦ· δοιὰ δὲ χερσὶν
 δοῦρ' ἔχεν. οὐκ ἄν τις μιν ἐρυκάκοι ἀντιβολήσας, 465
 νόσφι θεῶν, ὅτ' ἐςἄλτο πύλας· πυρὶ δ' ὄσσε δεδήει.
 κέκλετο δὲ Τρώεσσιν ἐλιξάμενος καθ' ὁμίλον,
 τεῖχος ὑπερβαίνειν· τοὶ δ' ὀτρύνοντι πίθοντο·
 αὐτίκα δ' οἱ μὲν τεῖχος ὑπέρβασαν, οἱ δὲ κατ' αὐτὰς
 ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας. Δαναοὶ δ' ἐφόβηθεν 470
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς· Ὀμαδος δ' ἄλλαστος ἐτύχθη.

105

**THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
REFERENCE DEPARTMENT**

**This book is under no circumstances to be
taken from the Building**

[illegible]

OCT 21 1924

